

UNIVERSITAT_{DE}
BARCELONA

Discurs parlamentari i representacions socials

La representació de la *immigració* que emergeix de les preguntes d'una Comissió d'Estudi Parlamentària

Montserrat Ribas Bisbal

Aquesta tesi doctoral està subjecta a la llicència **Reconeixement 4.0. Espanya de Creative Commons.**

Esta tesis doctoral está sujeta a la licencia **Reconocimiento 4.0. España de Creative Commons.**

This doctoral thesis is licensed under the **Creative Commons Attribution 4.0. Spain License.**

Universitat de Barcelona

Departament de Lingüística General

Programa de doctorat: Lingüística Teòrica i Aplicada

Bienni: 1991- 1993

Tesi doctoral

DISCURS PARLAMENTARI I REPRESENTACIONS
SOCIALS

(La representació de la *immigració* que emergeix de les
preguntes d'una Comissió d'Estudi Parlamentària)

Per optar al títol de doctora en Lingüística

Presentada per:
Montserrat Ribas Bisbal

2000

Dirigida per: Dra. M. Teresa Cabré Castellví
Dr. Teun van Dijk

5.7. L'atribució de rols en el tema CONTIGENTS

5.7.1. Els predicats del tema contingents a les micropreguntes de CIU

MICROPREGUNTES

(1) m'agradaria saber com veuen vostès que ha d'intervenir<NOS / EVENTIU> el Govern, en aquest cas la Generalitat, per poder definir<NOS / EVENTIU> el nombre de treballadors estrangers o d'immigrants que han de poder, doncs, estar<ELLS / ESTATIU> a Catalunya.

(2) ens agradaria saber quina opinió li mereix el sistema de quotes per tal de fixar<NOS / EVENTIU> el nombre d'estrangers que poden arribar<ELLS / EVENTIU> a un estat com a mecanisme per tal d'establir<NOS / EVENTIU> polítiques d'immigració correctes i encertades.

(3) Tenen idea del volum de població immigrada que hi ha<IMP> en aquesta comarca i, més o menys, la seva procedència?

(4) el ritme de vinguda<NOM.V> d'immigrants en aquests moments es pot considerar<IMP> que va en creixement, en disminució o que està estabilitzat>? En tot cas, si fos un ritme progressiu, de creixement, si això pensen que obligarà<ELLS / EVENTIU> a alguns canvis d'orientació en els programes o en les actuacions que s'estan realitzant.<IMP>

(5) des de la seva perspectiva, aquest Pla estatal, aquest Pla estatal que ha de formular<NOS / EVENTIU> el Govern, que ha formulat<NOS / EVENTIU> el Govern> com creu vostè que s'hauria<IMP> de contemplar<NOS / EVENTIU> la distribució<NOM.V> territorial del nombre d'immigrants, eh? (...). És a dir, nosaltres podem absorbir<NOS / EVENTIU> o podem —perdó— integrar<NOS / EVENTIU> qualsevol nombre d'immigrants que ens vingui<ELLS / EVENTIU>? És a dir, quina situació legal han de tenir<ELLS / ESTATIU>?

1. <nos / eventiu> (9)

- ha d'intervenir<NOS / EVENTIU> el Govern, en aquest cas la Generalitat, per poder definir<NOS / EVENTIU> el nombre de treballadors estrangers
- per tal de fixar<NOS / EVENTIU> el nombre d'estrangers que poden arribar
- per tal d'establir<NOS / EVENTIU> polítiques d'immigració correctes i encertades.
- aquest Pla estatal que ha de formular<NOS / EVENTIU> el Govern, que ha formulat<NOS / EVENTIU> el Govern> com creu vostè que s'hauria de contemplar<NOS / EVENTIU> la distribució territorial del nombre d'immigrants, eh? (...). És a dir, nosaltres podem absorbir<NOS / EVENTIU> o podem —perdó— integrar<NOS / EVENTIU> qualsevol nombre d'immigrants que ens vingui?

2. <ells / eventiu> (3)

- el nombre d'estrangers que poden arribar<ELLS / EVENTIU> a un estat
- si això pensen que obligarà<ELLS / EVENTIU> a alguns canvis d'orientació en els programes
- qualsevol nombre d'immigrants que ens vingui<ELLS / EVENTIU>?

3. <ells / estatiu> (2)

- el nombre de treballadors estrangers o d'immigrants que han de poder, doncs, estar<ELLS / ESTATIU> a Catalunya.
- quina situació legal han de tenir<ELLS / ESTATIU>?

4. <imp> (4)

- del volum de població immigrada que hi ha<IMP> en aquesta comarca i,
- el ritme de vinguda d'immigrants en aquests moments es pot considerar<IMP> que va en creixement
- en les actuacions que s'estan realitzant.<IMP>
- com creu vostè que s'hauria<IMP> de contemplar la distribució territorial del nombre d'immigrants, eh?

5. <nom.v> (2)

- el ritme de vinguda<NOM.V> d'immigrants
- com creu vostè que s'hauria de contemplar la distribució<NOM.V> territorial del nombre d'immigrants, eh?

La distribució de predicats que s'observa a les micropreguntes que formula el *Grup de Convergència* sobre la qüestió dels *contingents* és força coherent. El **rol eventiu** s'assigna sobretot a l'*endogrup*; concretament, al Govern de la Generalitat i al Govern de l'Estat, que són els qui s'autoatribueixen la potestat de *definir i fixar el nombre de treballadors que poden arribar, establir polítiques d'immigració concretes, formular Plans estatals, etc.* No obstant això, és interessant constatar que, tot i que els polítics s'atribueixen gairebé tot el protagonisme en aquest tema, en determinades accions impliquen tot l'*endogrup*. En aquest sentit, observem que s'arriben a formular preguntes com: *És a dir, nosaltres podem absorbir o podem —perdó— integrar qualsevol nombre d'immigrants que ens vingui?*, on el *nosaltres* té un valor inclusiu i fa referència, per tant, a tots els catalans. Aquesta estratègia d'implicar tota una comunitat en allò que només gestiona una elit és una de les estratègies de legitimació més emprades pels grups socials dominants. Aquí, a més a més, l'ús del predicat *absorbir* en lloc del *d'integrar* es pot considerar un "lapsus" revelador: traïx la voluntat de maquillar allò que realment creu aquest polític que s'ha de fer amb la *immigració*.

Quan el **rol eventiu** s'atribueix a l'*exogrup*, els migrants realitzen les accions pròpies del fet d'emigrar (*arribar, venir*) i una acció en la qual es converteixen en **agents causals**: *el progressiu creixement de la immigració obligarà a canviar l'orientació dels programes i de les accions que s'estan realitzant*. Els migrants esdevenen, aquí, la causa de nombrosos canvis socials.

Pel que fa als **rols estatus**, constatem que a *nosaltres* no se li n'atribueix cap. I a *ells* se'l presenta mitjançant la condició de *poder estar a Catalunya* i el fet de *tenir o no tenir una situació legal determinada*.

Les formes **impersonals** són menys nombroses que en altres temes; però, llevat d'una ocurrència, la resta emmascara agents de l'*endogrup*. Els **noms verbals** són també escassos.

5.7.2. Els predicats del tema contingents a les micropreguntes del PSC

MICROPREGUNTES

- (1) què en pensa vostè de l'establiment<NOM.V> de quotes per part del Govern espanyol?
- (2) tenint en compte els fluxos, que ja sabem tots que vénen<ELLS / EVENTIU> del nord de l'Àfrica, més aquests fluxos (els que provindran de la UE), quines són les perspectives o les projeccions (de les immigracions a Catalunya) que vostès fan<NOS / EVENTIU> per al futur, si és que les fan?
- (3) vostè i la institució que representa, estaria d'acord amb la fixació<NOM.V> de contingents o de «cupos»?
- (4) quin nombre de treballadors hi ha<IMP> actualment a Viladecans? (...) em refereixo, naturalment, als que vostès tinguin censats<NOS / EVENTIU> i els que vostès estimin<NOS / ESTATIU> que existeixen encara que no estiguin censats<NEG (ELLS / ESTATIU)>, i quin tant per cent representaria<ELLS / ESTATIU> això sobre la població total de Viladecans.

1. <nos / eventiu> (2)

- quines són les perspectives o les projeccions (de les immigracions a Catalunya) que vostès fan<NOS / EVENTIU> per al futur, si és que les fan?
- als que vostès tinguin censats<NOS / EVENTIU>

2. <nos / estatiu> (1)

- els que vostès estimin<NOS / ESTATIU> que existeixen

3. <ells / eventiu> (1)

- ja sabem tots que vénen<ELLS / EVENTIU> del nord de l'Àfrica

4. <ells / estatiu> (1)

- quin tant per cent representaria<ELLS / ESTATIU> això sobre la població total de Viladecans.

5. <neg (ells / estatiu)> (1)

- encara que no estiguin censats<NEG (ELLS / ESTATIU)>,

6. <imp> (1)

- quin nombre de treballadors hi ha<IMP> actualment a Viladecans?

7. <nom.v> (2)

- l'establiment<NOM.V> de quotes per part del Govern espanyol?
- la fixació<NOM.V> de contingents o de «cupos»?

Els rols que observem a les micropreguntes sobre *contingents* del *Grup Socialista* estan molt repartits i no són especialment significatius. Quan *nosaltres* és **agent** d'accions, fa coses com: *fer projeccions* i *censar*; i, quan és *ells* l'**agent**, el que fa és *venir*. Quan *nosaltres* és subjecte gramatical de predicats **estatius**, ho és de predicats de percepció intel·lectual (*els que vostès estimin que existeixen*); i, quan ho és *ells*, apareix com a subjecte d'una forma pseudopassiva (*encara que no estiguin censats*), en la qual es converteix en *objecte* d'una acció *nostra*; i d'una forma pseudoatributiva (*el nombre de treballadors immigrants quin tan per cent representaria sobre la població de Viladecans*).

Les formes **impersonals** són poc recurrents; especialment, les verbals. Pel que fa a les **nominalitzacions**, volem observar que són especialment significatives, atès que fan desaparèixer els actors que tenen poder de decisió en el tema dels *contingents*. Parlar de l'*establiment* i de la *fixació*, en lloc d'establir i fixar, és convertir en

processos abstractes accions molt concretes que tenen com a responsables actors ben determinats.

5.7.3. Els predicats del tema contingents a les micropreguntes d'ERC

MICROPREGUNTES

(1) està previst<IMP> en els seus estudis contemplar<NOS / EVENTIU>, amb l'evolució del diner i de la vida econòmica que té Catalunya, quin és l'*optimum* i el *minimal* de gent que pot rebre<NOS / EVENTIU>, a fi que puguin ser ben acollits<PAS (ELLS / ESTATIU)> els que vénen i el país pugui anar generant<NOS / EVENTIU> riquesa per anar tenint<NOS / ESTATIU> aquesta capacitat de braços oberts, no en règim de gent en quart terme i en cinquè terme, o com «tirats» de les feines que ningú vol fer? Poden fer<NOS / EVENTIU> aquest estudi? L'han previst<NOS / EVENTIU>?

1. <nos / eventiu> (5)

— contemplar<NOS / EVENTIU>¹⁰⁴, amb l'evolució del diner i de la vida econòmica que té Catalunya, quin és l'*optimum*

- de gent que pot rebre<NOS / EVENTIU>
- el país pugui anar generant<NOS / EVENTIU> riquesa
- Poden fer<NOS / EVENTIU> aquest estudi? L'han previst<NOS / EVENTIU>?

2. <nos / estatiu> (1)

- per anar tenint<NOS / ESTATIU> aquesta capacitat de braços oberts

3. <pas (ells / estatiu)> (1)

- a fi que puguin ser ben acollits<PAS (ELLS / ESTATIU)> els que vénen

4. <imp> (1)

- està previst<IMP> en els seus estudis

A la pregunta que formula el *Grup d'Esquerra Republicana* sobre el tema *contingents*, s'hi observa una clara preferència per fer **actuar** l'*endogrup*, ja sigui a través d'estructures actives o passives. Les accions que se li atribueixen són: *rebre*,

¹⁰⁴ El predicat *contemplar*, l'hem codificat com a <EVENTIU> perquè hem considerat que s'emprava en el sentit d''analitzar'.

generar riquesa, preveure, fer estudis, acollir etc. Ara bé, els actors que duen a terme aquestes accions no sempre són agents reals. En aquesta pregunta, per exemple, l'actor principal és el país, *Catalunya*; i amb el recurs de la prosopopeia, el representant parlamentari no només involucra a tots els catalans en la pregunta, sinó que els fa sentir part d'una realitat simbòlica que vehicula un fort component emocional.

D'aquesta micropregunta, també ens agradaria destacar que la major part dels predicats que hi apareixen fan referència a accions o característiques positives de l'*endogrup*. Només cal observar que, quan *nosaltres* apareix com a subjecte gramatical d'un predicat **estatiu**, és presentat com a **posseïdor** d'una gran capacitat d'acollida (*per anar tenint aquesta capacitat de braços oberts*). *Ells*, en canvi, no apareix ni en un **rol eventiu** ni **estatiu**. Només, en una sola ocurrència, apareix com a subjecte pacient; és a dir, com a objecte de les nostres bones accions.

5.7.4. Els predicats del tema contingents a les micropreguntes d'IC

MICROPREGUNTES

(1) quines modificacions s'haurien de fer<IMP> perquè vostès (els repres. de les org. sindicals) poguessin entrar<NOS / EVENTIU> en allò de la política de «cupos» de la Llei d'estrangeria.

(2) què en pensen, de la possibilitat d'existència de «cupos» aquí, a l'hora de parlar de si acollim<NOS / EVENTIU> més gent, si acollim<NOS / EVENTIU> menys gent...; com veuen<NOS / ESTATIU> vostès (els representants de les org. sindicals) aquest tema que està sobre la taula avui?

1. <nos / eventiu> (3)

- vostès poguessin entrar<NOS / EVENTIU> en allò de la política de «cupos» de la Llei d'estrangeria.
- si acollim<NOS / EVENTIU> més gent
- si acollim<NOS / EVENTIU> menys gent

2. <nos / estatiu> (1)

- com veuen<NOS / ESTATIU> vostès aquest tema que està sobre la taula avui?

3. <imp> (1)

- quines modificacions s'haurien de fer<IMP> perquè vostès poguessin entrar en allò de la política de «cupos»

A les micropreguntes sobre *contingents*, El Grup d'Iniciativa per Catalunya també mostra una clara preferència per fer **actuar** l'*endogrup*, ja sigui com a **agent** explícit, ja com a **agent** implícit ocult darrere una forma impersonal. Ara bé, no tots els actors de l'*endogrup* són del mateix rang. Concretament, observem que en un cas actuen els representants sindicals (*perquè vostès —els repr. sindicals— poguessin entrar en allò de la política de “cupos”*); en l'altre, un *nosaltres inclusiu* que no sabem ben bé si es refereix a tots els catalans o només als polítics (*a l'hora de parlar de si acollim més gent, si acollim menys gent*); i, finalment, un ens impersonal que se suposa que és l'Administració (*quines modificacions s'haurien de fer perquè vostès poguessin entrar...*). Quan l'*endogrup* apareix com a subjecte gramatical d'un predicat **estatiu**, ho fa com a subjecte d'un predicat de percepció intel·lectual (*com veuen vostès el tema..*). L'*exogrup* no apareix com a subjecte gramatical de cap predicat.

5.7.5. Els predicats del tema contingents a les micropreguntes del PP

MICROPREGUNTES

(1) vostès entenen que algun tipus de limitació hi té d'haver<IMP> en aquest sentit? (En la política de quotes).

(2) si n'hi hagués, o sigui, si n'hi hagués —i ho subratllo—, si n'hi hagués<IMP>, quin seria el límit que creuen que podria assolir<NOS / EVENTIU> Catalunya quant a la immigració de treballadors estrangers en termes percentuals de població activa?

(3) I quant a la possibilitat que a l'any 2010 es necessiti<IMP> un 1.200.000 treballadors a Catalunya, (...), el que passa és que poden ser(?) de dues classes, no? O sigui, que vinguin<ELLS / EVENTIU> de fora o que neixin aquí<NOS / ESTATIU>. Tampoc està tan clar que tinguin de venir<ELLS / EVENTIU> de fora. Voldria que m'aclarís, acabés d'aclarir aquests dos punts.

1. <nos / eventiu> (2)

- quin seria el límit que creuen que podria assolir<NOS / EVENTIU> Catalunya quant a la immigració de treballadors estrangers en termes percentuals de població activa?

- o que neixin aquí<NOS / EVENTIU>.

3. <ells / eventiu> (2)

- que vinguin<ELLS / EVENTIU> de fora
- que tinguin de venir<ELLS / EVENTIU> de fora.

4. <imp> (3)

- vostès entenen que algun tipus de limitació hi té d'haver<IMP> en aquest sentit?
- si n'hi hagués [de limitació], o sigui, si n'hi hagués —i ho subratllo—, si n'hi hagués<IMP>
- I quant a la possibilitat que a l'any 2010 es necessiti<IMP> un 1.200.000 treballadors a Catalunya,

Al llarg de les 16 sessions d'aquesta Comissió, el PP gairebé no formula preguntes. No obstant això, sobre aquest tema en formula 3; raó per la qual les considerem especialment significatives.

Els **rols eventius**, els atribueix preferentment a l'*endogrup*, tot i que l'estructura predicativa més freqüent és la **impersonal**. Per tant, es pot deduir que, quan *nosaltres* és **agent** o **procés**, no ho és explícitament, sinó que roman ocult darrere una veu anònima. I, quan ho és explícitament, és el país, Catalunya, qui actua en nom de tots (*quin seria el límit que Catalunya podria assolir?*).¹⁰⁵ Quan l'**agent** és *ells*, només se li atribueix una única acció: *venir de fora*. Aquesta acció apareix contraposada a *néixer aquí*, cosa que emfasitza la diferència entre l'*endogrup* i l'*exogrup* per raó d'origen. És a dir, és una mostra clara de la **retòrica de l'exclusió**.

¹⁰⁵ Com ja hem comentat anteriorment, els efectes sociocognitius d'aquesta prosopopeia són remarcables.

5.8. L'atribució de rols en el tema COL·LABORACIÓ ENTRE ADMINISTRACIONS I ORGANITZACIONS

5.8.1. Els predicats del tema col·laboració entre administracions i organitzacions a les micropreguntes de CIU

MICROPREGUNTES

(1) vostè (representant del Servei Gironí de Pedagogia Social) ha esmentat, així de passada, un programa en què han col·laborat<NOS / EVENTIU> vostès amb l'Ajuntament de Girona, que és el programa Onyar est. Bé, m'agradaria que poguéu concretar una mica més el seu treball conjunt que hi han fet<NOS / EVENTIU>, les institucions que hi participen<NOS / EVENTIU>, l'abast que té el programa, els objectius, els possibles resultats, el seu futur, etcètera.

(2) si ens poguéu fer una valoració<NOM.V> de la col·laboració<NOM.V> amb les diverses administracions,...

1. <nos / eventiu> (3)

- un programa en què han col·laborat<NOS / EVENTIU> vostès amb l'Ajuntament de Girona
- m'agradaria que poguéu concretar una mica més el seu treball conjunt que hi han fet<NOS / EVENTIU>
- les institucions que hi participen<NOS / EVENTIU>,

2. <nom.v> (2)

- si ens poguéu fer una valoració<NOM.V> de la col·laboració<NOM.V> amb les diverses administracions

A les dues micropreguntes que formula el *Grup de Convergència i Unió* sobre el tema *col·laboració entre administracions i organitzacions*, només **actuen** les organitzacions i les institucions; és a dir, l'*endogrup*. I les accions que se li atribueixen són: *col·laborar*, *fer* i *participar*. A més de *valorar*, on l'acció es dissimula i es fa abstracte a través de la **nominalització**.

5.8.2. Els predicats del tema col·laboració entre administracions i organitzacions a les micropreguntes del PSC

MICROPREGUNTES

(1) A mi m'agradaria conèixer una mica més aquest nivell de col·laboració<NOM.V>, de coordinació<NOM.V>, de transferència<NOM.V> de recursos entre uns i altres (organitzacions i administracions) per veure quin és el paper que juguen<NOS / EVENTIU> i que poden jugar<NOS / EVENTIU> les organitzacions sindicals en aquest camp.

(2) quines són les mancances, la relació, on són les dificultats (amb el Departament de Benestar Social), i, alhora, voldria saber també aquest programa sobre alfabetització<NOM.V>, que es potencia<IMP> des del Departament de Benestar Social i amb què es pretén involucrar<IMP> tot un seguit de voluntaris en aquesta operació, en aquest programa, voldria saber si, en tot cas, a vostès se'ls ha fet<IMP> algun atansament<NOM.V> en aquesta direcció, ja que vostès tenen<NOS / ESTATIU> voluntaris i també es dediquen<NOS / EVENTIU> al tema de la formació<NOM.V>, per a la formació<NOM.V> dels analfabets i, en aquest cas, els analfabets que vénen<ELLS / EVENTIU> de fora.

1. <nos / eventiu> (3)

- quin és el paper que juguen<NOS / EVENTIU> i que poden jugar<NOS / EVENTIU> les organitzacions sindicals en aquest camp.
- (els voluntaris) es dediquen<NOS / EVENTIU> al tema de la formació

2. <nos / estatiu> (2)

- vostès tenen<NOS / ESTATIU> voluntaris

3. <ells / eventiu> (1)

- els analfabets que vénen<ELLS / EVENTIU> de fora.

4. <imp> (2)

- aquest programa sobre alfabetització, que es potencia<IMP> des del Departament de Benestar Social i amb què es pretén involucrar<IMP> tot un seguit de voluntaris
- voldria saber si, en tot cas, a vostès se'ls ha fet<IMP> algun atansament en aquesta direcció

5. <nom.v> (7)

- A mi m'agradaria conèixer una mica més aquest nivell de col·laboració<NOM.V>, de coordinació<NOM.V>, de transferència<NOM.V> de recursos entre uns i altres
- aquest programa sobre alfabetització<NOM.V>
- voldria saber si, en tot cas, a vostès se'ls ha fet algun atansament<NOM.V> en aquesta direcció,

- es dediquen al tema de la formació<NOM.V>
- per a la formació<NOM.V> dels analfabetes

En aquestes micropreguntes del PSC, els que ens crida més l'atenció és l'alt nombre de **nominalitzacions** que hi ha. Cosa que ens indica que el nivell de 'realitat' que hi apareix reflectit és considerablement abstracte. I, si, a més a més, a aquestes formes nominals hi afegim les tres formes verbals **impersonals**, concloem que els **agents** o es mantenen ocults o s'infereixen del context, però no solen aparèixer explícits en la posició focal de subjectes gramaticals.

Els actors de l'*endogrup* que apareixen com a subjectes gramaticals de predicats **eventius** són: *les organitzacions sindicals* i *els voluntaris*. I les accions que se'ls atribueixen són: *jugar un paper* i *dedicar-se a la formació*, respectivament. En una sola ocasió, apareix l'*exogrup* com a subjecte gramatical d'un predicat **eventiu**. I, en aquest cas, és presentat com a *analfabet* i l'acció que se li atribueix és *venir de fora*. Quant als predicats **estatius**, l'únic predicat estatiu que hem detectat té com a subjecte gramatical l'*endogrup* i el rol que vehicula és el de **posseïdor** (*tenir voluntaris*).

5.8.3. Els predicats del tema col·laboració entre administracions i organitzacions a les micropreguntes d'ERC

MICROPREGUNTES

(1) si en aquest moment el meu Grup Parlamentari o jo mateix fes una proposta a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió per fer<NOS / EVENTIU> un programa de ràdio i de televisió, si vostès podrien donar<NOS / EVENTIU> el material necessari per fer-ho, perquè ens posàriem a treballar-hi.<NOS / EVENTIU>

1. <nos / eventiu> (3)

- una proposta a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió per fer<NOS / EVENTIU> un programa de ràdio i de televisió,
- si vostès podrien donar<NOS / EVENTIU> el material necessari per fer-ho

- ens posaríem a treballar-hi.<NOS / EVENTIU>

En aquesta micropregunta d'ERC, només trobem predicats **eventius**, i els agents que apareixen com a subjectes gramaticals d'aquests predicats són, en tots els casos, membres de l'*endogrup*. Concretament, es tracta de: el *Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana* i la *Corporació Catalana de Ràdio i Televisió*. I les **accions** que se'ls atribueixen són: *fer un programa*, *donar material* i *treballar*. De la qual cosa s'infereix que l'objectiu prioritari de la micropregunta és l'autorepresentació positiva.

5.8.4. Els predicats del tema col·laboració entre administracions i organitzacions a les micropreguntes d'IC

MICROPREGUNTES

(1) si vostès (Creu Roja - Catalunya) poden ofertar<NOS / EVENTIU> a la Comissió el balanç de l'experiència del SAIER —que vostès han comentat—, del treball conjunt amb aquestes institucions, finançat<NOS / EVENTIU> per l'Ajuntament de Barcelona.

(2) Com veu Justícia i Pau —justament entitat veterana en tantes d'aquestes lluites— la possibilitat d'ordenar<IMP> millor aquest tipus d'ajuts i de trobar<IMP> un cert punt de centralització<NOM.V> d'aquestes gestions

(3) Quin tipus de mesures ha endegat<NOS / EVENTIU> l'Ajuntament per començar a resoldre<NOS / EVENTIU> la problemàtica que considerem que serà llarga a la ciutat de Barcelona i si aquesta política compta<NOS / ESTATIU> amb un suport específic, concret del Govern de la Generalitat.

(4) si vostè coneix si aquí, a Catalunya, hi ha<IMP> experiència de col·laboració<NOM.V> i de treball conjunt entre entitats que es dediquen a la immigració<NOM.V> i entitats que es dediquen<NOS / EVENTIU> a la cooperació<NOM.V>.

1. <nos / eventiu> (5)

- si vostès (Creu Roja - Catalunya) poden ofertar<NOS / EVENTIU> a la Comissió el balanç de l'experiència del SAIER
- finançat<NOS / EVENTIU> per l'Ajuntament de Barcelona.
- Quin tipus de mesures ha endegat<NOS / EVENTIU> l'Ajuntament
- per començar a resoldre<NOS / EVENTIU> la problemàtica que considerem que serà llarga
- entitats que es dediquen<NOS / EVENTIU> a la cooperació.

2. <nos / estatiu> (1)

- si aquesta política compta<NOS / ESTATIU> amb un suport específic, concret del Govern de la Generalitat.

•

3. <imp> (3)

- hi ha<IMP> experiència de col·laboració i de treball conjunt
- la possibilitat d'ordenar<IMP> millor aquest tipus d'ajuts
- i de trobar<IMP> un cert punt de centralització d'aquestes gestions

4. <nom.v> (4)

- un cert punt de centralització<NOM.V> d'aquestes gestions
- experiència de col·laboració<NOM.V>
- de treball conjunt entre entitats que es dediquen a la immigració<NOM.V>
- entitats que es dediquen a la cooperació<NOM.V>.

A les micropreguntes sobre *col·laboració entre administracions i organitzacions* que formula el *Grup Parlamentari d'IC*, només apareix l'*endogrup* en la posició focal de subjecte, tant de predicats **eventius** com de predicats **estatius**. Els **rols agents**, els exerceixen, en concret, *Creu Roja-Catalunya*, *l'Ajuntament de Barcelona* (en una estructura pseudopassiva) i *entitats indefinides*. I les accions que se'ls atribueixen són: *ofertar balanç, finançar, endegar mesures, començar a resoldre problemes i dedicar-se a la cooperació*. Totes força positives.

Quant al **rol estatiu** que s'atribueix a l'*endogrup*, és interessant observar que no s'atorga a cap actor en concret, sinó a una activitat de l'Administració (*la política de l'Ajuntament de Barcelona*). De fet, el que es demana aquí és *si aquesta política compta amb el suport del Govern de la Generalitat*, amb la qual cosa es confronten implícitament les dues administracions. El rol estatiu que s'atribueix, per tant, a la *política de l'Ajuntament* és el de ser, o no ser, **posseïdora** del suport del *Govern de la Generalitat*.

Volem remarcar també la presència de formes **impersonals**. Concretament, ens agradaria comentar que hem considerat impersonals les formes predicatives: *la possibilitat d'ordenar / de trobar*, en les quals l'infinitiu fa de complement

preposicional d'una forma nominal. Les hem interpretat com a impersonals perquè no s'hi expliciten els subjectes gramaticals *d'ordenar* ni de *trobar*. Òbviament s'hi amaga l'*endogrup*, però la forma a través de la qual s'expressa és ocultadora. Les referències abstractes que introdueixen les **nominalitzacions**, en aquestes micropreguntes, tampoc no s'han de menystenir.

5.8.5. Els predicats del tema col·laboració entre administracions i organitzacions a les micropreguntes del PP

MICROPREGUNTES

(1) A mi m'agradaria saber quina receptivitat troben<NOS / ESTATIU> vostès a la Conselleria de Benestar Social de totes aquestes reivindicacions<NOM.V> i de totes aquestes condicions difícils de contorn per al desenvolupament<NOM.V> de la seva tasca.

(2) Hi ha<IMP> alguna articulació<NOM.V> concreta de col·laboració<NOM.V> entre el seu col·lectiu i la Conselleria de Benestar Social?

(3) com s'articulen<IMP>, com s'evita<IMP> que es superposin els serveis d'uns i d'altres (els de la Creu Roja i els d'altres poders públics), i, d'altra banda, saber quin és el nombre de voluntaris de què disposa la Creu Roja encarregats<NOS / EVENTIU> especialment d'aquests serveis.

1. <nos / eventiu> (1)

- saber quin és el nombre de voluntaris de què disposa la Creu Roja encarregats<NOS / EVENTIU> especialment d'aquests serveis

2. <nos / estatiu> (1)

- quina receptivitat troben<NOS / ESTATIU> vostès a la Conselleria de Benestar Social

3. <imp> (3)

- Hi ha<IMP> alguna articulació concreta de col·laboració entre el seu col·lectiu i la Conselleria de Benestar Social?
- com s'articulen<IMP>, com s'evita<IMP> que es superposin els serveis d'uns i d'altres

4. <nom.v> (4)

- totes aquestes reivindicacions<NOM.V>

- totes aquestes condicions difícils de contorn per al desenvolupament<NOM.V> de la seva tasca.
- Hi ha alguna articulació<NOM.V> concreta de col·laboració<NOM.V>

Ens tornem a trobar amb un tema a l'entorn del qual el PP mostra interès a formular alguna pregunta. Atenent-nos a les formes predicatives, observem una certa preferència per les formes **impersonals**, tant per les pròpiament impersonals com per les **nominalitzacions**. A la segona micropregunta, per exemple, hi concorren una forma verbal impersonal i dues nominalitzacions i, en aquest cas, no creiem que l'objectiu sigui amagar els **agents**, ja que els suposats agents s'expliciten a través d'un complement preposicional. Per tant, deduïm que aquesta tendència a la **impersonalització** i a l'**abstracció** és una característica general del llenguatge parlamentari que no sempre respon a un objectiu específic.

El **rol eventiu** s'atribueix, òbviament, a l'*endogrup*. En aquest cas concret, als voluntaris de la Creu Roja (*voluntaris encarregats d'aquests serveis*). I el **rol estatiu**, que també s'atribueix a l'*endogrup*, el podem considerar de **percepció sensible** (*quina receptivitat troben vostès —La Creu Roja— a la Conselleria de Benestar Social*). L'*exogrup* no apareix ni tan sols com a referència externa.

5.9. L'atribució de rols en el tema DONA IMMIGRADA

5.9.1. Els predicats del tema dona immigrada a les micropreguntes de CIU

MICROPREGUNTES

(1) La segona pregunta és molt més concreta que això que he dit abans. Vostè ha dit molt de passada, però jo crec que és un tema molt important i segurament que per la meva condició femenina hi vull insistir, és el tema de la dona immigrada. És a dir, quines actuacions concretes es poden fer<IMP> perquè en un col·lectiu ja maltractat, doncs, la dona pugui pujar graons<ELLS / EVENTIU>, eh?

(2) No m'ha resolt el problema que jo li deia que un diputat m'havia passat: què passa quan realment creix<ELLS / EVENTIU> un col·lectiu i, llavors, retornen<ELLS / EVENTIU> als seus orígens i a la seva cultura en coses que afecten els drets fonamentals que aquí ja tenim conquerits? A mi no em val que vostè em digui: «Per sortir les senyores de casa, doncs, hem

MICROPREGUNTES

d'ensenyar-les a cosir...» Jo ho he parlat amb el redactor..., bé, amb la persona que coordinava l'Informe de Girona, i em deia, per exemple, que en el tema de dones han de filtrar-ho<ELLS / EVENTIU> tot a través dels seus marits. Qui s'hi posa<NOS / EVENTIU>, de ferm, en això? (...) Perdona, parlo de drets fonamentals, eh?

1. <nos / eventiu> (1)

- Qui s'hi posa<NOS / EVENTIU>, de ferm, en això?

2. <ells / eventiu> (3)

- la dona pugui pujar graons<ELLS / EVENTIU>, eh?
- retornen<ELLS / EVENTIU> als seus orígens i a la seva cultura
- en el tema de dones han de filtrar-ho<ELLS / EVENTIU> tot a través dels seus marits.
- creix<ELLS / EVENTIU> un col·lectiu

3. <imp> (1)

- quines actuacions concretes es poden fer<IMP>

A les micropreguntes que formula *CIU* sobre el tema de la *dona immigrada*, el **rol eventiu** s'atorga preferentment a l'*exogrup*: a la mateixa *dona immigrada* i als *migrants* en general. Algunes de les **accions** que se'ls atribueixen són, des de la nostra perspectiva cultural, connotades com a negatives: *filtrar-ho tot a través dels marits* i *retornar als seus orígens*. I una acció que podríem considerar positiva: *la dona pugui pujar graons*, només és un desig, una futura conseqüència d'accions que realitza el *nosaltres*. El predicat eventiu de procés que s'atribueix a l'*exogrup* és també força negatiu. Caracteritzar el col·lectiu dels migrants com *un col·lectiu que creix* i atribuir, a més, a aquest creixement, efectes negatius com els que aquí s'esmenten, és alimentar la representació de la *immigració com a amenaça*. El **rol eventiu** que s'atribueix a l'*endogrup* es presenta en la forma d'una interpel·lació que commina a actuar, a *posar-s'hi de ferm*. Per tant, ara, només és un rol esbossat.

I pel que fa a la forma **impersonal**, només dir que, en lloc de formular la pregunta des de la desimplicació (*quines actuacions es poden fer*), potser l'haurien de formular des de la implicació (*quines actuacions podem fer*).

5.9.2. Els predicats del tema dona immigrada a les micropreguntes del PSC

MICROPREGUNTES

(1) Vostès han dit que les dones..., s'està comprovant<IMP> que les dones s'adapten<ELLS / EVENTIU> amb molta més facilitat que els homes. El dia que va comparèixer aquí l'Ajuntament de Mataró, també deia això. A més a més, algú —no sé si ells o en alguna altra compareixença— deia que s'adapten<ELLS / EVENTIU> tant que moltes es comencen a separar<ELLS / EVENTIU>, perquè prefereixen viure<ELLS / ESTATIU> de diferent manera i no supeditades a un pater familias que nega<ELLS / EVENTIU> bastant les llibertats i els drets de les dones. Això es comença a produir, també? Coneixen algun cas? Simplement per veure cap a on van les tendències.

(2) Jo tindria interès a conèixer una mica més amb profunditat aquestes dificultats que tenen<ELLS / ESTATIU> les dones, diguem-ne, per no solament, incorporar-se<ELLS / EVENTIU> al treball —que m'imagino que ho tenen molt més difícil que els seus companys<ELLS / ESTATIU>, sinó per les dificultats que tenen<ELLS / ESTATIU> per realitzar<ELLS / EVENTIU> aquestes activitats que fa l'associació, no? Tal com ha comentat, d'alguna manera és un model, diguem-ne, de submissió dins del model familiar. I, una mica, m'agradaria saber com viuen<ELLS / ESTATIU> aquestes dones el fet d'estar<ELLS / ESTATIU> en un país estranger, i que, a més, estan<ELLS / ESTATIU> com aïllades del seu model, fortament de submissió.

(3) quines actuacions o què és..., com la veuen, aquesta qüestió (la mutilació dels òrgans genitals de les nenes) i què és el que caldria fer<IMP> en aquests col·lectius perquè d'alguna manera s'adonessin<ELLS / ESTATIU> que, bé, activitats com aquestes, doncs, evidentment, no solament xoquen<ELLS / EVENTIU> amb el nostre ordenament jurídic, sinó que xoquen<ELLS / EVENTIU> amb els drets més elements de les persones, concretament de la dona

(4) si s'ha fet<IMP> algun programa específic amb dones i nens —se sobreentén que els homes van a treballar<ELLS / EVENTIU> i les dones es queden a casa<ELLS / ESTATIU>—,...

(5) quines propostes vostè creu més adients per trencar<NOS / EVENTIU> aquesta barrera comunicativa i fer, facilitar<NOS / EVENTIU> aquesta integració<NOM.V> de la dona musulmana en la societat occidental,

(6) aquests altres temes que jo considero, per exemple, la marginació<NOM.V> de la dona, potser s'hauria de combatre<IMP>. Ho plantejo més com a reflexió que com una resposta que em puguin donar vostès.

(7) a mi em sembla que això és un problema (que les dones musulmanes només es puguin casar amb musulmans) que serà molt difícil de poder eradicar<NOS / EVENTIU>, (...), però que alguna cosa jo crec que s'ha de fer<IMP>, no?

1. <nos / eventiu> (3)

- quines propostes vostè creu més adients per trencar<NOS / EVENTIU> aquesta barrera comunicativa i fer, facilitar<NOS / EVENTIU> aquesta integració
- això és un problema que serà molt difícil de poder eradicar<NOS / EVENTIU>

2. <ells / eventiu> (10)

- les dones s'adapten<ELLS / EVENTIU> amb molta més facilitat que els homes.
- s'adapten<ELLS / EVENTIU> tant que moltes es comencen a separar<ELLS / EVENTIU>,
- no supeditades a un pater familias que nega<ELLS / EVENTIU> bastant les llibertats i els drets de les dones.
- per no solament, incorporar-se<ELLS / EVENTIU> al treball
- per les dificultats que tenen per realitzar<ELLS / EVENTIU> aquestes activitats que fa l'associació
- s'adonessin que, bé, activitats com aquestes, doncs, evidentment, no solament xoquen<ELLS / EVENTIU> amb el nostre ordenament jurídic
- xoquen<ELLS / EVENTIU> amb els drets més elementals de les persones, concretament de la dona
- els homes van a treballar<ELLS / EVENTIU>

3. <ells / estatiu> (8)

- prefereixen viure<ELLS / ESTATIU> de diferent manera i no supeditades
- aquestes dificultats que tenen<ELLS / ESTATIU> les dones
- m'imagino que ho tenen<ELLS / ESTATIU> molt més difícil que els seus companys
- per les dificultats que tenen<ELLS / ESTATIU> per realitzar aquestes activitats que fa l'associació, no?
- les dones es queden a casa<ELLS / ESTATIU>
- com viuen<ELLS / ESTATIU> aquestes dones el fet d'estar<ELLS / ESTATIU> en un país estranger, i que, a més, estan<ELLS / ESTATIU> com aïllades del seu model, fortament de submissió.
- s'adonessin<ELLS / ESTATIU> que, bé, activitats com aquestes, doncs, evidentment, no solament xoquen amb el nostre ordenament jurídic

4. <imp> (5)

- s'està comprovant<IMP> que les dones s'adapten amb molta més facilitat que els homes.
- què és el que caldria fer<IMP> en aquests col·lectius perquè d'alguna manera s'adonessin
- si s'ha fet<IMP> algun programa específic amb dones i nens
- la marginació de la dona, potser s'hauria de combatre<IMP>
- però que alguna cosa jo crec que s'ha de fer<IMP>, no?

5. <nom.v> (2)

- facilitar aquesta integració<NOM.V> de la dona musulmana en la societat occidental,
- la marginació<NOM.V> de la dona, potser s'hauria de combatre

A les micropreguntes que formula el *Grup Socialista* sobre la *dona immigrada*, el protagonisme el té l'*exogrup*. *Ells* tenen la posició focal de subjecte, tant de predicats

eventius com de predicats **estatius**. Els rols **agents** els exerceixen principalment les dones. Les accions que se'ls atribueixen són: *adaptar-se, començar-se a separar, incorporar-se al món del treball i realitzar activitats a l'associació*. Totes aquestes accions les podem considerar positives. Altres rols **agents** els exerceixen el *pater familias, els homes o les activitats que per cultura els són pròpies*. En aquests casos, les accions són: *negar les llibertats, anar a treballar i xocar amb el nostre ordenament jurídic*. Totes es poden considerar negatives, fins i tot *anar a treballar*, atès que aquesta acció que s'atribueix *als homes* s'exerceix en detriment del dret al treball de les dones.

Els **predicats estatius** s'usen bàsicament amb valor **descriptiu**. La major part d'aquests predicats introdueixen trets que tenen com a funció caracteritzar l'actitud i la situació de la *dona immigrada*. La situació és presentada, òbviament, com a molt negativa; l'actitud, en canvi, com a molt positiva. Dit d'una altra manera, l'entorn que envolta la *dona immigrada* és vist, pel PSC, com un llast cultural que li impedeix integrar-se a la societat occidental.

Quan els rols **eventius** s'atribueixen a l'*endogrup*, s'esmenten accions com: *trencar la barrera comunicativa o facilitar la integració*. Ambdues absolutament positives. Ara bé, *nosaltres* és molt més **actiu** del que s'explicita; però aquest rol s'oculta darrere **formes impersonals**. Si observem aquests predicats, ens adonarem que darrere estructures com: *s'està comprovant / el que caldria fer / s'ha fet algun programa... / potser s'hauria de combatre / alguna cosa s'ha de fer / etc.* s'hi amaga l'**agentivitat** de l'*endogrup*. Quin és l'objectiu d'aquesta desimplicació?

5.9.3. Els predicats del tema dona immigrada a les micropreguntes d'IC

MICROPREGUNTES

(1) m'agradaria conèixer la seva opinió, a partir de la seva experiència, sobre la situació de les dones magribines, en concret; (...) de les dificultats que tenen<ELLS / ESTATIU> per a la seva integració<NOM.V>, i les principals propostes que vostès fan<NOS / EVENTIU> perquè aquesta integració<NOM.V> sigui possible;

MICROPREGUNTES

(2) Voldria saber si això (les habilitats de les dones magribines que fan més suportable la vivència a la casa i el funcionament de l'autoajuda entre les persones magribines) pal·lia<ELLS / EVENTIU> d'alguna forma —des de la seva opinió, l'opinió seva—, les seves condicions de vida i si aquestes mateixes habilitats i aquesta mateixa autoajuda funciona<ELLS / EVENTIU> també en la població africana o no funciona.

1. <nos / eventiu> (1)

- les principals propostes que vostès fan<NOS / EVENTIU>

2. <ells / eventiu> (1)

- si això (el funcionament de l'autoajuda entre les persones magribines) pal·lia<ELLS / EVENTIU> d'alguna forma (...), les seves condicions de vida

3. <ells / estatiu> (2)

- de les dificultats que tenen<ELLS / ESTATIU> per a la seva integració
- aquesta mateixa autoajuda funciona<ELLS / EVENTIU> també en la població africana o no funciona.

4. <nom.v> (2)

- les dificultats que tenen per a la seva integració<NOM.V>,
- les principals propostes que vostès fan perquè aquesta integració<NOM.V> sigui possible

A la primera micropregunta que formula el *Grup d'Iniciativa* sobre el tema de la *dona immigrada*, els **rols** estan perfectament distribuïts. Les *dones magribines* —és a dir, l'*exogrup*— apareixen focalitzades en la posició de subjecte gramatical d'un **predicat estatiu** (*tenir*), que les presenta com a **posseïdores** d'un tret que les caracteritza (*dificultats d'integració*). I l'organització a la qual pertany el compareixent —és a dir, l'*endogrup*— apareix focalitzada en la posició de subjecte gramatical d'un **predicat eventiu** (*fer*) que la presenta com a **agent** de propostes que hauran de resoldre *les dificultats d'integració que tenen les dones magribines*.

A la segona micropregunta, en canvi, tots dos rols s'atribueixen a l'*exogrup* o, més concretament, a característiques culturals pròpies de l'*exogrup*. El **rol eventiu** s'atribueix a un tret de les dones magribines: *el funcionament d'autoajuda*, i l'acció

que genera és extraordinàriament positiva: *pal·liar les seves condicions de vida*. El **rol estatiu** només estén, de manera hipotètica, el rol eventiu que acabem d'esmentar a altres col·lectius immigrants. Aquesta atribució d'un rol positiu a determinats trets culturals de la cultura magribina introdueix una perspectiva força distinta de la que havien introduït anteriorment les micropreguntes dels altres grups i contribueix a reorientar de manera positiva la representació dels migrants.

5.10. L'atribució de rols en el tema PROBLEMES / PROBLEMÀTICA

5.10.1. Els predicats del tema problemes / problemàtica a les micropreguntes de CIU

MICROPREGUNTES

(1) ha dit, finalment, que una de les reivindicacions<NOM.V> del col·lectiu d'immigrants és tenir<ELLS / EVENTIU> una intervenció<NOM.V> més directa en l'educació<NOM.V> dels nens —ha dit això—, a través de l'imam, a través de la mesquita, i diu: «i això ja comença a presentar alguns problemes»; li agrairia una explicació més exhaustiva de quins són aquests problemes i com els enfoquen<NOS / EVENTIU> i, realment, quan diuen que volen intervenir<ELLS / EVENTIU> més directament, de quina manera, és a dir, què vol dir exactament?

(2) el col·lectiu aquest sud-americà si té<ELLS / ESTATIU> algun tractament específic o han detectat<NOS / EVENTIU> vostès algun problema específic d'aquest grup.

1. <nos / eventiu> (2)

- quins són aquests problemes i com els enfoquen<NOS / EVENTIU>
- han detectat<NOS / EVENTIU> vostès algun problema específic d'aquest grup.

2. <ells / eventiu> (2)

- tenir<ELLS / EVENTIU> una intervenció més directa en l'educació
- volen intervenir<ELLS / EVENTIU> més directament

3. <ells / estatiu> (1)

- el col·lectiu aquest sud-americà si té<ELLS / ESTATIU> algun tractament específic

4. <nom.v> (3)

- una de les reivindicacions<NOM.V> del col·lectiu d'immigrants
- tenir una intervenció<NOM.V> més directa en l'educació<NOM.V> dels nens

Una de les maneres més reiterades de presentar la *immigració* és associant-la a la idea de 'problema'. Els predicats de les micropreguntes que formula *CIU* sobre aquest tema mostren clarament els rols que aquest grup sol atribuir a diferents col·lectius de migrants, a l'hora de relacionar-los amb els 'problemes'. Concretament observem que, dintre de l'*exogrup*, apareixen dos tipus d'actors clarament diferenciats: els que pertanyen al col·lectiu musulmà i els que pertanyen al col·lectiu sud-americà. Al primer col·lectiu, se li atribueix un **rol eventiu** i, al segon, un **rol estatiu**. L'acció que s'atribueix als musulmans orienta una representació negativa d'aquest col·lectiu, atès que el fet de voler *intervenir en l'educació del nens* és percebut com a 'activisme islàmic' i, per tant, com un perill social.

En canvi, al col·lectiu sud-americà, se'l presenta en el **rol estatiu**, pacient, de receptor d'un hipotètic tractament específic. I, a més, no se'l caracteritza com a **agent** de *problemes*, sinó com a **pacient** de *problemes*. Quan el **rol eventiu** s'atribueix a l'*endogrup*, les accions que òbviament realitza són: *detectar problemes* i *enfocar-los*.

5.10.2. Els predicats del tema problemes / problemàtica a les micropreguntes del PSC

MICROPREGUNTES

(1) I nosaltres, el que voldríem, és si vostès (CITE) ens poden indicar aquests problemes que afecten la política d'integració<NOM.V>, els problemes que vostès consideren com els més importants que s'han de resoldre<IMP>, i quines recomanacions farien<NOS / EVENTIU> a les administracions públiques a Catalunya per intentar, doncs, resoldre<NOS / EVENTIU> tots, conjuntament, aquests problemes.

(2) quin tipus de problemes i dificultats més importants vostès creuen que hi ha<IMP>, problemes reals, per a la integració<NOM.V> i convivència<NOM.V> d'aquestes minories ètniques i d'aquests treballadors estrangers amb la població catalana?

(3) fa referència als principals problemes que es troben<ELLS / ESTATIU> els treballadors estrangers aquí, a Catalunya.

MICROPREGUNTES

(4) quins són els problemes més importants que es detecten<IMP> (en el procés d'integració)

(5) el ressò que la vinguda<NOM.V> de treballadors estrangers a Rubí ha tingut; els problemes que vostès han hagut d'afrontar<NOS / EVENTIU> des de l'Administració municipal....

(6) quins són els més importants d'aquests conflictes culturals que vostès han detectat<NOS / EVENTIU>, que estan plantejats en la societat catalana en aquest moment i en la gironina en particular, i quines solucions creuen vostès les més adequades?

1. <nos / eventiu> (4)

- quines recomanacions farien<NOS / EVENTIU> a les administracions públiques a Catalunya per intentar, doncs, resoldre<NOS / EVENTIU> tots, conjuntament, aquests problemes.
- els problemes que vostès han hagut d'afrontar<NOS / EVENTIU> des de l'Administració municipal.
- conflictes culturals que vostès han detectat<NOS / EVENTIU>

2. <ells / estatiu> (1)

- als principals problemes que es troben<ELLS / ESTATIU> els treballadors estrangers aquí

3. <imp> (3)

- els problemes que vostès consideren com els més importants que s'han de resoldre<IMP>
- quin tipus de problemes i dificultats més importants vostès creuen que hi ha<IMP>,
- quins són els problemes més importants que es detecten<IMP>

4. <nom.v> (4)

- la política d'integració<NOM.V>
- per a la integració<NOM.V> i convivència<NOM.V> d'aquestes minories ètniques
- el ressò que la vinguda<NOM.V> de treballadors estrangers a Rubí ha tingut

A les micropreguntes que formula el *Grup Socialista* sobre el tema *problemes / problemàtica*, el **rol eventiu** s'atribueix únicament a l'*endogrup*. En concret, a algunes organitzacions i administracions que han actuat com a compareixents a la Comissió. I les accions que realitzen, tant en **forma personal** com **impersonal** són: *detectar, resoldre i afrontar problemes i fer recomanacions*. Els *problemes* que s'han de *detectar* i *resoldre* són, sobretot, com es pot observar a través de les

nominalitzacions, d'*integració* i de *convivència*. L'*exogrup* apareix únicament en el **rol pacient de receptor**: *ells, els treballadors estrangers, es troben amb problemes*.

5.10.3. Els predicats del tema *problemes / problemàtica* a les *micropreguntes d'ERC*

MICROPREGUNTES

(1) quins problemes hi poden haver<IMP> en les distintes ètnies que conviuen

(2) si entre les distintes ètnies havien tingut<ELLS / ESTATIU> alguns problemes.

(3) si el problema de les distintes àfriques ha tingut o té —vostè semblava que en un moment determinat ho insinuava—..., quan d'un determinat poble africà es troben<ELLS / ESTATIU> tots junts allò crea<ELLS / EVENTIU> una unitat, una lliçó, diguem-ne, explicativa d'una determinada Àfrica, però Barcelona, per exemple, que és una ciutat on hi ha moltes àfriques, una mica quines són les dificultats més importants que vostès han trobat<NOS / ESTATIU> davant d'aquesta pluralitat.

1. <ells / eventiu> (1)

- quan d'un determinat poble africà es troben tots junts allò crea<ELLS / EVENTIU> una unitat

2. <nos / estatiu> (1)

- quines són les dificultats més importants que vostès han trobat<NOS / ESTATIU>

3. <ells / estatiu> (2)

- si entre les distintes ètnies havien tingut<ELLS / ESTATIU> alguns problemes.
- quan d'un determinat poble africà es troben<ELLS / ESTATIU> tots junts allò crea una unitat

4. <IMP> (1)

- quins problemes hi poden haver<IMP> en les distintes ètnies que conviuen

A les micropreguntes d'ERC sobre el tema *problemes / problemàtica*, només hi ha un sol **predicat eventiu**: *crear*, i el **rol agent** el realitza una determinada 'circumstància' de l'*exogrup* (*quan un determinat poble africà es troben tots junts allò crea una unitat*); la resta de predicats són estatus. Quan *nosaltres* apareix en un

rol estatiu, es *troba* amb *dificultats davant de la pluralitat* que comporta el fet que, a Barcelona, hi hagi distints col·lectius africans. D'aquesta manera, *ells*, els diferents col·lectius africans, es converteixen en **agents** implícits de problemes. Quan és l'*exogrup* el subjecte gramatical de predicats estatus, apareix com a **posseïdor** de problemes (*si entre les distintes ètnies han tingut problemes*) o en un 'estat' o 'circumstància' específics (*quan d'un determinat poble africà es troben tots junts....*).

Quant a la forma **impersonal** observem que, en aquest cas, els protagonistes que s'oculten són *ells*, l'*exogrup* (*quins problemes hi poden haver en les distintes ètnies que conviuen*). Però: com és que ERC problematitza la pluralitat? El dret a la diferència no ha estat sempre una de les seves reivindicacions més reiterades? Hem d'entendre, potser, que la diferència i la pluralitat són interpretades com un *problema* per a *nosaltres*?

5.11. L'atribució de rols en el tema TREBALL

5.11.1. Els predicats del tema treball a les micropreguntes del PSC

MICROPREGUNTES

- (1) per aclarir tots aquests dubtes i tal és bo saber exactament en quines ocupacions i en quins treballs s'ocupen<ELLS / EVENTIU> aquests treballadors estrangers.
- (2) quina postura tenen<NOS / ESTATIU> els sindicats, tant el d'UGT, com el de Comissions Obreres, davant d'aquesta problemàtica? (conciliar els conceptes de solidaritat amb els conceptes —o la realitat— d'una oferta insuficient de treball)
- (3) saber l'estabilitat, o sigui, el grau d'estabilitat d'aquests tipus de treballs.
- (4) ens interessaria saber els treballadors immigrants que estan<ELLS / ESTATIU> aquí, a Barcelona ciutat, en quin tipus de treballs majoritàriament desenvolupen<ELLS / EVENTIU> la seva activitat.
- (5) conèixer en quins treballs són en els que es desenvolupen<ELLS / EVENTIU>, freqüentment, els treballadors estrangers, sobretot els magribins i tots els que vénen<ELLS / EVENTIU> del Tercer Món.
- (6) quins tipus de treballs són els més usuals, els que aquesta gent està ocupant<ELLS /

MICROPREGUNTES

EVENTIU>. I quina acceptació<NOM.V> tenen<ELLS / ESTATIU> també respecte als altres treballadors de la zona que treballen<ELLS / EVENTIU> conjuntament amb ells.

(7) sobre els treballs i rams de la producció en què s'ocupen<ELLS / EVENTIU> majoritàriament els treballadors estrangers i si existeixen<IMP> estadístiques

(8) quines són les gestions que vostès (les org. sindicals) fan<NOS / EVENTIU> per treure<NOS / EVENTIU> aquests treballadors d'aquesta situació que els dona una doble marginalitat: a aquesta il·legalitat que abans vostès han apuntat que es dona<IMP> a la situació espanyola, a la situació catalana, s'hi suma aquesta il·legalitat molt concreta, que ben segur que es pot resoldre<IMP> des d'aquí, de l'economia submergida, del treball clandestí.

1. <nos / eventiu> (2)

- quines són les gestions que vostès (les org. sindicals) fan<NOS / EVENTIU>
- per treure<NOS / EVENTIU> aquests treballadors d'aquesta situació

2. <ells / eventiu> (7)

- en quins treballs s'ocupen<ELLS / EVENTIU> aquests treballadors estrangers.
- en quin tipus de treballs majoritàriament desenvolupen<ELLS / EVENTIU> la seva activitat
- en quins treballs són en els que es desenvolupen<ELLS / EVENTIU>, freqüentment, els treballadors estrangers, sobretot els magribins i tots els que vénen<ELLS / EVENTIU> del Tercer Món.
- quins tipus de treballs són els més usuals, els que aquesta gent està ocupant<ELLS / EVENTIU>
- sobre els treballs i rams de la producció en què s'ocupen<ELLS / EVENTIU> majoritàriament els treballadors estrangers
- també respecte als altres treballadors de la zona que treballen<ELLS / EVENTIU> conjuntament amb ells.

3. <ells / estatiu> (2)

- els treballadors immigrants que estan<ELLS / ESTATIU> aquí, a Barcelona ciutat,
- quina acceptació tenen<ELLS / ESTATIU> també respecte als altres treballadors de la zona que treballen conjuntament amb ells.

4. <nos / estatiu> (1)

- quina postura tenen<NOS / ESTATIU> els sindicats, tant el d'UGT, com el de Comissions Obreres, davant d'aquesta problemàtica?

5. <imp> (3)

- si existeixen<IMP> estadístiques

- a aquesta il·legalitat que abans vostès han apuntat que es dona<IMP> a la situació espanyola, a la situació catalana
- ben segur que es pot resoldre<IMP> des d'aquí, de l'economia submergida, del treball clandestí

6. <nom.v> (1)

- I quina acceptació<NOM.V> tenen també respecte als altres treballadors

A les micropreguntes que formula el *Grup Parlamentari Socialista* sobre el treball, s'hi observa un lògic repartiment dels rols. El **rol eventiu** correspon majoritàriament a l'*exogrup*; concretament, als *treballadors estrangers*. Les accions que se'ls atribueixen són les esperables: *venir del Tercer Món i treballar, ocupar-se en treballs o desenvolupar la seva activitat*. Quan el **rol eventiu** correspon a l'*endogrup*, els **agents** són les organitzacions sindicals. Les accions hipotètiques que se'ls atribueixen són: *fer gestions per treure els treballadors estrangers de la il·legalitat*.

Pel que fa als **rols estatus**, observem que, quan s'atribueixen als *treballadors estrangers (exogrup)*, apareixen com a **receptors** d'acceptació per part d'altres treballadors i com a **ubicats** a la ciutat de Barcelona. I, quan s'atribueixen als sindicats (*endogrup*), apareixen com a organitzacions que **prenen posicions** davant d'aquestes problemàtiques.

Les **formes impersonals** oculten, com ja sol ser habitual, fets, percepcions i accions de l'*endogrup*.

5.11.2. Els predicats del tema treball a les micropreguntes d'IC

MICROPREGUNTES

(1) si el tipus de tasques que fan<ELLS / EVENTIU> les persones immigrades acostumen a ser tasques que la gent de Manlleu no vol fer<NEG (NOS / EVENTIU)> i si això, en aquest moment de crisi econòmica, que ja s'ha iniciat fa ben bé un temps, si han vist que això ha tingut alguna modificació.

(2) Quan vostès parlaven de la competitivitat que hi pot haver<IMP> entre persones que vénen

MICROPREGUNTES

de fora<ELLS / EVENTIU>, persones que són<NOS / ESTATIU> del país, jo li voldria preguntar si el tipus de feina que fan<ELLS / EVENTIU> és un tipus de feina que la gent del país no vol fer<NEG (NOS / EVENTIU)>, si això també és un exemple que es dona a Santa Coloma, i que sí que es dona en molts altres llocs de Catalunya que ja hem anat preguntant en aquesta Comissió.

(3) M'ha sorprès el fet que digués que hi havia<IMP> persones estrangeres que, d'alguna manera, ja tenien capacitat<ELLS / ESTATIU> per generar<ELLS / EVENTIU> pròpies empreses i propis sistemes de treball social. Jo no coneixia aquesta experiència en altres llocs, per tant, només una miqueta més d'informació, si us plau, en relació amb això, i si són gent que porten<ELLS / ESTATIU> molt temps aquí, etcètera.

1. <nos / estatiu> (1)

- persones que són<NOS / ESTATIU> del país

2. <neg (nos / eventiu)> (2)

- tasques que la gent de Manlleu no vol fer<NEG (NOS / EVENTIU)>
- és un tipus de feina que la gent del país no vol fer<NEG (NOS / EVENTIU)>

3. <ells / eventiu> (4)

- si el tipus de tasques que fan<ELLS / EVENTIU> les persones immigrades acostumen a ser tasques que la gent de Manlleu no vol fer
- la competitivitat que hi pot haver entre persones que vénen de fora<ELLS / EVENTIU>,
- si el tipus de feina que fan<ELLS / EVENTIU> és un tipus de feina que la gent del país no vol fer
- ja tenien capacitat per generar<ELLS / EVENTIU> pròpies empreses i propis sistemes de treball social

4. <ells / estatiu> (2)

- ja tenien capacitat<ELLS / ESTATIU> per generar pròpies empreses i propis sistemes de treball social
- si són gent que porten<ELLS / ESTATIU> molt temps aquí,

5. <imp> (2)

- la competitivitat que hi pot haver<IMP> entre persones que vénen de fora, persones que són del país
- hi havia<IMP> persones estrangeres que, d'alguna manera, ja tenien capacitat per generar pròpies empreses i propis sistemes de treball social

A les micropreguntes que formula el *Grup d'Iniciativa* sobre el tema del *treball*, observem que un dels objectius d'aquest grup és clarificar que les tasques que fan les persones immigrades solen ser les que la gent d'aquí no vol fer. Dues de les tres micropreguntes versen sobre aquest subtema, i els **rols eventius** que s'atribueixen a l'*exogrup* i a l'*endogrup* ho expliciten. Quan el **rol eventiu** s'atribueix a *ells*, l'acció que repetidament realitzen és: *fer feina*. També se'ls atribueixen accions com: *venir de fora* i *generar empreses i sistemes de treball propis*. I, quan el **rol eventiu** l'exerceix *nosaltres*, fa una sola cosa i, a més, expressada a través d'una estructura predicativa negativa: no voler fer un tipus de feina. Amb la qual cosa es posa de manifest que *ells fan* i *nosaltres no volem fer*.

Els **rols estatus** que s'atribueixen a *ells* els presenten com a *gent que porta temps aquí* i que té capacitat per generar pròpies empreses. És a dir, com gent establerta i competitiva i, per tant, perfectament integrada.

5.12. L'atribució de rols en el tema IL·LEGALS / IRREGULARS / CLANDESTINS

5.12.1. Els predicats del tema il·legals / irregulars / clandestins a les micropreguntes de CIU

MICROPREGUNTES

(1) a quanta gent afecta<ELLS / ESTATIU> aquest problema d'immigrants clandestins? I, després, com estan distribuïts<ELLS / ESTATIU>, si es pot saber, una mica.

(2) valdria la pena, potser, que d'aquests temes (la situació d'il·legalitat) també ens diguéssiu la vostra opinió, sisplau.

1. <ells / estatiu> (2)

- a quanta gent afecta<ELLS / ESTATIU> aquest problema d'immigrants clandestins?
- com estan distribuïts<ELLS / ESTATIU>, si es pot saber, una mica.

El *Grup Parlamentari de Convergència i Unió* només formula dues breus micropreguntes sobre el tema *il·legals / irregulars / clandestins*. Els únics actors que hi apareixen són *ells* i l'únic rol que se'ls atribueix és l'**estatiu**. Concretament, se'ls presenta com a *afectats* pel *problema* de la clandestinitat i com a *distribuïts* pel territori.

Volem observar que, en un tema com aquest, fóra esperable que s'esmentessin els **agents** que creen el *problema dels clandestins*, perquè, òbviament, un no és *clandestí* si no hi ha un sistema legal que l'hi converteix. Per tant, com és que CIU, que és en el Govern de la Generalitat i que pot fer alguna cosa per normalitzar la situació d'aquests treballadors, fa desaparèixer tots els **rols eventius** d'aquestes preguntes?

5.12.2. Els predicats del tema *il·legals / irregulars / clandestins* a les micropreguntes del PSC

MICROPREGUNTES

(1) o crec que seria bastant interessant conèixer, en aquest moment, si hi han<IMP> estimacions<NOM.V> fetes del nombre d'irregulars —naturalment és una estimació<NOM.V> aproximada—, d'aquest nombre de treballadors irregulars que en aquest moment encara hi pot haver.<IMP>

1. <imp> (2)

- si hi han<IMP> estimacions fetes del nombre d'irregulars
- aquest nombre de treballadors irregulars que en aquest moment encara hi pot haver.<IMP>

2. <nom.v> (2)

- si hi han estimacions<NOM.V> fetes del nombre d'irregulars
- naturalment és una estimació<NOM.V> aproximada

A la micropregunta que formula el *Grup Socialista* sobre el tema dels *il·legals / irregulars / clandestins*, tampoc no hi apareix cap **agent**. Aquí ni tan sols apareixen **rols estatus**, només formes **impersonals** i **nominalitzacions**. El tema dels

irregulars es converteix, per a aquest grup, en una qüestió d'*estimacions*. No els interessa saber res de les persones que estan en aquesta situació ni de les accions que es poden fer per remeiar-la; l'únic que els interessa és *el nombre de treballadors irregulars que hi pot haver*. Una explicació plausible d'aquesta actitud seria que el PSC no pot qüestionar una llei (la Llei d'Estrangeria) impulsada pel govern del PSOE.

5.12.3. Els predicats del tema il·legals / irregulars / clandestins a les micropreguntes d'ERC

MICROPREGUNTES

(1) Voldria insistir preguntant sobre el tema de la gent que no ha resolt<NEG (ELLS / EVENTIU)> la seva situació. Per altra banda, abans he demanat si tenien dades estadístiques, que em sembla que no ens les han donat. En tot cas, si no les tenen, m'agradaria saber ho.

(2) Alhora que vostès estan treballant<NOS / EVENTIU> amb gent que és per aprendre<ELLS / EVENTIU> culturalment, tota aquesta inseguretat, com això es tradueix, diguem-ne, en incapacitat d'aprenentatge?

(3) per una banda, si teniu dades per analitzar estadísticament els casos de la gent que se'ls diu<PAS (ELLS / ESTATIU)> legalment que no poden<NEG (ELLS / EVENTIU)>..., o sigui no aconsegueixen tenir<NEG (ELLS / EVENTIU)> els seus papers en regla. I després, davant d'aquests casos, quines recomanacions els feu<NOS / EVENTIU>, com a institució?

(4) només en una paraula o dues: la gravetat d'aquest immigrant invisible a la Catalunya del benestar que tenim<NOS / ESTATIU>.

(5) quan s'estabilitzen<ELLS / EVENTIU> en algun lloc, si finalment és perquè aconsegueixen legalitzar<ELLS / EVENTIU> la situació o és que s'introdueixen<ELLS / EVENTIU> en algun tipus de situació absolutament clandestina.

1. <nos / eventiu> (2)

- vostès estan treballant<NOS / EVENTIU> amb gent que és per aprendre culturalment
- quines recomanacions els feu<NOS / EVENTIU>, com a institució?

2. <nos / estatiu> (1)

- la gravetat d'aquest immigrant invisible a la Catalunya del benestar que tenim<NOS / ESTATIU>.

3. <ells / eventiu> (4)

- gent que és per aprendre<ELLS / EVENTIU> culturalment
- quan s'estabilitzen<ELLS / EVENTIU> en algun lloc,
- si finalment és perquè aconseguen legalitzar<ELLS / EVENTIU> la situació o és que s'introdueixen<ELLS / EVENTIU> en algun tipus de situació absolutament clandestina

4. <neg (ells / eventiu)> (3)

- la gent que no ha resolt<NEG (ELLS / EVENTIU)> la seva situació
- no poden<NEG (ELLS / EVENTIU)>..., o sigui no aconseguen tenir<NEG (ELLS / EVENTIU)> els seus papers en regla.

5. <pas (ells / estatiu)> (1)

- els casos de la gent que se'ls diu<PAS (ELLS / ESTATIU)> legalment que no poden

ERC és el grup que formula més preguntes, i més concretes, sobre el tema *il·legals / irregulars / clandestins*. Pel que fa a la distribució de rols, observem que el **rol actiu** preferent s'atribueix a l'*exogrup*. Concretament, quan *ells* apareixen com a subjectes gramaticals de **predicats eventius afirmatius** fan accions com: *aprendre, establir-se en algun lloc, legalitzar la seva situació* o *introduir-se en algun tipus de situació clandestina*. I, quan apareixen com a subjectes de **predicats eventius negatius**, són presentats com a actors que no aconseguen reeixir en accions com: *resoldre la seva situació*, o en una variant de la mateixa acció: *aconseguir tenir els seus papers en regla*. Aquestes estructures negatives són, a nivell cognitiu, especialment significatives, perquè expressen que no s'ha produït allò que era esperable que es produís. Per consegüent, de les estructures que acabem de presentar es dedueix que el que hauria de ser 'normal' és que els *immigrants* haguessin pogut resoldre la seva situació.

Quan el **rol eventiu** s'atribueix a l'*endogrup*, els **agents** són bàsicament les organitzacions que treballen amb els migrants. I les accions que se'ls atribueixen són: *treballar* i *fer recomanacions*. No obstant això, ocult darrere una estructura passiva (o impersonal, segons es miri), apareix el **rol agent** del poder, l'*endogrup* executiu, *dient* als migrants *que no poden ser legals*.

Quan *nosaltres* apareix en un **rol estatiu**, apareix com a **posseïdor** d'un país, Catalunya, de benestar. Volem observar com aquest grup insisteix a fer una autorepresentació positiva de l'*endogrup*, a través de l'entitat simbòlica que és el país.

5.12.4. Els predicats del tema il·legals / irregulars / clandestins a les micropreguntes d'IC

MICROPREGUNTES

(1) de vez en cuando aparecen en la prensa noticias sobre posibles redes ilegales de inmigración<NOM.V> filipina. ¿Tienen ustedes noticias de este tema? ¿Saben si es cierto o no es cierto?

(2) De los ocho mil filipinos que usted ha comentado que había<IMP> en estos momentos en Barcelona, ¿qué porcentaje creen que pueden ser<ELLS / ESTATIU> en estos momentos, des del punto de vista de la legislación, ilegales?

1. <ells / estatiu> (1)

- qué porcentaje creen que pueden ser<ELLS / ESTATIU> en estos momentos, des del punto de vista de la legislación, ilegales?

2. <imp> (1)

- De los ocho mil filipinos que usted ha comentado que había<IMP> en estos momentos en Barcelona

3. <nom.v> (1)

- posibles redes ilegales de inmigración<NOM.V> filipina

En aquestes dues micropreguntes que formula el *Grup d'Iniciativa* sobre el tema dels *il·legals / irregulars / clandestins*, no hi apareixen pràcticament actors. A través d'estructures **impersonalitzadores** com: *de vez en cuando aparecen en la prensa noticias sobre posibles redes ilegales de inmigración*, els actors s'insinuen, però no s'expliciten. L'únic rol destacable és potser el **rol estatiu** mitjançant el qual es presenta l'*exogrup*: *qué porcentaje creen que pueden ser en estos momentos, des del*

punto de vista de la legislació, ilegales? Volem observar que, tal i com esmenta el representant parlamentari, l'atribut d'*il·legals* que aplica als migrants s'ha d'atribuir a la *legislació* i no a la seva pròpia selecció lèxica. Amb la qual cosa ell s'autoexculpa.

5.13. L'atribució de rols en el tema RACISME / XENOFÒBIA / REBUIG

5.13.1. Els predicats del tema racisme / xenofòbia / rebuig a les micropreguntes de CIU

MICROPREGUNTES

(1) Heu dit que som<NOS / ESTATIU> el nord del sud, en un moment donat. Heu parlat d'un 2%, més o menys, d'immigrats a l'Estat espanyol, i parlàveu de xifres entre el 6 i el 7% a França, Alemanya. Considereu que hi ha<IMP> diferències acusades, específiques i singulars, en el sentiment de rebuig<NOM.V> racista o xenòfob entre la gent d'aquests països europeus, d'un lloc a l'altre?

(2) si a Rubí hi ha<IMP> casos d'aquestes actituds de rebuig<NOM.V>, actituds racistes, i si vostès podrien diferenciar<NOS / EVENTIU> si és una actitud general o si està especificada — diguem-ne— amb rubinencs de classe treballadora (...) que veu<NOS / ESTATIU> l'immigrant (...) com un competidor en el mercat de treball.

(3) el senyor alcalde ha dit que el rebuig<NOM.V>, principalment, podia produir-se<PAS (NOS / EVENTIU)>, si és que es produeix<PAS (NOS / EVENTIU)>, per causes econòmiques més aviat. Pregunta: han detectat<NOS / EVENTIU> alguna vegada altres causes també, per exemple, de religió, de llengua....de conductes presumptament delictives?

(4) s'han trobat<NOS / ESTATIU> amb casos de rebuig<NOM.V> o també de solidaritat dels catalans envers els treballadors immigrants?

1. <nos / eventiu> (2)

- han detectat<NOS / EVENTIU> alguna vegada altres causes també, per exemple, de religió, de llengua
- i si vostès podrien diferenciar<NOS / EVENTIU> si és una actitud general o si està especificada

2. <pas (nos / estatiu)> (2)

- el senyor alcalde ha dit que el rebuig, principalment, podia produir-se<PAS (NOS / ESTATIU)>, si és que es produeix<PAS (NOS / ESTATIU)>, per causes econòmiques més aviat

3. <nos / estatiu> (3)

- som<NOS / ESTATIU> el nord del sud,
- classe treballadora (...) que veu<NOS / ESTATIU> l'immigrant (...) com un competidor en el mercat de treball
- s'han trobat<NOS / ESTATIU> amb casos de rebuig

4. <imp> (2)

- Considereu que hi ha<IMP> diferències acusades,
- si a Rubí hi ha<IMP> casos d'aquestes actituds de rebuig

5. <nom.v> (4)

- en el sentiment de rebuig<NOM.V> racista o xenòfob entre la
- actituds de rebuig<NOM.V>
- el rebuig<NOM.V>, principalment, podia produir-se, si és que es produeix, per causes econòmiques més aviat
- amb casos de rebuig<NOM.V>

A les micropreguntes que formula el *Grup de Convergència* sobre el tema *racisme / xenofòbia / rebuig*, observem que els migrants no apareixen, en cap cas, en la posició focal de subjecte: ni de **predicats eventius** ni de **predicats estatius**. Aquesta posició l'ocupen tan sols aquells que formen part de l'*endogrup*, des del compareixent fins als *rubinencs de classe treballadora*. Quan *nosaltres* apareix en un **rol eventiu explícit**, fa coses com: *detectar causes*. I, quan apareix en un **rol eventiu implícit**, s'oculta darrere **nominalitzacions** (*rebuig*) que expressen el resultat de les seves pròpies accions. Aquí, a més a més, *el rebuig* apareix com a subjecte gramatical d'una frase passiva que presenta, com a complement agent, *les diferències econòmiques* i, hipotèticament, *les religioses, les lingüístiques i les conductes presumptament delictives* dels migrants. No obstant això, aquesta estructura és enganyosa, perquè *el rebuig* no es pot considerar l'efecte directe de les causes que s'esmenten com a complements agents, sinó l'efecte directe de les representacions que l'*endogrup* es fa dels fets que han estat presentats com a agents causals.

Quan l'*endogrup* apareix en un rol clarament **estatiu**, és presentat a través de la ubicació geogràfica, com la classe treballadora que veu l'immigrant com un

competidor en el mercat de treball i com un grup que es troba amb casos de rebuig i també de solidaritat. Volem insistir, altra vegada, en aquesta resistència que s'observa en el Grup de Convergència a atribuir a la societat catalana accions de rebuig. Vegem com aquí, al tret negatiu del rebuig, s'hi contraposa immediatament el tret positiu de la solidaritat.

5.13.2. Els predicats del tema racisme / xenofòbia / rebuig a les micropreguntes del PSC

MICROPREGUNTES

(1) quina és la problemàtica entre els diferents habitants que viuen a la ciutat de Barcelona, i a Ciutat Vella en particular, si s'han detectat<IMP> actituds de rebuig<NOM.V> molt clares

(2) vostè sap —i abans s'hi ha referit— que en aquest moment es proposa<IMP> que les actituds racistes siguin un agreujant en un delictes determinat, però, en canvi, no es parla<NEG (IMP)> de tipificar les reaccions d'actitud racista com un delictes, i aquest diputat estaria d'acord que es tipifiqués<IMP> d'aquesta manera perquè crec o creu, em sembla, el meu Grup, que això seria necessari, i li pregunto quina és, des d'aquest punt de vista, la seva concepció d'aquest, i la seva opinió.

(3) voldríem saber si a les comarques gironines hi ha hagut<IMP> concentracions que sobrepassessin aquests marges, aquest 10 o aquest 15% i, aleshores, si en virtut d'això s'han produït<IMP> o s'han detectat<IMP> alguns casos de rebuig<NOM.V> entre la població autòctona envers aquestes poblacions immigrades. I si s'han produït, doncs, aleshores, quines han estat, aparentment, les causes que han originat aquesta actitud de rebuig.<NOM.V>

(4) sobre el grau d'acolliment<NOM.V> que la societat de Santa Coloma té<NOS / ESTATIU> respecte a aquests col·lectius estrangers, (...), si a partir d'aquesta crisi econòmica s'han detectat<IMP> llavors alguns fenòmens o algunes actituds de rebuig<NOM.V> envers ells.

(5) Y luego si ustedes han observado<ELLS / ESTATIU> en la población de Cataluña algún sentimiento de rechazo<NOM.V> hacia ustedes en virtud de la diferencia cultural o de la diferencia étnica que pueda haber.

1. <nos / estatiu> (1)

- el grau d'acolliment que la societat de Santa Coloma té<NOS / ESTATIU> respecte a aquests col·lectius estrangers

2.<ells / estatiu> (1)

- si ustedes han observado<ELLS / ESTATIU> en la población de Cataluña algún sentimiento de rechazo

3. <imp> (7)

- si s'han detectat<IMP> actituds de rebuig molt clares
- en aquest moment es proposa<IMP> que les actituds racistes siguin un agreujant
- aquest diputat estaria d'acord que es tipifiqués<IMP> d'aquesta manera
- si a les comarques gironines hi ha hagut<IMP> concentracions que sobrepassessin aquests marges
- si en virtut d'això s'han produït<IMP> o s'han detectat<IMP> alguns casos de rebuig
- si a partir d'aquesta crisi econòmica s'han detectat<IMP> llavors alguns fenòmens o algunes actituds de rebuig envers ells

4. <neg (imp)> (1)

- no es parla<NEG (IMP)> de tipificar les reaccions d'actitud racista com un delictes

5. <nom.v> (6)

- actituds de rebuig<NOM.V> molt clares
- alguns casos de rebuig<NOM.V>
- aquesta actitud de rebuig.<NOM.V>
- el grau d'acolliment<NOM.V>
- algunes actituds de rebuig<NOM.V> envers ells.
- algún sentimiento de rechazo<NOM.V> hacia ustedes

És significatiu observar que, especialment quan es parla de *racisme* i *xenofòbia*, els representants parlamentaris opten per fer desaparèixer els actors a través de les estructures **impersonals**. A les micropreguntes del *Grup Socialista*, hem detectat 8 formes verbals impersonals, 2 predicats estatus i 6 ocurrencies en les quals apareix l'acció de 'rebutjar' nominalitzada: *rebuig*. L'objectiu sembla prou clar: evitar presentar els rebutjadors.

Pel que fa als **rols estatus**, observem que, quan s'atribueixen a l'*endogrup*, aquest grup és presentat com a **posseïdor** d'un cert grau d'acolliment i, quan s'atribueixen a l'*exogrup*, aquest grup és presentat com a **observador** (percepció intel·lectual) *d'algun hipotètic sentiment de refús*. Però, on són i qui són els actors del refús?

5.13.3. Els predicats del tema racisme / xenofòbia / rebuig a les micropreguntes d'IC

MICROPREGUNTES

(1) A mi m'ha interessat molt una expressió que ha dit l'alcalde de Viladecans, quan deia que el rebuig<NOM.V> és més al pobre que no pas a la persona que ve<ELLS / EVENTIU> d'una altra cultura i, en tot cas, m'agradaria molt que això ho comentés una mica més,...

1. <ells / eventiu> (1)

- la persona que ve<ELLS / EVENTIU> d'una altra cultura

2. <nom.v> (1)

- el rebuig<NOM.V> és més al pobre

La pregunta que formula el Grup d'Iniciativa sobre el tema del racisme / rebuig / xenofòbia no és una pregunta, sinó l'expressió de la pròpia opinió, que consisteix a presentar el rebuig com una conseqüència de la desigualtat econòmica i no de la confrontació cultural. Els migrants aquí només són presentats com a **agents** de l'acció de *venir*.

5.14. Distribució quantitativa dels predicats

Per resumir de manera sintètica quina ha estat la recurrència i la distribució de les distintes estructures predicatives que hem analitzat al llarg d'aquest capítol, presentarem les dades en forma de quadre:

Estructures predicatives	CIU	PSC	ERC	IC	PP	TOTAL
<NOM.V>	32	51	2	11	4	100
<IMP>	26	51	9	8	6	110
<NEG.IMP>	1	1	3			5
<ELLS / EVENTIU>	16	26	11	6	2	61

Estructures predicatives	CIU	PSC	ERC	IC	PP	TOTAL
<NEG. (ELLS / EVENTIU)>			4			4
<ELLS / ESTATIU>	15	26	8	6		55
<NEG. (ELLS / ESTATIU)>	1	3	2			6
<PAS. (ELLS / ESTATIU)>	1		2			3
<PAS. NEG. (ELLS / ESTATIU)>		1				1
<NOS. / EVENTIU>	26	35	15	10	2	88
<NEG. (NOS. / EVENTIU)>			1	2		3
<NOS. / ESTATIU>	6	15	8	3	2	34
<PAS. (NOS. / ESTATIU)>	2					2

5.15. Distribució dels rols eventius

A l'apartat anterior hem presentat quantificades les distintes estructures predicatives que hem detectat a les micropreguntes de la Comissió. I s'ha fet palès que els representats parlamentaris tenen una clara preferència per l'ús de formes impersonals. Aquest tret que, òbviament, s'ha de considerar una característica estilística pròpia del llenguatge parlamentari, permet, a aquests representants, fer desaparèixer un bon nombre d'actors de l'escena discursiva i, en conseqüència, de l'escena social. Per aquesta raó, creiem que els actors que romanen amagats en aquestes formes impersonals i les accions que se'ls atribueixen esdevenen especialment rellevants. Tot seguit presentem un quadre amb els actors que cada grup selecciona i les accions que realitzen aquests actors. Quan els actors són l'*exogrup* o l'*endogrup* en general no els esmentem. Els actors i les accions que apareixen en més d'una ocasió només se citen un cop.

GRUPS	ACTORS		ACCIONS / PROCESSOS	
CIU	<i>ells</i>	<ul style="list-style-type: none"> -els immigrants nord-africans -la dona (immigrada) -els imams -metges dels països d'origen 	<i>ells</i>	<ul style="list-style-type: none"> -arribar -venir -intervenir en l'educació -venir a treballar -integrar-se -participar i assistir a cursos -queixar-se -filtrar-ho tot a través dels marits -retornar als seus orígens -pujar graons (la dona)
	<i>nosaltres</i>	<ul style="list-style-type: none"> -professionals de la sanitat -el Dpt. de Benestar Social -el Govern de la Generalitat -el Govern de l'Estat -organitzacions i institucions -els rubinencs de classe treballadora. 	<i>nosaltres</i>	<ul style="list-style-type: none"> -afavorir la integració -atendre la població immigrant -organitzar cursos -definir i fixar el nombre de treballadors (contingents) -establir polítiques d'immigr. -absorbir / integrar els immigr. -col·laborar -fer (en diversos àmbits) -detectar causes
PSC	<i>ells</i>	<ul style="list-style-type: none"> -les dones (immigrades) -el pater famílies -els homes (immigrants) -un col·lectiu de magribins -les nenes 	<i>ells</i>	<ul style="list-style-type: none"> -integrar-se -venir -adaptar-se -treballar -continuar estudiant -incorporar-se al món del treball -començar a separar-se (dels marits) -realitzar activitats
	<i>nosaltres</i>	<ul style="list-style-type: none"> -professionals de la sanitat -organitzacions sindicals -voluntaris -organit. i administracions 	<i>nosaltres</i>	<ul style="list-style-type: none"> -facilitar la integració -detectar problemes -detectar malalties -resoldre conflictes culturals -assistir els treballadors estr. -facilitar l'atenció -fer (en diferents àmbits) -censar -jugar un paper -treure els fills de les escoles -treure els treb. estr. de la il·legalitat -dedicar-se a la formació -trencar la barrera comunicativa

GRUPS	ACTORS		ACCIONS / PROCESSOS	
ERC	<i>nosaltres</i>	-la Corporació Catalana de Ràdio i televisió -organitzacions que treballen amb immigrants -Catalunya -el país	<i>nosaltres</i>	-rebre -fer (en diferents àmbits) -preveure -generar riquesa -acollir -aprendre a viure la diferència -donar material -recomanar
IC	<i>ells</i>		<i>ells</i>	-venir -fer feina -generar empreses i sistemes de treball propis
	<i>nosaltres</i>	-els representants sindicals -Creu Roja-Catalunya -Ajuntament de Barcelona	<i>nosaltres</i>	-acollir -fer (en diferents àmbits) -poder entrar en la política de "cupos" -ofertar balanç -finançar -endegar mesures -començar a resoldre problem. -dedicar-se a la cooperació -no voler fer un tipus de feina
PP	<i>ells</i>		<i>ells</i>	-venir de fora
	<i>nosaltres</i>	-Catalunya -voluntaris de la Creu Roja	<i>nosaltres</i>	-assolir un límit de treballadors estrangers -encarregar-se de serveis

5.16. CONCLUSIONS

Les conclusions que hem extret de l'anàlisi de les estructures predicatives són de tres tipus: a) conclusions sobre l'atribució de rols; b) conclusions sobre les estructures predicatives; i c) conclusions sobre els grups parlamentaris.

a) *Conclusions sobre l'atribució de rols*

- Els rols que atribueixen els parlamentaris, al llarg de les seves preguntes, als diferents actors socials són projeccions de les representacions que el grup té de la *immigració*. Per consegüent, l'atribució de rols és una manifestació d'un determinat posicionament ideològic.
- La distribució dels rols argumentals intervé en la redistribució dels rols socials. La creació d'un contradiscurs comporta una construcció alternativa —i, per tant, una transformació— de l'ordre social establert.
- Mitjançant l'atribució de rols, el subjecte enunciator construeix, des d'un determinat marc ideològic, el sistema d'interaccions reals i possibles que definiran els comportaments actors. Aquesta operació discursiva es converteix, per tant, en una poderosa i subtil estratègia argumentativa.

b) *Conclusions sobre les estructures predicatives*

- Les formes predicatives més recurrents són les impersonals; cosa que posa de manifest una clara preferència per ocultar els agents. Les anàlisis de les estructures impersonals que hem detectat mostren que darrere d'aquestes estructures s'hi solen ocultar agents de l'*endogrup*.
- El segon índex més alt de recurrència, després de les formes verbals impersonals, el tenen els noms verbals. Amb l'estratègia de la nominalització, no només es fan desaparèixer els actors, sinó que es passa de l'acció a l''efecte'; és a dir, del nivell concret a l'abstracte. Així, accions

com *discriminar* i *rebutjar*, que necessàriament exigeixen un agent, es transformen en *discriminació* i *rebuig*, on la responsabilitat dels actors s'esvaeix per la "màgia" de l'abstracte.

- Els rols eventius s'atribueixen preferentment a l'*endogrup* i les accions que realitzen els seus membres són generalment 'positives', atès que solen tenir com a objectiu la resolució del 'conflicte social' que crea la presència de la *immigració*. D'aquesta atribució de rols se'n desprèn una tendència a l'autorepresentació positiva.
- Els protagonistes agents de l'*endogrup* solen ser, a més del genèric *nosaltres*, les administracions, les organitzacions, els professionals, etc.; és a dir, protagonistes amb noms propis. En canvi, els protagonistes agents de l'*exogrup* solen ser gairebé sempre protagonistes amb noms comuns.
- Els rols estatus s'atribueixen preferentment a l'*exogrup*. En aquests casos, els migrants solen aparèixer com a subjectes gramaticals de predicats atributius o com a posseïdors dels beneficis que les nostres accions els proporcionen.
- Els migrants, quan el rol eventiu s'atribueix a l'*exogrup*, són agents d'accions pròpies del fet d'*immigrar*. Sovint, però, ho són també d'accions que generen problemes o que són, per sí mateixes, problemes. Són poques les estructures predicatives en què apareixen com a agents d'accions clarament positives.
- Les formes predicatives passives i negatives tenen, en general, poca incidència. Només són significatives en el grup d'ERC; de la qual cosa es dedueix que l'estil polèmic no és el que predomina.

c) *Conclusions sobre grups parlamentaris*

- El *Grup de Convergència* mostra una clara preferència per les nominalitzacions; és a dir, per situar l'anàlisi en un nivell abstracte. El nombre de formes impersonals i de formes predicatives <NOS / EVENTIU> és equivalent, cosa que també ens permet deduir que l'*endogrup* té un rol agent important en les intervencions de CIU, tant explícitament com implícita. L'*endogrup* no apareix gairebé mai en predicats estatus. En canvi, el nombre de rols eventius i estatus que s'atribueix a l'*exogrup* és proporcional. Els actors de l'*endogrup* que s'especifiquen mostren que s'atorga protagonisme especial a les administracions. I les accions que se'ls assignen s'orienten, bàsicament, a resoldre les situacions conflictives que, tant en l'àmbit de l'atenció com en el de la legislació, provoca la *immigració*. Una acció que creu, el parlamentari, que ha de fer l'*endogrup* és *absorbir* la immigració; tot i que, posteriorment, s'autocorregeix i rectifica *absorbir* per *integrar*. Aquest "lapsus" el considerem revelador perquè posa de manifest quina és, en el fons, la seva idea d'integració. Els actors de l'*exogrup* que s'especifiquen mostren que una de les preocupacions de CIU és la *immigració magribina*. I, a través d'algunes de les accions que se'ls atribueixen, ratifiquem que a *Convergència* li preocupen especialment les manifestacions de "dissidència" cultural.
- El *Grup Socialista*, pel que fa a les estructures predicatives, coincideix força amb el *Grup de Convergència*: clara preferència per les impersonalitzacions, ja siguin nominals o verbals; atribució d'un destacat rol eventiu a l'*endogrup* i un repartiment equipol·lent de rols eventius i estatus entre els diferents protagonistes de l'*exogrup*. D'entre els actors de l'*endogrup* que s'esmenten, observem que alguns coincideixen amb els que havia esmentat CIU (*els professionals de la sanitat, les administracions*), i altres, en canvi, són protagonistes específics del PSC i IC (*organitzacions sindicals*). Les accions que s'atribueixen a l'*endogrup* són les habituals: *detecció* i *resolució de problemes* i *assistència a la immigració*; tot i que, en aquest

cas, es presenta alguna acció negativa de l'*endogrup* com *treure els fills de les escoles en què hi ha un nombre important de nens d'origen immigrant*. Una altra acció de l'*endogrup* que volem remarcar és *la voluntat de trencar barreres comunicatives*. Aquesta acció expressa una manera d'entendre la convivència molt distinta de la que expressava l'acció d'*absorbir*, que apareixia a les micropreguntes de CIU. D'entre els actors que s'especifiquen de l'*exogrup*, s'observa també una coincidència amb el *Grup de Convergència* a l'hora de seleccionar com a protagonistes la *dona immigrada* i els migrants *magribins*. La qual cosa posa de manifest que aquest col·lectiu és font de preocupacions de més d'un grup parlamentari. Pel que fa a les accions que s'atribueixen als migrants que, per al PSC són *treballadors estrangers*, hi trobem les que els són pròpies com: *venir i treballar* i d'altres que no ho són tant com: *(les dones) començar a separar-se dels seus marits*. El fet de presentar l'*exogrup* en accions com aquesta els fa més propers a *nosaltres*, puix que els fa culturalment menys diferents, i la *integració* sembla més factible.

- Les estructures predicatives del *Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana* divergeixen força de les que hem observat en els grups convergent i socialista. Concretament, és un grup que té tendència a usar més estructures negatives que els altres. Dels 65 predicats que hem codificat a les micropreguntes que ha formulat, 10 són negatius. Aquesta predilecció per les formes negatives creiem que es pot interpretar com un interès per les interaccions discursives polèmiques. També és força divergent l'atribució dels rols eventius (ERC fa actuar de manera equitativa l'*endogrup* i l'*exogrup*) i la poca afecció que mostra per les nominalitzacions. Les seves intervencions són, per tant, més directes, concretes i controvertides. D'entre els actors de l'*endogrup* que selecciona específicament, destaquem les personificacions de *Catalunya* i *el país*. Amb aquestes personificacions el *Grup d'Esquerra Republicana* pretén implicar-nos a tots en la "veu i el sentiment d'un poble" quan, en realitat és la seva pròpia veu i el seu sentiment els que es manifesten. Les accions que ERC atribueix a

l'endogrup són totes positives: *rebre, acollir, recomanar, generar riquesa, viure la diferència, etc.*; és a dir, totes s'adrecen vers l'autorepresentació positiva. En canvi, moltes de les accions que atribueix a *l'exogrup* són especialment negatives: *portar malalties, manar més que el metge, practicar la seva medicina, crear una unitat (= aïllar-se), etc.* Totes elles contribueixen a presentar la *immigració* com un grup social *diferent* que s'autoexclou i que pot comportar problemes de salut pública. A més, el *Grup d'Esquerra*, sol donar un tractament homogeni als migrants. Només en una sola ocasió selecciona un grup específic com a agent: *un determinat poble africà*; tot i que d'específic no en té gaire.

- El *Grup d'Iniciativa per Catalunya*, atesa la seva condició de grup minoritari, no formula gaires preguntes. No obstant això, és interessant observar el rol que atribueix a *l'exogrup*: en lloc de seleccionar actors específics se seleccionen comportaments, com el de les dones magribines, i situacions. Aquests comportaments són, a més a més, presentats com a molt positius; fins i tot, més que els nostres. Les accions que s'atribueixen a *l'exogrup* són *venir, treballar en feines que ningú vol fer* i altres que resulten vertaderament sorprenents com: *generar empreses i sistemes de treball propis*. Amb aquestes accions s'incideix molt positivament en la representació social que col·lectivament construïm dels migrants. Els actors de *l'endogrup* que s'esmenten són la *Creu Roja, l'Ajuntament de Barcelona* i *els representants sindicals* i les accions que se'ls atribueixen són les que corresponen a aquestes entitats. Ara bé, hi ha una acció que s'atribueix a *l'endogrup* que ens sembla especialment rellevant: *no voler fer un tipus de feina*, perquè neutralitza aquesta tendència tan generalitzada a l'autorepresentació positiva que s'observa en la major part de les micropreguntes d'altres grups d'aquesta Comissió. El rol agent que IC atribueix a *l'exogrup* és més positiu que el que atribueix a *l'endogrup*: *ells fan les feines que nosaltres no volem fer*.

- El *Grup Parlamentari Popular* encara formula menys micropreguntes que el *Grup d'Iniciativa*. Tot i així, observem una clara preferència per les formes impersonals i les nominalitzacions; és a dir, per un estil abstracte i despersonalitzat. Els pocs rols agents que atribueix els reparteix equitativament entre l'*exogrup* i l'*endogrup*. A l'*exogrup*, que presenta com un conjunt indiscriminat, li atribueix només l'acció de *venir de fora*. L'*endogrup*, en canvi, el presenta a través de *Catalunya*¹⁰⁶ i de la *Creu Roja*, i les accions que li atribueix són: *assolir un límit de treballadors estrangers* i *encarregar-se de serveis*.

¹⁰⁶ El valor de la personificació del país ha estat comentat en els apartats en què analitzem la construcció lèxica de l'*endogrup*.

Els arguments retòrics

6. Els arguments retòrics	355
6.1. La funció estabilitzadora dels arguments retòrics	356
6.2. Obtenció i presentació de les dades	357
6.3. Els arguments per l'estereotip	357
6.3.1. Les posicions enunciatives	359
6.3.2. Els estereotips com a 'arguments per la causa'	360
6.3.3. Els graus d'estereotipació	360
6.3.4. L'estereotip del 'problema de la immigració'	361
6.3.5. L'antiestereotip	363
6.3.6. Els prejudicis	363
6.4. Els arguments per analogia	364
6.5. Els arguments per diferenciació	369
6.5.1. La diferenciació a l'interior de l' <i>exogrup</i>	370
6.5.2. La diferenciació entre l' <i>endogrup</i> i l' <i>exogrup</i>	372
6.5.3. La diferenciació a l'interior de l' <i>endogrup</i>	372
6.6. Els arguments per la causa	373
6.7. Els arguments per la conseqüència	376
6.8. Els arguments per l'exemple	377
6.9. Els arguments per la definició	378
6.10. Els arguments per les circumstàncies	379
6.11. Els arguments d'autoritat	379
6.11.1. L'autoritat mostrada	380
6.11.2. L'autoritat citada	381
6.12. L'emascament	382
6.13. Conclusions	385

Els arguments retòrics

«Dis-moi comment tu convaincs je te dirai dans quel univers cognitif tu vis»

(Ph. Breton, 1999: 120)

L'objectiu d'aquest capítol és analitzar els arguments que, en el context de les preguntes de la *CEITE*, intervenen més directament en la construcció d'una determinada imatge social de la *immigració*. Concretament, ens fixarem en els segments discursius que hem anomenat *estabilització del sentit* (vegeu: 2.2.1.).

Aquests segments, que sovint adquireixen sentit independentment de les micropreguntes, constitueixen el veritable cos de les macropreguntes, l'espai discursiu on s'articulen els enunciats que vehiculen opinions, explicacions, temors, justificacions, etc. Ph. Breton (1999: 104) els anomena *énoncés de cadrage* i els descriu com una presentació orientada de les opinions en la qual es fan sobresortir els aspectes positius, o susceptibles de provocar adhesió, i es minimitzen els altres. Per a Breton, aquesta presentació orientada és necessàriament argumentativa, atès que l'auditori entén que l'objectiu prioritari no és informar, sinó presentar una determinada visió de les coses; però Breton també alerta que, quan aquesta presentació orientada de les coses oculta el seu caràcter discutible, aleshores l'argumentació esdevé **manipulació** i es converteix en una estratègia fal·laciosa i perversa.

Per tant, en aquest capítol en proposem:

- Presentar quins són *els arguments* que intervenen de manera més recurrent en la construcció de la representació de la *immigració*.
- Analitzar com arguments retòrics tenen un paper fonamental en l'estabilització dels objectes del discurs i, per consegüent, en el procés de categorització.

- Observar si existeix variació semàntica i formal entre els arguments retòrics que presenten els diferents grups.

6.1. La funció “estabilitzadora” dels arguments retòrics

A llarg d'aquest treball hem anat mostrant com els objectes de coneixement —és a dir, allò que sotmetem a un procés de categorització— són objectes dinàmics que es van construint a través de pràctiques discursives que es duen a terme en interaccions socials concretes. Això vol dir que els objectes socials són, per naturalesa, cognitivament inestables i que, en conseqüència caldrà anar-los “estabilitzant” en les distintes situacions comunicatives (Vegeu: 1.3.3.2).

De fet, quan hem descrit la superestructura de la macropregunta ja hem assenyalat que bona part de la intervenció se sol destinar a “estabilitzar” els objectes del discurs i, concretament, hem anomenat aquesta activitat discursiva: *estabilització del sentit* (vegeu: 2.2.1). Aquesta operació serveix als parlamentaris per construir el marc cognitiu en el qual les micropreguntes adquireixen sentit. Per exemple, si un portaveu, abans de formular una pregunta sobre la situació dels migrants, introdueix el precedent de la situació francesa —és a dir, estableix una analogia—, el sentit de la micropregunta que formuli es veurà determinat per aquesta presentació prèvia. Òbviament, l'estabilització dels objectes del discurs no deixa de ser una operació de “construcció” en la qual intervenen operacions discursives de diferents nivells (com, per exemple, les que hem analitzat al llarg d'aquest treball). No obstant això, en aquest capítol, volem observar com realitzen aquesta funció els arguments retòrics, perquè, com expressa clarament R. Koren (1996):

La crédibilité d'un énoncé argumentatif n'est jamais assurée de façon automatique ni définitive, mais il existe des stratagèmes discursifs capables de décourager les vellétés de réfutation les plus tenaces.

L'habit fait parfois le moine... Celui qui affirme sans hésiter: "c'est cela, l'objectivité" cherche à faire passer un parti-pris pour une certitude évidente, il intervient, sur ce point en "position de juge": une vérité assénée, parée des atours de l'évidence, ne se discute pas ou pas tout de suite ou difficilement. L'énonciateur intime, en fait, ainsi, à son interlocuteur, l'ordre implicite de se taire. (Koren, 1996: 87)

6.2. *Obtenció i presentació de les dades*

Per tal d'assolir l'objectiu prioritari d'aquest capítol, hem llegit detingudament les macropreguntes i hem anat destriant aquells segments del discurs en els quals es presentaven arguments que intervenien directament en la construcció de la realitat social de la *immigració*. Per tipificar els arguments ens hem basat, sobretot, en la «nova retòrica» de Chaïm Perelman (1989) i en la tipologia que estableix Ch. Plantin (1990) a *Essais sur l'argumentation*. No obstant això, també hem tingut en compte arguments tipificats per altres autors, quan hem cregut que podien ser més explicatius.

A l'hora de presentar els arguments que incideixen més directament en la construcció de la representació dels migrants, hem optat per organitzar el capítol en funció dels diferents tipus d'arguments detectats en lloc de fer-ho per temes o per grups parlamentaris. La raó fonamental d'aquesta organització és que els tipus d'arguments no solen variar en funció de la selecció temàtica ni solen ser d'ús exclusiu d'un determinat grup. La variació argumentativa que s'observa entre els grups no depèn de la presentació retòrica dels arguments, sinó del contingut que aquests arguments vehiculen.

6.3. *Els arguments per l'estereotip*

Una de les maneres més habituals de caracteritzar la *immigració* és presentar-la a través de trets estereotipats. Per **estereotips** entenem un conjunt d'**esquematzacions genèriques** prèviament establertes i socialment acceptades a partir de les quals és possible construir argumentacions per inferència immediata (Plantin, 1996: 81). De fet la creació d'estereotips és un procés cognitiu que va lligat a l'operació de **categorització**. Com hem esmentat anteriorment, comprendre la realitat vol dir **categoritzar** objectes i persones. És a dir, en lloc de tractar cada persona, o cada objecte, com una cosa única, se'ls considera un exemple d'una categoria coneguda. Per tant, el sol fet que existeixi una etiqueta que serveixi per

categoritzar les persones i per classificar-les en diferents grups (blanc / negre; home / dona; cristià / musulmà; homosexual / heterosexual, etc.) afecta la percepció que es té dels individus classificats en aquests grups i, en conseqüència, l'observador exagerarà la semblança entre els negres, les dones, els musulmans, els homosexuals, etc.. Dit d'una altra manera, construirà *estereotips*.

A la *CEITE* observem que es reproduïxen els estereotips més comuns que la societat occidental ha construït dels *immigrants*:

(1) *La primera de les preguntes que nosaltres li formulem, i com que m'ha donat la paraula el senyor president, fa referència a la integració de la dona immigrada, sobretot o especialment la de religió musulmana. Tots els col·lectius magribins tenen dificultats d'integració, però, sobretot, les dones musulmanes en tenen moltes més. Vénen aquí amb un nivell d'alfabetització o d'analfabetisme superior als homes, tenen uns costums a casa seva que no els serveixen per desenvolupar-se en la vida de la societat occidental i, a més a més, els seus costums es reclouen a casa seva. (PSC-48/2)*

(2) *Bé, en primer lloc, agrair al senyor Francesc Carbonell la seva exposició, que jo crec que ha estat molt rica. Sobretot, el que s'ha demostrat és que tenen vostès una gran experiència en tots els temes d'interculturalitat, qüestió aquesta que jo crec que és bàsica per definir i dissenyar un nou model, diguem-ne, de societat que nosaltres volem o que hem de dissenyar de cara al futur. Perquè jo crec que si hi ha un fet o un tret característic d'aquestes noves immigracions és, precisament, la distància cultural; la distància cultural de les societats acollidores europees envers els treballadors estrangers que ara vénen és molt més gran que no havia estat en el passat i, per tant, en el passat les polítiques d'integració segurament que van ser de molt més fàcil aplicació. (PSC-132/1)*

(3) *La tercera pregunta. Bé, aquesta qüestió que el senyor Herrero ha enfocat —jo crec que amb encert, perquè és una qüestió vital, de l'idioma, aquesta qüestió de l'idioma—, com veu el futur? És a dir, vostè ha dit que es va normalitzant. Però, es va normalitzant cap on? Vull dir, podem guanyar aquesta gent perquè vagin a més cotes de catalanització? Accepten més la nostra cultura? Què hauriem de fer per anar en aquesta línia? (CIU-81/3)*

A (1) la dona musulmana és caracteritzada a partir de trets absolutament estereotipats que no es poden aplicar, ni de bon tros, a tots els casos.¹⁰⁷ Per exemplificar la incidència socio-cognitiva que poden arribar a tenir aquestes representacions estereotipades, recordarem el cas que, a mitjans de març de 1999, es va presentar al programa *Entre línies* de TV3. Concretament, es va presentar la situació d'una dona marroquina que, tot i que era llicenciada en Física i Química i que havia treballat durant 10 anys en una multinacional al seu país, aquí, a Catalunya, només havia

¹⁰⁷ Una anàlisi minuciosa de (1) ens mostra que aquesta pregunta parteix d'un **paralogisme**, és a dir, d'un raonament no vàlid. Afirmar que *tots els col·lectius magribins tenen dificultats d'integració, però, sobretot, les dones musulmanes en tenen moltes més* és fal·laciós, atès que comporta una generalització que induïx a inferir conclusions com: "és una dona musulmana, aleshores té problemes d'integració".

aconseguit treballar com a dona de fer feines. A cap empresa no li va interessar el seu currículum i, quan ella insistia a deixar-los-el, li deien que no calia, que no els era necessari. Fets com aquest posen de manifest que el pensament estereotipat és absolutament generalitzador i, a més, condemna les persones a ser allò que els estereotips diuen que han de ser.

A (2) observem que es caracteritza les noves migracions mitjançant el tret de la *distància cultural*. Aquest tret només es pot considerar com un tret caracteritzador d'una representació estereotipada, atès que dubtem que algú pugui creure's, de veritat, que culturalment estem més a prop dels anglesos i dels alemanys que dels llatinoamericans o d'alguns magribins.

Finalment, a (3) el tret estereotipat es presenta a través de l'implícit pressuposicional. Quan es planteja *si es podrà guanyar aquesta gent perquè vagi a més cotes de catalanització*, s'està pressuposant que un dels trets que caracteritza la *immigració* és el baix índex de catalanitat; i quan s'afegeix *si accepten més la nostra cultura* s'està insistint en la pressuposició: que *aquesta gent no accepta gaire la nostra cultura*.¹⁰⁸

6.3.1. Les posicions enunciatives

Un element important que creiem que s'ha de tenir en compte a l'hora d'analitzar com intervenen els estereotips en la construcció de la representació dels migrants és el de les distintes posicions enunciatives des de les quals aquests estereotips es presenten. A (1), per exemple, podem observar que els trets estereotipats es presenten com a universalment¹⁰⁹ acceptats, a (2), com a opinió personal i a (3), a través d'una pressuposició. L'efecte cognitiu d'aquestes tres estratègies és força diferent, atès que no es processa de la mateixa manera la informació que es presenta com a veritat inqüestionable, la que es presenta com a mera opinió i la que es dona com a

¹⁰⁸ No només les pressuposicions que vehicula aquesta pregunta posen de manifest la representació excloent de l'*exogrup*, sinó que el lèxic ja és, per sí mateix, representatiu. La designació absolutament despectiva d'*aquesta gent* i la qualificació de la *cultura* com a *nostra* en són un signe prou explícit.

¹⁰⁹ *Universalment* s'usa aquí en el sentit perelmanià d'*auditori universal*.

consensuada per l'auditori i que es considera que forma part de les representacions col·lectives.

6.3.2. Els estereotips com a 'arguments per la causa'

En aquests exemples que hem vist també es pot observar una tendència general a justificar els estereotips. Tant a (1) com a (2) la *dificultat d'integració* es presenta com una **conseqüència** necessària que es desprèn d'una sèrie de trets que **caracteritzen** la *immigració*. Dit d'una altra manera, les característiques que, en aquest cas, el PSC atribueix a la *immigració* es presenten com la **causa** de la seva *dificultat d'integració*. **Característiques** que no són altra cosa que trets **estereotipats**. Aquests dos exemples posen de manifest un dels arguments més recurrents a la *CEITE*: el de presentar els trets estereotipats de la *immigració* com a causes de diferents *problemes*. Per tant, aquest tipus de **caracteritzacions** es podrien analitzar com a **arguments per la causa**.

6.3.3. Els graus d'estereotipació

Ara bé, cal observar que no es pot atribuir a un grup un pensament estereotipat de manera indiscriminada; sinó que el que se sol donar són graus d'estereotipació, en funció de l'àmbit temàtic que es tracta. Per exemple, com acabem de veure a (1) i a (2), el *Grup Socialista* té una representació estereotipada de la *no integració* dels col·lectius magribins; però, com veurem en els extractes següents, no la té dels trets que caracteritzen els diferents migrants ni de com incideixen aquests migrants en la situació laboral. A (4) veiem com qüestiona alguns dels estereotips més generalitzats a la societat catalana i a (5) com mira de desfer el tòpic que els migrants vénen a prendre la feina dels autòctons.

(4) Si tenen vostès algun estudi sobre això, i quins són aquests estereotips. A mi m'han caigut de vegades a les meves mans algunes enquestes que s'han fet a nivell local, i a mi m'ha xocat, per exemple... De tres o quatre, en vaig fer una síntesi, una espècie de resum i, per exemple, la societat..., bé, la societat catalana no ho diré, però algunes de les respostes dels catalans a una

sèrie de preguntes consideraven els àrabs «bruts, ganduls i traïdors», per exemple; consideraven els africans «treballadors, però ignorants» —em refereixo als de raça negra—, i tots coincidien que els gitanos encara tenien pitjor qualificació que aquests dos col·lectius. (PSC-122/4)

(5) Després, sobre el tema del treball, conèixer en quins treballs són en els que es desenvolupen, freqüentment, els treballadors estrangers, sobretot els magribins i tots els que vénen del Tercer Món. Dic això perquè, naturalment, vostès ja saben —i ho sabran tan bé com nosaltres o millor— que existeix una consciència generalitzada entre la població que aquests treballadors vénen aquí a robar el treball dels nacionals, i per tant crec que tot el que es pugui fer per treure aquesta idea, doncs, a mi em sembla que sempre serà positiu, sobretot si hi han dades objectives que indubtablement siguin les que ens diguin que això no és veritat. (PSC-82/1)

6.3.4. L'estereotip del 'problema de la immigració'

La caracterització de la *immigració* com a *problema* ha estat a bastament analitzada als apartats: 3.3.8; 4.4.2.1.1 i 5.9. No obstant això, no volem analitzar els arguments retòrics sense fer-hi esment, atès que aquesta representació és potser el tret de l'**estereotip** a partir del qual es construeixen més argumentacions per inferència immediata. Concretament, aquí només volem insistir en el fet que no té el mateix efecte cognitiu caracteritzar la *immigració* com a **causa** de *problemes*, tal com solen fer els grups de *Convergència i Unió* i d'*Esquerra Republicana* (6), que caracteritzar-la com a **víctima** dels *problemes* que la seva presència genera, cosa que sol ser habitual en el PSC (7). Òbviament el millor seria **no** caracteritzar-la com a *problema*.

(6) Miri, moltes gràcies per venir aquí, senyor Andreu Domingo. Jo vaig néixer a la plaça dels Màrtirs, de Vic, i amb el pas dels anys, he vist un problema que ara vostè deu estar estudiant, que és la implantació magribina a Vic.

Per Nadal aquest any, per exemple, a les dues del migdia l'única botiga oberta a Vic era la de carn, que venia carn als magribins, tota la resta estava tancat, perquè Nadal a Vic és poc menys que el dia més important de l'any.

Amb el pas dels anys he vist una cosa, que no sé on se pot estudiar i si s'ha d'estudiar: parents meus, col·laterals, amics i gent d'aquesta amb qui un ha viscut i ha crescut estan començant a maleir la democràcia que els ha portat una inestabilitat social per raó d'una espècie d'agressions que es troben de tot tipus, degut a xoc cultural, evident en un país tan pacífic com la ciutat. (ERC-67/2)

(7) Els problemes més importants que jo crec que nosaltres hem d'afrontar són els relacionats amb la convivència. Aquesta és la qüestió principal, que nosaltres hem de veillar per ella i, per tant, des d'aquest punt de vista, les preguntes que jo li formularé, senyor Montfort, estan encadenades en aquest únic concepte, que és el de la convivència, veillar per ella.

El primer problema és el de l'habitatge i aquest és un dels problemes principals que hi ha per a la integració de tots aquests treballadors estrangers, i vostè ja ens ha dit que allà tenen alguns problemes molt concrets com és el tema aquest de les barraques en què s'allotgen i també, doncs, de les pensions aquestes il·legals en què sembla que s'acumulen i

s'amunteguen una quantitat important de treballadors estrangers. Però, lògicament, si han anat venint des de l'any 1970, significa també que hi haurà una part molt important d'aquests treballadors que tindran un habitatge fix. Aleshores, la meua pregunta en relació amb l'habitatge seria: quin tipus d'habitatge tenen o disposen i si hi han unes zones de concentració o bé estan dispersos en tota la població i quin grau d'acceptació naturalment tenen per part dels veïns que han acollit aquests..., bé, en els barris on viuen aquests treballadors immigrants.

L'altra fa referència al treball. Vostè ens ha dit també que hi ha treballadors temporers que se'n van a recollir la taronja per un cantó, el raïm per un altre, etcètera, però suposo que també hi deu haver molts treballadors que deuen tenir un treball molt més estable i ens agradaria saber quins tipus de treballs són els més usuals, els que aquesta gent està ocupant. I quina acceptació tenen també respecte als altres treballadors de la zona que treballen conjuntament amb ells.

També l'acceptació dels nens a col·legi. Tenen problemes, els nens, d'escolarització? Suposo que sí. Però també quin és el grau d'acceptació que hi ha per part dels pares dels nens —diriem— autòctons, respecte a aquests nens, i si hi ha algun col·legi en concret que tingui, doncs, una concentració de nens molt important, perquè valdria la pena que tots sabéssim si això proporciona o ocasiona algun problema, tant des del punt de vista pedagògic com des del punt de vista de la convivència normal.

Si vostès tenen una oficina d'informació o un servei d'informació jurídica i legal al treballador estranger, o algun tipus de serveis socials —diguem-ne— molt adreçat a aquesta problemàtica que vostès tenen

I després fer una referència també al tema del món associatiu: si existeix un món associatiu sensible sobre aquest tema, si han nascut organitzacions en defensa dels drets d'aquesta gent, d'aquests treballadors immigrants perquè, precisament, en la intervenció..., la compareixença anterior, des de l'Ajuntament de Rubí ens han dit que les accions a favor de la tolerància, si aquestes accions provenen des de les associacions són molt més eficaces que no pas si vénen des de les mateixes administracions. (PSC-102/4)

A (6) observem com *el problema* és la *immigració magribina* mateixa; per tant, *el problema* és una manera de percebre i de categoritzar aquesta realitat. A més, no es donen arguments que justifiquin aquesta categorització, llevat de l'anècdota que el dia de Nadal l'única botiga que restava oberta a Vic era la que venia carn als magribins. Aquest fet s'extrapola i, a través d'una estructura narrativa, es presenta com a signe d'un *xoc cultural*, com una *agressió* que ha arribat a ocasionar tanta *inestabilitat social* que ha fet que persones properes al compareixent arribessin, fins i tot, a qüestionar-se la democràcia (**argumentació per la conseqüència**). Arguments com aquests posen de manifest la presència del que Wieviorka (1998) ha anomenat *nou racisme* i Delgado (1998) *racisme cultural*. Aquest nou tipus d'argumentació racista ja no es fonamenta en la 'jerarquia' sinó en la 'diferència'; ja no s'apel·la als trets biològics dels 'grups inferioritzats' sinó a la seva cultura, llengua, religió, tradicions, costums, etc. El nou racisme insisteix, per tant, des d'aquesta perspectiva, en l'amenaça que els comportaments *diferents* suposen per a la identitat del grup dominant. Presentar la *immigració magribina* des d'aquesta perspectiva és, òbviament, alimentar el racisme i la xenofòbia.

A (7), en canvi, *el problema* no és la *immigració*, sinó els efectes col·laterals que la seva presència ocasiona en el teixit social. Per tant, tots en som els causants i les víctimes. En aquesta pregunta el PSC fa una presentació gairebé exhaustiva d'aquells aspectes que categoritza com a *problemes*.

6.3.5. L'antiestereotip

Pel que fa al tipus d'estereotips que es presenten de manera més recurrent a la CEITE, hem observat que, en general, tots els grups, llevat del *d'Iniciativa*, comparteixen els estereotips més estesos. Només el grup d'IC els qüestiona sistemàticament i, fins i tot, introdueix noves imatges que serveixen per contrarestar l'efecte negatiu d'estereotips com el que hem analitzat a (1).

(5) *Jo, en aquest sentit, volia especialment felicitar la seva sensibilització en el tema de les dones magribines que han expressat reiteradament i que sovint, com que no fan nosa, perquè no creen problemes, a vegades no es tenen prou en compte i en canvi són temes d'aquells que jo crec que per a tots nosaltres han de ser de molta prioritat. (IC-81/1)*

A (5) observem que es caracteritza les dones magribines com a no-problemàtiques. Aquesta caracterització ens mostra com el *Grup d'Iniciativa* va crear un **contradiscurs**, un *antiestereotip*, que té com a objectiu desnegativitzar la imatge que altres grups, i la societat en general, construeixen de la *immigració*.

6.3.6. Els prejudicis

La categorització dels individus i dels grups mitjançant estereotips és, doncs, una **caracterització** que es generalitza sense fonaments empírics. L'estereotip, grosso modo, es podria considerar una espècie de **lloc comú** de les representacions socials que funciona com un argument a partir del qual s'infereixen conclusions sovint aberrants. A més, és freqüent que un determinat grup, o comunitat, construeixi estereotips en els quals es focalitzin trets especialment negatius i no es tingui en compte la informació que aporta l'experiència directa. En aquests casos resulta més

pertinent parlar de **prejudicis** en lloc de parlar d'*estereotips* (Delgado, 1998: 146). (Vegeu: 1.1.2.3.)

6.4. Els arguments per analogia

Un dels recursos que s'utilitza més reiteradament a la *CEITE* per caracteritzar els objectes del discurs és la focalització dels punts en comú que té un objecte amb un altre que es presenta com a anàleg. Establir analogies és introduir semblances, regularitats, que ens induiran a considerar objectes, situacions, fets, individus, etc. com a pertanyents a una mateixa classe i, en conseqüència, a categoritzar-los de la mateixa manera. Tot i que el valor de l'argumentació per analogia és empíricament discutible, la seva importància cognitiva és inqüestionable. L'argumentació per analogia és una estratègia que presenta com a objectives relacions que estableixen mirades subjectives.

*(8) I, en darrer terme, doctor Fernández, li volia fer també, evidentment, la pregunta que jo li feia abans, sobre quina és la resposta que s'hauria de donar respecte als immigrants en situació il·legal; està clar que —vostè ho ha dit i m'ha semblat molt encertat— són **problemes nous, és a dir, com la sida també ha estat un problema nou al qual els mateixos recursos sanitaris s'han hagut d'anar adaptant i, en un moment de crisi, en el qual hi ha una limitació dels recursos, les prioritats han de ser marcades, i em sembla que va ser un encert per part del Departament de Sanitat d'establir un pla de prioritats a través del Pla de salut, però amb la migradesa de recursos i sense voler fer volar coloms —i no dic que vostè faci volar coloms—, però els metges tenim tendència, moltes vegades, com que som els que rebem molt sovint els problemes que vénen rebotats d'altres llocs, a voler donar solucions que a vegades el que s'ha de fer és prioritzar i racionalitzar els recursos.** (CIU-169/2)*

A (8) s'estableix una **analogia** entre el *problema* de la resposta sanitària que s'hauria de donar als immigrants en situació il·legal i el *problema* de la SIDA. Encara que la SIDA no s'atribueix directament als immigrants, el fet d'introduir-la com a 'problema' anàleg fa que indirectament es creï una **associació** d'idees que indueix a pressuposar que ambdós 'problemes', tot i pertànyer a universos nociònals diferents, són d'una mateixa classe. Aquest tipus d'**associacions**, generalment inconscients, contribueixen a induir creences i actituds injustificades respecte a determinats grups socials.

Les analogies es poden establir en el transcurs d'un comentari, com és el cas de (8), però el que és més habitual, en el corpus que analitzem, és trobar-les en forma de micropregunta. Sovint l'objectiu de les micropreguntes no és altre que sol·licitar al compareixent informació sobre les semblances o les diferències que s'observen entre determinats col·lectius. Això posa de manifest que l'establiment d'analogies és una operació cognitiva que va necessàriament associada a la percepció humana. De fet, "categoritzar" no és altra cosa que percebre el món a través de les semblances i diferències que atribuïm als objectes. Per tant, establir una determinada relació analògica pot comportar la positivització o la negativització d'algun dels objectes que es presentin com a anàlegs.

(9) *Aleshores, una mica, la meua pregunta o les meves reflexions anirien, en primer lloc, i molt ràpidament: entre les anades i vingudes que fan als seus països de tant en tant, així com alguns magribins porten ja els seus imams per a la religió, porten alguns metges, ells? Tenen..., continuen practicant aquí la seva medicina? (ERC-169/2)*

(10) *En aquest sentit, jo voldria fer una pregunta a la senyora Floriach i és en relació amb el tema del que poden significar, sobretot en la població magribina, per l'experiència que tenim del coneixement de la seva cultura, les habilitats de les dones i la seva capacitat de gestió de la llar que fa que moltes vegades les situacions de vivència social insostenibles per a nosaltres, totalment insostenibles —d'habitatge, de funcionament familiar, de condicions de vida—, les seves habilitats fan que la vivència a la casa pugui ser molt més suportable, i el funcionament de l'autoajuda entre les persones magribines. De la mateixa manera que diuen que és més fàcil ser pobre al Magreb que no pas ser pobre a Nova York —cosa que jo comparteixo totalment després del coneixement del Magreb que tinc— jo voldria saber si aquest nivell d'autoajuda es dóna també en les famílies magribines un cop arriben a Mataró. Voldria saber si això pal·lia d'alguna forma —des de la seva opinió, l'opinió seva—, les seves condicions de vida i si aquestes mateixes habilitats i aquesta mateixa autoajuda funciona també en la població africana o no funciona. (IC-81/2)*

A (9), per exemple, és evident que si es confirmés que *ells* (els gambians) porten els seus metges, aquest fet seria interpretat com a negatiu, puix que l'altre fet amb el qual s'ha establert una analogia, *que alguns magribins portin els seus imams per a la religió*, ha estat considerat —i categoritzat—, pel grup d'ERC, com un signe d'integritat i de confrontació cultural.

Pel que fa a (10), observem que s'estableix un joc d'analogies explícites i implícites. En primer lloc, es caracteritza molt positivament la dona magribina. Concretament és presentada com una dona amb *una habilitat i una capacitat de gestió de la llar en situacions insostenibles* que nosaltres no tenim. És a dir, se li atribueixen unes característiques que fan que, pel que fa a la gestió dels recursos domèstics, ens la

representem amb unes “capacitats” superiors a les que pot tenir la dona catalana. Tot seguit, s'introdueix una **dissociació** entre ser pobre al Magrib i ser pobre a Nova York; és a dir, s'estableix una distinció entre allò que en principi s'hauria de percebre de manera unitària. De la qual cosa s'infereix un judici de valor com: “no sempre tot és millor a les societats desenvolupades occidentals”. Finalment, la representant d'IC formula una doble micropregunta en la qual es parteix de dues **analogies** més. La primera és si aquestes habilitats de què han donat mostra les dones magribines al seu país es mantenen un cop s'estableixen a Mataró i la segona és si el comportament que s'observa en la població africana es pot considerar anàleg al de la població magribina.

Un dels tipus d'argumentació per analogia més recurrents a la *CEITE* és l'**argument per precedent**. Aquest tipus d'arguments se solen trobar a l'argumentació jurídica i consisteixen a presentar un cas passat com a model, o antimodel, a partir del qual es poden establir analogies o divergències. A (11), per exemple, observem la introducció d'un **argument per precedent** que té la funció d'establir una **analogia** entre el cas francès i el que podria arribar a ser el *nostre*.¹¹⁰ Sens dubte, els precedents que seleccionem posen clarament de manifest quins són els nostres punts de referència i, en conseqüència, quins són els models a partir dels quals construïm les nostres representacions.

(11) *Si, la nostra pregunta era una mica de marc general, de com fer compatible la integració en el país amb el respecte de la cultura pròpia dels immigrants que vénen, no? Però, en casos concrets, ens agradaria saber com... —vostès que coneixen tan bé aquesta problemàtica—, doncs, els casos més innocus que aquí, que per al nostre coneixement no s'han donat, però que s'han donat a França i que podrien passar aquí, de nenes musulmanes o marroquines que van a l'escola amb el mocador —el xador, em sembla, no?—, o bé casos més dramàtics com la mutilació del clitoris. És a dir, que en el curs de formació global per a dones del Marroc que han explicat..., ens agradaria que ens poguéu explicar una mica més en què consisteix i com enfoquen aquests problemes concrets que he esmentat. (CIU-51/5)*

A (12), hi concorren distintes estratègies argumentatives. En primer lloc, observem que la pregunta s'inicia i es clou amb dos **arguments per precedent**. El primer, el que presenta el cas dels *emigrants de l'Estat espanyol que anys enrere van anar a*

¹¹⁰Els **arguments per precedent** d'aquesta comissió, que estableixen analogies amb països, solen establir-les amb França, Alemanya, els Estats Units i països del nord d'Europa. Cosa insòlita, atès que

Suïssa o a Alemanya, funciona, a més a més, com a primer terme d'una **comparació**: la que s'estableix entre el grau d'integració d'aquests immigrants i la dels immigrants nord-africans. Aquesta comparació té com a objectiu posar de manifest la **dissemblança** que existeix entre el grau d'integració dels uns i dels altres. En segon lloc, constatem que la comparació es clou amb una **pregunta retòrica**, per tant, únicament argumentativa, en la qual el representant parlamentari posa de manifest que el seu concepte d'*integració* implica una renúncia a la cultura pròpia i una adaptació a la de l'altre. També és interessant observar que per corroborar les dificultats d'integració que poden tenir els nord-africans es presenten exemples especialment negativitzadors de la seva cultura. Aquí, en concret, s'extrapola l'anècdota de la *poligàmia*. Això fa que aquests trets negatius que se seleccionen per **caracteritzar** els immigrants nord-africans i la seva cultura vagin configurant, com ja hem esmentat anteriorment, un **estereotip** que no es pot correspondre amb la realitat. Perquè, siguem realistes, poden els immigrants nord-africans que viuen a Catalunya permetre's el luxe de mantenir diverses dones? Finalment, el darrer tret argumentatiu destacable és el de l'establiment del segon **precedent**. Ara, concretament, es tracta de com els Estats Units van actuar en relació a la *poligàmia* dels mormons. Però, són comparables aquestes dues realitats? En la nostra opinió es tracta d'un precedent absurd i distorsionador que només es pot interpretar com una **fal·làcia**.

(12) *Per altra banda —el senyor Oliart n'ha parlat una mica abans—, fins a quin punt estan disposats, en general, els immigrants nord-africans d'integrar-se en la societat catalana? Tenim, per exemple, altres precedents; penso jo, per exemple, en els emigrants de l'Estat espanyol, que varen anar, doncs, anys enrere a Suïssa o a Alemanya; penso que van haver de renunciar a moltes coses dels seus costums i adaptar-se, moltes vegades, a la realitat d'aquelles societats centreuropees. No creu, senyora Losada, que és necessari una certa adaptació i renúncia, moltes vegades, de part de la cultura que s'ha portat per adaptar-se aquí? S'ha parlat, també, per exemple, de la qüestió de la poligàmia, i que és molt difícil de resoldre aquesta qüestió des d'aquí. Bé, voldria aportar una dada: tinc entès, per exemple, que Estats Units no va acceptar l'Estat de Utah fins que la seva majoria de mormons no van renunciar a la poligàmia. . (CIU-121/1)*

A (13) tornem a trobar un **argument per precedent**, el cas de França, que s'articula en forma de **comparació**: la que s'estableix entre el grau d'integració d'italians, polonesos i espanyols, d'una banda, i el grau d'integració de col·lectius algerians i

el més normal seria que les establissin amb Itàlia que és un país de pas per als immigrants africans i que presenta situacions similars a les nostres.

marroquins, de l'altra. El contingut d'aquesta pregunta recorda bastant el de la pregunta (12), però en aquest cas es parteix d'un plantejament esperançador: *nosaltres, aquí a Catalunya, tenim un avantatge sobre altres societats (comparació) que és que podem aprendre dels errors que han pogut cometre...* Aquest plantejament esperançador invalida la inferència que es desprenia de (12): "si ha passat en altres països, el més probable és que ens passi a nosaltres". Una altra coincidència amb (12) és que ambdues preguntes conclouen que, perquè els immigrants s'integrin, cal que tinguin voluntat d'integració. Però, mentre a (12) es parla d'*adaptació* i de *renúncia*, a (13) es parla de *vocació*. És a dir, a (13) s'observa una forma més atenuada, menys agressiva, de plantejar aquesta qüestió.

(13) És a dir, nosaltres, aquí a Catalunya, tenim un avantatge sobre altres societats, que és que podem aprendre dels errors que han pogut cometre les altres societats veïnes; per tant, hi som a temps de poder-los rectificar si és que en som capaços. El que passa és que tampoc és fàcil. Jo posaré un exemple: a França, durant tot el segle passat, hi van haver moltes immigracions, sobretot, d'italians, de polonesos i d'espanyols. Aquests col·lectius s'han integrat completament en la societat francesa, de tal manera que avui dia les terceres o quartes generacions, alguns d'ells, fins i tot, s'han afrancesat el cognom.

D'altra banda, tenim, doncs, que col·lectius molt importants d'algerians i de marroquins, que tenen la nacionalitat francesa i que, per tant, des del punt de vista legal no hi ha cap impediment perquè es puguin integrar, no estan integrats a la societat francesa i d'aquí vénen els problemes que en aquest moment hi ha a moltes ciutats de França. Què vol dir això? Vol dir, doncs, que per poder..., que perquè nosaltres, aquí, els catalans, i naturalment les institucions, siguem capaços de poder analitzar el problema amb tot el seu realisme i amb tota la seva amplitud, necessitem conèixer tots els elements possibles, i perquè es pugui fer una política d'integració és necessària no solament la voluntat de la societat acollidora, sinó també la voluntat d'integració que puguin tenir els col·lectius que ens vinguin. (PSC-62/6)¹¹¹

Finalment, esmentarem dos nous casos d'**arguments per precedent**. Ambdós els hem extret de les preguntes del PSC. A (14) es presenta un **precedent** (el model d'integració anglosaxó) que es considera un **antimodel** i que se suggereix de no seguir. Per tant, s'ha de categoritzar com un **mal precedent**. A (15), en canvi, ens trobem que es presenta l'exemple de França com un **precedent** que s'ha de tenir en compte. En concret, en aquest fragment, el representant parlamentari es proposa *explicar* el contingut d'una pregunta. I, com en tots els altres casos, l'explicació comporta una reinterpretació personal dels fets. En aquest cas, s'interpreta una circumstància històrica, la supressió de les fronteres comunitàries, de manera força tremendista (**argument per les circumstàncies**). L'argumentació adopta una forma

¹¹¹ El mateix argument el trobem a PSC-82/3.

analítica en la qual es presenta un **precedent**, França, que servirà de base per a l'elaboració d'un diagnòstic: *aquests fluxos seran bastant incontrolables*. La **qualificació** d'*incontrolables* no pot sinó introduir una temença que negativitza la representació del fenomen migratori. De (14), volem destacar també que la força argumentativa s'aconsegueix amb la inclusió d'una seqüència en estil directe.

(14) *I també voldria fer un altre tipus de consideració, que és entorn a tot el tema aquest del dret a la diferència. És a dir, jo crec que hem de ser molt curosos, en el moment en què defensem el dret a la diferència, perquè el dret a la diferència defensat fins a l'últim extrem comportaria el que se'n diu el model anglosaxó d'integració, que no és tal integració, sinó que simplement hi ha un respecte màxim a la cultura de l'altre..., d'aquella minoria ètnica, però se li diu: «Tu, minoria ètnica, estàs aquí situat en aquest espai, nosaltres, minoria de blancs i tal estem en aquest altre i de tant en tant ens comunicarem per interessos laborals o per interessos econòmics, però és indubtable que tu a casa teva i nosaltres a casa nostra.» I, és clar, aquest no és un model d'integració, sinó que és tot el contrari perquè porta a la «guetització» i al final, si les minories ètniques són molt nombroses, doncs, acaba aquella societat tribalitzant-se, que és el que està passant en algunes ciutats d'Estats Units i també d'Anglaterra. (PSC-51/6)*

(15) *En el moment que les fronteres comunitàries s'eliminïn —això serà si no tornen a fallar els càlculs, doncs, el més de juny d'aquest any— i sobretot tenint en compte que hi ha, per altra banda, la pressió dels treballadors de l'est que estan entrant a Alemanya, això en aquest moment està exercint una pressió molt important sobre els treballadors turcs, per exemple, que estan a Alemanya i que es veuen desplaçats pels treballadors de l'Alemanya oriental, pels treballadors polonesos, pels treballadors txecs, etcètera. Ja es veu que en el nord, per exemple, de França, que no n'hi havien hagut mai, de treballadors turcs, ara ja n'hi ha. I bé és molt fàcil veure que aquesta pressió ens portarà també cap aquí, cap a Espanya, lògicament, cap a Catalunya, que som frontera amb França, doncs, els primers en trobar-ho; tindrem, doncs, que vindran també uns fluxos, que aquests sí que seran bastant incontrolables per la simple raó que ja estan en el territori de l'Europa comunitària i, per tant, els serà relativament fàcil d'instal·lar-se aquí a casa nostra. (PSC-67/3)*

6.5. Els arguments per diferenciació

El cas contrari a l'argumentació per analogia és l'argumentació per diferenciació. I diferenciar vol dir focalitzar els trets que allunyen més que no pas els que apropen, vol dir orientar la mirada cap al contrast i, en certs casos, cap a la confrontació. De fet, sempre es poden trobar elements que justifiquin la diferència, però també se'n poden trobar que justifiquin la semblança, tot depèn de la perspectiva que es vulgui prioritzar de les coses. Diferenciar és discriminar; és a dir, segmentar el *continuum* de la referència segons els paràmetres, sovint estereotipats, que cada cultura imposa. Diferenciar és, per tant, orientar determinades categoritzacions en detriment d'unes altres.

Quan es parla d'immigració, és extraordinàriament perillós establir diferenciacions, atès que les diferències es poden convertir en arguments que justifiquin actituds racistes i xenòfobes. Tot i així, són premisses habituals en els raonaments dels polítics. Al llarg de les preguntes de la *CEITE* es pot observar com la diferenciació és una perspectiva constant, ja sigui explícitament o implícita. Tanmateix, quan es caracteritza els migrants pels seus trets ètnicoculturals, socials, econòmics, jurídics o religiosos, s'està establint una diferència implícita entre dos grups, el d'*ells* i el *nostre*; i aquesta diferència, que sembla universalment acceptada, es presenta com a natural, la qual cosa resulta absolutament discutible. Potser, en lloc d'establir i justificar tant les diferències, s'haurien de focalitzar més les similituds. I, si s'ha de parlar de diferència, tal vegada seria millor presentar-la com un tret que ens caracteritza a tots: tots som iguals en la diferència. Així passaria de ser un tret heterogeneïtzador a ser un tret homogeneïtzador i s'orientarien representacions menys excloents.

6.5.1. La diferenciació a l'interior de l'exogrup

La caracterització mitjançant l'argument per diferenciació és una de les més recurrents a les preguntes de la *CEITE*:

(16) *Després també una altra afirmació que heu fet és que, molt probablement, tret dels problemes de les somatitzacions derivades de la situació d'allunyament del seu país, podríem dir, també, que no hi ha diferències significatives entre la població, diguéssim, immigrada, legalitzada, que, per tant, ha possibilitat, ha tingut opció que hi hagi un reagrupament familiar i una certa normalitat i la població autòctona del nostre país, al revés del que passaria amb la població aquesta il·legal, que més aviat són homes joves, amb una incidència de malalties de transmissió sexual i de tuberculosi, no?, que específicament n'heu fet menció.*
(CIU-169/2)

L'exemple (16) és un dels que il·lustra més clarament l'**argumentació per diferenciació**. Aquí, concretament, s'estableix una **analogia** entre la *població immigrada legalitzada* i la *població autòctona* i una **diferenciació** entre la població immigrant legalitzada i la il·legalitzada. Aquesta insistència a diferenciar els *immigrants legals* dels *il·legals* fa que, entre la població immigrant, s'estableixin dues categories molt distintes de persones: els que, per la seva condició de 'legals',

poden tenir una *certa normalitat*¹¹² i ser equiparats a la *població autòctona* i els que, per la seva condició d' 'il·legals', són condemnats a ser un perill social. Aquesta diferenciació és una de les caracteritzacions més reiterades, explícitament o implícita, en tots els discursos que tracten el tema de la immigració. No insistirem en el nefastos efectes cognitius que l'establiment d'aquesta diferència comporta perquè ja els hem esmentat quan parlàvem de les designacions heterogeneïtzadores de l'*exogrup* (Vegeu: 4.4.2.2.), però sí que volem subratllar com una diferenciació que només hauria de tenir abast jurídic arriba a condicionar la representació global que ens fem dels immigrants.

(17) Heu constatat, senyor Masllorens, les dificultats evidents d'integració del col·lectiu magribí, molt per sobre d'altres col·lectius africans quant a dificultats, i heu parlat també de problemes d'alfabetització. I, en aquest sentit, i particularment en el camp de l'alfabetització, amb tots els condicionants que s'hi donen de llengua, religió, cultura, etcètera, etcètera, es dona, suposo, una problemàtica específica. Cal un tractament especial, un tractament diferenciat envers aquest col·lectiu d'immigrants? (CIU-51/6)

A (17) podem observar com al llarg de les preguntes de la *CEITE* s'insisteix a caracteritzar el col·lectiu magribí com un col·lectiu més problemàtic que els altres. Concretament, s'observa un procés d'estigmatització que creiem que pot donar lloc a actituds i, fins i tot, a polítiques discriminadores.

(18) Vostè ha parlat al començament que, a part del col·lectiu nord-africà, hi havia també un important col·lectiu d'immigrants d'Amèrica del Sud. És evident que el grup nord-africà ha de plantejar problemes molt més específics per qüestions de cultura, de religió i per molts altres, de llengua. Però, jo volia preguntar, en tot cas: el col·lectiu aquest sud-americà si té algun tractament específic o han detectat vostès algun problema específic d'aquest grup. (CIU-102/1)

A (18) es diferencien dos col·lectius procedents de dos continents distints, l'africà i l'americà, i mitjançant una modalització que adopta la forma d'estructura impersonal (*és evident que...*) es presenta el col·lectiu nord-africà com a més problemàtic que el sud-americà. Però aquesta realitat no es pot presentar com a universalment acceptada ja que l'origen es converteix aleshores en un tret que, per sí mateix, té el poder d'orientar una categorització positiva o negativa dels migrants. Amb aquest tipus de diferenciacions generalitzadores es posa de manifest que els grups parlamentaris

¹¹² Aquesta *certa normalitat* a què fa referència el representant de CIU es podria considerar el que a la retòrica aristotèlica s'anomenava un **lloc de la qualitat**.

catalans, amb l'excepció del grup d'*Iniciativa*, insisteixen a representar-se la immigració de manera absolutament estereotipada.

6.5.2. La diferenciació entre l'endogrup i l'exogrup

(19) *En aquesta direcció, jo li volia fer una pregunta i és si també s'han trobat amb problemes per a tot el tema dels permisos sanitaris per a les botigues de venda de vianda, les carnisseries. Jo no sé si vostès tenen o no aquest problema a Rubí, si s'han establert algunes botigues d'aquest tipus de producte o no, però com que els permisos sanitaris o la manera d'abordar el tema de la matança dels animals és diferent, hi ha dificultats en alguns ajuntaments —almenys en altres països s'han trobat amb dificultats— per donar els corresponents permisos sanitaris. Si aquest problema no ha succeït encara, doncs, en fi, ja es plantejarà en el seu moment; era per si l'havien viscut o no. Tenia curiositat per saber-ho. (PSC-102/1)*

A (19) la diferenciació no s'estableix entre els diferents col·lectius de l'exogrup, sinó entre l'exogrup i l'endogrup, entre *ells* i *nosaltres*. Aquí, concretament, es posa de manifest que sovint la caracterització de 'diferent' no és altra cosa que un eufemisme que vehicula un judici de valor negatiu. És a dir, sovint ser 'diferent' vol dir ser 'pitjor'; i, en el cas concret que ens ocupa, 'diferent' vol dir 'amb menys garanties sanitàries'. Per tant, observem que una **diferència cultural** és presentada com una **diferència negativa**.

6.5.3. La diferenciació a l'interior de l'endogrup

(20) *Aleshores, em sembla que seria un bon cas per veure si hipotètiques o embrionàries actituds de rebuig de cara a la immigració de treballadors estrangers, per veure si, primera, si a Rubí hi ha casos d'aquestes actituds de rebuig, actituds racistes, i si vostès podrien diferenciar si és una actitud general o si està especificada —diguem-ne— amb rubinencs de classe treballadora que veuen..., perquè hi ha casos, almenys personalment ho he observat, que veuen l'immigrant no com un immigrant d'una altra llengua, d'una altra raça, una altra religió..., sinó com un competidor en el mercat de treball immediat de peonatge o de treball poc especialitzat, o bé, si és una cosa de tipus general, en què realment aquest aspecte, doncs, pot arribar fins al detall aquest dels cementiris, doncs, que és una actitud de dues societats, de dos móns que no es comprenen. Per això, a mi m'agradaria fer-li aquesta pregunta, perquè Rubí em sembla que seria un lloc per poder determinar si hi ha aquesta diferenciació o no. (CIU-102/2)*

A (20) la diferenciació s'estableix entre diferents grups socials de l'endogrup, entre els *rubinencs de classe treballadora* i els altres; és a dir, els de classes mitjanes i altes. Per al representant parlamentari, els *rubinencs de classe treballadora* tenen actituds

racistes, cosa que ha pogut constatar ell personalment (**argument empíric**), perquè *veuen l'immigrant com un competidor en el mercat de treball (argument per la causa)*, i els altres rubinencs, els de les classes mitjanes i altes, és molt possible que no els tinguin. Aquest plantejament il·lustra com alguns grups mantenen determinats prejudicis classistes.

6.6. Els arguments per la causa

L'atribució de causes és una operació cognitiva inherent a l'espècie humana. La necessitat d'explicar-nos per què es produeix un determinat esdeveniment és un tret que ha marcat l'evolució del coneixement al llarg de la història de la humanitat. Ras i curt, podríem dir que la nostra percepció del món està predeterminada per la lògica que imposa l'establiment de causes i efectes. Per tant, no ens ha d'estranyar que els representants parlamentaris, a l'hora d'analitzar diferents aspectes de la immigració, tendixin a fer-ho a partir d'aquests paràmetres.

(21) Aquesta pregunta, la primera pregunta, fa referència al tema del treball. El treball, com tots sabem, és un factor d'integració, jo diria que el primer, el principal; cal tenir en compte que els treballadors estrangers que vénen aquí precisament vénen per això, per buscar treball, perquè no el tenen a casa seva, i, per altra banda, sabem que hi ha una certa recança per part d'un sector dels treballadors autòctons envers els treballadors estrangers, perquè temen que els treballs que puguin venir a fer aquí siguin treballs que els podria pertocar a ells. A mi em sembla que precisament per aclarir tots aquests dubtes i tal és bo saber exactament en quines ocupacions i en quins treballs s'ocupen aquests treballadors estrangers. (PSC-51/4)

A (21) es fa palès com, mitjançant els arguments per la causa, es poden manipular els objectes i les relacions entre els objectes. Primer de tot observem una afirmació que funciona com un **lloc comú**¹¹³ (*el treball, com tots sabem, és un factor d'integració*) i que es basa en una relació causal (*el treball és un factor que afavoreix, causa, la integració*) a partir de la qual s'organitza un sil·logisme que acaba amb una conclusió

¹¹³Utilitzarem *lloc comú* en el sentit que dóna Perelman (1989: 144) al terme d'Aristòtil: *Cuando se trata de fundamentar valores o jerarquías, o reforzar la intensidad de la adhesión que suscitan, se los puede relacionar con otros valores u otras jerarquías, para consolidarlos; pero también se puede recurrir a premisas de carácter muy general, a las que calificaremos con el nombre de lugares, los topoi, de los que derivan los Tópicos, o tratados dedicados al razonamiento dialéctico. (...). En los Tópicos, Aristóteles estudia los tipos de lugares que pueden servir de premisa a los silogismos dialécticos o retóricos i, según las perspectivas establecidas por su filosofía, los clasifica en lugares del accidente, del género, de lo propio, de la definición y de la identidad. Nuestro proposito será diferente. (...) sólo llamaremos lugares a las premisas de carácter general que permiten fundamentar los valores y las jerarquías y que Aristóteles estudia entre los lugares del accidente.*

inferida: a) *el treball és el principal factor d'integració*, b) *els treballadors estrangers que vénen aquí, vénen per buscar treball*, c) *els treballadors estrangers vénen per integrar-se* (conclusió inferida). Més endavant observem un segon **argument per la causa**, en aquesta cas formalment explícit, i que també s'hauria de considerar **un lloc comú** (*sabem que hi ha una certa recança per part d'un sector dels treballadors autòctons envers els treballadors estrangers, perquè temen que els treballs que puguin venir a fer aquí siguin treballs que els podria pertocar a ells*). L'argument causal apareix introduït pel connector *perquè* i la conseqüència apareix expressada a la primera part de l'enunciat. Aquests dos tipus d'arguments per la causa podrien considerar-se també **arguments pragmàtics**, atès que la relació de causa i efecte no es desprèn d'un raonament, sinó que parteix de l'experiència (Perelman, 1989: 409). L'orientació argumentativa que dona el Grup Socialista a aquest segon argument per la causa és que, com a lloc comú, és qüestionable i que potser és menys general del que es pretén. Si contrastem aquest plantejament amb el que apareixia a (20), observem que, mentre a (20) s'afermava el prejudici, aquí es qüestiona.

(22) *Jo estic d'acord que les segones generacions tindran menys problemes, però jo constato de l'estudi del que està passant, doncs, sobretot a França, que és on aquest tipus de col·lectiu (el col·lectiu magribí), doncs, està més establert, doncs, que la integració a la societat catalana serà molt difícil perquè hi ha un problema, que no s'ha tocat aquí, que és el tema de l'endogàmia, i dic l'endogàmia per motius religiosos. És a dir, normalment un home musulmà es pot casar amb una cristiana i no passa absolutament res, dins de la seva pròpia societat, però no al revés. És a dir, quan és una dona la que es casa amb un no-musulmà, immediatament, els pares i els germans la repudien i, és clar, això frena moltíssim, doncs, els matrimonis mixtos de dona àrab o dona magribí amb un català o amb un espanyol. Aleshores, és clar, a mi em sembla que això és un problema que serà molt difícil de poder eradicar, perquè naturalment forma part de les seves més íntimes conviccions culturals i religioses, però que alguna cosa jo crec que s'ha de fer, no?* (PSC-51/6)

A l'exemple (22) observem que la tesi que es presenta com a base de la formulació de la micropregunta és també una **argumentació per la causa**. Es tracta d'un raonament en el qual la conclusió és la **conseqüència**: *la integració* (del col·lectiu magribí) *a la societat catalana serà molt difícil*. I la **causa** és l'argument que avala aquesta conseqüència: *perquè hi ha un problema que és el tema de l'endogàmia*. Explicar la dificultat d'integració dels magribins per la qüestió de l'endogàmia ens sembla una mica agosarat i volem subratllar que, com comenta Ch. Plantin (1996: 46), en els assumptes humans un esdeveniment no té només "una" causa única, sinó que sovint accepta diverses explicacions. Per tant, l'atribució de causes depèn, en

aquests casos, de la perspectiva que adopta el locutor. Cadascú fragmenta la cadena causal en funció de les seves pròpies representacions.

(23) *La gent (els immigrants) va a parar Vic, perquè és un país ric, és una zona rica, com més prosperi Vic més gent hi anirà, com més l'Ajuntament de Vic resolgui el problema de la immigració més vindran dels altres pobles veïns que no ho tenen resolt, perquè Vic ho té resolt. (ERC-67/2)*

A (23) observem com els arguments per la causa, igual que els altres arguments, es poden utilitzar de manera perversa. Aquí, el fet que l'Ajuntament de Vic sigui eficaç i resolgui el problema de la immigració es presenta com la causa de l'afluència de migrants. Considerem que aquest argument és maliciós i pervers perquè indueix a concloure que 'de vegades fer les coses ben fetes pot resultar contraproductiu'. No oblidem que l'alt nombre d'immigrants que té actualment la ciutat de Vic és percebut, pel representat d'ERC, com un canvi social negatiu (vegeu: 6).

(24) *Primer, el tema escolar; l'estudi en determinades societats com la francesa, l'alemanya i la belga, i tot això demostra que ha vingut també del tema aquest de la «guetització» i del tema del problema de l'habitatge, ja que els escolars fills de treballadors estrangers se solen concentrar en determinades escoles, i que aquesta concentració té un efecte pervers, perquè en el moment en què sobrepassa un 25 o un 30%, o un tant per cent, doncs, que en cada societat o en cada lloc concret pot ser diferent, doncs, passa que els pares dels nens autòctons marxen, fan marxar els nens d'aquelles escoles, i aquelles escoles, al final, només es queden quasi exclusivament per a nens de treballadors estrangers. La qual cosa, naturalment, és un element de marginació molt important que s'ha de corregir en la mesura que sigui possible que ho puguem corregir. (PSC-51/3)*

L'argumentació que s'exposa a (24) és un prototip d'argumentació per la causa. Es tracta d'un raonament en el qual s'exposa de manera impecable la interrelació que s'estableix entre una **causa** i un **efecte**. Concretament, es vol posar de manifest que determinats comportaments socials es poden convertir en causes d'efectes no desitjables.

(25) *Finalment, una qüestió referent al rebuig; el senyor alcalde ha dit que el rebuig, principalment, podia produir-se, si és que es produeix, per causes econòmiques més aviat. Pregunta: han detectat alguna vegada altres causes també, per exemple, de religió, de llengua...(...)de conductes presumptament delictives? (CIU-102/3)*

A l'exemple (25) convé observar com les possibles causes de rebuig que esmenta el representant de CIU introdueixen una pressuposició que posa de manifest que la representació que té aquest parlamentari de la immigració no és gaire positiva.

Esmentar que una de les possibles causes de rebuig poden ser les *conductes presumptament delictives* és fer inferir que els immigrants delinqueixen. Orientar aquest tipus de representacions és alimentar els **tòpics** i els **estereotips** que caracteritzen el pensament racista.

(26) *A mi no em sorprèn que es doni rebuig a certes persones que, efectivament, com vostè diu, a col·lectius determinats, i no es doni aquest rebuig mateix a aquelles persones que vénen a fer una actuació, cantants de color o certes persones amb poder econòmic, no?, perquè el racisme, al final, es dona amb la confluència de dues condicions: la primera és la pobresa i la ignorància de certes societats que conflueix amb el materialisme i l'individualisme de la nostra societat o de les societats més properes a les nostres. (PP-216/1)*

A (26) observem com el *Grup Parlamentari Popular* fa un plantejament absolutament esquemàtic de **les causes** de rebuig que pateix la població immigrada. Segons aquest grup, el racisme és **l'efecte** lògic de la confluència de dues societats que tenen **característiques** distintes: una (la d'ells) que és *pobra i ignorant*, i l'altra (la nostra) que és *materialista i individualista*. La tria d'adjectius **caracteritzadors** que ha fet el representant parlamentari és prou eloqüent en sí mateixa, sobretot la d'*ignorant*.

6.7. Els arguments per la conseqüència

Una variant de l'**argumentació per la causa** és l'**argumentació per la conseqüència**. Que es tracti d'una o de l'altra depèn únicament de l'estructura lingüística. És a dir, si la **causa** apareix a l'oració principal, a la subordinada, hi sol aparèixer la **conseqüència** i a l'inrevés. De fet, es tracta només de distribuir els rols **temàtic** i **remàtic** entre la causa i la conseqüència. Alguns autors, però, introdueixen una matisació en el concepte de 'conseqüència' que creiem que pot ser interessant. Perelman (1989: 417) proposa diferenciar la **conseqüència** del **fi**. Concretament comenta que, si el que es vol és **minimitzar un efecte**, n'hi ha prou de presentar-lo com una **conseqüència**; en canvi, si el que es desitja és **augmentar la seva importància**, s'haurà de presentar com un **fi**.

(27) *Una d'elles (de les preguntes) és sobre el grau d'acolliment que la societat de Santa Coloma té respecte a aquests col·lectius estrangers, sobretot tenint en compte que un sector molt important de la societat de Santa Coloma, doncs, és de treballadors manuals i que, per tant, en un moment que hi ha una crisi econòmica, poden haver-hi uns problemes de considerar el treballador estranger com un concurrent, com algú que ve a robar el treball als autòctons, i si a partir d'aquesta crisi econòmica s'han detectat llavors alguns fenòmens o algunes actituds de rebuig envers ells. (PSC-81/6)*

A (27) observem com, altra vegada, l'argument del *treballador estranger que ve a robar el treball dels autòctons* es converteix en l'eix estructurador d'una pregunta sobre les causes del rebuig que pateixen aquests treballadors. Aquí, però, aquest argument no es presenta com a causa, sinó com a conseqüència d'una situació determinada. Per tant, presentant-lo com a **conseqüència**, es desresponsabilitza els actors socials que puguin ser agents d'aquest rebuig i se'n minimitza l'**efecte**.

6.8. Els arguments per l'exemple

Aquest tipus d'argumentació consisteix en la presentació d'un cas particular. Segons Perelman (1989: 536) pot acomplir diversos papers: com a exemple, permetrà una generalització; com a il·lustració, sostindrà una regularitat prèviament establerta; i, com a model, incitarà a la imitació.

(28) *Una altra, una altra possibilitat seria integració conservant els trets culturals diferencials, amb alguns dels quals segur que no hi estem d'acord; per exemple, amb els fonamentalismes... Un company del meu Grup em passava una nota dient què es pot fer davant d'una situació com la següent: immigrants nord-africans que intentaven posar-se en contacte, en el poble on estaven, parlant català, intentant parlar amb la gent, però que de cop i volta, quan arriben moltes persones de la seva mateixa cultura se separen, comencen gil·labes, comencen fent mesquites i comencen possibilitats de fonamentalismes i coses que són perilloses, i que en principi segurament que tampoc hi estariem d'acord. És a dir, jo en aquests moments tinc al cap la pel·lícula *No sin mi hija* i em preocupa. (CIU-21672)*

A (28) observem com 'l'amenaça islàmica' es presenta a través d'un exemple, a través d'una petita narració anecdòtica a partir de la qual s'inferirà una generalització. **L'argument per l'exemple** té la característica que permet passar directament a la conclusió. En aquest cas concret ens indueix a concloure que 'la concentració d'immigrants nord-africans és un *perill* social'. Convé constatar que l'adjectiu *perilloses* és l'atribut que selecciona el representant parlamentari per **caracteritzar** el fet que la comunitat magribina exterioritzi els trets culturals que li són propis. També convé constatar que, a (28), no només es presenta un cas particular que il·lustra una generalització prèviament establerta, sinó que, per afermar l'efecte, s'esmenta la pel·lícula *No sin mi hija*, que ha esdevingut, en aquests darrers anys, un veritable parangó dels comportaments socials de la societat nord-africana.

Ambdues il·lustracions orienten, per tant, la conclusió que el col·lectiu magribí és una veritable amenaça social.

6.9. Els arguments per la definició

L'**argumentació per definició** també s'anomena **argumentació per l'essència**, atès que, des d'una perspectiva aristotèlica, es considerava que la definició havia de captar els trets essencials, i només els essencials, de l'element objecte de definició. **Argumentar per definició** és assignar a cada cosa el lloc que li correspon per naturalesa; és, per consegüent, l'**argument** per excel·lència (Plantin, 1996: 53). De fet, quan es tracta de legitimar alguna cosa, el més efectiu és remetre's a la definició. Només cal que recordem les vegades que els nostres polítics han apel·lat a la definició de democràcia per legitimar actes absolutament qüestionables!

A (29), però, observem que l'**argumentació per definició** no és explícita, sinó implícita. Concretament, el representant parlamentari demana al compareixent que, per tal de deixar clar quin és el model de convivència que ell creu que s'ha d'establir, es posicioni a favor d'una paraula: «*integració*», «*assimilació*», «*drets lliures*», etcètera; és a dir, a favor d'una designació. I seleccionar una designació o una altra vol dir haver definit prèviament quin és el seu abast referencial. A (29), per tant, la **definició** se sol·licita i no s'exposa.

(29) Per altra banda, m'agradaria, si pogués ser, que vostè es pronunciés una mica des dels seus estudis, des del que vostès plantegen com a treball, sobre si finalment hi ha una presa de posició a favor de la paraula «integració», «assimilació», «drets lliures», etcètera, perquè em sembla que és una mica l'arrel del treball polític que podem fer. Si nosaltres pretenem que el que és nostre és bo i el que vingui s'ha d'integrar, o si realment aprenem a viure en una diferència on el món és una mica de tothom. (ERC-163/1)

No volem cloure el comentari de (29) sense observar que les representacions de la *immigració* que construeix el grup d'ERC al llarg de les seves intervencions són profundament contradictòries (contrasteu, per exemple, 6, 23 i 29). La qual cosa ens fa concloure que se sobreposen discursos d'enunciadors ideològicament heterogenis.

6.10. Els arguments per les circumstàncies

Sovint les circumstàncies serveixen per legitimar determinats plantejaments o accions. Ara bé, la presentació de les circumstàncies depèn sempre de la interpretació que en faci el locutor. Allò que és essencial i allò que és accessori en una situació, és a dir, els trets que serveixen per definir-la, constitueixen un veritable “*muntatge*” *discursiu* que cal interpretar com una forma argumentativa de la definició (Plantin, 1996: 55).

(30) *Però hi ha una cosa que vostè ha explicat i que nosaltres realment en totes les compareixences ens ha preocupat, que és aquest maneigament de conceptes sobre la integració, sobre l'assimilació i la interculturalitat, no? I sobretot perquè en un país com el nostre, que la seva supervivència —parlo, en aquest cas de Catalunya— no està assegurada, els conceptes d'integració, assimilació i interculturalitat tenen per a nosaltres —crec que això podríem compartir-ho—, tenen un sentit diferent del que podria ser un estat o un país, el qual la seva capacitat d'intervenció en aquest cas, doncs, fos més assegurada. Ho dic perquè, per exemple, el cas..., el problema de la interculturalitat en països —com vostè deia— del nord d'Europa també té uns límits. És a dir, evidentment, és una expressió que jo comparteixo la que vostè ha dit, però que evidentment té uns límits perquè evidentment la societat receptora també ha de ser capaç, com vostè deia, d'absorbir aquestes immigracions i donar-hi resposta. (CIU-122/3)*

A (30) es presenta un dels arguments més reiterats pels grups de CIU i d'ERC: el de les **circumstàncies** especials que **caracteritzen** la realitat de Catalunya. Per a aquests dos grups, les circumstàncies especials, a les quals fan clarament al·lusió, justifiquen que conceptes com «*integració*», «*assimilació*» i «*interculturalitat*» tinguin, a Catalunya, un sentit diferent del que tenen en altres països. Cal anar alerta amb aquest tipus d'arguments perquè, en nom de circumstàncies especials, es poden vulnerar drets fonamentals de les persones. Determinats verbs com *absorbir*, que apareix a la darrera frase de (30), ens mostren que poden arribar a justificar aquestes circumstàncies.

6.11. Els arguments d'autoritat

Una altra manera de caracteritzar la immigració és a través dels arguments d'autoritat. Hi ha argumentació d'autoritat quan un locutor dona com a argument a favor d'una afirmació un argument que ha estat prèviament enunciat per algú particularment

autoritzat. Per tant, la raó de creure en la validesa d'aquest argument no és el raonament lògic que conté o la seva adequació a la realitat, sinó el fet que ha estat presentat per una persona o institució que funciona com a **garant**. D'arguments d'autoritat, n'hi ha de diferents tipus. En primer lloc, cal distingir l'**autoritat manifestada directament** per l'informador i l'**autoritat citada** (Plantin, 1996: 88). I, dintre de l'autoritat citada, podem trobar des de les paraules de la saviesa popular a les d'especialistes reputats.

6.11.1. L'autoritat mostrada

(31) *És a dir, vostè ha parlat dels controls policials i, d'una manera tàcita o implícita —fins i tot podria dir que explícita—, vostè ha afirmat que existeixen instruccions en el sentit, precisament, que la policia demani la documentació per raó del color o de la raça aparent de la persona a la qual se li demana aquesta documentació. Bé, jo crec que això no pot ser de cap manera així; és a dir, en altres termes li puc dir que l'Administració en tot moment ho ha negat, això. El que sí que és evident i, lògicament, a mi em sembla que es pot no acceptar, però sí que es pot pensar que un policia, en determinada ocasió, això ho faci, però jo voldria també sortir al pas d'unes afirmacions que ha fet vostè, que això només passa a Espanya, perquè jo..., és un tema —aquest de l'estrangeria, i aquest del problema dels immigrants i el problema de les minories a tot Europa— que el segueixo amb molta cura i deteniment, perquè és un tema que m'interessa moltíssim, i jo li puc dir que llegeixo diaris francesos i que llegeixo diaris belgues i que llegeixo diaris alemanys, i li puc dir que a tot arreu els mitjans de comunicació es queixen, precisament, que les policies d'aquests països fan controls inadequats. (PSC-157/1)*

A (31), es posa de manifest la força de l'**autoritat mostrada**. Aquí, el locutor / parlamentari opina de distinta manera que el compareixent i, per tant, nega les afirmacions que el compareixent ha formulat. I en aquesta confrontació el parlamentari espera que les seves contraafirmacions siguin acceptades perquè parla des de l'autoritat que li confereix la legitimació social del seu càrrec. Les afirmacions contundents que caracteritzen el seu discurs, només avalades per la pròpia experiència i la lectura d'alguns diaris (**autoritat reforçada**), mostren que el parlamentari sap que parla des d'una posició de poder privilegiada, la del poder que el seu rol li atorga. Perquè no hem d'oblidar que aquestes paraules no tindrien el mateix valor de veritat si es possessin en boca d'un altre interlocutor. El valor que donem a les paraules d'algú i, per consegüent, la importància que aquestes paraules tindran en la construcció de les representacions socials depèn, bàsicament, del lloc que aquest algú ocupa en l'organigrama social.

6.11.2. L'autoritat citada

(32) *Per altra part, tenim —i aquí va adreçada la meua pregunta— que en totes les convencions a l'Organització Internacional del Treball, recollida també amb les diferents normatives sobre estrangeria de la majoria del països, doncs es recull la preferència al treball del treballador nacional. Naturalment, aquí hem de conciliar els conceptes de solidaritat amb els conceptes —o la realitat— d'una oferta insuficient de treball. Els sindicats, per la seva mateixa condició i naturalesa, es troben al mig d'aquest..., de l'ull de l'huracà, com en podríem dir, i estan en una situació difícil per conciliar aquestes dues qüestions. I la meua pregunta és quina postura tenen els sindicats, tant el d'UGT, com el de Comissions Obreres, davant d'aquesta problemàtica? Moltes gràcies. (PSC-62/3)*

A (32) apareix una **autoritat citada** que és l'Organització Internacional del Treball i el valor de l'afirmació-argument que se li atribueix rau, precisament, en el prestigi de l'esmentada institució. Per tant, *la preferència al treball del treballador nacional* que, en un altre context podria ser discutida, aquí és inqüestionable. Amb aquesta estratègia el representant parlamentari fa afirmacions a través de la veu d'un altre i, per tant, no se'n responsabilitza. Aquest **joc polifònic** permet dir sense dir i donar credibilitat a les paraules. La força argumentativa de la citació d'autoritat fa, en aquest cas, que l'argument de la solidaritat resti en un segon pla.

(33) *a veure si el moviment SOS Racisme i altres moviments que hi pugui haver a Catalunya, que són els que estan fent una gran tasca per pal·liar les greus deficiències i les injustícies que hi han en aquests temes; si ells o si vostès veuen que la política de «cupos» del Govern, que en definitiva és objecte, també, que una part de la societat també no entén que, havent-hi un atur importantíssim com el que hi ha a Espanya en aquests moments es passi a una política d'immigració sense cap límit perquè, en definitiva, hi hauria molta gent que no hi estaria d'acord; vostès entenen que algun tipus de limitació hi té d'haver en aquest sentit? (PP-51/1)*

A l'exemple (33), en canvi, l'**autoritat** es presenta sota el punt de vista de la majoria (*molta gent no estaria d'acord que a Espanya s'apliqués una política d'immigració sense límits*). En aquests casos l'opinió de la majoria amaga, com diu Perelman (1989: 473), l'**argument de “el normal”**; és a dir, amaga la pressuposició que allò que pensa la major part de la gent és el pensament sensat, és el sentit comú; la qual cosa implica que discrepar d'aquesta interpretació pretesament generalitzada dels fets és optar per una autoexclusió. Aquesta estratègia, que consisteix a posar en boca de la majoria la pròpia opinió, no deixa de ser un argument **fal·laciós**. A més a més, aquí, el PP clou la seva intervenció amb una pregunta retòrica que reforça aquest interès de no donar opció a la discrepància.

(34) *Una altra, una altra possibilitat, que també es parla i que també existeix, és integració acceptant els valors de la societat a la qual s'integren; és una altra possibilitat. Jo, per exemple, he parlat amb persones angleses que no tenen cap escrúpol a dir: «jo estic molt content del meu país d'origen, estic encantada de ser anglesa, mai de la vida no hi renunciaria, però m'he casat amb una persona catalana i, com que estic aquí, accepto perfectament els valors d'aquesta societat, m'agrada el català i accepto aquesta possibilitat».* (CIU-216/2)

A (34) observem una bona estratègia de posar en escena l'**autoritat**: el representant parlamentari selecciona un segon "locutor", que ha estat considerat pel propi enunciadador —o per l'imaginari col·lectiu— com a parangó emblemàtic (les *persones angleses*), i se'n distancia, tot fent-lo parlar en estil directe. Ara bé, com diuen D. Maingueneau i V. Salvador (1995: 93): *Aquesta presa de distància és una escenificació en l'interior del discurs, una forma de presentar una citació, però de cap manera no garanteix l'objectivitat, En realitat, el discurs reportat no "existeix" més que a través del discurs que el cita, el qual construeix a la seua manera un simulacre de la situació d'enunciació citada.* Per tant, les paraules de les *persones angleses* no són res més que una estratègia discursiva que utilitza el parlamentari per presentar la seva pròpia opinió sobre quina hauria de ser l'actitud dels immigrants que s'estableixen a Catalunya. Òbviament, ens tornem a trobar amb un argument absolutament **fal·laciós**, perquè no es pot pas comparar la integració dels anglesos amb la dels migrants dels tercer món. Les situacions demogràfiques, econòmiques i culturals d'uns i altres no poden ser més contraposades; per tant, aquest tipus de comparacions resulten vertaderament ofensives.

6.12. L'emascarament

Abans de cloure aquesta descripció sobre els arguments que els parlamentaris catalans usen més reiteradament a l'hora d'analitzar el tema de la immigració, ens agradaria parlar de l'estratègia discursiva que, amb termes de Windisch, anomenarem **emascarament** i que es contraposa a la que anteriorment hem anomenat **desemascarament**. Aquesta estratègia, Windisch (1987: 50) la descriu així: *Dans un conflit discursif entre deux systèmes d'idées, politiques ou autres, un auteur de discours pourra chercher à supprimer, à taire, à masquer les aspects de son idéologie qui ne correspondent pas à la sensibilité du moment. Un anti-écologiste pourra masquer cet aspect de ses idées si l'écologie a le vent en poupe; un anti-féministe*

peut en faire de même en cas de vague féministe très populaire. Aquesta estratègia consisteix, doncs, a dissimular les pròpies idees sota distintes formes enunciatives; per bé que, l'objectiu no sempre s'assoleix. És a dir, tot i que sovint els diferents grups miren d'amagar l'opinió que tenen sobre un determinat tema, el coneixement que tots tenim dels seus marcs ideològics ens permet inferir el sentit ocult del discurs. Vegem-ne alguns exemples:

(35) *Per altra banda, s'ha parlat —el senyor Oliart també s'hi ha referit— d'aquesta campanya de difusió i conscienciació del fet de la multiculturalitat, que és un fet evidentíssim, quan parlem d'immigració. No li sembla que aquesta campanya hauria de ser, en tot cas, doble? És a dir, d'una banda, dirigida als ciutadans autòctons, però, de l'altra, dirigida també als immigrants que acollim? (CIU-182/2)*

(36) *En segon lloc, quan ha parlat del tema dels contact persons, és a dir que vostè deia que anirien gent d'aquí al Marroc, etcètera, no han pensat que es pogués fer també en la forma inversa? És a dir, per exemple, demanar al govern del Marroc que algunes persones d'allà vinguessin aquí i que es formessin en la nostra cultura per fer de pont, per fer de líders d'aquesta necessària integració. (CIU-132/1)*

A (35) i (36) observem com darrere les propostes de CIU s'amaga el convenciment que més que *conscienciar* la societat catalana del *fet de la multiculturalitat*, el que cal és que els *immigrants* prenguin consciència de la necessitat d'integrar-s'hi. A (35) aquest plantejament s'amaga darrere una proposta que es presenta sota una **forma lògica**: si a nosaltres se'ns adreça una campanya per conscienciar-nos de la *multiculturalitat*, aquesta campanya també s'hauria d'adreçar a *ells*. Aquest raonament es podria considerar **un lloc comú**, una afirmació general que autoritza el *topos*¹¹⁴ ('allò que és bo per a uns és bo per als altres'), i que actua com a **loi de passage** d'una argumentació **fal·laciosa**. I a (36) observem que el fet de proposar que els *contact persons* siguin marroquins prèviament formats en la cultura catalana i no catalans que s'hagin format en la cultura marroquina **emmascara** aquest temor que sembla tenir CIU que els catalans ens 'contaminem' si entrem en contacte amb altres cultures.

(37) *Però la pregunta meva..., que a la millor es podrà comprendre com una pregunta una mica desviada, però la curiositat em recomana fer-la perquè jo entenc que la solució del problema de la immigració no està que aquí fem alguna cosa, encara que s'ha de fer, sinó que en el país d'origen es faci alguna cosa de forma que aquella gent no hagin de venir aquí, tota vegada que tots coincidim que vénen perquè allà no poden satisfer les seves més mínimes necessitats humanes. Llavors, la pregunta concreta seria: Caritas té previst, pensa estudiar o pensa planificar o demanar a la societat civil que els ajuda amb almoines importants per un altre cantó, que amb aquest recolzament s'iniciïn processos d'imminent..., però processos de pre-industrialització dels països, per exemple, del Magreb? Que en definitiva són amb els*

¹¹⁴ Utilitzem *topos* en el sentit aristotèlic i perelmanià del terme.

quals, en allò que es refereix a Catalunya, potser més contacte tenim o més gent ve aquí. Està dintre dels plans de Caritas o creu que això podria ser una solució per pal·liar el problema de la immigració abans d'arribar aquí, que és forma de pal·liar el problema? (PP-51/2)

(38) *Vostè ha fet referència que venien personalitats, havia vingut la filla del president, que havia vingut com un cònsol —no?— de Gàmbia, que havia vingut...*

La Sra. MONTSERRAT: Ambaixador? L'ambaixador de Gàmbia, l'agregat del Marroc —no?—, també.

La Sra. MONTSERRAT: Cònsol? I aquestes persones quan han vingut a veure el Centre si és que, doncs, han pogut fer alguna aportació econòmica del seu país pensant que tenen els conciutadans aquí, si han fet alguna aportació per al Centre, perquè pugui funcionar una miqueta millor, perquè, doncs, en fi, vostès puguin tenir..., per tal de poder donar millor qualitat, doncs, en el món de la cultura, com vostè explicava amb totes aquestes dones, doncs, que els ensenyen la labor, la costura —no?— i, fins i tot, la cuina, la dietètica, i quin tipus d'ajut encara els manca: econòmic, o d'altre tipus, per poder funcionar millor.

Evidentment que vostè havia dit que havia rebut ajut, doncs, de la Generalitat, que havia rebut ajut, doncs, del Banc de menjar de Barcelona, que tenien el número seixanta i escaig —no?—; però sí que m'agradaria saber una miqueta, així grosso modo, quina era, i suposo que els meus companys faran preguntes també millors i més interessants. (PP-169/1)

A (37) i (38) presentem dues de les preguntes que formula el PP al llarg de les 16 sessions. A (37) **s'emmascara** una de les preocupacions que aquest grup ha posat de manifest en el transcurs de les poques preguntes que ha formulat: el temor que el nombre d'immigrants augmenti de manera descontrolada. Per tant, amb la proposta d'industrialitzar els països d'origen, el *Grup Parlamentari Popular* està proposant, implícitament, una manera d'aturar (o 'd'alliberar-se' de) la immigració. A més, que el PP es representa la immigració de manera absolutament negativa és un fet constatable, només cal observar algunes de les ocurrències lèxiques que apareixen en aquest segment: *el problema de la immigració, aquella gent, almoines, etc.* Les dues primeres ocurrències ja han estat a bastament comentades en altres capítols. Pel que fa a la selecció lèxica d'*almoines*, podríem dir que és un terme axiològicament marcat, atès que posa de manifest la relació que estableix el subjecte parlant amb el món de la immigració. La selecció d'*almoines* en lloc, per exemple, de *subvencions* mostra que el Grup Popular es representa la immigració com un grup que viu, en part, de la caritat de la societat civil; és a dir, de *nosaltres*.

A (38) **s'emmascara** una segona preocupació del *Grup Parlamentari Popular*: la despesa econòmica que comporta la immigració a nivell social. De fet, 'els ajuts' és el tema a l'entorn del qual el PP formula més micropreguntes. Aquí, en concret, es fa referència al fet que, mentre la societat i les administracions catalanes destinen diners

a la immigració, els compatriotes dels *immigrants* (el cònsol del Marroc) molt probablement no ho fan. Aquest argument torna a ser un argument fal·laciós, atès que parteix d'una comparació implícita que no té cap mena de fonament en *el nivell d'allò real*.¹¹⁵ És obvi que, si el Marroc pogués ajudar els seus emigrants, els ajudaria abans no sortissin del país, no després. De (38), també volem comentar que els termes amb què es caracteritzen les activitats que duen a terme les dones immigrades indueixen a considerar aquestes activitats com una subcultura i a restar-ne importància. A més, la representació caricaturesca que es desprèn d'aquesta descripció posa de manifest com es poden **inferioritzar** discursivament determinats grups humans.

6.13. CONCLUSIONS

Les conclusions que s'extreuen dels arguments que hem analitzat són de diferents tipus: *a)* conclusions sobre la tipologia dels arguments; *b)* conclusions sobre el contingut semàntic dels arguments; *c)* conclusions sobre els arguments i els diferents grups parlamentaris.

a) Conclusions sobre la tipologia dels arguments

- Els arguments que utilitzen els parlamentaris a l'hora d'analitzar la *immigració* no divergeixen gaire dels arguments que, per exemple, utilitzen els mitjans de comunicació quan presenten opinions relacionades amb aquest tema. Es podria dir que són els arguments del discurs públic dominant.
- Les preferències argumentatives s'orienten vers la reproducció de **caracteritzacions estereotipades** a partir de les quals es poden inferir conclusions immediates; els diferents tipus d'**arguments per analogia** que indueixen a percebre com a semblants objectes força dissemblants i, al contrari, els **arguments per diferenciació** que indueixen a percebre com a dissemblants objectes que seria

¹¹⁵ En els tractats d'argumentació s'estableix una distinció entre el *nivell d'allò possible* i el *nivell*

lògic de percebre com a semblants; els **arguments per la causa** o per la **conseqüència** que permeten introduir les raons que expliquen un determinat efecte; els **arguments per l'exemple** que il·lustren i generalitzen allò que seleccionen mirades absolutament subjectives; els **arguments d'autoritat** que permeten atribuir a altres la pròpia opinió i alliberar-se, així, de la responsabilitat que el locutor contreu amb les seves pròpies paraules; els **arguments per la definició** a través dels quals s'exigeix, generalment, a l'interlocutor que es posicioni; i, finalment, els **arguments per les circumstàncies** que permeten a alguns grups mirar de justificar determinades polítiques.

- Alguns grups, per no deslegitimar-se, tenen tendència a **emascarar** algunes opinions i a presentar-les mitjançant comentaris o propostes que atenuen el seu contingut.
- La major part dels arguments, explícits o implícits, que s'han presentat en aquesta comissió es podrien considerar **fal·làcies**, atès que són arguments que es basen en estereotips, generalitzacions, exemples, causes, etc., que sovint tenen poc a veure amb la realitat; és a dir, en general solen ser extrapolacions exagerades d'anècdotes concretes.

b) Conclusions sobre el contingut semàntic dels arguments

- Els arguments retòrics són fonamentals per a l'*estabilització* dels objectes del discurs. Les associacions, dissociacions, exemplificacions, etc. són moviments discursius que tenen com a funció prioritària orientar la categorització d'allò que se sotmet a discussió i fixar, així, una representació momentàniament estable. Els arguments introdueixen un esquema cognitiu que limita les possibilitats de representació.
- La representació de la *immigració* més a bastament induïda a les preguntes de la *CEITE* es podria sintetitzar en: *la immigració és un problema*. La major part dels

trets estereotipats que se seleccionen per caracteritzar-la i els diferents arguments que s'adueixen per analitzar les situacions que aquests estereotips generen no fan altra cosa que corroborar la conceptualització negativa de la *immigració*; dit d'una altra manera, no fan altra cosa que alimentar la generalització de **prejudicis** envers els migrants.

- El fet de representar-se la *immigració com un problema* fa que es problematitzi tot allò que la immigració comporta; tot i així, alguns aspectes es problematitzen més que altres. En aquesta comissió, *el problema de la immigració* s'ha materialitzat, bàsicament, *en les dificultats d'integració, en la distància cultural, en el poc interès que tenen els immigrants de catalanitzar-se, en el fet que són font de preocupacions i de conflictes en l'àmbit laboral, escolar, sanitari, de l'habitatge, de la legalitat, etc.* I, en concret s'han estigmatitzat com a especialment problemàtics dos col·lectius: el dels immigrants magribins i el dels mal anomenats 'il·legals'.

c) *Els arguments i els diferents grups parlamentaris*

- La preferència per un tipus d'argument o un altre que s'observa entre els diferents grups parlamentaris és irrellevant. Ara bé, quant als continguts, s'observa una clara discrepància del *Grup d'Iniciativa* respecte dels plantejaments de la resta. Com ja s'ha esmentat anteriorment, aquest grup crea sovint, a nivell semàntic, un **contradiscurs** que té com a objectiu neutralitzar algunes de les representacions negatives de la immigració que els altres grups introdueixen.
- Els grups CIU, PSC, ERC i PP presenten continguts, en molts aspectes força coincidents, però gradatius. És a dir, el *Grup Socialista* no sol presentar el mateix grau d'adhesió que els altres grups a determinades representacions. Ara bé, tot i que el PSC es mostra en alguns casos crític davant certs plantejaments estereotipats, no arriba a crear un contradiscurs i, per tant, no contribueix a construir una representació alternativa.

-
- La representació predominant de la *immigració*, en la qual coincideixen, en major o menor grau, CIU, el PSC, ERC i el PP, és que *la immigració és un element pertorbador de l'ordre social i, en conseqüència, genera problemes de naturalesa diversa que els polítics hauran de mirar de pal·liar*. Contràriament, IC opta per evitar sistemàticament tot allò afavoreixi aquesta representació i, a través d'un discurs semànticament alternatiu, mira d'induir una conceptualització positiva de la immigració.
 - Alguns arguments, sobretot dels grups de CIU i ERC presenten els costums, creences, actituds, etc. dels migrants com una amenaça per a la *nostra* cultura i, en conseqüència, per a la *nostra* identitat. Aquesta representació de la *immigració* és característica del que ha estat anomenat *nou racisme* o *racisme cultural*.
 - L'anàlisi dels diferents arguments ens ha mostrat com, en general, aquesta comissió, en lloc de mirar de destruir determinats **prejudicis**, ha contribuït a reforçar-los; i com, malgrat l'interès que diuen els parlamentaris que tenen per afavorir la *integració* dels migrants, els seus arguments més reiterats els estan condemnant a l'*exclusió*.

Conclusions generals

7. Conclusions generals	393
7.1. Conclusions que es desprenen de la reflexió teòrica	393
7.1.1. Conclusions sobre com el discurs intervé en la construcció de les representacions socials	393
7.1.2. Conclusions sobre la interrelació entre discurs, cognició i argumentació	395
7.2. Conclusions sobre la descripció i la interpretació de les dades	396
7.2.1. Conclusions sobre la interacció analitzada (la CEITE)	396
7.2.2. Conclusions sobre la validesa del mètode d'anàlisi	397
7.2.3. Conclusions sobre la representació de la <i>immigració</i> que emergeix de les preguntes dels diferents grups parlamentaris	399
7.2.4. Conclusions sobre els trets xenòfobs que es desprenen de la representació de la <i>immigració</i> que emergeix de les preguntes que es formulen a la CEITE	403

Conclusions generals

L'objectiu d'aquest darrer capítol és presentar les conclusions generals que es desprenen d'aquest treball. La nostra intenció, però, no és entrar en observacions de detall, cosa que ja hem procurat de fer a les conclusions específiques que figuren al final de cada capítol, sinó únicament reflexionar sobre l'assoliment dels objectius de partida i la confirmació dels supòsits inicials. Per aquesta raó hem organitzat les conclusions en dos blocs: *a) les conclusions que es desprenen de la reflexió teòrica, i b) les conclusions que es desprenen de la descripció i interpretació de les dades.*

7.1. Conclusions que es desprenen de la reflexió teòrica

7.1.1. Conclusions sobre com el discurs intervé en la construcció de les representacions socials

Estudiar les representacions socials és estudiar el procés mitjançant el qual els grups humans construeixen i categoritzen la realitat que els envolta. Ara bé, aquest procés de construcció i categorització dels objectes socials no s'esdevé al marge dels sistemes de valors i de creences que configuren les ideologies col·lectives. Tanmateix, cal observar que no totes les ideologies tenen la mateixa incidència en la construcció i reproducció de les representacions socials, sinó que són precisament les dels grups socials dominants aquelles que solen tenir una major influència.

Esquemàticament, podríem concloure que les ideologies dominants modelen la percepció i el raonament social general mitjançant el control de les pràctiques simbòliques. Ara bé, com incideixen en les representacions individuals? Entenem que el discurs públic dominant intervé en la cognició individual a través de

pràctiques discursives que abasten diferents àmbits de la vida social. Mitjançant aquestes pràctiques, el discurs dominant va introduint esquemes, models d'esdeveniments i situacions, guions, estereotips, etc. que, a mesura que es reproduïen, van intervenint en la construcció de les representacions que els subjectes individuals es fan del món.

Per consegüent, podem generalitzar que aprenem a veure el món a través de les creences —i, per tant, dels prejudicis— que ens envolten i que, generalment, formen part del discurs dominant. Deslliurar-se dels prejudicis socials que vehicula aquest discurs vol dir prendre consciència de la inadequació d'aquestes representacions i adoptar, en conseqüència, una actitud crítica. Aquesta actitud crítica sol comportar una certa dissidència ideològica: feminisme, ecologisme, antiracisme, etc. que, òbviament, es posa de manifest en la construcció d'un contradiscurs, que es contraposa a l'anterior i que sol ser minoritari. Per aquesta raó, és fàcil imaginar que només certs grups polítics s'han plantejat seriosament la necessitat de neutralitzar els aspectes excloents i negativitzadors que vehicula el discurs dominant sobre la *immigració* (IC). La major part dels grups s'han acontentat amb petits canvis de maquillatge (*irregulars* en lloc de *il-legals*) i no es qüestionen les implicacions sociocognitives de la representació que reproduïen.

Amb aquesta tesi creiem que hem mostrat que els processos cognitius no s'esdevenen al marge de les restriccions semàntiques que imposa el discurs. Concretament, hem mostrat que operacions lingüístico-discursives com la selecció temàtica (en quines escenes se situa els migrants), les denominacions i designacions (quins noms se'ls dóna i com se'ls assenyala), l'atribució d'agentivitat (com se'ls fa actuar) i els arguments retòrics (amb quins recursos escenogràfics) han posat de manifest que aquestes operacions intervenen directament en el procés de construcció —i, en conseqüència, de representació i categorització— de l'objecte social (la *immigració*) que s'ha sotmès a estudi en una interacció institucional determinada (la *CEITE*). Dit d'una altra manera, aquest treball ens permet concloure que la *immigració* és un objecte social que es va construir (o re-construint) col·lectivament i que, en aquesta construcció, hi tenen un rol preferencial les pràctiques discursives que genera el

discurs públic dominant. Tanmateix, volem observar que aquest posicionament constructivista no s'ha d'entendre de manera radical. És cert, que les representacions que els éssers humans ens fem del món no es poden reduir a processos cognitius mediatitzats per pràctiques lingüístiques, sinó que hi intervenen també percepcions que provenen de l'experiència individual. No obstant això, nosaltres considerem que ni tan sols la percepció es pot sostreure de la influència que exerceixen les configuracions sociocognitives que ens envolten. Com ja fa anys ens feia veure E. Benveniste (1966, 1: 29): *il n'y a pas de relation naturelle, immédiate et directe entre l'homme et le monde, ni entre l'homme et l'homme.*¹¹⁶

7.1.2. Conclusions sobre la interrelació que s'estableix entre discurs, cognició i argumentació

Concloure que les representacions socials són construccions bàsicament discursives vol dir acceptar el supòsit que les llengües no reflecteixen un estat de coses que existeix més enllà dels enunciats, sinó ben al contrari: vol dir acceptar que les llengües construeixen aquest estat de coses. O, com diu Ducrot (1980: 4), vol dir acceptar que l'acció que exerceixen els interlocutors, els uns en els altres, no és un efecte accidental de la paraula, sinó que és un efecte previst en l'organització mateixa de la llengua. La llengua és, doncs, des d'aquesta perspectiva, bastant més que un simple instrument de comunicació. La llengua inscriu, a través del lèxic i de la sintaxi —o, en termes d'acció, a través del discurs—, tot un codi de relacions humanes.

Prendre la paraula no és, doncs, una activitat innocent. Prendre la paraula és seleccionar uns temes en detriment d'uns altres, unes designacions en detriment d'unes altres, unes estructures predicatives, una organització retòrica, etc. Prendre la paraula és, en definitiva, fer emergir determinades representacions del món. Per tant, prendre la paraula no pot ser, al nostre entendre, altra cosa que una activitat argumentativa.

¹¹⁶ Citat per R. Koren (1996: 7)

En conclusió, el concepte d'argumentació que s'ha defensat en aquest treball és el que proposa entendre l'argumentació com una activitat bàsicament cognitiva. Per consegüent, un dels nostres objectius prioritaris ha estat el de reconstruir i fer explícites les pressuposicions i inferències que emmascaren les pràctiques discursives de la *CEITE*.

7.2. Conclusions sobre la descripció i la interpretació de les dades

7.2.1. Conclusions sobre la interacció analitzada (la *CEITE*)

L'activitat lingüística no és una activitat aliena als *jocs socials* en què participem. Per tant, l'anàlisi de com les pràctiques discursives intervenen en la construcció dels objectes socials s'haurà de realitzar en el marc d'una interacció determinada. Això vol dir que, per exemple, la representació de la *immigració* que emergeix de les preguntes de la *CEITE* es veu condicionada pel tipus d'activitat en la qual aquesta representació es construeix. No és el mateix "preguntar" en una comissió d'estudi parlamentària que "preguntar" en un interrogatori policial.

La interacció parlamentària que hem analitzat (la *CEITE*) és una activitat bàsicament cooperativa. L'objectiu a l'entorn del qual s'organitza la interacció és elaborar un estudi sobre la *immigració de treballadors estrangers*, amb la participació de tots els grups parlamentaris. En conseqüència, el tipus de cortesia que predomina és la *cortesia positiva*. No obstant això, també es fa palesa, en major o menor grau, la discrepància ideològica. Potser un dels trets que defineixen més clarament l'actitud dels interactants en una comissió d'estudi parlamentària és el de la col·laboració des de la discrepància.

L'objecte social *immigració* que es posa de manifest a través de l'activitat discursiva de la *CEITE* es pot analitzar des de dues perspectives. Una com a objecte construït conjuntament en el marc d'una interacció. I, l'altra, com a objecte preconstruït en el marc de diferents esquemes ideològics. Dit d'una altra manera, els diferents grups

parlamentaris no comparteixen, òbviament, la mateixa representació de la *immigració*, però amb les seves preguntes (igual que els compareixents amb els seus informes) col·laboren a fer emergir una representació conjunta.

Tot i que, en aquest treball, no ens hem proposat analitzar la representació de la *immigració* que emergeix dels informes dels compareixents, no volem cloure aquest apartat sense observar que les veus que s'han prioritzat en aquesta comissió han estat les veus de l'*endogrup*. La major part dels compareixents que han estat seleccionats per informar de la situació de la *immigració de treballadors estrangers* són persones autòctones que tenen algun tipus de relació amb el tema de la *immigració*. Amb la qual cosa es fa palès que la veu de l'*Altre* és una veu mediatitzada per la pròpia. L'*exogrup* és sempre una representació de l'*endogrup*.

7.2.2. Conclusions sobre la validesa del mètode d'anàlisi

Un dels objectius prioritaris que ens hem proposat assolir en aquesta tesi ha estat el de mostrar l'operativitat de l'anàlisi del discurs en l'estudi de les representacions socials. Al llarg d'aquest treball hem repetit diverses vegades que les representacions socials eren, per a nosaltres, construccions bàsicament discursives; i que, en conseqüència, si volíem aproximar-nos a la cognició social, aquesta aproximació no podia eludir l'anàlisi del discurs. Finalment, havent arribat a l'apartat de conclusions, creiem que estem en condicions d'afirmar que l'estudi de la cognició social no només no pot eludir l'anàlisi del discurs, sinó que l'anàlisi del discurs s'ha de convertir en punt de partida i d'arribada. Dit d'una altra manera, l'estudi dels processos de construcció i reproducció de les representacions socials només és factible a través dels sistemes simbòlics que s'utilitzen en aquesta construcció i reproducció. Potser és cert que hi ha cognició humana més enllà de la llengua; però, nosaltres entenem que només es té accés a la cognició quan les operacions cognitives es fixen en les formes d'una estructura simbòlica. L'anàlisi del discurs públic dominant és doncs un recorregut que cal fer si es vol observar la dinàmica de la cognició social.

No obstant això, volem observar que l'anàlisi del discurs és un domini molt ampli que permet distintes vies d'aproximació a l'estudi de la cognició social. Nosaltres hem optat per aproximar-nos-hi a través d'operacions lingüístico-discursives de distinta naturalesa. La *selecció temàtica* ens ha permès observar els marcs cognitius en què se situa l'anàlisi de la situació dels migrants. Les *denominacions* i *designacions* ens han mostrat que el prototip d'*immigrant* dels diferents grups parlamentaris no és homogeni i que, mentre uns insisteixen a reproduir la imatge estereotipada i negativa del discurs dominant, altres proposen imatges alternatives més eufemístiques. L'*atribució de rols sintàctics* ha posat de manifest com intervenen les estructures predicatives en la construcció dels objectes del discurs i, per consegüent, en la representació que n'ergeix. Finalment, els *arguments retòrics* ens han aproximat a la manera com els portaveus parlamentaris estableixen els objectes que construeixen a través de les seves preguntes. Aquestes operacions només en són algunes d'entre totes les que hauríem pogut seleccionar, potser només les més significatives. Tanmateix, no descartem analitzar-ne altres en propers treballs.

Quant a la perspectiva metodològica que hem adoptat en el tractament de les dades, volem observar que creiem que ha estat especialment adequada, per diverses raons:

- perquè emmarca el producte discursiu, els textos de què partim, en la interacció que l'ha generat.
- perquè abasta diferents nivells d'anàlisi i, per tant, les dades que s'obtenen es poden interpretar des d'una perspectiva general i des d'una perspectiva particular
- perquè la descripció de les preguntes dels diferents grups ha estat, nivell per nivell, minuciosa i exhaustiva.
- perquè ens ha permès donar raó de la representació de la *immigració* que emergeix a nivell global (la dominant a la *CEITE*) i de la que emergeix a nivell local (la de cada grup parlamentari)

7.2.3. *Conclusions sobre la representació de la immigració que emergeix de les preguntes dels diferents grups parlamentaris*

Tot i que a les conclusions dels diferents capítols d'aquesta tesi hem anat presentant la representació de la *immigració* que emergia de les preguntes dels grups parlamentaris representats a la *CEITE*, creiem que ara pot resultar aclaridor presentar els trets generals que caracteritzen —i, per tant, diferencien— les representacions que emergeixen de cadascun dels grups.

- El *Grup Parlamentari de Convergència i Unió* tendeix a presentar els migrants com a *immigrants*, amb totes les connotacions negatives que aquesta denominació comporta. Per a CIU la *immigració* és un *problema* en diversos sentits, però, sobretot, perquè altera l'ordre social establert i perquè pot ser una amenaça per a la unitat cultural i lingüística del país. Altera l'ordre social establert perquè introdueix noves pràctiques socials i religioses (maneres de menjar, de comportar-se, presència d'imams, construccions de mesquites, habilitacions de zones dels cementiris, etc.), perquè fa augmentar la delinqüència, perquè genera situacions que dificulten la bona gestió pública (hospitals, escoles, etc.) i perquè obliga, en conseqüència, a dissenyar polítiques d'integració. Amenaça la unitat cultural i lingüística perquè la presència de nous costums i noves llengües atempten contra la visió essencialista de la cultura que té aquest grup parlamentari. El concepte d'*integració* que es posa de manifest a través de les preguntes de CIU passa necessàriament per la *catalanització*; és a dir, per l'assimilació.
- El *Grup Parlamentari Socialista* tendeix a presentar els migrants com a *treballadors estrangers*. La focalització del tret "treballador" mostra que, sovint, s'interessa més per les discriminacions d'ordre laboral (superexplotació, treball clandestí, etc.) que per les discriminacions d'ordre cultural. Aquest fet, d'entrada, es pot interpretar com a positiu; atès que no emfasitza els trets diferencials, sinó que orienta la mirada envers una determinada condició social compartida també per molts altres treballadors autòctons. Ara bé, més enllà de la representació homogeneïtzadora i victimitzadora que fa emergir la denominació *treballadors*

estrangers i la descripció de la situació laboral dels migrants, el PSC, quan s'interessa pel tema de la integració (11 micropreguntes), tendeix a presentar la diferència cultural com un "problema" important que dificulta la convivència. Per a aquest grup, però, la integració no comporta tant l'acceptació d'uns trets identitaris històrics com l'acceptació d'uns trets identitaris socials; és a dir, per al PSC, la integració passa necessàriament per l'abandó de pràctiques culturals ancestrals i per l'adopció de comportaments propis de les societats occidentals. Amb la qual cosa es reproduïx el prejudici de creure que els valors de les societats tecnològicament avançades són superiors als d'altres societats, i es perpetua el menyspreu envers certs comportaments i la inferiorització de determinats grups.

- El *Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana* tendeix a presentar els migrants com a *immigrants*; és a dir, a través de la forma del participi de passat. Aquesta denominació fa emergir un tret semàntic força rellevant: el tret que els migrants no són persones que estan de pas, sinó que són persones que s'han establert al *nostre país*. Concretament, ERC tracta el tema de la *immigració* a dos nivells: a nivell abstracte i a nivell concret. A nivell abstracte, desenvolupa un discurs ambigu i demagògic que s'articula a l'entorn de la defensa del dret a la diferència. Discurs que nosaltres considerem perillósíssim perquè, tot i semblar respectuós, integrador i progressista, condemna l'*Altre* a ser permanentment diferent i, en conseqüència, a no formar part del grup social prestigiats (el dels autòctons). A més a més, ERC, quan presenta els migrants a nivell concret, els presenta com una font constant de conflictes socials: la seva diferència crea malestar entre la població autòctona (...que han començat a maleir la democràcia que els ha portat una inestabilitat social. —vegeu: 4.2.4—) i les seves malalties creen problemes de salut pública.¹¹⁷

¹¹⁷ Aquests arguments han estat tipificats molt clarament dintre del que s'ha anomenat *racisme cultural* o *racisme diferencialista* (Delgado, 1998; Wiervioka, 1998; Chebel, 1998; Martinello, 1998). Souchard et al. (1998: 77), en l'anàlisi que fan del discurs de Le Pen, posen clarament de manifest els perills del discurs diferencialista amb aquetes paraules: *Le racisme "biologique" qui défend l'inégalité des races et leur hiérarchie fondée sur des éléments biologiques (...) est difficilement repérable, car de telles déclarations seraient susceptibles d'être relevées et elles sont source de condamnation. Le plus souvent Jean-Marie Le Pen contourne cette difficulté par le "différentialisme": c'est le culte de la différence des races, qui n'est plus exprimé en terme de hiérarchie mais en terme de droit à la différence, conduisant au refus du métissage, du mélange.*

Tanmateix, volem observar que les preguntes que formula el *Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana* sobre la situació de la *immigració* sovint només són un pretext per posar de manifest la insuficiència del sostre competencial que té el govern català en matèria d'immigració (i en altres matèries) i responsabilitzar el govern de Madrid de la situació a què es veu abocada Catalunya.

- El *Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya* és l'únic grup que crea un contradiscurs orientat a contrarestar els prejudicis racistes que vehicula el discurs dominant. Per a aquest grup, els migrants són sempre *treballadors estrangers* (*extracomunitaris*) i les seves diferències culturals són presentades com a diferències enriquidores, i els seus comportaments com a comportaments tant o més respectables que els nostres. Per tant, la *immigració* no és, mai, un *problema*. En tot cas, el *problema* podem ser nosaltres. *Nosaltres* que no els facilitem habitatges dignes, ni assistència sanitària, ni dret de vot. *Nosaltres* que tractem els *il·legals* de delinqüents i els recloem en presons que no tenen les condicions de salubritat necessàries. *Nosaltres* que els provoquem malalties mentals... En definitiva, IC és l'únic grup que té clar que, per assolir una bona convivència, cal fer emergir una nova representació social de la *immigració*. No obstant això, ens agradaria observar que encara que aquest grup no comparteixi els prejudicis que vehicula el discurs dominant sobre la *immigració*, no adopta una actitud combativa, sinó que es limita a actituds empàtiques i paternalistes. El seu objectiu no és, en aquesta comissió, articular una ofensiva antiracista, sinó únicament analitzar la situació dels migrants a Catalunya, tot mirant de neutralitzar les representacions socials excessivament estereotipades i negativitzadores.
- El *Grup Parlamentari Popular* és un grup que formula molt poques preguntes. Aquest poc interès a participar en l'activitat de la comissió ens fa concloure que la *immigració* és un tema que no forma part del seu programa d'actuació político-social. Tanmateix, a les poques preguntes que formula, s'observa que el PP tendeix a presentar els migrants com a *immigrants*. Concretament, els presenta com un col·lectiu que genera *problemes* que l'administració es veu obligada a resoldre. D'entre els aspectes que percep com a problemàtics, cal destacar el de la

despesa pública que els ajuts a aquests col·lectius comporten i el de l'entrada indiscriminada de migrants. També convé observar que un dels arguments que esgrimeix aquest grup quan analitza la realitat de la *immigració* és la conveniència d'evitar que els migrants tinguin necessitat de sortir del país d'origen. Tots aquests plantejaments no són, de fet, altra cosa que alguns dels *topoi* més reiterats que s'observen en els discursos de la ultradreta xenòfoba (vegeu els discursos de J. M. Le Pen). No obstant això, insistim, la participació del *Grup Parlamentari Popular* en aquesta comissió és més aviat anecdòtica.

Si relacionem aquestes representacions amb els quatre pols que li serveixen a Wierviorca (1998) per tipificar les actituds racistes (vegeu: 1.2.1.4), observem que CIU i ERC compartirien alguns plantejaments del pol 3: *La identitat contra la modernitat*, i del pol 4: *El racisme de les identitats en conflicte*. Mentre que el PSC en compartiria alguns del pol 1: *El racisme universalista*. El PP gairebé no expressa cap opinió i les poques que presenta són, llevat de comptades excepcions, llocs comuns del discurs racista. IC no comparteix, òbviament, cap d'aquests plantejaments.

Un cop esbossats els trets generals que dibuixen les representacions de la immigració que emergeixen de les preguntes dels diferents grups parlamentaris, i abans de cloure aquest apartat, ens agradaria observar que una opinió a bastament compartida pels membres d'aquesta comissió és la de la necessitat de modificar la Llei d'Estrangeria. No obstant això, malgrat aquest propòsit de millorar la situació dels migrants amb mesures legislatives, els prejudicis racistes persisteixen i, fins i tot, com hem vist aquest estiu (juliol, 1999) a Terrassa, Banyoles i Girona, augmenten. No es pot legislar en matèria de representacions socials. Les representacions socials són construccions col·lectives que només es poden modificar construint representacions alternatives convincents. I, en aquest procés, el discurs públic dominant hi té un paper destacat. Per aquesta raó, volem insistir que alguns grups parlamentaris que s'autodenominen progressistes i que defensen la reforma de la Llei d'Estrangeria vehiculen a través del seu discurs representacions clarament xenòfobes. La qual cosa ens fa concloure que l'autoadscripció a una determinada orientació ideològica no

pressuposa necessàriament l'adopció de determinats esquemes cognitius. Dit d'una altra manera, l'orientació ideològica d'un grup no és la que el grup diu que té, sinó la que posa de manifest a través de les representacions socials que el seu discurs fa emergir.

7.2.4. Conclusions sobre els trets xenòfobs que es desprenen de la representació de la immigració que emergeix de les preguntes que es formulen a la CEITE

La representació social de la *immigració* que emergeix de les preguntes de la CEITE —a excepció de la representació que emergeix de les preguntes d'IC—, tot i que no es pot considerar prototípicament xenòfoba, atès que es tracta, hi insistim, d'un discurs pretesament no-racista (vegeu: 1.2.1.4), sí que conté una sèrie de trets que comparteix amb configuracions sociocognitives d'orientació xenòfoba. Per què arribem a aquesta conclusió? Perquè hem observat que l'objecte social *immigració*¹¹⁸ que s'ha construït en aquesta comissió participa de creences com¹¹⁹:

- *El prejudici de l'homogeneïtat*: les societats són, en principi, homogènies. I tot allò que amenaça aquesta homogeneïtat és problemàtic. La *immigració* crea situacions que obliguen a introduir modificacions en les estructures socials (assistència sanitària, allotjament, escola, sistema jurídic, religió, etc.) i, en conseqüència, esdevé *un problema*. Una altra versió d'aquest prejudici seria: nosaltres, occidentals, admetem, de tant en tant, que membres de comunitats llunyanes pensin diferent de nosaltres; però, en canvi, ens resistim a admetre que a l'interior de les nostres pròpies societats puguin existir maneres de pensar diferents.

¹¹⁸ Òbviament en la construcció d'aquesta representació no hi participen les preguntes que formula IC. En aquest sentit, convé observar que la seva condició de grup minoritari fa que tingui poques possibilitats d'intervenir i, en conseqüència, que les seves aportacions tinguin escassa incidència.

¹¹⁹ Les creences que esmentem tot seguit són producte de la nostra observació; no obstant això, com és lògic, moltes de les nostres observacions coincideixen amb observacions que han fet, prèviament, autors com Windisch (1990), Thompson (1990) i Van Dijk (1997, 1998), que hem llegit detingudament. Per tant, es podria dir que les nostres observacions han estat induïdes per aquestes lectures.

-
- *Avaluacions morals*: la manera de ser dels immigrants (poligàmia, ablacions, integritat, mentalitat patriarcal, poca voluntat d'integració, tendència a la delinqüència, etc.) expliquen certes disfuncions socials.
 - *Generalitzacions / universalitzacions*: un immigrant que no s'integra o que delinqueix esdevé una prova suficient per dir que els immigrants no tenen voluntat d'integració i que tenen una tendència general a la delinqüència.
 - *Estereotipacions / homogeneïtzacions*: els immigrants no són persones concretes, amb una situació personal definida i amb uns objectius i necessitats específics; sinó que són meres realitats estereotipades. De fet, solen ser denominats i designats mitjançant formes genèriques (immigració, immigrants, col·lectiu magribi, etc.) que solen remetre a estereotips.
 - *Biologització del social*: La integració dels migrants que arriben actualment als països de l'Europa Occidental es percep com especialment difícil perquè s'entén que aquests nous immigrants són, per naturalesa, molt diferents de nosaltres. D'aquesta manera, el racisme biològic que propugnava la desigualtat i la jerarquitització de les races es desplaça envers el diferencialisme (igualment jerarquitzat) de les cultures.
 - *Percepció d'una situació en funció del que ha succeït en una altra*: Sovint es pretén analitzar el que representa, en un país, la immigració a través de les analogies que s'estableixen amb altres països.
 - *Voluntarisme*. Integrar-se es sempre qüestió de voluntat. Si els immigrants vénen és perquè volen i, si no s'integren, és perquè no volen.
 - *Representació positiva de l'endogrup / representació negativa de l'exogrup*. Una tendència general, entre els parlamentaris, és la tendència a emfasitzar les coses

bones de l'*endogrup* i les dolentes de l'*exogrup*. I, a l'inrevés, a desemfasitzar les dolentes de l'*endogrup* i les bones de l'*exogrup*.

Totes aquestes creences posen de manifest que, pel que fa a la *immigració*, el pensament social dominant a la CEITE és "sociocèntric" (vegeu: 1.1.2.2); és a dir, un pensament social que s'allunya del pensament analític de la ciència. Ara bé, no creiem que aquest sigui un tret específic de la comissió parlamentària que analitzem, sinó que es pot fer extensiu al discurs públic en general.

Certament, el fenomen de la *immigració* és, en aquests moments, un fenomen complex que requereix un estudi acurat i exhaustiu de la situació dels migrants a diferents nivells. Per tant, entenem que sí que pot ser important analitzar la conveniència d'aplicar polítiques conjuntes d'àmbit europeu o estatal, però creiem que potser és més important analitzar què es pot fer, des de cada administració, per "normalitzar" aquesta realitat social. Arguments, com els que sol utilitzar ERC o CIU, sobre la manca de competències per actuar en qüestions d'estrangeria només són excuses que emmascaren el no voler-se responsabilitzar de determinades situacions. No dubtem que els membres d'aquesta comissió tinguin bona voluntat i que el seu objectiu sigui contribuir a millorar les polítiques que s'apliquen en l'àmbit de la *immigració*; però aquest no és el tema d'aquesta tesi. A nosaltres ens interessa, bàsicament, observar com les pràctiques discursives dels diferents grups que interactuen a la CEITE reproduïxen representacions de la *immigració* que poden, en molts aspectes, fer el joc al discurs racista.

Sortosament, des que vam iniciar aquesta tesi fins ara (que estem redactant la conclusió), el tractament discursiu que dona el discurs públic dominant als migrants ha canviat força. Mentre, per exemple, fa uns mesos era habitual sentir l'expressió *immigrants il·legals* (tot i que, en aquesta comissió, no és excessivament recurrent) per designar el immigrants que no tenen papers, ara aquesta expressió ha remès i observem que es tendeix a preferir expressions com *immigrants en situació irregular* o *immigrants sense papers*. Aquesta nova tria lèxica comporta, certament, una nova orientació de la representació; però no n'hi ha prou amb aquest canvi per assolir-la.

Sovint la selecció d'una nova designació només respon a una voluntat atenuadora o a la de ser políticament correcte. Les designacions, certament, orienten les representacions; però no n'hi ha prou de canviar les designacions per canviar les representacions, sinó que cal tenir en compte la construcció global del discurs. X. Giró (1999), en un article sobre el tractament que la premsa va donar a les agressions racistes de ca n'Anglada (juliol, 1999), comenta que els mitjans de comunicació van tenir l'encert de posicionar-se en contra d'aquestes actuacions i de les actuacions racistes en general, però observa que, en alguns titulars de diari, es llegien coses com: *Incidents entre veïns i immigrants a ca n'Anglada* (El Periódico, 14.7.99) / *Baralles entre joves magribins i terrassencs acaben amb 5 ferits* (Avui, 14.7.99). És que els immigrants no són veïns? Ni els magribins terrassencs? Aquest fet posa de manifest que, tot i que ara no es rebutgen públicament les accions racistes i es té cura de no usar algunes designacions (com ara, *il·legals*), els migrants segueixen essent els *Altres*, aquells que no formen part dels nostres.

Bibliografia

Bibliografia

- ADORNO, T.W. [et al.] (1969). *The Authoritarian Personality*. New York: Norton
- AEBISCHER, V.; DECONCHY, J. P.; LIPIANSKY, E. M. [ed.] (1992). *Ideologies et représentations sociales*. Cousset (Friburg): Delval.
- ALVAR, M. (1987). *El lenguaje político*. Madrid: Fundación Friedrich Ebert; Instituto de Cooperación Iberoamericana.
- ÁLVAREZ JUNCO, J. (1987). *Populismo, caudillaje y discurso demagógico*. Madrid: Centro de Investigaciones Sociológicas Siglo XXI de España.
- AMERIO, P. (1992). «Idées, sujets, et conditions sociales d'existence». A: AEBISCHER, V.; DECONCHY, J. P.; LIPIANSKY, E. M. [ed.]. *Ideologies et représentations sociales*. Cousset (Friburg): Delval.
- ANSCOMBRE, J. C.; DUCROT, O. (1976). «L'argumentation dans la langue». *Langages*, núm. 42.
- (1981). «Interrogation et argumentation». *Langue Française*, núm. 52. París: Larousse.
- (1983). *L'argumentation dans la langue*. Brussel·les: Mardaga.
- APOSTEL, L. (1981). «De l'interrogation en tant qu'action». *Langue Française*, 52. París: Larousse.
- L'argumentation dans l'espace public contemporain: le cas du débat sur l'immigration*. [Lió]: Université de Lyon II, octobre 1998.
- ARISTÒTIL (1985). *Retòrica. Poètica*. Barcelona: Laia [Traduït per Joan Leita; edició a cura d'Alberto Blecua].
- AUCLIN, A. (1988). «Dialogue et stratégies: propositions pour une analyse dynamique de la conversation» A: COSNIER, J.; GELAS, N.; KERBRAT-ORECCHIONI, C. [dir.]. *Échanges sur la conversation*. París: Éditions du CNRS.
- AUGOSTINOS, M.; WALKER, I. (1995). *Social cognition*. Londres: Sage.
- AUSTIN, J.L. (1970). *Quand dire, c'est faire*. Paris: Seuil

- BALANDIER, G. (1994). *El poder en escenas*. Barcelona: Paidós.
- BAÑÓN HERNÁNDEZ, A. (1996). *Racismo, discurso periodístico y didáctica de la lengua*. Almería: Universidad de Almería.
- (1997). «La representación discriminatoria de los inmigrantes africanos en el discurso oral». *Discurso: Teoría y análisis 1996-97*, núm. 21-22. Mèxic.
- BARTLETT, F.C. (1995) [1932]. *Recordar: estudio de psicología experimental y social*. Madrid: Alianza .
- BATESON, G. (1977). *Steps to ecology of mind*. New York: Ballantine Books.
- BENVENISTE, E. (1974) [1966]. *Problèmes de linguistique générale*, 1 i 2. París: Gallimard.
- BERRENDONER, A. (1982). *L'éternel grammarien*. Berna: Peter Lang.
- (1977). «Le fantôme de la vérité: questions sur l'assertion». *Linguistique et sémiologie 4, L'Illocutoire*, p.127-160. Lyon: PUL
- BILLIG, M. (1986). «Racismo, prejuicios y discriminación». A: MOSCOVICI, S. *Psicología social*. Barcelona: Paidós. 2 v.
- (1991). *Ideology and opinions*. Londres: Sage.
- (1996). *Arguing and thinking. A rhetorical approach to social psychology*. Cambridge: Cambridge University Press.
- BILLIG, M. [et al.] (1988). *Ideological dilemmas*. Londres: Sage.
- BONNAFOUS, S. (1989). «Racisme et non-racisme, étude de presse». *Mots*, núm. 18. París: Presses de Sciences Politiques.
- (1991). *L'immigration prise aux mots*. París: Kimé.
- (1998). «Les argumentations de Jean-Marie Le Pen». *Revue Politique et Parlementaire*. Numéro spécial: *Extreme droite: la radicalisation, 1995, juillet*.
- BONNAFOUS, S.; DESMARCHELIER, D. (1999). «Quand les députés coupent le RESEDA». *Mots*, núm. 60: *Perspectives croisées sur l'immigration*, p. 93-109. París: Presses de Sciences Politiques.
- BONU, B.; MONDADA, L.; RELIEU, M. (1994). «Catégorisation: l'approche de H. Sacks». A: FRADIN, B.; QUÉRÉ, L.; WIDMER, J. [dir.], p. 129-148. París: Éditions de l'École des Hautes Études en Sciences Sociales.
- BORGOGNO, V. (1999). «"Migration solitaire" et "migration d'installation": une commune face cachée?». *Mots*, núm. 60: *Perspectives croisées sur*

- l'immigration*, p. 143-154. París: Presses de Sciences Politiques.
- BORILLO, A. (1979). «La négation et l'orientation de la demande de confirmation». *Langue française*, núm. 44, p. 27-41.
- BORMANN, E. (1983). «Fantasy Theme Analysis». A: BORMANN, E.; GOLDEN, J. [et al.]. *The rhetoric of western thought*. Dubuque (Iowa): Kendall / Hunt Publishing Company, p. 432-449.
- (1985). *The force of fantasy*. Illinois: Southern Illinois University Press.
- BORMANN, E.; GOLDEN, J. [et al.] (1983). *The rhetoric of western thought*. Dubuque (Iowa): Kendall / Hunt Publishing Company.
- BOURDIEU, P. (1984). «Le racisme de l'intelligence». *Questions de Sociologie*. París: Minuit.
- BRETON, Ph. (1999). «La préférence manipulatoire du président du Front national». *Mots*, núm. 58: *Argumentations d'extrême droite*, p. 101-129. París: Presses de Sciences Politiques.
- BROWN, G.; YULE, G. (1983). *Discours analysis*. Cambridge. Cambridge University Press.
- BRUNER, J. (1991). *Actos de significado. Más allá de la revolución cognitiva*. Madrid: Alianza Editorial
- CABRÉ, M. T. (1979). *Lenguajes especiales: estudio léxico-semántico de los debates parlamentarios*. Barcelona: Universitat de Barcelona. [Resum publicat de la tesi doctoral]
- (1994). *A l'entorn de la paraula*. València: Universitat de València.
- CALDAS-COULTHARD, C. R.; COULTHARD, M. [ed.] (1996). *Text and practices*. Londres; Nova York: Routledge.
- CALVI, M. V.; SAN VICENTE, F. [ed.] (1999). *Palabras de acá i de allá. La identidad del español y su didáctica*, III. Viareggio: Mauro Baroni
- CALVO BUEZAS, T. (1989). *Los racistas son los otros: Gitanos, minorías y derechos humanos en los textos escolares*. Madrid: Popular.
- CARBÓ, T. (1995). *El discurso parlamentario mexicano entre 1920 y 1950*. Mèxic DF: El Colegio de México.
- CARBONELL, F. (1997). *Immigrants estrangers a l'escola*. Barcelona: Alta Fulla.
- CARON, J. (1988). «Comment aborder l'interaction verbale dans un modèle psycholinguistique?». A: COSNIER, J.; GELAS, N.; KERBRAT-ORECCHIONI, C.

- [dir.]. *Échanges sur la conversation*. Paris: Éditions du CNRS.
- (1988). *Las regulaciones del discurso: Psicolingüística y pragmática del lenguaje*. Madrid: Gredos.
- CALSAMIGLIA, H. (1996). «Multifaceted dimensions of self-reference». *Links & Letters*, 3, 61-76.
- CASALMIGLIA, H. [et al.] (1997). *La parla com a spectacle*. Bellaterra: Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona.
- CASALMIGLIA, H.; TUSÓN VALLS, A. (1999). *La cosas del decir: Manual de análisis del discurso*. Barcelona: Ariel.
- CASASÚS, J. M. (1972). *Ideología y análisis de medios de comunicación*. Barcelona: DOPESA.
- CHAROLLES, M. (1990) «L'anaphore associative. Problemes de délimitation». *Verbum*, XIII, 3, p. 119-148.
- CHEBEL D'APPOLLONIA, A. (1998). *Los racismos cotidianos*. Barcelona: Bellaterra.
- CILIBERTI, A. (1997). «Changes in discursive practices in Italian public administration». *Journal of Pragmatics*, núm. 27.
- COLEMAN, L.; KAY, P. (1981). «Prototype semantics: the english word lie». *Language*, núm. 57, 1, p. 26-43.
- COMBETTES, B. (1986) «Coréférence et connexité thématique dans le discours». A: CHAROLLES, M.; PETÖFI, J.S.; SÖZER, E. [ed.]. Hamburg: Buske.
- CONEIN, B. (1997). «Les modalités de la classification sociale: l'ami chinois et le sorcier de la Mayenne». A: DUBOIS, D. [dir.]. *Catégorisation et cognition: De la perception au discours*. Paris: Kimé.
- COSERIU, E. (1987). «Lenguaje y Política». A: ALVAR, M. [coord.]. *El lenguaje político*. Madrid: Fundación Friedrich Ebert
- COSNIER, J.; GELAS, N.; KERBRAT-ORECCHIONI, C. [dir.] (1988). *Échanges sur la conversation*. Paris: Éditions du CNRS.
- CUENCA, M.J.; HILFERTY, J. (1999). *Introducción a la lingüística cognitiva*. Ariel: Barcelona.
- CULIOLI, A. (1983). «Valeurs aspectuelles et opérations énonciatives». A: FISCHER, J.; FRANCKEL, J. [eds.]. *Linguistique, énonciation. Aspects et détermination*. Paris: Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales.
- DALMAS, M. (1981). «Savoir parler et savoir discourir (Quelques aspects de la

- rethorique socialiste). A: *L'Argumentation*. Lió: Presses Universitaires de Lyon.
- DANNEQUIN, C. (1999). «Interactions verbales et construction de l'humiliation chez les jeunes des quartiers défavorisés». *Mots*, núm. 60: *Perspectives croisées sur l'immigration*, p. 76-92. París: Presses de Sciences Politiques.
- DECONCHY, J. P. (1984, 1986). «Sistemas de creencias y representaciones ideológicas». A: MOSCOVICI, S. *Psicología social*. Barcelona: Paidós. 2 v.
- DELGADO, M. (1998). *Diversitat i integració*. Barcelona: Empúries.
- DIJK, T. A. VAN (1980). *Macrostructures: An Interdisciplinari Study of Global Structures in Discourse, Interaction and Cognition*. Hillsdalle, N.J.: Lawrence Erlbaum Associates.
- (1983). *La ciencia del texto*. Barcelona: Paidós.
- (1990). *La noticia como discurso: Comprensión, estructura y producción de la información*. Barcelona: Paidós.
- (1990). *Texto y contexto*. Madrid: Cátedra.
- (1993). *Elite discourse and racism*. Newbury Park (Califòrnia): Sage.
- (1997). *Racismo y análisis crítico de los medios*. Barcelona: Paidós.
- (1998). *Ideology*. London: Sage. (Traducció castellana: *Ideología*, Becelona: GEDISA, 1999).
- DIJK, T. A. VAN [ed.] (1999). *Los estudios del discurso*. Barcelona: GEDISA.
- DIJK, T. A. VAN [dir.] (1985). *Handbook of discourse analysis*. Londres: Academic Press.
- DIJK, T. A. VAN; KINTSCH, W. (1983). *Strategies of discourse comprehension*. New York: Academic Press.
- DIK, S.C. (1978). *Functional Grammar*. London: Academic Press.
- DILLER, A. M. (1984). *La pragmatique des questions et des réponses*. Tübingen: Gunter Narr.
- DOISE, W.; PALMONARI, A. [ed.] (1986). *L'étude des représentations sociales*. Neuchatel: Delachaux-Niestlé.
- DREW, P.; HERITAGE, J. [ed.] (1992). *Talk at work*. Nova York: Cambridge University Press.
- DUBOIS, D.; GRINEVALD, C. (1999). «Pratiques de la couleur et dénominations». *Cahiers du LCPE*, núm. 3. París.

- DUBOIS, D. [dir.] (1993). *Sémantique et cognition*. Paris: Éditions du CNRS.
- DUBOIS, D. [dir.] (1997). *Catégorisation et cognition: De la perception au discours*. Paris: Kimé.
- DUCROT, O. (1972). *Dire et ne pas dire*. Paris: Hermann.
- (1979). «Les lois de discours». *Langue Française*, núm. 42.
- (1980). «Analyses pragmatiques». *Communications*, núm. 32.
- (1983). «La valeur argumentative de la phrase interrogative». A: *Logique, argumentation, conversation*. p. 79 -112, Berne: Peter Lang
- EAGLETON, T. (1991). *Ideology*. Londres: Verso.
- EEMEREN, F. VAN; GROOTENDORST, R. (1992). «Argumentation, communication, and fallacies». A: *Pragma-dialectical perspective*. Nova Jersey: Lawrence Erlbaum.
- EGGS, E. (1994). *Grammaire du discours argumentatif*. Paris: Kimé.
- ESCANDELL, M. V. (1996). *Introducción a la pragmática*. Barcelona: Ariel.
- FAIRCLOUGH, N. (1995). *Critical discourse analysis: the critical study of language*. London and New York: Longman
- FARR, R. M. (1984, 1986). «Las representaciones sociales». A: MOSCOVICI, S. *Psicología social*. Barcelona: Paidós. 2 v.
- FARR, R. M.; MOSCOVICI, S. [ed.] (1984). *Social representations*. Cambridge; Paris: Cambridge University Press / Ed. Maison des Sciences de l'Homme.
- FAUCONNIER, G. (1981). «Questions et actes indirects». *Langue Française*, núm. 52. Paris: Larousse.
- FERNANDEZ, L. (1998). *L'Espagne à la Une du Monde (1969 - 1985). Le discours médiatique et ses filtres interculturels*. Paris: L'Harmattan
- FERNÁNDEZ LAGUNILLA, M. (1999). *La lengua en la comunicación política, I: El discurso del poder*. Madrid: Arco Libros.
- FILLMORE, CH. (1968) «The Case for Case». A: BACH, E.; HARMS, R. [ed.]: *Universals in Linguistic Theory*. New York: Holt, p. 1-90.
- FINKIERBRAUT, J. (1982). *El judío imaginario*. Barcelona: Anagrama.
- FISHER, W. (1987). *Human communication as narration: Toward a philosophy of reason, value, and action*. Columbia: University of South Carolina Press.
- FISKE, S. T.; TAYLOR, S. E. (1991). *Social cognition*. 2a. ed. Nova York:

McGraw-Hill.

- FOUCAULT, M. (1982). *L'ordre del discurs i altres escrits*. Barcelona: Laia.
- FOWLER, R. [et al.] (1979, 1983). *Lenguaje y control*. Mèxic: Fondo de Cultura Económica.
- FOWLER, R. (1985). «Power». A: VAN DIJK, T. [dir.]. *Handbook of discourse analysis*. Londres: Academic Press.
- FREUD, S. (1979). *Obras Completas*. vol. 15 Buenos Aires: Amorrortu Editores.
- GAERTNER, S.; DAVIDIO, J. (1987). *Prejudice, discrimination, and racism*. Nova York: Academic Press.
- GARRIDO MEDINA, J. (1997). *Estilo y texto en la lengua*. Madrid: Gredos.
- GAUTHIER, G. (1995). «L'argumentation périphérique dans la communication politique». *Hermès*, núm. 16. París: Éditions du CNRS .
- GELUYKENS, R. (1987). «Intonation and speech act type». *Journal of Pragmatics*, vol. 11, núm. 4, p. 483-494.
- (1988). «On the myth of rising intonation in polar questions». *Journal of Pragmatics*, vol. 12, núm. 4, p. 467-485.
- (1989). «Rising questions: questions intonation revisited» [Replay to Btliner and Oppenrieper]. *Journal of Pragmatics*, vol. 13, núm. 4, p. 567-575.
- GHIGLIONE, R. (1988). «Validations interlocutoires et configurations argumentatives en situation expérimentale». A: COSNIER, J.; GELAS, N.; KERBRAT-ORECCHIONI, C. [dir.]. *Échanges sur la conversation*. París: Éditions du CNRS.
- GIFREU, J.; PALLARÈS, F. [ed.] (1998). *Comunicació política i comportament electoral*. Barcelona: Mediterrània.
- GIRÓ, X. (1999). «Claroscurs en la cobertura dels fets al barri de Ca n'Anglada el passat juliol». *Capçalera-96* [Revista del Col·legi de Periodistes de Barcelona], p. 5-8.
- GOFFMAN, E. (1979) [1971]. *Relaciones en público*. Madrid: Alianza.
- (1987). «Repliques et réponses». A: *Façons de parler*. París: Minuit.
- GOLDEN, J. (1991). «Rhétorique et production du savoir: Les grands courants de la théorie rhétorique américaine». A: LEMPEREUR, A. [ed.]. *L'argumentation*. Lieja: Mardaga.
- GORDO LÓPEZ A. J.; LINAZA, J. L. [ed.] (1996). *Psicologías, discursos y poder*. Madrid: Visor.

- GOSELIN, A. (1995). «Les attributions causales dans la rhétorique politique». *Hermès*, núm. 16. París: Éditions du CNRS.
- GRIGNON, C. (1991). «Racisme et ethnocentrisme de classe». *Critiques Sociales*, núm. 2.
- GRIZE, J. B. (1990). *Logique et langage*. París: Ophrys.
- GUMPERZ, J.J. (1982). *Discourse Estrategies*. Cambridge: Cambridge University Press.
- GUMPERZ, J.J.; HYMES, D. [ed.] (1972). *Directions in sociolinguistics*. Nova York: Holt, Rinehart, Winston.
- HABERMAS, J. (1987). *Teoria de la acción comunicativa*. vol. I i II. Madrid: Taurus.
- HARRIS, S. (1995). «Pragmatics and power». *Journal of Pragmatics*, vol. 23, p. 117-135.
- HAVERKATE, H. (1994). *La cortesía verbal. Estudio pragmlingüístico*. Madrid: Gredos.
- HEIDEN, S. (1999). «Encodage uniforme et normalisé de corpus. Application à l'étude d'un débat parlementaire». *Mots*, núm. 60: *Perspectives croisées sur l'immigration*, p. 113-132. París: Presses de Sciences Politiques.
- HERNÁNDEZ J. A.; MANCHO DUQUE, M. J.; URRUTIA CÁRDENAS, H. (1993). *El comentario lingüístico de textos*. Gijón: Júcar.
- HUTEAU, M. (1991, 1993). «Organisation catégorielle des objets sociaux: portée et limites des conceptualisations de E. Rosch». A: DUBOIS, D. [dir.]. *Sémantique et cognition*. París: Éditions du CNRS.
- HYMES, D. (1972). «Models of the interaction of languages and social life». A: GUMPERZ, J.; HYMES, D. [ed.]. *Directions in sociolinguistics*. Nova York: Holt, Rinehart, Winston.
- ISEN, A. M.; DAUBMAN, K. M. (1984). «The influence of affect on categorization», *Journal of Personality and Social Psychology*, núm. 47, p. 1206-1217.
- JACKENDOFF, R. (1992). «Is There a faculty of social cognition». A: *Languages of mind: essays on mental representation*. Cambridge: MIT Press, p. 69-93.
- JACQUES, F. (1981). «L'interrogation, force illocutoire et interaction verbale». *Langue Française*, núm. 52. París: Larousse.
- (1988). «Trois stratégies interactionnelles: conversation, négociation, dialogue». A: COSNIER, J.; GELAS, N.; KERBRAT-ORECCHIONI, C. [dir.].

- Échanges sur la conversation*. París: Éditions du CNRS.
- (1991). ««Argumentation et stratégies discursives». A: LEMPEREUR, A. [ed.] *L'argumentation*. Lieja: Mardaga.
- JAMESON, F.; ZIZEK, S. (1998). *Estudios Culturales. Reflexiones sobre el multiculturalismo*. Barcelona: Paidós.
- JIMÉNEZ LEUBE, J. (1997). *La construcción del discurso: Notas sobre el método retórico*. Madrid: Ediciones de la Universidad Europea.
- JODELET, D. (1986). «La representación social: fenómenos, concepto y teoría». A: MOSCOVICI, S. *Psicología social*. Barcelona: Paidós. 2 v.
- (1992). «L'idéologie dans l'étude des représentations sociales». A: AEBISCHER, V.; DECONCHY, J. P.; LIPIANSKY, E. M. [ed.]. *Ideologies et représentations sociales*. Cousset (Friburg): Delval.
- JODELET, D. [ed.] (1989). *Les représentations sociales*. París: P.U.F.
- JOHNSON-LAIRD, P.N. (1983). *Mental models*. Cambridge: Cambridge University Press.
- KAYSER, H. (1988). «Quelques aspects de la compréhension et de la production du langage dans l'interaction verbale: approche cognitive et approche conversationnelle». A: COSNIER, J.; GELAS, N.; KERBRAT-ORECCHIONI, C. [dir.]. *Échanges sur la conversation*. París: Éditions du CNRS.
- KERBRAT-ORECCHIONI, C. (1981). «Argumentation et mauvaise foi». A: *L'Argumentation*. Lió: Presses Universitaires de Lyon.
- (1986). *L'implicite*. París: Armand Colin.
- (1988). «La notion de *place* interactionnelle ou les taxemes qu'est-ce que c'est que ça?». A: COSNIER, J.; GELAS, N.; KERBRAT-ORECCHIONI, C. [dir.]. *Échanges sur la conversation*. París: Éditions du CNRS.
- (1991). «L'acte de question et l'acte d'assertion: opposition discrète ou continuum?». A: KERBRAT-ORECCHIONI, C. [ed.]. *La question*. Lió: Presses Univeritaires de Lyon.
- (1992). *Les interactions verbales*. 2 vol. París: Armand Colin.
- KERBRAT-ORECCHIONI, C. [ed.] (1991). *La question*. Lió: Presses Universitaires de Lyon.
- KLEIBER, G. (1984). «Denomination et relations dénominatives». *Langages*, núm.

- 76, p. 77-94.
- (1990). *La sémantique du prototype: Catégories et sens lexical*. Paris: P.U.F.
- KOREN, R. (1996). *Les enjeux éthiques de l'écriture de presse*. Paris: L'Harmattan.
- KYMLICKA, W. (1995). *Ciudadanía multicultural*. Barcelona: Paidós.
- LABOV, W.; FANSHEL, D. (1977). *Therapeutic discourse*. Nova York: Academic Press.
- LAITIN, D.; RODRÍGUEZ, G. (1992). «Llengua, ideologia i premsa a Catalunya». *Treballs de sociolingüística catalana*, núm. 10, p. 77-97. València: Eliseu Climent.
- LAKOFF, G. (1966) «Stative Adjectives and Verbs in English». *Linguistic Inquiry*, núm. 15, 3, p. 381-416.
- (1987). *Women, fire, and dangerous things*. Chicago: The University of Chicago Press.
- LAKOFF, G; JHONSON, M. (1985). *Les métaphores dans la vie quotidienne*. Paris: Minuit.
- LAKOFF, R. (1990). *Talking power*. Nova York: Basic Books.
- LARRAIN, J. (1979). *The concept of ideology*. Londres: Hutchinson.
- LAUSBERG, H. (1983) [1960]. *Elementos de retórica literaria*. Madrid: Gredos.
- LÁZARO CARRETER, F. (1987). «Viejo lenguaje ¿Nuevas ideas?» A: ALVAR, M. (1987). *El lenguaje político*. Madrid: Fundación Friedrich Ebert; Instituto de Cooperación Iberoamericana, p. 33-48.
- LEE, D. A. (1973) «Stative and Case Grammar». *Foundations of Language*, núm. 10, p. 545-568.
- LEECH, G. (1977). *Semántica*. Madrid: Alianza Universidad.
- LEEUWEN, T. VAN (1996). «The representation of social actors». A: CALDAS-COULTHARD, C. R.; COULTHARD, M. [ed.]. *Text and practices*. Londres; Nova York: Routledge.
- LEFRANC, Y. (1999). «Comment le parti de l'exclusion traite un mouvement pour l'intégration». *Mots*, núm. 58: *Argumentations d'extrême droite*, p. 57-79. Paris: Presses de Sciences Politiques.
- LE GUERN, M. (1981). «Metaphore et Argumentation». A: *L'Argumentation*. Lió: Presses Universitaires de Lyon.
- LEMPEREUR, A. [ed.] (1991). *L'argumentation*. Lieja: Mardaga.

- LENY, J. F. (1989). *Science cognitive et compréhension du langage*. París: P. U. F.
- LEON, P.; BHATT, P. (1987). «Structures prosodiques du questionnement radiophonique». *Études de Linguistique Appliquée*, núm. 66, p. 88-105.
- LEVINSON, S. C. (1992). «Activity types and language». A: DREW, P.; HERITAGE, J. [ed.] (1992). *Talk at work*. Nova York: Cambridge University Press.
- (1989). *Pragmática*. Barcelona: Teide.
- LORENTE, M. (1994). *Aspectes de lexicografia: representació i interpretació gramaticals*. Barcelona: Universitat de Barcelona, 1998 [Col. Tesis Doctorals Microfitxades núm. 3194].
- LUHMANN, N. (1975, 1995). *Poder*. Barcelona: Anthropos.
- LUNSDQUIST, L. (1989). «Argumentative text structure. A procedural model». A: CHAROLLES, M. [ed.]. Hamburg: Buske.
- MAALOUF, A. (1999). *Les identitats que maten: Per una mundialització que respecti la diversitat*. Barcelona: La Campana.
- MAINGUENEAU, D.; SALVADOR, V. (1995). *Elements de lingüística per al discurs literari*. València: Tandem.
- MARTÍN ROJO, L. [et al.] [ed.] (1994). *Hablar y dejar hablar*. Madrid: UAM.
- MARTÍN ROJO, L. (1997). «El orden social de los discursos». *Discurso: teoría y análisis 1996-97*, núm. 21-22. Mèxic.
- MARTIN ROJO, L.; DIJK, T. A. VAN (1997). «"There was a problem, and it was solved!": legitimating the expulsion of 'illegal' migrants in Spanish parliamentary discourse». *Discourse & Society*, vol. 8, núm. 4, p. 523-566. Londres: Sage. (Versió castellana a: MARTÍN ROJO, L.; WHITTAKER, R. [ed.] (1998). *Poder-Decir o El poder de los discursos*. Madrid: Arrecife).
- MARTÍN ROJO, L.; WHITTAKER, R. [ed.] (1998). *Poder-Decir o El poder de los discursos*. Madrid: Arrecife.
- MARTÍN ROJO, L. [et al.] (1999). *La frontera interior. Análisis de los debates parlamentarios sobre la política de inmigración en España*. [Informe presentat al Ministeri d'Educació d'Àustria, dins del projecte de recerca "Racism on the Top", coordinat per T. Van Dijk i R. Wodak.]
- MARTÍNEZ ALBERTOS, J. L. (1987). «El lenguaje de los políticos como vicio de la lengua periodística». A: ALVAR, M. (1987). *El lenguaje político*. Madrid: Fundación Friedrich Ebert; Instituto de Cooperación Iberoamericana.

- MARTINIELLO, M. (1998). *Salir de los guetos culturales*. Barcelona: Bellaterra.
- MERVIS, C. B.; ROSCH, E. (1981). «Categorization of natural objects», *Annual Review of Psychology*, núm. 32, p. 89-115.
- MINSKY, M. A. (1975). «Framework for representing Knowledge». A: P. WINSTON [ed.]. *The Psychology of Computer Vision*. New York: Mc Graw Hill.
- MOESCHLER, J. (1985). *Argumentation et conversation: Éléments pour une analyse pragmatique du discours*. París: Hatier-Credif.
- MONDADA, L. (1991). «Des espaces suspendus au fil de la parole». *Arch. & Comport. / Arch. Behav.*, vol. 7, núm.1. p. 75-92.
- (1997). «Processus de catégorisation et construction discursive des catégories». A: *Categorisation et cognition: de la perception au discours*, p 291- 313. París: Kimé.
- (1998). «Linguistique et représentation(s)». *Cahiers de praxématique*. Université Paul Valéry - Montpellier III.
- (1999). «L'accomplissement de l'«étrangéité» dans et par l'interaction: procédures de catégorisation des locuteurs». *Langages*, núm. 134.
- MONDADA, L.; SÖDERSTRÖM, O. (1993). «Lorsque les objets sont instables: les faits culturels comme processus». *Géographie et Cultures*, núm. 8.
- (1994). «Lorsque les objets sont instables (II): des espaces urbains en composition». *Géographie et Cultures*, núm. 12.
- MOSCOVICI, S.; HEWSTONE, M. (1983) «Social representations and social explanations: From the “naïve” to the “amateur” scientist». A: M. HEWSTONE [ed.]. *Attribution theory: social and functional extensions*. Oxford: Basil Blackwell.
- MOSCOVICI, S. (1986). *Psicología social*. Barcelona: Paidós. 2 v.
- Mots*, núm. 58: *Argumentations d'extrême droite*. (1999). París: Presses de Sciences Politiques.
- Mots*, núm. 60: *Perspectives croisées sur l'immigration*. (1999). París: Presses de Sciences Politiques.
- ORTEGA CARMONA, A. (1994). *El discurso político*. Madrid: Fundación Cánovas del Castillo.
- PAYRATÓ, Ll. [et al.] [ed.] (1996). *Corpus, corpora*. Barcelona: Universitat de Barcelona: PPU.

- PEDON, E.; WALTER, J. (1999). «Photographies et argumentation dans les documents électoraux du Front national». *Mots*, núm. 58: *Argumentations d'extrême droite*, p. 35-55. París: Presses de Sciences Politiques.
- PERELMAN, Ch.; OLBRECHT-TYTECA, L. (1989). *Tratado de la argumentación: La nueva retórica*. Madrid: Gredos.
- PETTIGREW, T.F. (1958). «Personality and sociocultural factors in intergroup attitudes: a crossnational comparison». *Journal of Conflict Resolution*, 2, p.28-42.
- PIAGET, J. (1965). *El lenguaje y el pensamiento del niño pequeño*. Buenos Aires: Paidós.
- PLANTIN, Ch. (1990). *Essais sur l'argumentation*. París: Kimé.
- (1991). «Questions - argumentations - réponses». A: KERBRAT-ORECCHIONI, C. [ed.]. *La question*. Lió: Presses Univeritaires de Lyon.
- (1996). *L'argumentation*. París: Seuil.
- (1997). «L'argumentation dans l'emotion». *Pratiques*, núm. de desembre, p. 81-100.
- PORTOLÉS, J. (1997). «Nombres, adjetivos y xenofobia». *Discurso: teoría y análisis*, núm. 21-22. Mèxic.
- RACCAH, P. Y. (1990). «Signification, sens et connaissance: un approche topique». *Cahiers de linguistique française*, núm. 11.
- (1992). «Quelques remarques sur la sémantique linguistique et la construction du sens». *Travaux de Linguistique et de Philologie*, núm. 30, p. 69-81.
- RAITER, A. (1999). *Lingüística y política*. Buenos Aires: Biblos.
- REEVES, F. (1983). *British racial discourse: A study of British political discourse about race and race-related matters*. Cambridge: Cambridge University Press.
- REQUEJO COLL, F. (1994?). «Legitimidad democrática y legitimación política: los criterios de legitimación en las decisiones legislativas de los parlamentos de Cataluña y del País Vasco. Un modelo analítico» [Separata]. *Parlamento y Opinión Pública*.
- REY MORATÓ, J. (1989). *La comunicación política: El mito de las izquierdas y derechas*. Madrid: EUDEMA.
- RICOEUR, P. (1988). *Discurso de la acción*. Madrid: Cátedra.
- ROBRIEUX, J. J. (1993). *Elements de Rhétorique et d'Argumentation*. París: Dunod.

- ROSCH, E. (1978). «Principles of categorization». A: ROSCH, E.; LLOYD, B. B. [ed.]. *Cognition and categorization*. Hillsdale (N. J.): Lawrence Erlbaum.
- ROSCH, E.; LLOYD, B. B. [ed.]. *Cognition and categorization*. Hillsdale (N. J.): Lawrence Erlbaum.
- SACKS, H. (1987). «On the preference for agreement and contiguity in sequences in conversation». A: BUTTON, G.; LEE, J. R. E. [ed.]. *Talk and social organization*. Clevedon (Filadèlfia): Multilingual Matters.
- SALMASO, P.; POMBENI, L. (1986). «Le concept de travail». A: DOISE, W.; PALMONARI, A. [ed.]. *L'étude des représentations sociales*. Neuchatel: Delachaux-Niestlé.
- SAN VICENTE, F. (1999). «Actualidad del lenguaje político». A: *Palabras de acá y de allá*. Viareggio: Mauro Baroni, p. 97-127.
- SCHEGLOFF, J.M. (1980). «Preliminaires to preliminaires: Can I ask you a question?». *Sociological Inquiry*, 50, p. 104-152.
- SCHIFFRIN, D. (1994). *Approaches to discourse*. Oxford: Blackwell.
- (1985). «The organization of Diversity in Talk». A: DIJK, T. A. VAN [dir.]. *Handbook of discourse analysis*. Londres: Academic Press.
- S.O.S. RACISME (1998). *Informe anual*.
- SOUCHARD, M. [et al.] (1998). *Le Pen, les mots: Analyse d'un discours s'extrême-droite*. París: La Découverte.
- STUBBS, M. (1987). *Análisis del discurso*. Madrid: Alianza.
- TAGUIEFF, P. A. (1986). «L'identité nationale saisie par les logiques de racisation. Aspects, figures et problèmes du racisme différentialiste». *Mots*, núm. 12. París: Presses de Sciences Politiques.
- (1987). *La Force du préjugé - Essai sur le racisme et ses doubles*. Paris: La Découverte.
- (1993). *Face au Racisme, 2. Analyses, hypothèses, perspectives*. Paris: La Découverte-Seuil.
- TAJFEL, H. (1981, 1984). *Grupos humanos y categorías sociales*. Barcelona: Herder.
- TERUEL, E. (1997). *Retòrica, informació i metàfora: Anàlisi aplicada als mitjans de comunicació de massa*. Barcelona: Universitat Autònoma de Barcelona.
- THOMAS, J. A. (1985). «The language of power». *Journal of Pragmatics*, núm. 9-6, p. 765-783.

- THOMPSON, J. B. (1990). *Ideology and modern culture*. Oxford: Polity Press.
- TREW, T. (1983) «Lo que dicen los periódicos: Variación lingüística y diferencia ideológica». A: FOWLER, R. [et al.] *Lenguaje y control*. Mèxic: Fondo de Cultura Económica, p. 159-211.
- TRIAS, E. (1987). *Teoría de las ideologías y otros textos afines*. Barcelona: Península.
- TROGNON, A. (1988). «Comment représenter l'interaction?». A: COSNIER, J.; GELAS, N.; KERBRAT-ORECCHIONI, C. [dir.]. *Échanges sur la conversation*. Paris: Éditions du CNRS.
- TUSÓN, A. (1995). *Anàlisi de la conversa*. Barcelona: Empúries.
- TVERSKY, B.; HEMENWAY, K. (1983). «Categories of environmental scenes». *Cognitive Psychology*, núm. 15, p. 121-149.
- VASILACHIS DE GIALDINO, I. (1997). *La construcción de representaciones sociales. Discurso político y prensa escrita*. Barcelona: GEDISA.
- VELÁZQUEZ GARCÍA-TALAVERA, T. (1990). *La entrevista política en televisión como discurso*. Barcelona: Universitat Autònoma de Barcelona:
- VERGÈS, P. (1992). «Representation des nouvelles technologies et détermination idéologique». A: AEBISCHER, V.; DECONCHY, J. P.; LIPIANSKY, E. M. [ed.]. *Ideologies et représentations sociales*. Cousset (Friburg): Delval.
- VIGNAUX, G. (1988). *Le discours acteur du monde: Enonciation, argumentation et cognition*. Paris: Ophrys.
- (1991, 1993). «Catégorization et schématisation: des arguments au discours». A: DUBOIS, D. [dir.]. *Sémantique et cognition*. Paris: Éditions du CNRS.
- VOVELLE, M. (1985). *Ideologies y mentalidades*. Barcelona: Ariel.
- WIEVIORKA, M. (1998). *Le racisme, une introduction*. Paris: La Découverte.
- WILSON, J. (1990). *Politically speaking*. Oxford: Basil Blackwell.
- WINDISCH, U. (1978). *Xénophobie? Logique de la pensée populaire. Analyse sociologique du discours des partisans et des adversaires des mouvements xenophobes*. Lausanne: L'Âge d'Homme.
- (1982). *Pensée sociale. Langage en usage et logiques autres*. Lausana: L'Âge d'Homme.
- (1987). *Le K. O. Verbal: La communication conflictuelle*. L'Âge d'Homme.
- (1990). *Le prêt à penser. Les formes de la communication et de*

l'argumentation quotidiennes. Lausanne: L'Age d'Homme.

WINDISCH, U. [et al.] (1995). «Communication et argumentation politiques quotidiennes en démocratie directe». *Hermès*, núm. 16. París: Éditions du CNRS.

WITTGENESTEIN, L. (1983) [1958]. *Investigacions Filosòfiques*. [trad. i ed. de Josep M. Terricabras]. Barelona: Laia.

WOLTON, D. (1989). «La communication politique: construction d'un modèle». *Hermès*, núm. 4.

ANNEXOS

Annex I: les compareixences

Núm. 48 (p.1135- 1148)

Compareixença del Sr. Joaquim Giol i Aymerich, coordinador de la comissió d'organitzacions no governamentals de les comarques de Girona, per informar la comissió sobre L'informe de Girona: Cinquanta propostes sobre la immigració.

Núm. 51 (p. 1180-1209)

Compareixença dels Srs. Jordi Morera, Mohamed Hlial i Pere Camps, en representació de SOS Racisme.

Compareixença del Sr. Àlex Masllorens, en representació del Departament de Migració de Caritas Diocesana.

Núm. 62 (p. 1404-1424)

Compareixença del representant de la secretaria de Política Social de la Unió General de Treballadors (punt 1r. del ordre del dia). I compareixença del Sr. Josep Bel, en representació de la Secretaria de Pau i Solidaritat de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya (punt 2n. del ordre del dia).

Compareixença dels representants del Centre d'Informació a Treballadors Estrangers (CITE).

Núm. 67 (p.1535-1546)

Compareixença de la Sra. Maria Àngels Roque, en representació de l'Institut Català d'Estudis Mediterranis.

Compareixença del Sr. Andreu Domingo, en representació del Centre d'Estudis Demogràfics.

Núm. 81 (p.1888-1919)

Compareixença dels representants de l'Ajuntament de Manlleu.

Compareixença de la representant de l'Ajuntament de Vic.

Compareixença dels representants de l'Ajuntament de Mataró.

Compareixença dels representants de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet.

Núm. 82 (p. 1923-1946)

Compareixença del Sr. Jordi Porta i del Sr. Jordi Pascual, en representació de la Fundació Jaume Bofill.

Compareixença del Sr. Josep Ribera, en representació del Centre d'Informació i Documentació Internacional de Barcelona, Cidob,

Núm. 102 (p.2392-2413)

Compareixença d'una representació de l'Ajuntament de Rubí.

Compareixença d'una representació de l'Ajuntament de Viladecans.

Núm. 114 (p.2663-2678)

Compareixença de la tercera tinent d'alcalde , regidora de Benestar Social, de l'Ajuntament de Barcelona, Sra. Eulàlia Vintó. I compareixença del comissionat d'Alcaldia per a la Defensa dels Drets Civils, de l'Ajuntament de Barcelona, Sr. Josep Ignasi Urenda.

Núm.121 (p. 2840-2865)

Compareixença de la representant del Centre Bayt Al'Thaqafa.

Compareixença del Conseller de Benestar Social en representació de la Comissió Interdepartamental per al Seguiment i la Coordinació de les Actuacions en Matèria d'Immigració.

Núm. 122 (p. 2872-2895)

Compareixença d'una representació de l'Associació Catalana de Solidaritat i Ajut al Refugiat (ACSAR).

Compareixença d'una representació de Creu Roja - Catalunya.

Compareixença d'una representació del Col·legi de Diplomats en Treball Social i Assistents Socials de Catalunya.

Núm. 132. (p.3095-3113)

Compareixença d'una representació de la Fundació Servei Gironí de Pedagogia Social.

Compareixença d'una representació dels Grups de Recerca i Actuació sobre Minories Culturals i Treballadors Estrangers (GRAMC) i de l'Escola Samba Kubally.

Núm. 157 (p. 3787-3808)

Compareixença de la Sra. Elvira Posada en representació de la Comissió de la defensa dels Drets de la Persona.

Compareixença d'una representació del Col·lectiu Mousa Molo.

Núm. 163 (p. 3939-3960)

Compareixença d'una representació de la Fundació Paulino Torras.

Compareixença d'una representació de l'Equip de Treball de l'Àfrica Negra a l'Ensenyament (ETANE).

Compareixença d'una representació del Centre Filipí de Barcelona.

Núm. 169 (p.4063-4083)

Compareixença del Sr. Ignasi Marquès en representació del Centre d'Acolliment per a Africans Sant Pau, de Mataró.

Compareixença del Sr. Josep Lluís Fernández en representació de la Unitat d'Atenció a les Minories Ètniques del Consorci Sanitari de Mataró.

Núm. 182 (p. 4331-4345)

Compareixença d'una representació de Justícia i Pau.

Compareixença d'una representació de l'Associació per a les Nacions Unides.

Núm. 216 (p. 5189-5205)

Compareixença del Sr. Ildefons Valls en representació del Centre de Cooperació pel Desenvolupament, de la Universitat Politècnica de Catalunya.

Compareixença dels representants de la Federació Ctalana d'Associacions i Clubs d'UNESCO.

Annex II: les micropreguntes

grup: CIU

identi: 157/2/1

tipus preg: Int.

formul preg: què vol dir, realment, Mousa Molo?

temàtica: (pregunta anecdòtica)

grup: CIU

identi: 122/2/3

tipus preg: Int.

formul preg: En tot cas, una mica com una pregunta molt marginal, a la plana 19, vostès, a sota de «Creu Roja Catalunya» hi han posat «procedents d'Àfrica»; no sé si és que és un error o és que té algun significat. (Remor de veus.)

temàtica: (Pregunta lúdica)

grup:

identi: 048/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: quina actitud ell creu que s'ha de tenir o recomana que s'ha de tenir per part dels poders públics en assumptes delicats d'enfrontament cultural,...

temàtica: ACTITUD DE L'ADMINISTRACIÓ

grup: ERC

identi: 216/2/1

tipus preg: Arg.

formul preg: jo voldria saber si, realment, aquesta crítica que es comença a fer la societat, que ja no creuen que s'hagi d'anar a sensibilitzar el Govern, sinó que això ja forma part de la manera de governar, si vostès, això, ho han detectat també en el seu treball

temàtica: ACTITUD DE L'ADMINISTRACIÓ

grup: PSC

identi: 081/5/3

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: sobre el tema de les ablacions de clítoris, que recentment ha sortit a la premsa: quina actitud ha pres o pensa prendre l'Ajuntament?, i si la pot prendre pel que fa a una política d'informació sanitària i també jurídica.

temàtica: ACTITUD DE L'ADMINISTRACIÓ

grup: PSC

identi: 081/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: quin és el grau d'acceptació que la societat de Manlleu té respecte d'aquest fenomen de la immigració en aquesta població;

temàtica: ACTITUD DELS CATALANS ENVERS LA IMMIGRACIÓ

grup: PSC

identi: 157/2/2

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: I l'altra pregunta fa referència a l'actitud de la població, en general, respecte al treballadors immigrants del Maresme. Vostès també s'hi han referit i han parlat que no els deixen entrar en alguns clubs o no els deixen entrar en alguns pubs, o no els deixen entrar en algunes discoteques. I jo voldria saber si això és esporàdic, és a dir, solament succeeix en alguns casos, o és una actitud sistemàtica de tot aquest tipus de centres. I si és així i, en qualsevol cas, quan es produeix un problema d'aquest tipus, si vostès presenten la corresponent denúncia, assessorats, naturalment, per les persones que els assessoren. I també la meua pregunta va encara en un nivell més general, és a dir, independentment que en algun local els impedeixin l'entrada, quina és la receptivitat i l'acolliment que vostès tenen amb la població en general?; és a dir, si hi ha una actitud, diguem-ne, de comprensió i d'integració per part dels veïns amb què vostès conviuen o si hi ha problemes verdaderament de convivència.

temàtica: ACTITUD DELS CATALANS ENVERS LA IMMIGRACIÓ

grup: ERC

identi: 182/2/1

tipus preg: Int.

formul preg: en aquest camp de lligam o en aquest camp, diria, de relació internacional, quina aportació específica vostès poden fer?

temàtica: ACTIVITATS DE LES ORGANITZACIONS

grup: CIU

identi: 182/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: si ha quedat alguna cosa, alguna acció concreta de Justícia i Pau en aquest àmbit per explicar la forma com la porta a terme o, fins i tot, col·laboracions amb altres institucions que no se n'hagi parlat fins ara, agrairíem molt les seves explicacions.

temàtica: ACTIVITATS DE LES ORGANITZACIONS

grup: CIU

identi: 163/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: O sigui, dóna la sensació que vostès fan un treball científic, un treball acadèmic, i, per tant, doncs, és una pregunta a fer: si efectivament és així —sembla que al final, doncs, també quan se li ha plantejat el tema cultural, s'ha dit: «oh, això no entra en el nostre programa»—..., per tant, aquesta és una pregunta: si, efectivament, doncs, vostès s'han especialitzat en el camp important —parcial,

però important—, en el terreny del dret i si el mètode és aquest, doncs, del dret comparat, del de l'estudi, no de treball de camp o d'elucubracions polítiques, socials, antropològiques, filosòfiques, com alguns altres companys han pretès, doncs, potser vostès...

temàtica: ACTIVITATS DE LES ORGANITZACIONS

grup: CIU

identi: 163/1/2

tipus preg: Int.

formul preg: És que ha variat l'objectiu de la Fundació (F. Paulino Torras) o és que és un objectiu tan ampli que permet els treballs d'aquest tipus, o és que, realment, ja va ser creada amb la finalitat d'aprofundir aquesta matèria des del vessant jurídic?

temàtica: ACTIVITATS DE LES ORGANITZACIONS

grup: CIU

identi: 051/4/1

tipus preg: Int.

formul preg: Veure una mica quina és aquesta feina (d'ajut a la immigració) fora del que és l'àrea metropolitana de Barcelona.

temàtica: ACTIVITATS DE LES ORGANITZACIONS FORA DE L'ÀREA METROPOLITANA DE BARCELONA.

grup: CIU

identi: 062/5/1

tipus preg: Int.

formul preg: Ha sortit ara en la conversa el nom de dues organitzacions, concretament AMIC i CITE; m'agradarien unes lleugeres precisions sobre com funcionen aquests àmbits, de qui depenen, qui els componen, quins resultats obtenen i, sobretot, quins són els seus àmbits territorials d'actuació.

temàtica: ACTIVITATS DE LES ORGANITZACIONS NO GOVERNAMENTALS

grup: IC

identi: 102/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: Com actuen (l'Ajuntament de Rubí) en aquests casos amb els "ciutadans de legalitat dubtosa", perquè suposo que per a una Administració local deu ser realment difícil tractar el tema de la legalitat dels treballadors estrangers.

temàtica: ACTUACIÓ DE L'ADMINISTRACIÓ LOCAL (en el tema de la legalitat)

grup: PP

identi: 102/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: Només voldria saber quan una persona, doncs, que viu i resideix a Rubí

d'aquestes que... (no regularitzada), doncs, vostès, més o menys, dintre dels dos-cents seixanta homes o les cent vuitanta i escaig de dones que vostè ha dit, els tenen contemplats en el seu padró municipal, quina és la gestió que vostès fan a nivell municipal?

temàtica: ACTUACIÓ DE L'ADMINISTRACIÓ LOCAL (en el tema de la legalitat)

grup: PP

identi: 169/1/2

tipus preg: Int.

formul preg: vostè havia dit que havia rebut ajut (...) quina era,...

temàtica: AJUTS

grup: PP

identi: 169/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: I aquestes persones quan han vingut a veure el Centre si és que, doncs, han pogut fer alguna aportació econòmica del seu país pensant que tenen els conciutadans aquí / quin tipus 'ajut encara els manca: econòmic, o d'altre tipus, per poder funcionar millor.

temàtica: AJUTS (del seu país d'origen)

grup: IC

identi: 082/2/2

tipus preg: Int.

formul preg: a part del finançament —que això ja ho ha parlat—, si hi hauria algun altre tipus d'ajut que des de l'Administració es pogués donar a aquest tipus d'entitat. (el CIDOB)

temàtica: AJUTS (No econòmics)

grup: PP

identi: 216/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: M'interessa especialment la informació que vostè ens pugui donar per al tema de la formació: quines beques s'han donat, a quines persones, en quines condicions s'han donat aquests ajuts... Aquesta és la meva pregunta.

temàtica: AJUTS A LA IMMIGRACIÓ

grup: PP

identi: 216/1/2

tipus preg: Int.

formul preg: Potser podria concretar una mica més les quantitats que s'han donat i a través de quins canals es donen aquestes beques, com se seleccionen les persones...

temàtica: AJUTS A LA IMMIGRACIÓ (Beques)

grup: CIU

identi: 182/2/3

tipus preg: Arg.

formul preg: quan parla de donar suport als països del nord d'Àfrica, quin tipus de suport seria convenient donar-hi?

temàtica: AJUTS ALS PAÏSOS D'ORIGEN

grup: PSC

identi: 216/1/2

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: si la política d'inversió privada ha d'anar dirigida a determinats països. M'explicaré: està molt clar que nosaltres rebem en aquest moment el flux d'immigració primordialment i principalment dels països del Magrib i, per tant, penso que des d'aquest punt de vista seria bastant interessant que nosaltres ajudéssim primordialment i principalment, perquè són veïns nostres, aquests països, més que no pas altres; altres països se'n cuidaran, d'ajudar més els seus veïns.

temàtica: AJUTS ALS PAÏSOS D'ORIGEN

grup: PP

identi: 051/2/1

tipus preg: Arg.

formul preg: Està dintre dels plans de Caritas (que amb el recolzament de la societat civil s'iniciïn processos d'imminent..., però processos de pre-industrialització dels països, per exemple, del Magreb?) o creu que això podria ser una solució per pal·liar el problema de la immigració abans d'arribar aquí, que és forma de pal·liar el problema?

temàtica: AJUTS ALS PAÏSOS D'ORIGEN (Industrialització)

grup: PSC

identi: 216/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: la primera pregunta aniria sobre els criteris de la política de cooperació que vostès recomanarien; és a dir, per un cantó prioritats —i aquesta seria una subpregunta. Diem això perquè, és clar, els recursos no són il·limitats, més aviat són escassos, com tots sabem, i aleshores aquí hi hauria una possibilitat de dispersar els ajuts, que em sembla que és el que s'està fent actualment i que crec que no ajuda massa —i aquest seria el meu criteri personal— o concentrar els esforços en determinats països segons uns criteris que naturalment s'elaborarien políticament per cada govern.

temàtica: AJUTS ALS PAÏSOS D'ORIGEN (política de cooperació)

grup: ERC **identi:** 122/2/2
tipus preg: Int. / Arg.
formul preg: si, entre parèntesis, em pogués dir, una mica, una cosa a què no he trobat solució encara, que és com està, en aquest moment, des del seu punt de vista i del seu lloc de treball, l'estatus dels apàtrides.
temàtica: APÀTRIDES

grup: IC **identi:** 048/1/3
tipus preg: Arg.
formul preg: si aquesta qüestió d'assimilació (...) (assimilació legal: mateixos drets i deures que la gent del país), la gent de la cultura que prové com ho viuen,...
temàtica: ASSIMILACIÓ

grup: ERC **identi:** 132/2/1
tipus preg: Arg.
formul preg: És a dir, apliquem en aquest treball de camp, diguem-ne, una cosa posterior al desastre, diguem-ne, assistencial, però, en canvi, tot el preventiu... I és aquesta, una mica, diguem-ne, la sensació que també tenen vostès? Aquesta seria la meua pregunta.
temàtica: ASSISTÈNCIA A LA IMMIGRACIÓ

grup: PSC **identi:** 051/1/2
tipus preg: Arg.
formul preg: quines fórmules vostè creu que hi podrien haver per facilitar aquesta adhesió dels treballadors estrangers a les associacions existents
temàtica: ASSOCIACIONISME

grup: PSC **identi:** 182/3/1
tipus preg: Arg.
formul preg: què creu vostè que es pot fer, concretament (per coordinar tot el moviment associatiu)?
temàtica: ASSOCIACIONISME

grup: PSC **identi:** 051/1/1
tipus preg: Int.

formul preg: quin és el grau de participació dels diferents col·lectius i treballadors estrangers en l'associacionisme.

temàtica: ASSOCIACIONISME

grup: CIU

identi: 163/3/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: las asociaciones que ustedes representan muy bien aquí y que trabajan, ¿cómo trabajan este tema?, ¿cómo defienden estos derechos?, porque ya digo que, por ley, está regulado, ¿no?
En todo caso, queda encima de la mesa y me gustaría saber lo que ustedes opinan o lo que ustedes aportan.

temàtica: ASSOCIACIONISME

grup: PSC

identi: 102/4/6

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: si existeix un món associatiu sensible sobre aquest tema, si han nascut organitzacions en defensa dels drets d'aquesta gent, d'aquests treballadors immigrants..

temàtica: ASSOCIACIONISME

grup: ERC

identi: 169/1/2

tipus preg: Int

formul preg: ...a l'hora de fer-se socis vostès exigeixen algunes qualitats

temàtica: ASSOCIACIONISME

grup: PSC

identi: 048/5/1

tipus preg: Int.

formul preg: si existeixen a les comarques de Girona associacions que integrin a la vegada treballadors estrangers i autòctons, i nivell de afiliació sindical si és que el coneix dels treballadors estrangers a les comarques de Girona.

temàtica: ASSOCIACIONISME (Afiliació sindical)

grup: PSC

identi: 062/5/1

tipus preg: Int.

formul preg: quin grau d'afiliació sindical existeix aquí a Catalunya per part dels treballadors estrangers?

temàtica: ASSOCIACIONISME (Afiliació sindical)

grup: IC **identi:** 169/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: si aquest carnet no provoca situacions estranyes en el sentit que algú es cregui que ja té un mínim de legalització a partir d'aquest carnet o si, senzillament, al contrari, altres no tinguin por que a través d'aquest carnet hi pugui haver un intent de registre de la gent que l'ha obtingut.

temàtica: ASSOCIACIONISME (Carnet de soci)

grup: PSC **identi:** 062/1/2

tipus preg: Int.

formul preg: A mi m'agradaria conèixer una mica més aquest nivell de col·laboració, de coordinació, de transferència de recursos entre uns i altres (organitzacions i administracions) per veure quin és el paper que juguen i que poden jugar les organitzacions sindicals en aquest camp

temàtica: COL·LABORACIÓ / COORDINACIÓ ENTRE ADM. I ORGANITZACIONS

grup: IC **identi:** 122/2/2

tipus preg: Int.

formul preg: si vostès poden ofertar a la Comissió el balanç de l'experiència del SAIER —que vostès han comentat—, del treball conjunt amb aquestes institucions, finançat per l'Ajuntament de Barcelona.

temàtica: COL·LABORACIÓ AMB LES INSTITUCIONS (balanç)

grup: CIU **identi:** 163/2/3

tipus preg: Int.

formul preg: quines associacions juvenils catalanes estan col·laborant bàsicament en l'àmbit de l'esplai.

temàtica: COL·LABORACIÓ D'ORGANITZACIONS (Associacions juvenils)

grup: PP **identi:** 122/3/2

tipus preg: Int.

formul preg: Hi ha alguna articulació concreta de col·laboració entre el seu col·lectiu i la Conselleria de Benestar Social?

temàtica: COL·LABORACIÓ ENTRE ADMINISTRACIÓ I ORGANITZACIONS

grup: IC **identi:** 182/1/1
tipus preg: Arg.
formul preg: Com veu Justícia i Pau —justament entitat veterana en tantes d'aquestes lluites— la possibilitat d'ordenar millor aquest tipus d'ajuts i de trobar un cert punt de centralització d'aquestes gestions
temàtica: COL·LABORACIÓ ENTRE ADMINISTRACIÓ I ORGANITZACIONS

grup: PP **identi:** 122/3/1
tipus preg: Int.
formul preg: A mi m'agradaria saber quina receptivitat troben vostès a la Conselleria de Benestar Social de totes aquestes reivindicacions i de totes aquestes condicions difícils de contorn per al desenvolupament de la seva tasca.
temàtica: COL·LABORACIÓ ENTRE ADMINISTRACIÓ I ORGANITZACIONS

grup: CIU **identi:** 081/3/4
tipus preg: Arg.
formul preg: vostè ha dit que no s'ha treballat prou des de l'Administració, des de les diverses administracions, el fet de compartir els àmbits. Que era difícil la... Què creuen vostès que caldria fer, des de l'Ajuntament, per millorar aquesta... Quines mesures concretes per millorar aquesta possibilitat de compartir àmbits entre les diverses...
temàtica: COL·LABORACIÓ ENTRE ADMINISTRACIONS

grup: IC **identi:** 114/1/1
tipus preg: Int.
formul preg: Quin tipus de mesures ha endegat l'Ajuntament per començar a resoldre la problemàtica que considerem que serà llarga a la ciutat de Barcelona i si aquesta política compta amb un suport específic, concret del Govern de la Generalitat.
temàtica: COL·LABORACIÓ ENTRE ADMINISTRACIONS

grup: CIU **identi:** 121/2/2
tipus preg: Int. / Arg.
formul preg: Respecte al Govern estatal, s'ha dit, també, que el Govern de Madrid està realitzant o pensa realitzar un Plan nacional de inmigración. Se'n té coneixement real, d'aquesta situació? Què en pensa?
temàtica: COL·LABORACIÓ ENTRE ADMINISTRACIONS (Entre el Govern català i el Govern de l'Estat)

grup: CIU **identif:** 122/2/4
tipus preg: Int.
formul preg: si aquests acords que han fet amb aquests ajuntaments podrien ser ampliat i podrien ser, doncs, multiplicats.
temàtica: COL·LABORACIÓ ENTRE ADMINISTRACIONS (Locals)

grup: PP **identif:** 122/2/2
tipus preg: Int.
formul preg: com s'articulen, com s'evita que es superposin els serveis d'uns i d'altres els de la Creu Roja i els d'altres poders públics), i, d'altra banda, saber quin és el nombre de voluntaris de què disposa la Creu Roja encarregats especialment d'aquests serveis.
temàtica: COL·LABORACIÓ ENTRE ADMINISTRACIONS I ORGANITZACIONS

grup: CIU **identif:** 051/2/1
tipus preg: Arg.
formul preg: si ens poguéu fer una valoració de la col·laboració amb les diverses administracions,..
temàtica: COL·LABORACIÓ ENTRE ADMINISTRACIONS I ORGANITZACIONS

grup: CIU **identif:** 132/1/1
tipus preg: Int.
formul preg: vostè ha esmentat, així de passada, un programa en què han col·laborat vostès amb l'Ajuntament de Girona, que és el programa Onyar est.
Bé, m'agradaria que poguéu concretar una mica més el seu treball conjunt que hi han fet, les institucions que hi participen, l'abast que té el programa, els objectius, els possibles resultats, el seu futur, etcètera.
temàtica: COL·LABORACIÓ ENTRE ADMINISTRACIONS I ORGANITZACIONS

grup: PSC **identif:** 132/2/1
tipus preg: Int.
formul preg: quines són les mancances, la relació, on són les dificultats (amb la Conselleria de Benestar Social), i, alhora, voldria saber també aquest programa sobre alfabetització, que es potencia des del Departament de Benestar Social i amb què es pretén involucrar tot un seguit de voluntaris en aquesta operació, en aquest programa, voldria saber si, en tot cas, a vostès se'ls ha fet algun atansament en aquesta direcció, ja que vostès tenen voluntaris i també es dediquen al tema de la formació, per a la formació dels analfabets i, en aquest cas, els analfabets que vénen de fora.

temàtica: COL·LABORACIÓ ENTRE ADMINISTRACIONS I ORGANITZACIONS

grup: ERC

identi: 216/2/2

tipus preg: Int.

formul preg: si en aquest moment el meu grup Parlamentari o jo mateix fes una proposta a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió per fer un programa de ràdio i de televisió, si vostès podrien donar el material necessari per fer-ho, perquè ens posaríem a treballar-hi.

temàtica: COL·LABORACIÓ ENTRE GRUPS POLÍTICS I ORGANITZACIONS

grup: CIU

identi: 082/2/2

tipus preg: Int.

formul preg: vostè ha dit que faltaven, que falten investigacions serioses. Col·labora la seva entitat amb altres entitats per intentar coordinar esforços i veure si aquesta investigació es pot dur a terme?

temàtica: COL·LABORACIÓ ENTRE ORGANITZACIONS

grup: CIU

identi: 081/1/3

tipus preg: Arg.

formul preg: Després també potser seria interessant veure si tantes entitats —hem vist que hi han diverses entitats que hi col·laboren—, si no fa difícil la col·laboració entre elles o si la coordinació a vegades..., que no hi hagin entrebancs involuntaris, òbviament, no?

temàtica: COL·LABORACIÓ ENTRE ORGANITZACIONS / ENTITATS

grup: IC

identi: 082/2/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: si vostè coneix si aquí, a Catalunya, hi ha experiència de col·laboració i de treball conjunt entre entitats que es dediquen a la immigració i entitats que es dediquen a la cooperació

temàtica: COL·LABORACIÓ ENTRE ORGANITZACIONS / ENTITATS

grup: ERC

identi: 121/2/1

tipus preg: Int. (total)

formul preg: La famosa Llei d'estrangeria ens obliga; Catalunya no l'hauria votada, ben segur, possiblement, i ens obliga, ens condiona, i no al 10% o al 15% o al 6%: al 90%

d'una capacitat o d'una acció de govern. Llavors, ens dediquem a fer una espècie de caritat des de l'Administració, i això..., demano i torno a demanar, senyor conseller: tenim competències, cert; tenim les competències? Aquesta seria la meva pregunta.

temàtica: COMPETÈNCIES DEL GOVERN CATALÀ

grup: CIU

identi: 062/10/2

tipus preg: Int.

formul preg: han parlat que la resolució d'aquest problema (el de la regularització) recau essencialment en el Govern central, però que vostès demanaven a la comunitat autònoma, que havien fet gestions per intentar que l'autonomia s'impliqués en aquest problema i ajudés a resoldre'l. Quin tipus de gestions són aquestes que han fet, si és que les han fetes?

temàtica: COMPETÈNCIES DEL GOVERN CATALÀ

grup: ERC

identi: 062/1/2

tipus preg: Arg.

formul preg: què podríem fer sindicats, Parlament i altres organitzacions no governamentals a fi de garantir que la Generalitat de Catalunya, el Govern de la Generalitat, tingui o més transferències o pugui fer front a lleis d'estrangeria que no ha dictat ella, per exemple?

temàtica: COMPETÈNCIES DEL GOVERN CATALÀ

grup: ERC

identi: 062/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: un govern que no té competències com per ordenar, limitar, diguem-ne anar assumint, és a dir, crear el ritme d'assumpció de gent possible..., Parlament i Govern què podem fer?

temàtica: COMPETÈNCIES DEL GOVERN CATALÀ I DEL PARLAMENT

grup: PSC

identi: 122/3/1

tipus preg: Int.

formul preg: quin paper podríem jugar, nosaltres, des del Parlament, a l'hora d'instar el Govern que adoptés determinades polítiques, i també els mateixos ajuntaments, allà on puguem incidir.

temàtica: COMPETÈNCIES DEL PARLAMENT

grup: CIU

identi: 062/2/1

tipus preg: Arg.

formul preg: si ens pogués ampliar una mica aquesta informació (d'experiències de consells d'immigració dintre de l'àmbit d'Europa) i parlar dels resultats que s'han obtingut, possibles o...

temàtica: CONSELLS D'IMMIGRACIÓ (Àmbit europeu)

grup: PSC

identi: 062/1/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: Jo volia que els representants de les organitzacions sindicals, (...), ens informés una mica més d'aquest possible Consell Català d'Immigració

temàtica: CONSELLS D'IMMIGRACIÓ (Consell Català d'Immigració)

grup: PSC

identi: 062/1/3

tipus preg: Int.

formul preg: hi ha un compromís per part del Consell Executiu de crear aquest Consell Català d'Immigració mitjançant una normativa, un decret que l'estableixi i que el reguli?

temàtica: CONSELLS D'IMMIGRACIÓ (Consell Català d'immigració)

grup: CIU

identi: 067/3/1

tipus preg: Arg.

formul preg: ens agradaria saber quina opinió li mereix el sistema de quotes per tal de fixar el nombre d'estrangers que poden arribar a un estat com a mecanisme per tal d'establir polítiques d'immigració correctes i encertades.

temàtica: CONTINGENTS

grup: PSC

identi: 067/3/2

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: tenint en compte els fluxos, que ja sabem tots que vénen del nord de l'Àfrica, més aquests fluxos, quines són les perspectives o les projeccions (de les immigracions a Catalunya) que vostès fan per al futur, si és que les fan?

temàtica: CONTINGENTS

grup: PSC

identi: 102/4/1

tipus preg: Int.

formul preg: quin nombre de treballadors hi ha actualment a Viladecans? (...) em refereixo,

naturalment, als que vostès tinguin censats i els que vostès estimin que existeixen encara que no estiguin censats, i quin tant per cent representaria això sobre la població total de Viladecans.

temàtica: CONTINGENTS

grup: CIU

identí: 122/3/5

tipus preg: Arg.

formul preg: m'agradaria saber com veuen vostès que ha d'intervenir el Govern, en aquest cas la Generalitat, per poder definir el nombre de treballadors estrangers o d'immigrants que han de poder, doncs, estar a Catalunya.

temàtica: CONTINGENTS

grup: CIU

identí: 122/3/4

tipus preg: Arg.

formul preg: des de la seva perspectiva, aquest Pla estatal, aquest Pla estatal que ha de formular el Govern, que ha formulat el Govern com creu vostè que s'hauria de contemplar la distribució territorial del nombre d'immigrants, eh? Perquè, des de la nostra perspectiva, penso que una de les insuficiències que fa que Catalunya, per exemple —i ho deia, doncs, abans quan parlava de la seva capacitat d'absorció—..., no és tant una voluntat de política dels seus governants o de les forces polítiques, sinó també la capacitat de tenir instruments. És a dir, nosaltres podem absorbir o podem —perdó— integrar qualsevol nombre d'immigrants que ens vingui? És a dir, quina situació legal han de tenir?

temàtica: CONTINGENTS

grup: ERC

identí: 067/1/2

tipus preg: Int. / Arg. (total)

formul preg: poden vostès fer un estudi o està previst en els seus estudis contemplar, amb l'evolució del diner i de la vida econòmica que té Catalunya, quin és l'«optimum» i el «minimal» de gent que pot rebre, a fi que puguin ser ben acollits els que vénen i el país pugui anar generant riquesa per anar tenint aquesta capacitat de braços oberts, no en règim de gent en quart terme i en cinquè terme, o com «tirats» de les feines que ningú vol fer? Poden fer aquest estudi? L'han previst?

temàtica: CONTINGENTS

grup: PSC

identí: 216/2/1

tipus preg: Int.

formul preg: vostè i la institució que representa, estaria d'acord amb la fixació de contingents o de «cupos»?

temàtica: CONTINGENTS

grup: PP

identi: 051/1/2

tipus preg: Int / Arg (total)

formul preg: vostès entenen que algun tipus de limitació hi té d'haver en aquest sentit? (En la política de quotes).

temàtica: CONTINGENTS

grup: PSC

identi: 157/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: què en pensa vostè de l'establiment de quotes per part del Govern espanyol? Aquestes quotes que s'estableixen ara, anualment, en funció d'alguns criteris, de la possibilitat de donar treball i de poder acollir amb condicions dignes i normals les persones que ens vénen aquí a treballar —benvingudes siguin.

temàtica: CONTINGENTS

grup: PP

identi: 051/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: si n'hi hagués, o sigui, si n'hi hagués —i ho subratllo—, si n'hi hagués, quin seria el límit que creuen que podria assolir Catalunya quant a la immigració de treballadors estrangers en termes percentuals de població activa?

temàtica: CONTINGENTS

grup: IC

identi: 062/1/2

tipus preg: Int.

formul preg: quines modificacions s'haurien de fer perquè vostès (els repres. de les org. sindicals) poguessin entrar en allò de la política de «cupos» de la Llei d'estrangeria.

temàtica: CONTINGENTS

grup: IC

identi: 062/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: què en pensen, de la possibilitat d'existència de «cupos» aquí, a l'hora de parlar de si acollim més gent, si acollim menys gent...; com veuen vostès (els representants de les org. sindicals) aquest tema que està sobre la taula avui?

temàtica: CONTINGENTS

grup: CIU

identi: 132/2/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: el ritme de vinguda d'immigrants en aquests moments es pot considerar que va en creixement, en disminució o que està estabilitzat? En tot cas, si fos un ritme progressiu, de creixement, si això pensen que obligarà a alguns canvis d'orientació en els programes o en les actuacions que s'estan realitzant.

temàtica: CONTINGENTS

grup: CIU

identi: 157/2/4

tipus preg: Int.

formul preg: Tenen idea del volum de població immigrada que hi ha en aquesta comarca i, més o menys, la seva procedència?

temàtica: CONTINGENTS

grup: PP

identi: 051/1/3

tipus preg: Arg.

formul preg: I quant a la possibilitat que a l'any 2010 es necessiti un 1.200.000 treballadors a Catalunya, (...), el que passa és que poden ser de dues classes, no? O sigui, que vinguin de fora o que neixin aquí. Tampoc està tan clar que tinguin de venir de fora. Voldria que m'aclarís, acabés d'aclarir aquests dos punts.

temàtica: CONTINGENTS

grup: ERC

identi: 051/2/3

tipus preg: Int. (total)

formul preg: conèixer si està en la seva informació l'existència de comissions d'organitzacions no governamentals i administracions..., si té coneixement d'algun tipus de funcionament d'aquestes característiques més enllà del nostre país, en el context europeu.

temàtica: COORDINACIÓ ENTRE ADM. I ORGANITZACIONS (Àmbit europeu)

grup: PSC

identi: 102/5/2

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: si aquests ajuntaments que es troben amb aquestes problemàtiques i que les han d'afrontar, d'alguna manera troben la resposta adequada de l'Administració superior que en aquest cas seria el Govern de la Generalitat; si es porten polítiques complementàries o si hi ha un cert buit o una certa incomunicació

temàtica: COORDINACIÓ ENTRE ADMINISTRACIONS

grup: PSC

identi: 121/3/2

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: si hi ha altre tipus d'actuacions, no que s'hagin copiat, sinó que s'hagin coordinat, perquè, segurament, els ciutadans o els magrebins que viuen a Barcelona, igual se'n van a viure a Mataró o se'n van a algun altre lloc o no. Potser la seva residència és fixa, però, en tot cas, si hi ha aquesta coordinació amb algunes experiències locals, si vostè ho coneix o no.

temàtica: COORDINACIÓ ENTRE ADMINISTRACIONS

grup: PSC

identi: 121/5/2

tipus preg: Int.

formul preg: pensen vostès (el Departament de Benestar Social) aprofundir aquesta política de coordinació?, i, naturalment, aquesta política de coordinació, considerar que les entitats locals són els agents principals d'aquesta política d'integració? Sobretot per la prestació de serveis que poden donar i per la informació que poden donar, perquè, naturalment, jo crec que els immigrants, en el moment que van a un municipi, a on s'adrecen primer és precisament a les oficines municipals.

temàtica: COORDINACIÓ ENTRE ADMINISTRACIONS

grup: CIU

identi: 114/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: La senyora Vintró ha parlat de quatre punts i ha dit, en primer lloc, que hi hauria d'haver unes polítiques i unes mesures de l'Estat; després una responsabilitat que corresponia al conjunt de les forces polítiques; després la màxima intervenció dels agents socials, i finalment ha parlat de la necessitat d'una coordinació, d'una col·laboració, d'una cooperació, i ha aixecat la bandera de la subsidiarietat. Bé, llavors, les meves preguntes serien, en aquest aspecte, en aquest conjunt de posicions, on queda situada la ciutat?

temàtica: COORDINACIÓ ENTRE ADMINISTRACIONS

grup: ERC

identi: 051/2/2

tipus preg: Int.

formul preg: si existeix, entre l'entitat que ell representa i, probablement, altres organitzacions no governamentals de característiques semblants o pròximes, algun tipus de coordinació de caràcter regular o estable amb les diferents administracions, i també, novament, de manera particular amb el Govern de la Generalitat,

temàtica: COORDINACIÓ ENTRE ADMINISTRACIONS I ORGANITZACIONS NO GOVERNAMENTALS

grup: PSC

identi: 102/5/1

tipus preg: Int.

formul preg: si aquests ajuntaments que es troben aquesta problemàtica (...) porten algunes polítiques de coordinació o de reflexió dels problemes, de com enfocar els problemes.

temàtica: COORDINACIÓ ENTRE ADMINISTRACIONS LOCALS

grup: PSC

identi: 102/6/2

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: com estableixen la coordinació de programes entre l'Àrea de Serveis Socials, Sanitat o Ensenyament, perquè pel que vostè ha dit al començament hi ha problemes en la inserció escolar i s'han de fer determinades mogudes de documentació, perquè els nens que no estan legalitzats puguin entrar a les escoles o els pares que no estan legalitzats puguin entrar a les escoles i, de la mateixa manera, amb el problema sanitari, si no hi ha cartilla o no hi ha contracte de treball.

temàtica: COORDINACIÓ ENTRE LES ÀREES D'UNA ADMINISTRACIÓ

grup: CIU

identi: 062/9/1

tipus preg: Int.

formul preg: M'interessaria conèixer l'espai territorial en què actua el CITE i, en el seu cas, les possibles connexions amb altres organitzacions que actuen en altres comunitats autònomes de l'Estat espanyol.

temàtica: COORDINACIÓ ENTRE ORGANITZACIONS

grup: CIU

identi: 082/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: caldria reduir-les (les entitats que s'ocupen de la problemàtica de la immigració)?, és bo que hi hagi tanta dispersió?, seria bo que se'n proposés una reducció?, es coordinen les diverses entitats que s'ocupen d'aquestes qüestions?, seria bo que es fes una coordinació? .

temàtica: COORDINACIÓ ENTRE ORGANITZACIONS

grup: IC

identi: 122/2/3

tipus preg: Arg.

formul preg: jo voldria saber, potser més concretament, si la tipologia de persones —diguem-ne— de la immigració econòmica i de la immigració política es força diferent; és que intueixo que sí que és diferent, però voldria saber si és veritat o no, la tipologia de persones.

temàtica: DIFERENCIACIÓ DELS IMMIGRANTS

grup: CIU

identi: 169/1/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: quins d'aquests col·lectius són més sensibles a la integració

temàtica: DIFERENCIACIÓ DELS IMMIGRANTS (Des del punt de vista de la integració)

grup: PSC

identi: 102/6/4

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: Amb la compareixença que hem tingut abans, de l'Ajuntament de Rubí, ens deien que havien fet una actuació de cara a fer una reserva en el cementiri municipal per respectar la ideologia, la religió dels magribins, i havien fet, doncs, un cementiri musulmà. I també estàvem parlant d'un altre tema que..., bé, simplement a mi personalment m'interessa, que és el de la matança dels animals, dels permisos dels escorxadors, etcètera.

temàtica: DIFERÈNCIES CULTURALS

grup: PSC

identi: 051/2/2

tipus preg: Arg.

formul preg: Heu parlat d'una direcció general de migracions. (...) Bé, jo voldria que ens expliquéssiu una mica més la vostra proposta per tenir-la en compte en el moment que haguéssim de fer propostes operatives.

temàtica: DIRECCIÓ GENERAL D'IMMIGRACIÓ

grup: CIU

identi: 182/2/1

tipus preg: Int.

formul preg: Ha parlat de la conveniència o potser de la necessitat d'un director general sobre immigració. De qui li sembla que hauria de dependre, o amb qui s'hauria de coordinar, aquesta direcció general?

temàtica: DIRECCIÓ GENERAL D'IMMIGRACIÓ

grup: PSC

identi: 132/3/1

tipus preg: Int.

formul preg: Per quin motiu vostès només estan arrelats, diguéssim, majoritàriament a les comarques de Girona? I quina política tenen respecte a possibilitar certa expansió i cert arrelament en altres llocs de Catalunya?

temàtica: DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL DE LES ORGANITZACIONS

grup: PSC

identi: 121/2/1

tipus preg: Arg.

formul preg: Jo tindria interès a conèixer una mica més amb profunditat aquestes dificultats que tenen les dones, diguem-ne, per no solament, incorporar-se al treball —que m'imagino que ho tenen molt més difícil que el seus companys—, sinó per les dificultats que tenen per realitzar aquestes activitats que fa l'associació, no? Tal com ha comentat, d'alguna manera és un model, diguem-ne, de submissió dins del model familiar. I, una mica, m'agradaria saber com viuen aquestes dones el fet d'estar en un país estranger, i que, a més, estan com aïllades del seu model, fortament de submissió.

temàtica: DONA IMMIGRADA

grup: PSC

identi: 102/2/1

tipus preg: Arg.

formul preg: aquests altres temes que jo considero, per exemple, la marginació de la dona, potser s'hauria de combatre. Ho plantejo més com a reflexió que com una resposta que em puguin donar vostès.

temàtica: DONA IMMIGRADA

grup: CIU

identi: 216/2/2

tipus preg: Int.

formul preg: La segona pregunta és molt més concreta que això que he dit abans. Vostè ha dit molt de passada, però jo crec que és un tema molt important i segurament que per la meva condició femenina hi vull insistir, és el tema de la dona immigrada. És a dir, quines actuacions concretes es poden fer perquè en un col·lectiu ja maltractat, doncs, la dona pugui pujar graons, eh?

temàtica: DONA IMMIGRADA

grup: PSC

identi: 102/1/2

tipus preg: Int.

formul preg: si s'ha fet algun programa específic amb dones i nens —se sobreentén que els homes van a treballar i les dones es queden a casa—,...

temàtica: DONA IMMIGRADA

grup: CIU

identi: 216/2/5

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: No m'ha resolt el problema que jo li deia que un diputat m'havia passat: què passa quan realment creix un col·lectiu i, llavors, retornen als seus orígens i a la seva cultura en coses que afecten els drets fonamentals que aquí ja tenim conquerits? A mi no em val que vostè em digui: «Per sortir les senyores de casa, doncs, hem d'ensenyar-les a cosir...» Jo ho he parlat amb el redactor..., bé, amb la persona que coordinava l'Informe de Girona, i em deia, per exemple, que en el

tema de dones han de filtrar-ho tot a través dels seus marits. Qui s'hi posa, de ferm, en això? (...) Perdona, parlo de drets fonamentals, eh?

temàtica: DONA IMMIGRADA

grup: PSC

identi: 048/2/1

tipus preg: Arg.

formul preg: quines propostes vostè creu més adients per trencar aquesta barrera comunicativa i fer, facilitar aquesta integració de la dona musulmana en la societat occidental,

temàtica: DONA IMMIGRADA

grup: PSC

identi: 082/2/1

tipus preg: Arg.

formul preg: quines actuacions o què és..., com la veuen, aquesta qüestió (la mutilació dels òrgans genitals de les nenes) i què és el que caldria fer en aquests col·lectius perquè d'alguna manera s'adonessin que, bé, activitats com aquestes, doncs, evidentment, no solament xoquen amb el nostre ordenament jurídic, sinó que xoquen amb els drets més elements de les persones, concretament de la dona

temàtica: DONA IMMIGRADA

grup: PSC

identi: 102/6/5

tipus preg: Int. (total)

formul preg: Vostès han dit que les dones..., s'està comprovant que les dones s'adapten amb molta més facilitat que els homes. El dia que va comparèixer aquí l'Ajuntament de Mataró, també deia això. A més a més, algú —no sé si ells o en alguna altra compareixença— deia que s'adapten tant que moltes es comencen a separar, perquè prefereixen viure de diferent manera i no supeditades a un pater familias que nega bastant les llibertats i els drets de les dones. Això es comença a produir, també? Coneixen algun cas? Simplement per veure cap a on van les tendències.

temàtica: DONA IMMIGRADA

grup: IC

identi: 081/2/1

tipus preg: Arg.

formul preg: Voldria saber si això (les habilitats de les dones magribines que fan més suportable la vivència a la casa i el funcionament de l'autoajuda entre les persones magribines) pal·lia d'alguna forma —des de la seva opinió, l'opinió seva—, les seves condicions de vida i si aquestes mateixes habilitats i aquesta mateixa autoajuda funciona també en la població africana o no funciona.

temàtica: DONA IMMIGRADA (Magribina)

grup: IC

identi: 051/2/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: m'agradaria conèixer la seva opinió, a partir de la seva experiència, sobre la situació de les dones magribines, en concret; (...) de les dificultats que tenen per a la seva integració, i les principals propostes que vostès fan perquè aquesta integració sigui possible;

temàtica: DONA IMMIGRADA (Magribina)

grup: PSC

identi: 051/6/1

tipus preg: Arg.

formul preg: a mi em sembla que això és un problema (que les dones musulmanes només es puguin casar amb musulmans) que serà molt difícil de poder eradicar, (...), però que alguna cosa jo crec que s'ha de fer, no?

temàtica: DONA IMMIGRADA (musulmana)

grup: PSC

identi: 051/6/2

tipus preg: Arg.

formul preg: jo crec que aquests són dos aspectes fonamentals (que el dret a la diferència no es converteixi en l'acceptació de guetos) en què tots nosaltres jo crec que hem de reflexionar i en qualsevol cas vostè, que té molta més relació directa amb aquestes persones, com ho veu?

temàtica: DRET A LA DIFERÈNCIA

grup: IC

identi: 182/2/1

tipus preg: Arg.

formul preg: si no creuen d'interès la possibilitat de començar a internacionalitzar i..., si més no, en el cas concret d'Europa, la proposta d'una legislació de la Unió Europea, concretament, en el tema de drets d'asil i en el tema de lleis d'estrangeria.

temàtica: DRETS D'ASIL / LLEI D'ESTRANGERIA (Àmbit europeu)

grup: PSC

identi: 121/4/1

tipus preg: Arg.

formul preg: Ha parlat del programa aquest de compensatòria del Departament d'Ensenyament. Per superar aquest problema ciutadania-ètnia, segurament el que caldria és que des de l'ensenyament, des dels primers nivells de l'ensenyament, hi hagués no únicament un programa de compensatòria per als nens magribins, sinó que hi hagués un programa d'informació, sensibilització, d'educació amb la tolerància, etcètera, no

temàtica: ENSENYAMENT

grup: CIU **identi:** 157/2/2

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: S'han queixat que no hi havia facilitats per a cursos per aprendre, per exemple, el català, per a adults immigrants. No ho sé, tinc entès que n'hi ha, de cursos, cursos per a adults, per exemple, a Mataró o a altres llocs del Maresme. O és que no en tenien informació o és que hi ha alguna dificultat per integrar-s'hi o per anar a aquests cursos?

temàtica: ENSENYAMENT

grup: PSC **identi:** 051/3/2

tipus preg: Int. / Arg (total)

formul preg: si vostès tenen també aquí, doncs, algun índex, alguna informació sobre aquest respecte.(sobre el fracàs escolar dels fills dels tr. estrangers)

temàtica: ENSENYAMENT

grup: IC **identi:** 082/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: Els aclariments —que jo no he acabat d'entendre— eren (...) en relació amb la qüestió de l'ensenyament de les persones que tenien problemes de convalidació i tal

temàtica: ENSENYAMENT

grup: PSC **identi:** 082/1/4

tipus preg: Int. / Arg. (total)

formul preg: també dins del tema de l'escola, el paper de les nenes, sembla ser que hi han bastants problemes, sobretot familiars, perquè les nenes continuïn estudiant a partir d'una certa edat, i voldriem saber si vostès també, en els seus estudis, això, ho han pogut detectar.

temàtica: ENSENYAMENT

grup: CIU **identi:** 157/2/3

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: Tinc entès que també hi ha cursos de formació ocupacional, i no crec que hi hagi discriminació pel fet de ser immigrant o pel fet de ser d'una altra raça, doncs, per assistir a aquests cursos. Em podrien aclarir això, si us plau?

temàtica: ENSENYAMENT

grup: CIU

identi: 051/6/1

tipus preg: Arg.

formul preg: en el camp de l'alfabetització, amb tots els condicionants que s'hi donen de llengua, religió, cultura, etcètera, etcètera, es dona, suposo, una problemàtica específica. Cal un tractament especial, un tractament diferenciat envers aquest col·lectiu d'immigrants? Han d'alfabetitzar-se en la seva pròpia llengua, per exemple?

temàtica: ENSENYAMENT

grup: PSC

identi: 102/4/4

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: Tenen problemes, els nens, d'escolarització? Suposo que sí. Però també quin és el grau d'acceptació que hi ha per part dels pares dels nens —diriem— autòctons, respecte a aquests nens, i si hi ha algun col·legi en concret que tingui, doncs, una concentració de nens molt important, perquè valdria la pena que tots sabéssim si això proporciona o ocasiona algun problema, tant des del punt de vista pedagògic com des del punt de vista de la convivència normal.

temàtica: ENSENYAMENT / ESCOLES

grup: PSC

identi: 082/1/3

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: si vostès han detectat aquesta concentració (de nens i nenes de menys de setze anys) en algunes escoles determinades i quins problemes s'han pogut detectar en aquestes escoles que hi pot haver aquesta alta concentració.

temàtica: ENSENYAMENT / ESCOLES

grup: PSC

identi: 051/3/1

tipus preg: Int. / Arg. (total)

formul preg: si aquesta concentració ("d'escolars de treballadors estrangers") s'està donant i, si s'està donant, també, aquesta actitud d'alguns pares, de treure d'aquestes escoles els seus nens.

temàtica: ENSENYAMENT / ESCOLES

grup: PSC

identi: 157/2/1

tipus preg: Int.

formul preg: jo voldria saber és quins són els problemes concrets amb què els nens de vostès es troben en les escoles catalanes o en les escoles, com a mínim, del Maresme.

temàtica: ENSENYAMENT / ESCOLES

grup: PSC

identi: 182/2/1

tipus preg: Arg.

formul preg: (l'opinió) que vostès, que Justícia i Pau tenen sobre els fets que s'han produït aquests darrers temps, que ha reflectit molt bé la premsa (la distribució per escoles)?

temàtica: ENSENYAMENT / ESCOLES

grup: CIU

identi: 182/2/4

tipus preg: Arg.

formul preg: Vostè diria que aquest cas (el de l'escola de Vic) és representatiu de molts altres a Catalunya o que és només un fet aïllat, un fet puntual?

temàtica: ENSENYAMENT / ESCOLES

grup: CIU

identi: 102/3/2

tipus preg: int.

formul preg: s'ha parlat de l'escola, evidentment, una qüestió de l'escola; s'ha notat alguna vegada rebuig dins de l'escola dels infants immigrants a nivell de companys, per exemple?

temàtica: ENSENYAMENT / ESCOLES

grup: PSC

identi: 114/1/4

tipus preg: Int. (total)

formul preg: Ja ens han dit aquí en altres compareixences que a la Ciutat Vella, el barri de Ciutat Vella de Barcelona, hi han dues o tres escoles on hi ha fins i tot un 40, 45% de nens estrangers. Aquí hi han dos perills, no? Primer, que se'n vagin els nens —com ja ho ha assenyalat el senyor Urenda— de les persones autòctones a altres col·legis i que s'enviïn en aquests col·legis pedagogs o mestres com una espècie de càstig. És a dir, no els més preparats o els de més vocació. En aquest tema, en aquest aspecte s'ha detectat algun procediment d'aquest tipus o algun fenomen d'aquest tipus?

temàtica: ENSENYAMENT / ESCOLES

grup: ERC

identi: 067/2/2

tipus preg: Int.

formul preg: quan estarà acabat aquest estudi de Vic, el <I>timing<D> que teniu previst.

temàtica: ESTUDIS / INFORMES / ENQUESTES

grup: PSC **identi:** 067/1/1
tipus preg: Int.
formul preg: seria molt bo de saber si les conclusions a què arriben (els dos informes a què el grup no ha tingut accés) són les mateixes o són diferents, i com a mínim saber quines conclusions principals es poden deduir o es poden extreure d'aquests tres informes que vostè ha esmentat.
temàtica: ESTUDIS / INFORMES / ENQUESTES

grup: ERC **identi:** 067/1/1
tipus preg: Arg.
formul preg: la paraula «emigrat estranger a Catalunya», quines connotacions sociològiques pot tenir, i com es pot fer un estudi, si des dels països emissors no vénen amb categoria de venir a Catalunya, sinó que van a Espanya.
temàtica: ESTUDIS / INFORMES / ENQUESTES

grup: ERC **identi:** 062/4/2
tipus preg: Int.
formul preg: preguntar si s'ha fet algun estudi o si tenen dades sobre quina és la zona on majoritàriament s'instal·len (els immigrants) després de provar diversos llocs.
temàtica: ESTUDIS / INFORMES / ENQUESTES

grup: PSC **identi:** 051/4/2
tipus preg: Int. (total)
formul preg: si a través de totes les oficines de Caritas que estan en tot el territori català vostès tenen algun informe sobre aquestes característiques dels treballs dels treballadors estrangers, no solament els que ocupen, sinó l'estabilitat, les circumstàncies, les característiques amb què es desenvolupen aquestes activitats
temàtica: ESTUDIS / INFORMES / ENQUESTES

grup: ERC **identi:** 067/2/1
tipus preg: Arg.
formul preg: Una mica el problema que jo plantejo és com es poden encarregar estudis si després dels resultats d'aquests estudis no es tenen eines per poder fer una política coherent, diguem-ne, una política pròpia, una política pròpia i depèn de polítiques..., és a dir, no hi ha una mica la sensació que es perd el temps, científicament parlant?
temàtica: ESTUDIS / INFORMES / ENQUESTES

grup: IC **identi:** 082/1/4
tipus preg: Arg.
formul preg: Tu deies «replantejar els mètodes, replantejar l'estil», (a l'hora d'elaborar estudis sobre població immigrada) perquè eren qüestions culturals diferents. Jo no he acabat d'entendre què volies dir, i era si m'ho podies aclarir.
temàtica: ESTUDIS / INFORMES / ENQUESTES

grup: PSC **identi:** 081/3/1
tipus preg: Int. / Arg. (total)
formul preg: voldriem conèixer si s'ha fet ja alguna enquesta o es pensa fer aquesta enquesta, per conèixer una sèrie d'actituds dels ciutadans autòctons de Vic respecte als diferents col·lectius d'immigrants.(...) Si hi ha una bona acceptació de la cultura i de la religió d'aquests col·lectius
temàtica: ESTUDIS / INFORMES / ENQUESTES

grup: IC **identi:** 082/1/2
tipus preg: Arg.
formul preg: I una altra cosa, que també ha dit molt de passada però que jo crec que és molt important, que m'agradaria que m'expliqués una miqueta millor: el tema del replantejament de la manera de fer estudis sobre la immigració, pel tema de la cultura, etcètera.
temàtica: ESTUDIS / INFORMES / ENQUESTES

grup: PSC **identi:** 082/3/2
tipus preg: Int.
formul preg: I si pensen fer (el CIDOB) algun treball en un futur pròxim, o l'estan realitzant en aquest moment, per aproximar-nos a aquesta problemàtica.
temàtica: ESTUDIS / INFORMES / ENQUESTES

grup: CIU **identi:** 048/2/1
tipus preg: Int.
formul preg: quines són les dificultats principals que han sorgit quant a l'elaboració, a la confecció d'aquest informe (l'Informe Girona)
temàtica: ESTUDIS / INFORMES / ENQUESTES

grup: CIU **identi:** 067/4/1
tipus preg: Arg.

formul preg: si poguéis donar-nos més detalls, sobre aquest procés d'investigació (un informe demogràfic sobre la immigració estrangera a Catalunya), concretament encarregat pel Departament de Benestar Social del Govern de Catalunya.

temàtica: ESTUDIS / INFORMES / ENQUESTES

grup: PSC

identi: 132/1/2

tipus preg: Int. (total)

formul preg: han fet vostès algun estudi o enquesta sobre les actituds bàsiques, tant dels membres dels col·lectius estrangers envers la societat catalana, i dels catalans envers ells? Naturalment, suposo que, si l'han feta, l'han feta a nivell de Girona o de les comarques gironines.

temàtica: ESTUDIS / INFORMES / ENQUESTES

grup: CIU

identi: 114/2/1

tipus preg: Int. (total)

formul preg: Existeix, a nivell de la ciutat de Barcelona, un estudi prou precís sobre la procedència dels immigrants, i també sobre la llengua i la religió d'ells, de cadascun?

temàtica: ESTUDIS / INFORMES / ENQUESTES

grup: PSC

identi: 122/4/2

tipus preg: Int.

formul preg: jo voldria saber si vostès tenen alguna enquesta —o, si no l'han feta pública, si la tenen per a vostès— sobre els estereotips més comuns de la societat catalana respecte als immigrants. Si tenen vostès algun estudi sobre això, i quins són aquests estereotips.

temàtica: ESTUDIS / INFORMES / ENQUESTES

grup: CIU

identi: 048/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: (quin ha estat) el procediment que s'ha seguit en l'elaboració d'aquest estudi;

temàtica: ESTUDIS / INFORMES / ENQUESTES

grup: CIU

identi: 122/3/2

tipus preg: Int.

formul preg: Quines són les actuacions que en aquest sentit fa el Col·legi Professional (Col·legi de Treballadors Socials) amb els seus professionals?

temàtica: FORMACIÓ PROFESSIONAL

grup: IC

identi: 132/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: Jo, de tota manera, el que volia preguntar-li era, en aquests cursos quina és la tipologia (...) dels alumnes que hi assisteixen —per exemple, a l'Escola d'Estiu. M'explico: què hi ha, sobretot? Treballadors socials, regidors d'ajuntaments, mestres, jubilats, pares de família, diputats del Parlament, o quin tipus de gent hi acostuma a anar?

temàtica: FORMACIÓ PROFESSIONAL

grup: CIU

identi: 132/1/3

tipus preg: Int.

formul preg: Temps enrere es va parlar, en les qüestions dels monitors, que pogués ser possible o exigible una formació professional de segon grau. En aquest cas, a veure quines han estat les respostes a aquesta qüestió.

temàtica: FORMACIÓ PROFESSIONAL

grup: CIU

identi: 114/2/2

tipus preg: Int.

formul preg: s'ha parlat de concentracions especials dins la ciutat, s'ha parlat, per exemple, del districte primer; es té coneixement des de l'Ajuntament de l'existència de possibles guetos en algun lloc determinat?

temàtica: GUETOS

grup: CIU

identi: 062/6/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: quines accions de prevenció es poden fer (en el cas dels guetos) i, en els casos aquests, de fets ja consumats, com el que he esmentat abans, què caldria fer?, quines intervencions són possibles?, quins ja estan consolidats?

temàtica: GUETOS

grup: IC

identi: 122/3/1

tipus preg: Int.

formul preg: el tema de suggeriments vostres, de reflexions vostres, com no crear guetos? És a dir, els guetos es creen perquè hi ha un mercat de llogaters, perquè hi ha una agrupació familiar... Quines propostes podríeu fer, concretes, si és que les podeu fer, de quines actuacions s'haurien de fer políticament, des de les diferents

administracions, per tal que es creessin menys guetos dels que es creen.

temàtica: GUETOS (Polítiques per evitar-los)

grup: PSC

identi: 102/4/2

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: quin tipus d'habitatge tenen o disposen i si hi han unes zones de concentració o bé estan dispersos en tota la població i quin grau d'acceptació naturalment tenen per part dels veïns que han acollit aquests..., bé, en els barris on viuen aquests treballadors immigrants.

temàtica: HABITATGE

grup: CIU

identi: 081/1/4

tipus preg: Arg.

formul preg: I també agrairíem que ens aclarís l'experiència del ban de l'Ajuntament de Manlleu que feia garantia dels habitatges, exactament com va anar, eh? I si molta gent s'hi va poder acollir, amb aquest ban, amb aquesta garantia que va donar l'Ajuntament de Manlleu.

temàtica: HABITATGE

grup: IC

identi: 051/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: quines coses serien útils que es poguessin fer tant des del Govern central com d'altres. Suposo que el Govern de la Generalitat, en aquest cas, perquè té totes les competències en relació amb els temes d'habitatge.

temàtica: HABITATGE

grup: PSC

identi: 048/7/1

tipus preg: Int.

formul preg: quina és la situació actual de l'habitatge dels immigrants a Girona, i si existeixen o té vostè coneixement de l'existència d'albergs i residències per acollir los inicialment.

temàtica: HABITATGE

grup: CIU

identi: 081/3/2

tipus preg: Int.

formul preg: Després s'ha dit (...) que l'Ajuntament feia d'intermediari, ha dit, amb els immobiliaris, d'intermediari per aconseguir pisos per als immigrants. Precisar una mica més aquesta... en què consisteix aquesta feina d'intermediari, amb una

mica més de detall, això.

temàtica: HABITATGE

grup: IC

identi: 081/3/2

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: anteriorment també se'ns ha comentat que una de les funcions que han fet els diferents ajuntaments que han vingut ha estat de fer com d'intermediaris entre les immobiliàries i les persones estrangeres per tal que poguessin accedir amb millors condicions a l'habitatge. Jo voldria saber si, aquest problema, també el tenen vostès i si l'han abordat en la mateixa direcció.

temàtica: HABITATGE

grup: CIU

identi: 082/1/2

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: i ara el senyor Jordi Pascual, parlant de la política de l'habitatge, anava dient «s'ha constatat un amuntegament, s'ha detectat...», etcètera... Quines propostes creu que s'haurien de fer o què proposen, vostès, per reduir aquesta problemàtica?

temàtica: HABITATGE

grup: ERC

identi: 122/2/1

tipus preg: Arg.

formul preg: M'explico una mica: si us plau, fins on són lliures per poder ser catalans dintre Creu Roja i, per tant, portar un pensament de treball propi i autòcton?

temàtica: IDENTITAT

grup: PSC

identi: 051/3/3

tipus preg: Arg.

formul preg: ..sobre la identitat d'aquestes segones generacions.

temàtica: IDENTITAT (2a. generació)

grup: ERC

identi: 082/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: quina previsió vosaltres feu de la capacitat d'aquesta comunitat (la catalana) d'absorbir i de mantenir una certa, diguem ne, cultura? / (R)En definitiva, la pregunta era aquesta: com veuen vostès el grau de possibilitat d'absorció o el grau de perill de la cohesió d'una identitat d'una comunitat.

temàtica: IDENTITAT CATALANA (Capacitat d'absorció)

grup: CIU

identi: 062/7/1

tipus preg: Int.

formul preg: contempla el CITE, entre les seves tasques d'informació, la identitat de Catalunya, la seva realitat històrica i cultural?, i en quin grau?

temàtica: IDENTITAT DE CATALUNYA

grup: CIU

identi: 051/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: vostès (SOS Racisme), exactament, doncs, qui són i com actuen; ..?

temàtica: IDEOLOGIA DE LES ORGANITZACIONS

grup: CIU

identi: 216/2/1

tipus preg: Int.

formul preg: La primera pregunta seria veure si realment em poden explicar..., perquè, jo, la veritat és que en les diferents intervencions que hem tingut encara no he aconseguit aclarir-ho, quina és la filosofia concreta que hi ha al darrere de les seves intervencions (la de la Federació Catalana d'Associacions i Clubs d'UNESCO). Per tant, jo els demanaria que, amb totes aquestes possibilitats, m'ajudessin a aclarir quina és realment la societat cap a on anem.

temàtica: IDEOLOGIA DE LES ORGANITZACIONS

grup: ERC

identi: 062/4/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: Voldria insistir preguntant sobre el tema de la gent que no ha resolt la seva situació. Per altra banda, abans he demanat si tenien dades estadístiques, que em sembla que no ens les han donat. En tot cas, si no les tenen, m'agradaria saber ho.

temàtica: IL·LEGALS

grup: ERC

identi: 132/2/2

tipus preg: Arg.

formul preg: Alhora que vostès estan treballant amb gent que és per aprendre culturalment, tota aquesta inseguretat, com això es tradueix, diguem-ne, en incapacitat d'aprenentatge?

temàtica: IL·LEGALS

grup: IC **identif:** 163/3/1 (Cast)
tipus preg: Int.
formul preg: de vez en cuando aparecen en la prensa noticias sobre posibles redes ilegales de inmigración filipina. ¿Tienen ustedes noticias de este tema? ¿Saben si es cierto o no es cierto?
temàtica: IL·LEGALS

grup: IC **identif:** 163/3/2
tipus preg: Int.
formul preg: De los ocho mil filipinos que usted ha comentado que había en estos momentos en Barcelona, ¿qué porcentaje creen que pueden ser en estos momentos, des del punto de vista de la legislación, ilegales?
temàtica: IL·LEGALS

grup: ERC **identif:** 062/3/1
tipus preg: Int. / Arg.
formul preg: per una banda, si teniu dades per analitzar estadísticament els casos de la gent que se'ls diu legalment que no poden..., o sigui no aconseguen tenir els seus papers en regla. I després, davant d'aquests casos, quines recomanacions els feu, com a institució?
temàtica: IL·LEGALS

grup: CIU **identif:** 062/10/1
tipus preg: Int.
formul preg: a quanta gent afecta aquest problema d'immigrants clandestins? I, després, com estan distribuïts, si es pot saber, una mica.
temàtica: IL·LEGALS (immigrants clandestins)

grup: ERC **identif:** 122/3/1
tipus preg: Arg.
formul preg: només en una paraula o dues: la gravetat d'aquest immigrant invisible a la Catalunya del benestar que tenim.
temàtica: IL·LEGALS (immigrants invisibles)

grup: PSC

identi: 082/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: jo crec que seria bastant interessant conèixer, en aquest moment, si hi han estimacions fetes del nombre d'irregulars —naturalment és una estimació aproximada—, d'aquest nombre de treballadors irregulars que en aquest moment encara hi pot haver.

temàtica: IL·LEGALS (irregulars)

grup: ERC

identi: 062/4/3

tipus preg: Int. (Disjuntiva)

formul preg: ..., quan s'estabilitzen en algun lloc, si finalment és perquè aconsegueixen legalitzar la situació o és que s'introdueixen en algun tipus de situació absolutament clandestina.

temàtica: IL·LEGALS (situació clandestina)

grup: CIU

identi: 048/3/2

tipus preg: Arg.

formul preg: valdria la pena, potser, que d'aquests temes (la situació d'il·legalitat) també ens diguéssiu la vostra opinió, sisplau.

temàtica: IL·LEGALS (situació d'il·legalitat)

grup: CIU

identi: 122/3/1

tipus preg: Int.

formul preg: quin és el model d'integració que té, en aquest cas, la presidenta del Col·legi de Treballadors Socials o el Col·legi de Treballadors Socials? Quin és el model d'integració que tenen vostès?

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: CIU

identi: 067/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: fins a quin punt les noves tecnologies de la informació que generen aquesta societat de la comunicació i aquesta desmaterialització de la societat poden ajudar a homogeneïtzar, estimulants i implicant l'individu, en aquest cas l'immigrat, en tots els àmbits socials?

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: CIU

identi: 067/1/2

tipus preg: Arg.

formul preg: Fins a quin punt això (les tecnologies de la informació) pot servir per integrar o, en tot cas, conviure amb respecte en una societat en la qual constantment pot haver-hi la influència de les migracions?

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: CIU

identi: 067/2/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: L'Institut d'Estudis Mediterranis ha contemplat en els seus treballs aquesta problemàtica (problemes en l'àmbit religiós)? Quines solucions possibles hi ha respecte a la integració d'aquests immigrants?

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: ERC

identi: 163/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: m'agradaria, si pogués ser, que vostè es pronunciés una mica des dels seus estudis, des del que vostès plantegen com a treball, sobre si finalment hi ha una presa de posició a favor de la paraula «integració», «assimilació», «drets lliures», etcètera, perquè em sembla que és una mica l'arrel del treball polític que podem fer. Si nosaltres pretenem que el que és nostre és bo i el que vingui s'ha d'integrar, o si realment aprenem a viure en una diferència on el món és una mica de tothom.

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: CIU

identi: 121/1/2

tipus preg: Arg.

formul preg: fins a quin punt estan disposats, en general, els immigrants nord-africans d'integrar-se en la societat catalana?

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: PSC

identi: 062/6/3

tipus preg: Arg.

formul preg: la meua pregunta també és conèixer, si era possible, quina percepció tenen els marroquins, (...) quina vocació tenen, també, d'integració? Si només pensen a tornar o realment ja pensen en una estabilitat per a ells i per als seus fills i per a les terceres generacions que, aleshores, naturalment, segurament, que l'enfocament seria una mica diferent.

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: PSC

identi: 067/2/1

tipus preg: Arg.

formul preg: Bé, un dels objectius —jo diria l'essencial— que té aquesta Comissió és el de conèixer al millor possible la situació dels treballadors estrangers aquí a la nostra Catalunya, però no solament des del punt de vista material, sinó també des del punt de vista psicològic.

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: CIU

identi: 102/1/2

tipus preg: Arg.

formul preg: vostè ha parlat també de facilitar-los, en el cas dels magribins, un cementiri per al seu ús i això em sorprèn una mica perquè penso si no serà d'alguna manera fomentar també una separació, quan el que interessa és la integració.

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: PSC

identi: 067/4/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: jo crec que seria interessant per a la Comissió, doncs, conèixer la manera com s'organitza aquest grup (un col·lectiu important de magribins), i quines són les relacions que tenen amb la societat de Vic.

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: CIU

identi: 081/1/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: Nosaltres el que voldríem és que se'ns fes, si pogués ser, una mena d'avaluació d'aquests cinc anys de tanta feina i concretar una mica més quines actuacions, de totes aquestes que ens han detallat, consideren vostès més integradores, les que afavoreixen més la integració de les persones que han vingut a treballar i a viure a Catalunya.
Quins col·lectius de persones autòctones són més sensibles a aquesta integració? Quines —o si es vol a l'inrevés— són més refractàries a aquesta feina que fan vostès?

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: CIU

identi: 048/7/1

tipus preg: Arg.

formul preg: Ens hem plantejat el tema de la integració des del punt del país?

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: CIU

identi: 081/1/2

tipus preg: Arg.

formul preg: ens interessaria que ens poguessin donar una pinzellada almenys de si els immigrants també són sensibles a la cultura catalana, també si ells es van integrant progressivament, doncs, als nostres costums, a la llengua, a la manera de fer d'aquí.

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: PSC

identi: 081/1/2

tipus preg: Arg.

formul preg: quin és el grau d'integració i l'actitud d'aquest seguit de col·lectius de treballadors estrangers que tenen respecte a la societat acollidora, en aquest cas, naturalment, la societat catalana i, en particular, la societat de Manlleu.

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: CIU

identi: 081/2/2

tipus preg: Arg.

formul preg: ens havia arribat la informació que l'imam actuava a les escoles, també. O que en sortir de les escoles l'imam influïa sobre l'educació d'aquests nens, des del punt de vista religiós. Realment, aquesta qüestió presenta problemes respecte a la integració dels immigrants o no?

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: ERC

identi: 051/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: jo, l'únic que voldria és saber el seu parer sobre aquesta qüestió.(La integració que acaba de plantejar el portaveu)

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: CIU

identi: 169/1/3

tipus preg: Arg. (total)

formul preg: Es podria considerar que tota aquesta gent que ja porta deu anys o més aquí es poden començar a considerar com a integrats?

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: CIU

identi: 216/1/2

tipus preg: Arg.

formul preg: En aquesta Comissió s'ha parlat molt sovint del sentit, del valor, de la necessitat de la integració —no fa gaire n'estàvem parlant— i també, per part dels compareixents, hem sentit al llarg dels dies diferents definicions d'aquest mot de la integració, des dels que la plantegen com una simple convivència i respecte entre uns i altres, als que plantegen purament una fusió. Quins són, doncs, al seu parer el significat i les condicions precises i desitjables d'això que anomenem integració?

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: PSC

identi: 082/1/5

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: referint-nos als magribins i als subsaharians, quins són els problemes que vostès detecten que poden ser un obstacle per a la integració, però vist tant de la part d'ells com de la part, diguem-ne, dels catalans autòctons.

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: PSC

identi: 121/5/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: a mi m'han sobtat molt les manifestacions que va fer recentment el president Pujol en la seva última visita a Estats Units, en la qual deia que la seva política, la política d'integració que ell volia per a Catalunya, era l'americana, és a dir, el melting pot americà. I, naturalment, aquesta concepció d'integració de la societat anglosaxona és completament diferent del concepte d'integració que vostè explicita en aquest document i que vostè ha explicitat en les seves manifestacions, en la seva compareixença. Per tant, existint aquesta contradicció, jo voldria que vostè em contestés i, en tot cas, doncs, m'aclarís si aquesta contradicció existeix i com es pensa, doncs, resoldre i quina és exactament la política d'integració que es pensa dur a terme.

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: ERC

identi: 182/1/2

tipus preg: Arg.

formul preg: No hauríem, ja, potser, de començar a parlar de «viure la diferència» més que no pas d'integrar-los a casa nostra?

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: PSC

identi: 082/3/1

tipus preg: Arg.

formul preg: quin paper creu vostè que han de jugar les diferents administracions per facilitar el camí d'una integració adequada que garanteixi la millor convivència possible;

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: CIU

identi: 051/5/1

tipus preg: Arg.

formul preg: com fer compatible la integració en el país amb el respecte de la cultura pròpia dels immigrants que vénen, no?

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: PSC

identi: 121/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: quina disposició tenen —vostè que està tan ben situada— els magrebins i les seves famílies per integrar-se en la societat i, sobretot, davant de la cultura i la llengua catalana, però sobretot davant d'aquells problemes que sorgeixen, fins i tot, en contra o enfrontant-se al dret de la societat acollidora? I seré més concret; per exemple, el tema de la poligàmia.

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: PSC

identi: 163/3/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: una es sobre la intenció de permanència de los filipinos, en general, aquí en Cataluña; es decir, ¿es esporádica?, ¿se piensa en retornar mayormente —y hablo siempre en términos generales— o bien hay una voluntad de permanecer aquí entre nosotros indefinidamente, creando su familia y sintiéndose y siendo, pues, catalanes como todos?

temàtica: INTEGRACIÓ

grup: PSC

identi: 163/1/2

tipus preg: Arg.

formul preg: El primer és el tema de la nacionalitat, sobretot pensant en aquesta integració i pensant sobretot en segones generacions. Penso que s'ha de canviar el règim de nacionalitat espanyola en el sentit de poder proporcionar als fills dels immigrants immediatament la nacionalitat, si la volen. Vull dir, això crec que hauria de ser automàtic perquè, d'aquesta manera, sí que segurament integrariem d'una manera molt més clara, doncs, les futures generacions de treballadors estrangers. I l'altre seria el tema del..., del dret al vot. És a dir, penso que una manera també d'integrar els treballadors estrangers és proporcionar-los, doncs, els mateixos drets també polítics, dins del que la nostra Constitució, doncs, pot contemplar i contempla. És a dir, el dret al vot naturalment a les municipals i, tenint en compte, doncs, uns cinc o sis anys de permanència entre nosaltres. (...) en això m'agradaria també que em donés l'opinió la senyora Lidia Santos— la dificultat d'homogeneïtzar això a nivell d'Europa;

temàtica: INTEGRACIÓ (2a generació)

grup: ERC

identi: 157/2/1

tipus preg: Int.

formul preg: en quina situació es troben en aquest moment els immigrants, diguem-ne, nascuts ja a Catalunya, per dir-ho d'alguna manera, els seus fills, si han nascut aquí.

temàtica: INTEGRACIÓ (2a generació)

grup: ERC

identi: 163/3/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: usted ha hablado de reagrupación familiar y se ha hablado de esta ya segunda generación de gente que han nacido aquí y las dificultades especiales que tienen. En este sentido, sobre todo a nivel de enseñanza, que es competencia de la Generalitat, ¿habría alguna petición concreta para la integración de estos nuevos filipino-catalanes o catalano-filipinos que es esta segunda generación?

temàtica: INTEGRACIÓ (2a generació)

grup: ERC

identi: 157/2/3

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: em penso que no ens hem entès. Jo el que volia dir era quina era, una mica, la situació dels seus fills, des del punt de vista no de «vivenda» només, no només de «vivenda», sinó com a immigrants; és a dir: són catalans?, són africans?, són senegalesos?, són fills de senegalesos tota la vida? És a dir, quina és, una mica, la situació?

temàtica: INTEGRACIÓ (2a generació)

grup: CIU

identi: 169/1/2

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: quines activitats, (...) proporcionen ocasió per a aquesta integració..?

temàtica: INTEGRACIÓ (Activitats)

grup: PSC

identi: 163/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: si en el camp aquest d'integració cultural vostès hi han treballat i hi pensen treballar en el futur, o si pensen intensificar les seves activitats en aquest sentit?

temàtica: INTEGRACIÓ (cultural)

grup: CIU

identi: 163/2/2

tipus preg: Int.

formul preg: des del punt de vista d'integració, hi ha un tòpic que diu que el col·lectiu negre s'integra millor que els altres col·lectius. Voldríem saber, des d'aquest punt de vista, si aquesta avaluació, doncs, constata aquest fet o fins a quin punt hi ha rebuig.

temàtica: INTEGRACIÓ / REBUIG

grup: PSC

identi: 216/1/3

tipus preg: Arg.

formul preg: I la segona pregunta —com li deia— fa referència a les pautes culturals. Vostè ha dit que és més fàcil integrar els rics que els pobres, però jo també penso que és més fàcil integrar aquelles persones que tenen una cultura comuna i similar que les persones o els col·lectius que tenen una cultura diferent i fins i tot una religió diferent o molt diferent. (...) Bé, està clar que en aquest moment a més a més aquí hi ha..., aquest problema s'està agreujant, pel tema del fonamentalisme, i això és, naturalment, un factor que nosaltres no podem controlar massa per la simple raó que està passant el que està passant i els mitjans de comunicació, lògicament, estan informant al dia de totes les coses que estan passant allà on els fonamentalismes estan fent les seves guerres.

Aleshores, des d'aquest punt de vista, la pregunta és molt fàcil. Què recomanaria vostè, sabent naturalment les limitacions que vostè pot dir en la seva resposta, però què recomanaria la institució que vostè representa aquí, com a mínim, no per impedir els efectes perversos que tot això té, però sí com a mínim per poder-los pal·liar?

temàtica: INTEGRISME / FONAMENTALISME

grup: ERC

identi: 121/1/2

tipus preg: Arg.

formul preg: Bé, només era, una mica, si vostè coincidiria en el fet que, realment, hem d'esborrar de la nostra mentalitat el fet que és el baix poble, el sense cultura..., sinó que són onze anys, dotze anys, quinze anys, títols universitaris a París, els capdavanters d'aquests moviments, que han guanyat democràticament, i que democràticament, o no democràticament, se'ls ha hagut de fer fora del poder.

temàtica: INTEGRISME / FONAMENTALISME

grup: ERC

identi: 121/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: És aquest l'enfocament que vostè també veu? Compartim, una mica, aquest problema? Va exposar, l'altra vegada que va venir una altra persona a parlar d'això, el fet de la meua ciutat d'origen, Vic, on, de bon començament, quedaven dissimulats entre el paisatge religiós de Vic, però a mesura que, amb el pas dels anys, la religió de Vic ha passat a ser una cosa més ciutadana, ha pujat aquesta consciència, aleshores ells han tret, diguem-ne, tota la seva força religiosa i en aquest moment s'imposen.

temàtica: INTEGRISME / FONAMENTALISME

grup: CIU

identi: 082/2/3

tipus preg: Arg.

formul preg: ha esmentat que ens cal un diàleg profund entre la nostra cultura i les cultures que ens arriben; per exemple, com s'hauria de fer aquest diàleg profund?, quins suggeriments ens faria vostè perquè aquest diàleg sigui profitós

temàtica: INTERCULTURALITAT / MULTICULTURALITAT

grup: CIU

identi: 182/2/2

tipus preg: Arg.

formul preg: No li sembla que aquesta campanya (difusió i conscienciació del fet de la multiculturalitat) hauria de ser, en tot cas, doble? És a dir, d'una banda, dirigida als ciutadans autòctons, però, de l'altra, dirigida també als immigrants que acollim?

temàtica: INTERCULTURALITAT / MULTICULTURALITAT

grup: IC

identi: 081/1/3

tipus preg: Int.

formul preg: també recollir l'aportació cultural de les persones immigrants, si tenen alguna experiència concreta de poder aflorar aquesta cultura directament a la situació de Manlleu.

temàtica: INTERCULTURALITAT / MULTICULTURALITAT

grup: CIU

identi: 163/2/1

tipus preg: Int. (total)

formul preg: Vostè, senyor Sepa, ha parlat d'un seguit d'activitats que —ho deia— són fetes amb criteris de distensió, amb criteris d'educació i amb criteris de divulgació, bàsicament. I nosaltres li voldríem preguntar si, d'aquestes activitats, vostès n'han fet una avaluació bàsicament des del punt de vista del coneixement de Catalunya pel que fa a la llengua, als costums, la història i la cultura, o bé d'intercanvi cultural per a la comprensió mútua i per al respecte intercultural;

temàtica: INTERCULTURALITAT / MULTICULTURALITAT

grup: PSC

identi: 132/3/2

tipus preg: Arg.

formul preg: : nosaltres, aquestes persones que vénen de fora, per molt que parlem de la interculturalitat, ben segur que el que fem —i de vegades sense adonar-nos—

és integrar-los, explicar-los al màxim la nostra cultura perquè ells es trobin bé aquí. Però hi ha un altre fenomen, que a mi em sembla que potser també hauríem de valorar algun dia, i és què ens aporten aquestes persones que tenen unes cultures diferents a nosaltres i ben segur que tenen molts valors a aportar a unes societats evolucionades d'una altra manera culturalment, industrialment, etcètera.

temàtica: INTERCULTURALITAT / MULTICULTURALITAT

grup: IC

identi: 122/3/2

tipus preg: Int.

formul preg: quines propostes, quines característiques hauria de tenir aquesta intervenció política des de les institucions per tal d'afavorir la interculturalitat i no l'assimilació?

temàtica: INTERCULTURALITAT / MULTICULTURALITAT

grup: CIU

identi: 067/4/2

tipus preg: Int.

formul preg: si dintre d'aquests pressupòsits que vostès estan investigant, hi intervé també l'aspecte del que vostè ha parlat abans de l'impacte de l'aplicació de la Llei d'estrangeria.

temàtica: LLEI D'ESTRANGERIA

grup: ERC

identi: 157/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: és que la Llei d'estrangeria també copia una mica la norma de conducta de tantes lleis en aquest país regides una mica per la hipocresia, és a dir, un pautat anunciatori molt correcte, però amb una aplicació, amb un reglament, llavors, absolutament desastrós?

temàtica: LLEI D'ESTRANGERIA

grup: ERC

identi: 157/1/3

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: quin és una mica el panorama en aquest moment a partir de la Llei d'estrangeria...(…) de gent expulsada amb greu indefensió, gent que no poden..., o que han sigut foragitats del país i, com deia vostè..., o sigui, expulsions, gent aquesta que no poden tenir el recurs d'un advocat abans de plantejar-los que se'n tornin al seu país. M'explico? (...) Si això, amb la Llei d'estrangeria, ha anat a més o ha anat a menys. Quin és, una mica, el panorama.

temàtica: LLEI D'ESTRANGERIA

grup: PSC **identi:** 157/1/3
tipus preg: Arg.
formul preg: si vostè creu que s'ha de modificar, corregir o canviar la Llei d'estrangeria.
temàtica: LLEI D'ESTRANGERIA

grup: CIU **identi:** 048/4/1
tipus preg: Arg.
formul preg: Quin criteri té la Comissió que ha fet l'estudi aquest de Girona sobre el marc legal espanyol sobre estrangeria?
temàtica: LLEI D'ESTRANGERIA

grup: IC **identi:** 163/1/1
tipus preg: Arg.
formul preg: A partir d'aquí jo els formularia un primer prec, una primera pregunta, que és la importància de treballar en aquests moments sobre la comparació de les lleis d'estrangeria o similars, els reglaments d'aplicació d'aquestes lleis que hi ha als diferents països de la Unió de cara a saber per on pot anar el futur d'una llei d'estrangeria que el Parlament Europeu que serà reelegit o elegit a partir del 12 de juny pugui formular.
temàtica: LLEI D'ESTRANGERIA (Àmbit europeu)

grup: CIU **identi:** 082/1/4
tipus preg: Int. / Arg.
formul preg: el senyor Porta ha assenyalat que l'aplicació de la Llei provoca diferències vinculades al territori. Podria concretar-ne algunes aquí, a Catalunya, i entre Catalunya i la resta de l'Estat espanyol, d'aquestes diferències vinculades al territori? Podria assenyalar-ne les causes, si són històriques, sociològiques, culturals, econòmiques o altres?
temàtica: LLEI D'ESTRANGERIA (Conseqüències de l'aplicació)

grup: CIU **identi:** 081/3/3
tipus preg: Arg.
formul preg: com veu el futur? És a dir, vostè ha dit que es va normalitzant. Però, es va normalitzant cap on? Vull dir, podem guanyar aquesta gent perquè vagin a més cotes de catalanització? Accepten més la nostra cultura? Què hauríem de fer per anar en aquesta línia?
temàtica: LENGUA CATALANA I IMMIGRACIÓ

grup: CIU

identi: 082/1/3

tipus preg: Arg.

formul preg: En relació amb l'educació d'adults, constaten que hi ha poc català en els immigrants. Què farien?, o què s'hauria de fer?, vaja; o sigui, què aconsellen a les administracions que facin en aquest camp, per disminuir aquest desconeixement del català?

temàtica: LLENGUA CATALANA I IMMIGRACIÓ

grup: CIU

identi: 062/7/2

tipus preg: Arg.

formul preg: quan em parleu que en uns casos us decanteu pel català i en altres pel castellà (com a llengües autòctones que s'ensenyen en els cursos de formació ocupacional per a immigrants), per quins criteris ho feu?

temàtica: LLENGUA CATALANA I IMMIGRACIÓ

grup: IC

identi: 121/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: la meua pregunta seria, senzillament, que ens aclarís una mica més això, és a dir, el vehicle lingüístic entre els treballadors estrangers extracomunitaris, i si, en aquests moments, a Catalunya s'ha fet alguna cosa o ha tingut lloc alguna iniciativa d'anar publicant o d'anar traduïnt o a través d'alguna cosa escrita, en àrab, algunes notícies, algun butlletí que pogués ser un butlletí de relació entre aquests treballadors en la seva llengua.

temàtica: LLENGUA DE RELACIÓ

grup: PSC

identi: 122/4/1

tipus preg: Int.

formul preg: Vull dir, aquests ens intermediaris, suposo que, a més a més de l'habitatge, també poden facilitar la comunicació entre els que acaben de venir i la societat receptora. I aleshores, la pregunta concreta seria: quines experiències vostè coneix, fora d'Espanya —perquè sembla que les situa fora d'Espanya—,

temàtica: MEDIADORS INTERCULTURALS

grup: CIU

identi: 132/1/2

tipus preg: Arg.

formul preg: quan ha parlat del tema dels contact persons, és a dir que vostè deia que anirien gent d'aquí al Marroc, etcètera, no han pensat que es pogués fer també en la forma inversa? És a dir, per exemple, demanar al govern del Marroc que algunes persones d'allà vinguessin aquí i que es formessin en la nostra cultura per fer de

pont, per fer de líders d'aquesta necessària integració.

temàtica: MEDIADORS INTERCULTURALS

grup: PP

identi: 048/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: quines de les mesures (...) proposades han estat assumides per tal de ser portades a terme i en quin exercici pressupostari, si és que estan contemplades aquestes mesures.

temàtica: MESURES DE XOC

grup: PSC

identi: 048/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: si darrere de cada una d'aquestes mesures de xoc (la intervenció de diferents serveis i administracions) teniu tot un treball fet.

temàtica: MESURES DE XOC

grup: CIU

identi: 048/3/1

tipus preg: Int.

formul preg: en l'estudi que es presenta, en aquest, no hi ha les mesures de xoc. Com hi heu arribat?

temàtica: MESURES DE XOC

grup: PP

identi: 048/1/2

tipus preg: Int.

formul preg: quines són en el terreny agrari les mesures que es podrien contemplar, ...

temàtica: MESURES EN L'ÀMBIT AGRICOLA

grup: CIU

identi: 062/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: m'agradaria que ens expliqués amb més detall què volia dir quan ens demanava un espai als mitjans de comunicació per als immigrants?

temàtica: MITJANS DE COMUNICACIÓ

grup: CIU

identi: 051/3/1

tipus preg: Arg.

formul preg: fins on és possible de controlar l'aparició d'aquesta premsa (racista, nazi, xenòfoba) que està, evidentment, fent bastant de mal a l'opinió pública?

temàtica: MITJANS DE COMUNICACIÓ (Racisme)

grup: ERC

identi: 157/1/2

tipus preg: Arg.

formul preg: vostè ens podria dir si els Mossos d'Esquadra també participen d'aquesta visió policial de pràctica quotidiana d'anar una mica per l'estranger en funció del color de la seva pell?

temàtica: MOSSOS D'ESQUADRA

grup: CIU

identi: 081/1/5

tipus preg: Int. / Arg. (Disjuntiva)

formul preg: si atenen molts immigrants de fora de Manlleu, o no.

temàtica: OFICINES D'ATENCIÓ GLOBAL

grup: PSC

identi: 081/4/1

tipus preg: Arg.

formul preg: si va per aquí el tipus d'oficina que vostès volen crear (per una atenció global), quina continuïtat i perspectives vostès li veuen i aleshores, en funció d'això, si vostès han rebut, per part de la Generalitat, alguna subvenció per donar suport a aquest tipus d'iniciativa o si vostès l'han demanada.

temàtica: OFICINES D'ATENCIÓ GLOBAL

grup: CIU

identi: 062/8/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: jo parlo per les meves comarques de Girona, en tot cas. Com atendre-les, si no hi tenim cap oficina, allà? Com s'hi arriba, a la gent? És un problema que hi és present, a les comarques de Girona.

temàtica: OFICINES D'INFORMACIÓ

grup: PSC

identi: 051/2/1

tipus preg: Arg.

formul preg: com hauríem de poder unificar aquesta xarxa d'oficines d'informació per no crear una altra xarxa? (a partir de la proposta que les oficines d'informació dels recintes policíacs passin a l'Adm. de la Generalitat)

temàtica: OFICINES D'INFORMACIÓ

grup: PSC

identi: 048/4/1

tipus preg: Arg.

formul preg: si creu vostè en la necessitat d'oficines d'informació dels serveis existents als immigrants en les comarques de Girona, (...), o si vostè creu que amb l'actual xarxa de serveis socials, tant municipals com de la Generalitat, els immigrants ja en tenen prou (...).

temàtica: OFICINES D'INFORMACIÓ

grup: PSC

identi: 102/4/5

tipus preg: Int.

formul preg: Si vostès tenen una oficina d'informació o un servei d'informació jurídica i legal al treballador estranger, o algun tipus de serveis socials —diguem-ne— molt adreçat a aquesta problemàtica que vostès tenen.

temàtica: OFICINES D'INFORMACIÓ

grup: PP

identi: 157/1/2

tipus preg: Int.

formul preg: en quines condicions, quins són els canals d'informació o quin camí han de recórrer aquestes persones per arribar a les vies adequades d'informació i de protecció que necessiten?

temàtica: OFICINES D'INFORMACIÓ

grup: IC

identi: 048/1/2

tipus preg: Arg.

formul preg: jo voldria conèixer l'opinió de gent que esteu treballant en aquestes qüestions (com els casos de l'extirpació de clítoris), encara que sigui una opinió personal

temàtica: OPINIÓ (de gent que treballa amb els immigrants)

grup: ERC

identi: 216/1/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: ens podria, des del seu treball diari, dir quina mena de fórmula jurídica sobre les causes vostès han trobat a faltar en el nostre ordenament jurídic i una mica com fer o com forçar des de la base perquè l'Administració s'atengui més a la representativitat d'aquesta sensibilitat que popularment a Catalunya hi és i d'una manera exemplar, perquè són molts els nostres ciutadans que treballen aquí desinteressadament i treballen a fora també desinteressadament, uns apagant els

defectes i els altres anant a intentar resoldre les causes.

temàtica: ORDENAMENT JURÍDIC

grup: PSC

identi: 114/1/3

tipus preg: Arg.

formul preg: ens interessaria saber si en aquests estudis hi és i si vostès, doncs, hi poden fer referència, com ens veuen a nosaltres els immigrants.

temàtica: PERCEPCIÓ QUE ELS IMMIGRANTS TENEN DELS CATALANS

grup: PSC

identi: 216/2/2

tipus preg: Arg.

formul preg: com veuen els immigrants, o els diferents col·lectius que han vingut aquí, l'actitud dels catalans respecte a ells? Vull aclarir una mica això, aquesta pregunta. És a dir, nosaltres disposem d'enquestes que ens diuen què és el que pensen els catalans dels diferents col·lectius que arriben aquí, però crec que seria també molt oportú que aquesta Comissió conegués per boca, diguem-ne, d'una persona que naturalment pateix, si és que ho pateix, les actituds que alguns catalans puguin tenir envers aquests col·lectius.

temàtica: PERCEPCIÓ QUE TENEN ELS IMMIGRANTS TENEN DELS CATALANS

grup: PSC

identi: 062/6/2

tipus preg: Arg.

formul preg: quina percepció tenen aquests treballadors estrangers(...) de les actituds dels catalans envers ells?

temàtica: PERCEPCIÓ QUE TENEN ELS TREBALLADORS ESTRANGERS DE LES ACTITUDS DELS CATALANS

grup: PP

identi: 157/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: Em sembla que aquest Pla que vostè ha esmentat al començament, aquest Pla interdepartamental d'immigració, vostè pensa que contribuirà decisivament a modificar aquesta situació (condicions d'inseguretat i d'incertesa en què viuen els immigrants)?

temàtica: PLA INTERDEPARTAMENTAL D'IMMIGRACIÓ

grup: PSC

identi: 121/6/1

tipus preg: Int.

formul preg: què pensa fer, el Pla interdepartamental davant d'aquesta situació (la dels

treballadors immigrants temporers)?

temàtica: PLA INTERDEPARTAMENTAL D'IMMIGRACIÓ

grup: CIU

identi: 121/2/1

tipus preg: Int.

formul preg: s'han tingut en compte propostes (de la Comissió d'Associacions i Organitzacions No Governamentals de les Comarques de Girona) per a l'elaboració del Pla interdepartamental d'immigració?

temàtica: PLA INTERDEPARTAMENTAL D'IMMIGRACIÓ

grup: CIU

identi: 102/3/1

tipus preg: Arg.

formul preg: respecte a aquest problema que s'origina quan l'immigrat fa venir la seva dona, quan és aquí, hi ha la qüestió de la poligàmia, a veure si realment té influència aquest fet en aquesta situació.

temàtica: POLIGÀMIA

grup: CIU

identi: 121/1/4

tipus preg: Arg.

formul preg: Creu possible, com l'exemple que li he posat abans, de Nord-amèrica, que es pogués solucionar la qüestió aquesta de la poligàmia, pel fet que poguessin renunciar-hi?

temàtica: POLIGÀMIA

grup: CIU

identi: 048/5/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: quines són les directrius comunitàries o dels països centreeuropeus en relació amb el tema i, per altra part, fins a quin punt existeix una normativa comunitària, (...), i quina aplicació tindria a Catalunya,

temàtica: POLÍTICA COMUNITÀRIA

grup: CIU

identi: 122/2/2

tipus preg: Int.

formul preg: m'interessaria saber si és que, a través d'aquest Comitè Internacional de la Creu Roja, s'ha començat a parlar de quina manera s'enfocarà tot el tema de la immigració en aquesta unitat europea, perquè, està clar, lògicament, hi ha una sèrie de problemes que van lligats al nombre d'immigrants que van a raure a un determinat país, o bé en el nombre, lògicament, d'il·legals, o bé en l'aspecte del

suport comunitari.

temàtica: POLÍTICA COMUNITÀRIA

grup: CIU

identi: 114/1/2

tipus preg: Int.

formul preg: des de l'Ajuntament de Barcelona, i essent una ciutat, diguem-ne, doncs, exclusiva en molts aspectes, com s'entendria la subsidiarietat? I si Barcelona en aquest àmbit és una excepció o pot comparar-se dintre de la xarxa de ciutats europees, ara que estem a punt d'entrar a la Unió Europea, si en aquesta xarxa hi ha ciutats similars a Barcelona i si, doncs, en aquestes converses s'ha apuntat cap a problemes iguals amb solucions iguals, o solucions diverses.

temàtica: POLÍTICA COMUNITÀRIA

grup: CIU

identi: 122/3/3

tipus preg: Arg.

formul preg: com es veu des del Col·legi de Treballadors Socials el tema següent: donat que es dona una manca de capacitat legal, objectiva, d'intervenció sobre política d'immigració —estic parlant sobre política d'immigració— per part de la Generalitat o dels ajuntaments, es dona la circumstància que sobretot en situacions de crisi són sovint sempre, o gairebé sempre, els treballadors socials els que fan d'aixopluc o de calaix de sastre en els programes que moltes vegades es desenvolupen des d'ajuntaments o de la Generalitat, acaben essent moltes vegades el calaix de sastre de situacions d'insuficiència, de manques de política; per exemple, doncs, en el cas d'estrangeria, és un exemple.

temàtica: POLÍTICA D'IMMIGRACIÓ

grup: CIU

identi: 157/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: A mi m'agradaria que em pogués explicar una mica com està, per exemple, a França, o a Alemanya, o en aquestes altres països del conjunt d'Europa, si tenen ells resolts aquells problemes d'indefensió o d'injustícia de l'immigrant.

temàtica: POLÍTIQUES D'IMMIGRACIÓ (a Europa)

grup: IC

identi: 157/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: Però jo en concret volia parlar de la fase següent del detingut, és a dir, quan aquest detingut és a la presó Model de Barcelona. En els informes sobre presons o sobre població empresonada a Barcelona se'ns parla del nombre important i creixent de treballadors estrangers extracomunitaris. Ens podria comentar un moment aquesta situació?

temàtica: PRESONS

grup: PSC

identi: 169/2/1

tipus preg: Int.

formul preg: quins projectes tenen i què els agradaria fer si tinguessin també, diguem-ne, les fonts de finançament adequades?

temàtica: PRESSUPOSTOS

grup: ERC

identi: 102/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: el pressupost de l'Ajuntament de Rubí, quina part —tant és, en xifres o en percentatge— destina a la feina que vostès fan?

temàtica: PRESSUPOSTOS PER A LA IMMIGRACIÓ

grup: CIU

identi: 081/3/1

tipus preg: Int.

formul preg: aquesta feina tan important requereix un pressupost, un pressupost important. Si ens poguessin precisar la quantia que destina l'Ajuntament, aproximadament, la quantia que destina l'Ajuntament de Mataró a aquesta feina i el tant per cent que suposa del pressupost.

temàtica: PRESSUPOSTOS PER A LA IMMIGRACIÓ

grup: ERC

identi: 102/2/1

tipus preg: Arg.

formul preg: Jo voldria saber: en el seu municipi i en d'altres —si vostè ho sap— quina relació hi ha entre els diners que això els costa a vostès, com a municipi, aquesta atenció, i allò que seria un desig mundial i que sembla que és una mica picar sobre ferro fred, que les entitats públiques i, per tant, els ajuntaments també poguessin aportar el 0,7% del seu pressupost a una causa comuna, a fi que la gent tinguessin reservat o —diguem-ne— salvat el primer dret, que és no haver de marxar.

temàtica: PRESSUPOSTOS PER A LA IMMIGRACIÓ

grup: CIU

identi: 081/2/1

tipus preg: Int.

formul preg: Quina valoració té tot aquest pla i quin tant per cent del pressupost municipal s'emporta, s'enduu aquest pla, que deu costar força diners, no?

temàtica: PRESSUPOSTOS PER A LA IMMIGRACIÓ

grup: CIU **identi:** 062/4/1
tipus preg: Int.
formul preg: els sindicats normalment reben mitjans per a aquestes actuacions (en l'àmbit de la immigració)? D'on provenen, de quin tipus?
temàtica: PRESSUPOSTOS PER A LA IMMIGRACIÓ

grup: ERC **identi:** 169/1/4
tipus preg: Int. (total)
formul preg: si entre les distintes ètnies havien tingut alguns problemes.
temàtica: PROBLEMES

grup: ERC **identi:** 169/1/1
tipus preg: Int.
formul preg: quins problemes hi poden haver en les distintes ètnies que conviuen
temàtica: PROBLEMES

grup: PSC **identi:** 062/6/1
tipus preg: Arg.
formul preg: quin tipus de problemes i dificultats més importants vostès creuen que hi ha, problemes reals, per a la integració i convivència d'aquestes minories ètniques i d'aquests treballadors estrangers amb la població catalana?
temàtica: PROBLEMES

grup: PSC **identi:** 102/1/3
tipus preg: Int. / Arg.
formul preg: el ressò que la vinguda de treballadors estrangers a Rubí ha tingut; els problemes que vostès han hagut d'afrontar des de l'Administració municipal....
temàtica: PROBLEMES

grup: PSC **identi:** 122/2/2
tipus preg: Arg.
formul preg: I nosaltres, el que voldríem, és si vostès ens poden indicar aquests problemes que afecten la política d'integració), els problemes que vostès consideren com els més importants que s'han de resoldre, i quines recomanacions farien a les administracions públiques a Catalunya per intentar, doncs, resoldre tots,

conjuntament, aquests problemes.

temàtica: PROBLEMES

grup: CIU

identi: 081/4/1

tipus preg: Arg.

formul preg: ha dit, finalment, que una de les reivindicacions del col·lectiu d'immigrants és tenir una intervenció més directa en l'educació dels nens —ha dit això—, a través de l'imam, a través de la mesquita, i diu: «i això ja comença a presentar alguns problemes»; li agrairia una explicació més exhaustiva de quins són aquests problemes i com els enfoquen i, realment, quan diuen que volen intervenir més directament, de quina manera, és a dir, què vol dir exactament?

temàtica: PROBLEMES

grup: CIU

identi: 102/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: el col·lectiu aquest sud-americà si té algun tractament específic o han detectat vostès algun problema específic d'aquest grup.

temàtica: PROBLEMES

grup: PSC

identi: 067/3/1

tipus preg: Arg.

formul preg: fa referència als principals problemes que es troben els treballadors estrangers aquí, a Catalunya.

temàtica: PROBLEMES

grup: ERC

identi: 163/2/1

tipus preg: Int

formul preg: si el problema de les distintes àfriques ha tingut o té —vostè semblava que en un moment determinat ho insinuava—..., quan d'un determinat poble africà es troben tots junts allò crea una unitat, una lliçó, diguem-ne, explicativa d'una determinada Àfrica, però Barcelona, per exemple, que és una ciutat on hi ha moltes àfriques, una mica quines són les dificultats més importants que vostès han trobat davant d'aquesta pluralitat.

temàtica: PROBLEMES

grup: PSC

identi: 169/1/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: quins són els problemes més importants que es detecten (en el procés

d'integració)

temàtica: PROBLEMES

grup: PSC

identi: 132/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: quins són els més importants d'aquests conflictes culturals que vostès han detectat, que estan plantejats en la societat catalana en aquest moment i en la gironina en particular, i quines solucions creuen vostès les més adequades?

temàtica: PROBLEMES / CONFLICTES

grup: CIU

identi: 132/2/2

tipus preg: Arg.

formul preg: a les terres gironines —concretament, sobretot, a les comarques de la Selva i del Gironès, potser el Baix Empordà— s'han generat nombroses iniciatives en aquest sentit; creu que obeeix a algunes raons concretes, a alguna problemàtica especial que han tingut aquestes comarques, o a l'especial sensibilitat d'uns grups de gent o a pura casualitat?

temàtica: PROGRAMES PER A LA IMMIGRACIÓ

grup: PSC

identi: 102/6/3

tipus preg: Int.

formul preg: Aleshores, bé, programes específics, si n'hi ha,...

temàtica: PROGRAMES PER A LA IMMIGRACIÓ

grup: CIU

identi: 121/2/3

tipus preg: Int. (total)

formul preg: Respecte als programes que preveu el Pla interdepartamental, s'ha parlat abans —em penso que ha estat el senyor Oliart— sobre la motivació de la societat en general. S'ha previst, en aquest sentit, la participació directa de la societat civil en algun d'aquests programes?

temàtica: PROGRAMES PER A LA IMMIGRACIÓ

grup: PSC

identi: 121/3/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: Aleshores, és en aquest sentit que jo li voldria demanar..., no que ens expliqui quin programa (programes interdepartamentals) creu ella que s'hauria d'aplicar, però com veu aquesta qüestió, i si ja hi ha experiències.

temàtica: PROGRAMES PER A LA IMMIGRACIÓ

grup: CIU

identi: 121/2/4

tipus preg: Int.

formul preg: la quarta pregunta, també referida als programes, és si s'han posat ja en marxa, si han començat a desenvolupar-se o, si no, en tot cas, quin és el procés que s'ha pensat seguir per desenvolupar-los.

temàtica: PROGRAMES PER A LA IMMIGRACIÓ

grup: PSC

identi: 102/6/1

tipus preg: Int.

formul preg: és a través dels programes generals que té l'Ajuntament plantejat ("que s'atenen els problemes de les persones magribines), o bé si existeix algun programa específic per millor atendre les problemàtiques tan ben diferenciades del col·lectiu de magribins?

temàtica: PROGRAMES PER A LA IMMIGRACIÓ

grup: CIU

identi: 122/2/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: m'agradaria saber quina diferència existeix (...) entre els programes del Comitè Internacional de la Creu Roja sobre aquest aspecte i els programes de l'oficina central de la Creu Roja espanyola. És a dir, en certa manera, si el nostre programa, doncs, una mica en la línia que deia el senyor Rodri, és un programa autònom, i que té unes característiques que no es repeteixen ni fora de Catalunya ni als altres estats d'Europa. Aquest seria un primer aspecte.

temàtica: PROGRAMES PER A LA IMMIGRACIÓ

grup: PSC

identi: 10271/4

tipus preg: Arg.

formul preg: ...organitzacions no governamentals i les associacions de Rubí, com participen en el programa municipal i en la defensa dels drets dels immigrants?

temàtica: PROGRAMES PER A LA IMMIGRACIÓ

grup: PSC

identi: 114/1/2

tipus preg: Int. (total)

formul preg: quina és la problemàtica entre els diferents habitants que viuen a la ciutat de Barcelona, i a Ciutat Vella en particular, si s'han detectat actituds de rebuig molt clares

temàtica: RACISME / XENOFÒBIA / REBUIG

grup: PSC

identi: 157/1/2

tipus preg: Arg.

formul preg: vostè sap —i abans s'hi ha referit— que en aquest moment es proposa que les actituds racistes siguin un agreujant en un delicte determinat, però, en canvi, no es parla de tipificar les reaccions d'actitud racista com un delicte, i aquest diputat estaria d'acord que es tipifiqués d'aquesta manera perquè crec o creu, em sembla, el meu grup, que això seria necessari, i li pregunto quina és, des d'aquest punt de vista, la seva concepció d'aquest, i la seva opinió.

temàtica: RACISME / XENOFÒBIA / REBUIG

grup: CIU)

identi: 062/3/1

tipus preg: Arg.

formul preg: Ha parlat de missatges xenòfobs des de l'escola i, concretament, des de llibres de text. M'agradaria que pogués explicitar ho.

temàtica: RACISME / XENOFÒBIA / REBUIG

grup: CIU

identi: 102/2/1

tipus preg: Arg.

formul preg: (Rubi) em sembla que seria un bon cas per veure si hipotètiques o embrionàries actituds de rebuig de cara a la immigració de treballadors estrangers,...

temàtica: RACISME / XENOFÒBIA / REBUIG

grup: IC

identi: 102/2/1

tipus preg: Arg.

formul preg: A mi m'ha interessat molt una expressió que ha dit l'alcalde de Viladecans, quan deia que el rebuig és més al pobre que no pas a la persona que ve d'una altra cultura i, en tot cas, m'agradaria molt que això ho comentés una mica més,...

temàtica: RACISME / XENOFÒBIA / REBUIG

grup: CIU

identi: 102/3/4

tipus preg: Int.

formul preg: el senyor alcalde ha dit que el rebuig, principalment, podia produir-se, si és que es produeix, per causes econòmiques més aviat. Pregunto: han detectat alguna vegada altres causes també, per exemple, de religió, de llengua...de conductes presumptament delictives?

temàtica: RACISME / XENOFÒBIA / REBUIG

grup: CIU

identi: 216/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: Heu dit que som el nord del sud, en un moment donat. Heu parlat d'un 2%, més o menys, d'immigrats a l'Estat espanyol, i parlàveu de xifres entre el 6 i el 7% a França, Alemanya. Considereu que hi ha diferències acusades, específiques i singulars, en el sentiment de rebuig racista o xenòfob entre la gent d'aquests països europeus, d'un lloc a l'altre?

temàtica: RACISME / XENOFÒBIA / REBUIG

grup: PSC

identi: 048/3/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: voldriem saber si a les comarques gironines hi ha hagut concentracions que sobrepassessin aquests marges, aquest 10 o aquest 15% i, aleshores, si en virtut d'això s'han produït o s'han detectat alguns casos de rebuig entre la població autòctona envers aquestes poblacions immigrades. I si s'han produït, doncs, aleshores, quines han estat, aparentment, les causes que han originat aquesta actitud de rebuig.

temàtica: RACISME / XENOFÒBIA / REBUIG

grup: PSC

identi: 081/6/1

tipus preg: Atg.

formul preg: sobre el grau d'acolliment que la societat de Santa Coloma té respecte a aquests col·lectius estrangers, (...), si a partir d'aquesta crisi econòmica s'han detectat llavors alguns fenòmens o algunes actituds de rebuig envers ells.

temàtica: RACISME / XENOFÒBIA / REBUIG

grup: CIU

identi: 048/6/1

tipus preg: Arg.

formul preg: s'han trobat amb casos de rebuig o també de solidaritat dels catalans envers els treballadors immigrants?

temàtica: RACISME-REBUIG / SOLIDARITAT

grup: PSC

identi: 163/3/2

tipus preg: Int.

formul preg: Y luego si ustedes han observado en la población de Cataluña algún sentimiento de rechazo hacia ustedes en virtud de la diferencia cultural o de la diferencia étnica que pueda haber.

temàtica: RCISME / XENOFÒBIA / REBUIG

grup: ERC

identi: 102/1/2

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: Com han vist vostès aquest cas (el del reagrupament familiar) i com el solucionen?, perquè, si de cas, els en portaré dos o tres que jo no sé com resoldre.

temàtica: REAGRUPAMENT FAMILIAR

grup: ERC

identi: 157/2/2

tipus preg: Int.

formul preg: com s'aplica o no s'aplica realment ja el problema de la reagrupació familiar, on encara aquí hi han gravíssims problemes.

temàtica: REAGRUPAMENT FAMILIAR

grup: PP

identi: 132/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: Ens agradaria molt comptar amb un resum d'activitats de la seva Fundació i, d'altra part, conèixer una mica quins són els mitjans amb què compten per fer la seva tasca, amb quin pressupost, quantes persones.

temàtica: RECURSOS DE LES ORGANITZACIONS

grup: PP

identi: 121/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: Jo li demanaria, senyor conseller, que ens expliqués quina és aquesta mesura de dedicació de recursos a un cas i a l'altre cas, dels dos casos, que vostè ha dit, de treballadors que vénen aquí, i li agraeixo moltíssim la seva exposició.

temàtica: RECURSOS PER A LA IMMIGRACIÓ

grup: ERC

identi: 051/2/1

tipus preg: Int.

formul preg: conèixer les característiques del suport que rep l'entitat que ell representa, de part de les distintes administracions presents al país, i de manera particular de la Generalitat de Catalunya; les característiques, diguem-ne, econòmiques, materials, humanes i institucionals, cas que hi siguin.

temàtica: RECURSOS PER A LA IMMIGRACIÓ

grup: PSC

identi: 122/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: com vostès s'organitzen per a l'obtenció d'aquestes proves (per aconseguir l'estatut de refugiat), com poden arribar-hi perquè realment ho veig molt difícil.

temàtica: REFUGIATS

grup: CIU

identi: 122/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: vostès deien, concretament, que un dels objectius d'ACSAR era, precisament, facilitar, a la llarga, a mitjà i a llarg termini, el retorn d'aquests estrangers al seu país d'origen i, en aquest sentit, nosaltres voldríem saber què passa amb els altres immigrants, en aquest cas refugiats, que no els és reconeguda la seva situació? És a dir, què passa realment des de la perspectiva personal, individual?

temàtica: REFUGIATS

grup: CIU

identi: 122/1/2

tipus preg: Int.

formul preg: amb aquest 4 o 5% de reconeguts, nosaltres voldríem conèixer si realment amb l'experiència que vostès tenen i amb els grups que vostè ha anomenat, si realment s'integren socialment, amb quina problemàtica laboral es troben, si és que realment, doncs, poden inserir-se laboralment, i quin percentatge dels que la situació del seu país d'origen s'ha resolt i que ha permès el seu retorn, realment, han tornat al seu país.

temàtica: REFUGIATS

grup: ERC

identi: 122/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: fins a quin punt a Catalunya tindrem dificultats a tenir una oficina única (que no depengui de Madrid) per al refugiat

temàtica: REFUGIATS

grup: IC

identi: 122/1/2

tipus preg: Int / Arg

formul preg: si es pogués fer alguna mena d'actuació més enllà d'estrictament l'agilitació burocràtica (per part de Madrid) —per dir-ho d'alguna forma—, algun tipus d'actuació que poguessin fer des de grups polítics, des d'entitats, des de l'Administració (catalana) per tal de facilitar els objectius que vostè plantejava d'acollida i d'integració d'aquestes persones (dels refugiats).

temàtica: REFUGIATS

grup: IC

identi: 122/1/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: si pogués explicar una miqueta més aquesta proposta que vostè feia al final de descentralització dels serveis socials per a refugiats.

temàtica: REFUGIATS

grup: PSC

identi: 122/1/2

tipus preg: Int.

formul preg: vostè ens ha dit que tenen aquests peticionaris de refugi, d'asil, vostès els tenen sis mesos acollits, però, en canvi, després ens ha dit que els permisos triguen un any, un any i mig, de mitjana. Aleshores, què passa al cap dels sis mesos si encara no han obtingut els permisos, què passa amb aquestes persones?

temàtica: REFUGIATS

grup: CIU

identi: 121/1/3

tipus preg: Arg.

formul preg: Pensa que la majoria dels immigrants nord-africans són aquí i pensen quedar-se definitivament aquí, o pensen estar aquí un temps i marxar després? Perquè, si la veritat és aquesta segona qüestió, dificultaria molt la integració, evidentment.

temàtica: RETORN AL PAÍS D'ORIGEN

grup: ERC

identi: 062/4/4

tipus preg: Int.

formul preg: si és que n'hi ha que tornen al seu país, que m'imagino que deu ser molt poca gent; en tot cas, si no són expulsats per la policia. Només saber això.

temàtica: RETORN AL PAÍS D'ORIGEN

grup: IC

identi: 082/1/3

tipus preg: Int. / Arg. (total)

formul preg: si vostès han detectat en els seus estudis voluntat de retorn de la gent, de la població immigrada, als seus països d'origen.

temàtica: RETORN AL PAÍS D'ORIGEN

grup: CIU

identi: 102/3/2

tipus preg: Int.

formul preg: com es pot controlar o com es porten a cap les vacunacions dels infants d'aquests immigrants?

temàtica: SANITAT (Assistència)

grup: PSC

identi: 081/2/2

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: si aquesta proposta d'actuació sobre els no legalitzats si ens la podria ampliar una mica, també. És a dir, hi ha una proposta d'atenció a les persones que no tenen Seguretat Social per facilitar l'atenció.

temàtica: SANITAT (Assistència)

grup: CIU

identi: 169/2/3

tipus preg: Arg.

formul preg: quina és la resposta (mèdica) que s'hauria de donar respecte als immigrants en situació il·legal

temàtica: SANITAT (Assistència)

grup: ERC

identi: 169/2/4

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: com a metge(..), trobaria a faltar algun protocol o alguna normativa que els ajudés, a vostès, a treballar,

temàtica: SANITAT (Assistència)

grup: PSC

identi: 122/2/1

tipus preg: Int.

formul preg: La primera de les preguntes fa referència a la segona de les seves recomanacions que és —diuen— normalitzar l'atenció sanitària als estrangers immigrants. En relació amb això, ens agradaria saber quina és la situació actual i què s'hauria de fer?

temàtica: SANITAT (Assistència)

grup: PSC

identi: 051/5/1

tipus preg: Arg.

formul preg: quins són aquests problemes i quins són els problemes addicionals per motiu de la universalització de l'atenció sanitària que suposa l'atenció als treballadors immigrants.

temàtica: SANITAT (Assistència)

grup: PSC

identi: 081/5/1

tipus preg: Int.

formul preg: Quins són els procediments d'accés a l'assistència ambulatoria de la Seguretat Social?, o bé si hi ha una cobertura benèfica assistencial per part de l'Ajuntament pel que fa als immigrants il·legals.

temàtica: SANITAT (Assistència)

grup: ERC

identi: 182/1/3

tipus preg: Int. (total)

formul preg: vostès tenen constància que hi ha molts casos que a urgències no s'ha atès ciutadans que no són catalans?

temàtica: SANITAT (Assistència)

grup: CIU

identi: 169/2/1

tipus preg: Arg.

formul preg: de quina manera s'hauria de donar una resposta efectiva i positiva als problemes de salut dels immigrants en situació legal,

temàtica: SANITAT (Assistència)

grup: ERC

identi: 182/1/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: Vostès han fet alguna cosa en aquest sentit (per garantir el dret a l'assistència sanitària)?

temàtica: SANITAT (Assistència)

grup: ERC

identi: 169/2/2

tipus preg: Int. / Arg. (total)

formul preg: han vist que hi havia una altre que manava més que vostè, metge, sobre aquell senyor per aquella malaltia?

temàtica: SANITAT (Autoritat dels metges)

grup: CIU

identi: 169/2/4

tipus preg: Int.

formul preg: quin coneixement teniu vós del que es fa arreu del país, de Catalunya, sobretot amb metges que treballen a l'atenció primària, i si existeix coordinació entre el vostre servei i les unitats existents,

temàtica: SANITAT (Coordinació de serveis)

grup: CIU

identi: 169/2/5

tipus preg: Int.

formul preg: si en els cursos que heu organitzat vosaltres a l'Hospital de Sant Jaume han participat metges de països d'origen d'aquests immigrants

temàtica: SANITAT (Cursos d'especialització)

grup: PSC

identi: 081/6/2

tipus preg: int.

formul preg: si vostès tenen algun estudi o han detectat algunes malalties específiques d'aquests col·lectius, i sobretot ens interessaria saber si està coberta d'alguna manera o tenen vostès algun programa per assistir aquells treballadors estrangers que no estan coberts per la Seguretat Social per raó que no tenen un treball estable o que estan en una situació irregular.

temàtica: SANITAT (Malalties / assistència)

grup: PSC

identi: 081/5/1

tipus preg: Int.

formul preg: Quines són les malalties comunes que tenen registrades, diferenciant magribins i africans? —si és que realment hi ha malalties que es diferencien per part d'uns i d'altres immigrants.

temàtica: SANITAT (Malalties)

grup: PSC

identi: 082/2/2

tipus preg: Arg.

formul preg: com interpreten aquesta pujada d'una malaltia infecciosa com la tuberculosi.

temàtica: SANITAT (Malalties)

grup: CIU

identi: 169/2/2

tipus preg: Arg.

formul preg: fins a quin punt en el grup de població que vosaltres heu atès,(..)la incidència de la tuberculosi i les malalties de transmissió sexual en el camp dels immigrants ha

fet que, percentualment, hagi suposat un problema de salut pública.

temàtica: SANITAT (Malalties)

grup: IC

identi: 169/2/1

tipus preg: Arg.

formul preg: ja en aquests moments comença a haver-hi situacions de malalties psiquiàtriques?

temàtica: SANITAT (Malalties psiquiàtriques)

grup: ERC

identi: 169/2/3

tipus preg: Int.

formul preg: ... què porten de malaltia ells cap aquí? I quina cosa és la primera que ells no coneixien com a malaltia i que agafen una vegada aquí..

temàtica: SANITAT (Malalties)

grup: ERC

identi: 169/2/1

tipus preg: Int. (total)

formul preg: continuen practicant aquí la seva medicina?

temàtica: SANITAT (Medicina pròpia)

grup: PSC

identi: 102/1/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: En aquesta direcció, jo li volia fer una pregunta i és si també s'han trobat amb problemes per a tot el tema dels permisos sanitaris per a les botigues de venda de vianda, les carnisseries.

temàtica: SANITAT (Permisos sanitaris per a la comercialització de vianda)

grup: PSC

identi: 081/6/3

tipus preg: Int.

formul preg: en les compareixences anteriors s'ha detectat que en aquests col·lectius hi ha bastant de tuberculosi, no? Aleshores, voldríem saber si vostès han detectat això, també, a Santa Coloma.

temàtica: SANITAT (Malalties)

grup: PSC **identi:** 081/2/1
tipus preg: Int. / Arg.
formul preg: evolució d'aquestes malalties (que es contagien amb facilitat, com les de transmissió sexual), particularment tuberculosi, i com pensen que s'ha d'enfocar la situació.
temàtica: SANITAT(Malalties)

grup: PSC **identi:** 182/1/1
tipus preg: Int.
formul preg: sobre aquest aspecte de sensibilització de l'opinió pública quant a la recepció dels treballadors immigrants i quant a la convivència, que, naturalment, hem de tenir tots els catalans amb totes les persones que ens puguin venir de diferents cultures, què és el que ha fet Justícia i Pau i què és el que pensa fer?
temàtica: SENSIBILITZACIÓ DE L'OPINIÓ PÚBLICA

grup: PSC **identi:** 132/4/1
tipus preg: Int.
formul preg: Ell ha parlat d'alguns objectius prioritaris que té la Fundació..., bé, que té el GRAMC, associació GRAMC, i entre aquests ha parlat concretament d'actuacions de sensibilització envers els col·lectius de treballadors estrangers, però prioritàriament envers la societat acollidora. És un tema que m'interessa molt i, aleshores, la meua pregunta és molt concreta: quin tipus d'actuacions estan fent, quines pensen realitzar i quines pensen vostès que s'haurien de realitzar si tinguessin els mitjans apropiats?
temàtica: SENSIBILITZACIÓ DE L'OPINIÓ PÚBLICA

grup: ERC **identi:** 132/1/1
tipus preg: Int.
formul preg: a mi m'agradaria veure si..., vostès, de quina manera ho pateixen i quan parlen d'això de sensibilització de l'opinió pública podrien estar pensant ja en alguna mena —no ho sé— d'actuacions o d'uns certs suports que podrien necessitar a fi que realment el treball que vostès fan després es trobés compensat, que sé jo, amb programes televisius, amb una manera de comportar-se la societat catalana, amb uns intercanvis culturals, amb unes programacions des del Govern de la Generalitat en aquests intercanvis d'escolars que vénen aquí, escolars que van d'allà cap a aquí, d'això que deia vostè, fer sessions, etcètera.
temàtica: SENSIBILITZACIÓ DE L'OPINIÓ PÚBLICA

grup: ERC **identi:** 062/2/2
tipus preg: Arg.
formul preg: aquestes campanyes (les de "sudaca" "moro" ...) (...), contribueixen a difondre

l'insult, més que no pas a corregir el tracte entre la gent, no? Quina és la vostra valoració, en tot cas?

temàtica: SENSIBILITZACIÓ DE L'OPINIÓ PÚBLICA

grup: IC

identi: 081/1/2

tipus preg: Int.

formul preg: el tipus d'actuació que vostès han fet per sensibilitzar, si hi ha algun tipus d'actuació concreta.

temàtica: SENSIBILITZACIÓ DE L'OPINIÓ PÚBLICA

grup: ERC

identi: 062/2/1

tipus preg: Arg.

formul preg: no creieu que fóra millor, Parlament i Govern català, en la mesura del que pugui fer, (...), treballar a fi de normalitzar al màxim allò que la llei ja preveu. I no deixar, diguem-ne, en una situació tan precària coses que realment clamen injustícia, diguem-ne d'arrel, no?
Aleshores, la pregunta és aquesta: campanyes o normalitat?

temàtica: SENSIBILITZACIÓ DE L'OPINIÓ PÚBLICA

grup: PSC

identi: 121/5/3

tipus preg: Int. (total)

formul preg: si vostès pensen esmerçar, diguem-ne, mitjans, tant des del punt de vista material, com des del punt de vista dels diners necessaris, per fer una àmplia campanya de sensibilització permanent, perquè no s'ha de fer un sol dia o en una sola ocasió, sinó que jo crec que ha de ser una campanya de sensibilització permanent, sobre els aspectes, diguem-ne, de valor positiu que comporta l'entrada aquí d'immigrants.

temàtica: SENSIBILITZACIÓ DE L'OPINIÓ PÚBLICA

grup: ERC

identi: 163/2/2

tipus preg: Int.

formul preg: Sí, molt breument, senyor Sepa, de cara al drama que aquests dies ens ocupa a tots els que tenim televisor i llegim els diaris, que és allò de Ruanda. Vostè sap, té constància de si hi han africans ruandesos a Barcelona amb l'avinentsa de promoure algun dia, aquests dies, una acció de solidaritat o de...?

temàtica: SOLIDARITAT

grup: PSC

identi: 114/1/5

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: el que els vull preguntar és si vostès tenen en compte això del llinar de tolerància en el moment en què dissenyen la seva política d'immigració per a la ciutat de Barcelona. Si el tenen com a criteri de treball. Si el tenen en compte o pensen que no s'ha de tenir en compte. Seria molt interessant de conèixer.

temàtica: TOLERÀNCIA

grup: IC

identi: 122/2/1

tipus preg: Arg.

formul preg: en aquests moments, per l'explicació que ens ha fet el compareixent anterior d'ACSAR i també per alguns comentaris de vostès, això (la migració econòmica i la migració política), de fet, està tractat en la legislació i en el funcionament quotidià per part de les institucions com quelcom separat. Doncs, m'agradaria conèixer la seva reflexió de per què ho han ajuntat i si d'aquí se'n derivarien propostes de cara a tractar aquests temes integralment per part d'altres institucions.

temàtica: TRACTAMENT INTEGRAL DE LA IMMIGRACIÓ

grup: PSC

identi: 062/4/1

tipus preg: Int.

formul preg: sobre els treballs i rams de la producció en què s'ocupen majoritàriament els treballadors estrangers i si existeixen estadístiques

temàtica: TREBALL

grup: PSC

identi: 082/1/2

tipus preg: Int.

formul preg: conèixer en quins treballs són en els que es desenvolupen, freqüentment, els treballadors estrangers, sobretot els magribins i tots els que vénen del Tercer Món.

temàtica: TREBALL

grup: IC

identi: 081/3/3

tipus preg: Int.

formul preg: M'ha sorprès el fet que digués que hi havia persones estrangeres que, d'alguna manera, ja tenien capacitat per generar pròpies empreses i propis sistemes de treball social. Jo no coneixia aquesta experiència en altres llocs, per tant, només una miqueta més d'informació, si us plau, en relació amb això, i si són gent que porten molt temps aquí, etcètera.

temàtica: TREBALL

grup: IC **identi:** 081/3/1

tipus preg: int. / Arg.

formul preg: Quan vostès parlaven de la competitivitat que hi pot haver entre persones que vénen de fora, persones que són del país, jo li voldria preguntar si el tipus de feina que fan és un tipus de feina que la gent del país no vol fer, si això també és un exemple que es dona a Santa Coloma, i que sí que es dona en molts altres llocs de Catalunya que ja hem anat preguntant en aquesta Comissió.

temàtica: TREBALL

grup: PSC **identi:** 114/1/1

tipus preg: Int.

formul preg: ens interessaria saber els treballadors immigrants que estan aquí, a Barcelona ciutat, en quin tipus de treballs majoritàriament desenvolupen la seva activitat.

temàtica: TREBALL

grup: PSC **identi:** 062/4/2

tipus preg: Int.

formul preg: saber l'estabilitat, o sigui, el grau d'estabilitat d'aquests tipus de treballs.

temàtica: TREBALL

grup: IC **identi:** 081/1/1

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: si el tipus de tasques que fan les persones immigrades acostumen a ser tasques que la gent de Manlleu no vol fer i si això, en aquest moment de crisi econòmica, que ja s'ha iniciat fa ben bé un temps, si han vist que això ha tingut alguna modificació.

temàtica: TREBALL

grup: PSC **identi:** 062/3/1

tipus preg: Arg.

formul preg: quina postura tenen els sindicats, tant el d'UGT, com el de Comissions Obreres, davant d'aquesta problemàtica? (conciliar els conceptes de solidaritat amb els conceptes —o la realitat— d'una oferta insuficient de treball)

temàtica: TREBALL

grup: PSC **identi:** 051/4/1

tipus preg: Int.

formul preg: per aclarir tots aquests dubtes i tal és bo saber exactament en quines ocupacions i en quins treballs s'ocupen aquests treballadors estrangers.

temàtica: TREBALL

grup: PSC

identi: 102/4/3

tipus preg: Int. / Arg.

formul preg: quins tipus de treballs són els més usuals, els que aquesta gent està ocupant. I quina acceptació tenen també respecte als altres treballadors de la zona que treballen conjuntament amb ells.

temàtica: TREBALL

grup: PSC

identi: 062/2/1

tipus preg: Int.

formul preg: quines són les gestions que vostès (les org. sindicals) fan per treure aquests treballadors d'aquesta situació que els dona una doble marginalitat: a aquesta il·legalitat que abans vostès han apuntat que es dona a la situació espanyola, a la situació catalana, s'hi suma aquesta il·legalitat molt concreta, que ben segur que es pot resoldre des d'aquí, de l'economia submergida, del treball clandestí.

temàtica: TREBALL (clandestí)

grup: CIU

identi: 082/2/1

tipus preg: Arg.

formul preg: en quin ministeri o en quin àmbit de l'Administració creu que s'hauria d'ubicar la resolució de la problemàtica de la immigració: de Justícia?, de Serveis Socials? Quins avantatges portaria un o l'altre?

temàtica: UBICACIÓ MINISTERIAL (d'immigració)

grup: CIU

identi: 216/2/3

tipus preg: Arg.

formul preg: ha parlat d'integrar —em sembla que ha sigut el senyor Kouanou, perdó— els valors en el currículum escolar. No és només integrar els valors; és a dir, jo crec que tothom diu..., la societat..., és a dir, ara és un tema, fins i tot, no només cap a la gent immigrada d'altres cultures, jo crec que és un tema candent en la societat, que realment cal retrobar aquells valors que animen la societat i que realment la solidaritat és un d'ells molt important. El que passa, el que passa és que això és molt fàcil de dir, i el que passa també és que és una qüestió que no és només si fem una llei o posem en el currículum que s'arreglarà; és a dir, ja hi és: els preàmbuls de totes les lleis diuen que hem d'anar cap a una societat que sigui, doncs, igualitària, solidària, que garanteixi els drets fonamentals de tota la persona a autorealitzar-se; això ja hi és; és un tema de realment com es transmet

això, eh?

temàtica: VALORS

grup: CIU

identi: 216/2/4

tipus preg: Arg.

formul preg: De fet, no m'ha contestat allò dels valors en l'ensenyament. Per tant, potser és que... El senyor Kouanou... (veus de fons), sí, perquè deien allò del currículum a l'ensenyament, de poder-hi posar temes de treball per la solidaritat, i jo li deia que això és molt fàcil de dir-ho, però que, en tot cas, és un tema d'actituds i que s'ha d'integrar molt bé. Com ho resoldria vostè?

temàtica: VALORS

grup: CIU

identi: 121/1/1

tipus preg: Arg.

formul preg: Ha parlat, la senyora Losada, de conceptes de civisme i de ciutadania, i, per altra banda, de les associacions islàmiques. Llavors, fins a quin punt xoquen, tant en la teoria com en la pràctica, aquestes dues coses?

temàtica: VALORS

grup: PSC

identi: 132/4/2

tipus preg: Arg.

formul preg: dins d'aquesta mateixa pregunta d'actuacions d'integració envers els dos col·lectius, el nostre i el dels treballadors estrangers, si les campanyes que es fan, o aquestes actuacions de sensibilització que es fan envers els col·lectius estrangers, si es subratlla o es fa èmfasi en el tema de l'acceptació dels valors democràtics per part d'aquests treballadors estrangers que vénen, i, sobretot, pel que fa referència al problema de la dona, que tots sabem que és un problema molt important, i que, lògicament, en la mesura que, en això, es facilités la comprensió del que significa acceptar els valors democràtics per part d'aquests col·lectius, jo crec que es facilitaria molt l'acceptació i la comprensió per part dels mateixos catalans, de la mateixa societat acollidora.

temàtica: VALORS DEMOCRÀTICS

grup: ERC

identi: 082/2/1

tipus preg: Arg.

formul preg: si em pogués il·lustrar una mica, amb tots aquests anys que he perdut el tren, de saber, una mica, doncs, des del Cidob, com es veu avui al món l'emigració.

temàtica: VISIÓ DE L'EMIGRACIÓ

grup: ERC **identi:** 169/1/3
tipus preg: Int. / Arg.
formul preg: quina mena de catalans són o gent d'aquí que treballen en aquest Centre
temàtica: VOLUNTARIAT

grup: PSC **identi:** 132/2/2
tipus preg: Arg.
formul preg: Bé, si em podia dir alguna cosa respecte al voluntariat, és a dir, el programa d'alfabetització amb base en voluntaris
temàtica: VOLUNTARIAT

grup: PSC **identi:** 122/3/2
tipus preg: Int.
formul preg: L'Institut Català del Voluntariat col·labora amb la Creu Roja? O sigui, aquests voluntaris que, teòricament, s'apunten a aquest Institut Català del Voluntariat: hi ha una col·laboració o hi ha una desviació, segons les necessitats que puguin tenir determinades associacions o entitats, cap a aquí?
temàtica: VOLUNTARIAT

Annex III: les macropreguntes

Descripció dels codis:

DS-48 = Diari de Sessions, n. 48

CIU-1 = Primera pregunta del *Grup Parlamentari de Convergència i Unió*

1r = Repregunta que formula el portaveu parlamentari en la seva primera intervenció.

Macropreguntes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió

DS- 48

CIU-1:

El Sr. SALVATELLA: Bé, senyor Giol, ens heu explicat una mica, en part, de l'Informe aquest de..., anomenat «de Girona», el qual fa referència a qüestions, diguem-ne, d'àmbit català. Però també em sembla que seria interessant que ens poguéssiu explicar, d'entrada, el procediment que s'ha seguit en l'elaboració d'aquest estudi; és a dir, a partir de qui i de com l'ha fet, com s'ha fet, amb quin tipus de reunions o comissions i quin ha estat el procediment de l'elaboració.

CIU-2:

El Sr. ESTEVE I FIGUERAS: Gràcies, senyor president. Senyor Giol, en un estudi d'informe com el que heu fet i que heu dit que havia durat, doncs, dos anys, pràcticament, ens agradaria saber quines són les dificultats principals que han sorgit quant a l'elaboració, a la confecció d'aquest informe.

CIU-3:

La Sra. VIDAL: Estem en una comissió en la qual se us va demanar que ens presentéssiu tot <I>L'Informe de Girona<D>. Jo diria que potser hem començat la primera sessió de la Comissió plantejant vosaltres unes mesures de xoc, i que això hauria de ser al final del treball d'aquesta Comissió.

Llavors, jo us voldria demanar... És a dir, en l'estudi que es presenta, en aquest, no hi ha les mesures de xoc. Com hi heu arribat? Sabem la important tasca que esteu fent i, per tant, sé que teniu molta experiència, però ens interessaria saber realment com s'arriba a aquestes mesures de xoc, per què només ens expliqueu aquí les que afecten el Govern de la Generalitat --encara que ho heu dit, jo crec que val la pena insistir-hi-- i, per altra banda, saber si heu estudiat quines repercussions... Hi ha un gran problema, que crec que tenim pendent, de situació de molta il·legalitat en el col·lectiu d'immigrants; encara que tinc la certesa que no s'ha de parlar de «problema», aquest sí que és un problema: hi ha gent que no està regularitzada i que, per tant, estan en unes situacions encara més precàries, no? Per tant, valdria la pena, potser, que d'aquests temes també ens diguéssiu la vostra opinió, sisplau.

CIU-4:

El Sr. SALVATELLA: Sí, moltes gràcies, senyor president. Senyor Giol, li agraeixo molt les explicacions que ens està donant sobre el fenomen de la immigració, evidentment aquest fenomen ve condicionat, en aquests moments i sempre, per les lleis que ens regeixen, i és en aquest sentit que voldria fer-li la següent pregunta. Quin criteri té la Comissió que ha fet l'estudi aquest de Girona sobre el marc legal espanyol sobre estrangeria?

CIU-5:

El Sr. ESPADALER: Gràcies, senyor president. Lligant una mica amb el que deia el senyor Giol fent referència a la situació centreeuropea, que ens ha de servir una mica com a lliçó --i en això estariem bastant d'acord--, la meua pregunta va centrada..., és una mica doble. Per una part, si ens poguéssim informar una mica, tenint en compte que és una Comissió informativa per recaptar informació, si ens podria informar una mica sobre quines són les directrius comunitàries o dels països centreeuropeus en relació amb el tema i, per altra part, fins a quin punt existeix una normativa comunitària, no que sigui d'un país centreeuropeu, sinó del marc comunitari, i quina aplicació tindria a Catalunya, quins efectes tindria a nivell de Catalunya.

Moltes gràcies.

CIU-6:

El Sr. ESTEVE I FIGUERAS: En la seva ja llarga experiència, sobretot en el camp de la immigració, que els ha portat a la confecció d'aquest informe, s'han trobat algun cas, o sigui, s'han trobat amb casos de rebuig o també de solidaritat dels catalans envers els treballadors immigrants?

CIU-7:

El Sr. SALVATELLA: Moltes gràcies, senyor president. Senyor Giol, fins ara --i crec que és just-- hem estat parlant dels drets dels immigrants. Li voldria plantejar un tema que potser és menys agraït, però que també és real, que són els deures. Ens hem plantejat el tema de la integració des del punt del país? La Comissió aquesta de l'estudi de Girona se l'ha plantejat? Per posar un exemple: fins a quin punt influeix que alguns, o bastants, d'aquests treballadors vinguin aquí sense voluntat de quedar-s'hi a viure, sinó només per passar-hi un temps, guanyar uns diners i retornar al seu lloc d'origen?

DS-51

CIU-1:

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor president. Senyors representants de SOS Racisme, nosaltres hem escoltat amb atenció la seva intervenció, que agraïm, per altra banda, evidentment que hagin volgut venir a il·lustrar-nos amb les seves experiències; ara, nosaltres, a través meu, presentem una primera pregunta que ens semblava..., potser a vostès els semblarà sobrer, però, és clar, a nosaltres ens sembla més aviat elemental perquè desconexem molt les seves activitats i la seva pròpia personalitat. Nosaltres, com altres grups de la cambra, hem sol·licitat la seva presència perquè, doncs, a través de reculls de premsa, a través d'altres difusions dels mitjans informatius hem anat veient que vostès, doncs, intervenen en aquest tema, que és angoixant i preocupant i per això el Parlament va constituir per unanimitat aquesta Comissió.

Però la veritat és que no sabem massa exactament vostès què fan, i, per altra banda, en la intervenció inicial que ha fet el senyor Camps, doncs, hem vist que han anat molt directament --diguem-ne-- a les últimes conseqüències, des del nostre punt de vista, de la seva compareixença davant la Comissió, que és fer ja propostes concretes i això em sembla que és una mica el que ens anem trobant amb tots els altres compareixents. És clar, nosaltres no som una comissió d'investigació, sinó una comissió d'estudi; nosaltres voldríem, com a diputats membres del Parlament, fer-nos una consciència clara i documentada sobre la realitat de casa nostra en aquest problema, les seves manifestacions i també, òbviament, és molt important aquest apartat de propostes concretes. I, per tant, és clar, ens hem sentit una mica decebuts per aquesta poca..., aquesta excessiva limitació només a propostes concretes. I per això, doncs, la primera pregunta que formulem nosaltres és aquesta de dir: bé, vostès, exactament, doncs, qui són i com actuen; són un grup informal o tenen personalitat jurídica; quines activitats fan; vostès han elaborat estudis, tenen enquestes, tenen material que ens puguin fer arribar?

Per altra banda, potser més amb un esperit de tiferia veiem que a altres països, especialment a França, hi ha una organització molt activa i molt important que té el mateix nom; vostès hi tenen alguna relació o és que l'han utilitzat per aprofitar també aquest ressò ciutadà que té aquesta manifestació francesa que a casa nostra, doncs, seguim molt de prop, etcètera? Vol dir que, en definitiva, tot el que vostè ens vulgui explicar a l'entorn d'aquest tema. Exactament, vostès qui són i què fan.

Moltes gràcies, senyor president.

CIU-1r:

El Sr. ESCUDÉ: De fet no, gràcies, senyor president, només agrair la resposta i, doncs, manifestar que la impressió que n'he tret, de la resposta del representant d'aquesta entitat, és que em sembla que, fonamentalment vostès deuen ser o són una entitat d'acció, de lluita contra aquest flagell del racisme, més que d'elaboració d'estudis o enquestes. De totes formes, jo el que voldria dir és que si vostès, actualment o en el futur, disposessin de material objectiu de cens o d'estadístiques, doncs, una recopilació d'aquestes denúncies, de les dades que obtinguin, de les respostes, doncs, dels agents de l'autoritat, etcètera, els agrairíem si ens ho poguessin fer arribar perquè ens podria ser útil, doncs, per incorporar-ho als nostres treballs.

Moltes gràcies, senyor president.

CIU-2

El Sr. VARELA: Gràcies, senyor president. Doncs, molt breument, ens agradaria que el senyor Pere Camps ens expliqués una mica els temes que ja s'han parlat en diverses intervencions sobre la col.laboració amb les institucions. Han sortit alguns temes lligats amb ensenyament, que per cert, entre parèntesis, la Generalitat no té totes les competències; té moltes competències, però no totes. Per exemple, en la qüestió que vostè plantejava, de legalitzar els estudis, doncs, probablement no sigui competència de la Generalitat; s'hauria d'estudiar més a fons, no?

Però han sortit diverses qüestions: la falta de formació professional, aquesta qüestió del Centre Intercultural de Catalunya, la qüestió de l'habitatge a Rubí, etcètera, no? Però m'agradaria si ens poguéssiu fer una valoració de la col.laboració amb les diverses administracions, si n'estan satisfets; en què va bé, en què no va bé i què n'esperen en el futur; que es fes aquesta valoració.

CIU-3:

El Sr. SALVATELLA: Moltes gràcies, senyor president. Bé, l'existència d'una organització com SOS Racisme, amb un títol, diguem, tan impactant, ja denuncia que alguna cosa no funciona bé en la nostra societat.

Vostè, senyor Camps, ha parlat, en la seva primera intervenció, d'una sèrie de publicacions de caràcter racista, nazi, xenòfob; jo voldria saber fins a quin punt es pot, en la legalitat actual, fins a quin punt es pot prohibir o controlar l'aparició d'aquestes publicacions perquè, evidentment, hi ha llibertat d'expressió... Segurament que ells no ho permetrien, si es canviessin els papers, però normalment els que no creuen en els procediments democràtics són el que més s'aprofiten de la permissivitat que aquests mateixos procediments permeten, no?

Però jo, la pregunta concreta és: fins on és possible de controlar l'aparició d'aquesta premsa que està, evidentment, fent bastant de mal a l'opinió pública?

CIU-4:

El Sr. ESPADALER: Gràcies, senyor president. Bé, l'exposició ha estat, per al meu gust --i aquesta és una opinió particular--, potser excessivament sintètica; ens hagués agradat poder escoltar una mica amb més profunditat.

I el sentit de la meua pregunta va sobre un tema que..., no sé si s'escau fer-la a un representant de Caritas de la diòcesi de Barcelona, però en tant que representant de Caritas, potser sí que ens podrà donar una mica de resposta. I és que al llarg de totes les compareixences que s'han anat fent en aquesta Comissió sempre ens hem centrat molt en la problemàtica urbana de la immigració. En aquesta Comissió i en aquest Parlament hi ha molts membres que no són, precisament, d'àrees urbanes, i el sentit de la meua pregunta anava una mica en aquesta línia, si ens poguéssiu explicar una mica les feines... Suposo que la infraestructura s'ha de centralitzar d'alguna manera, però a veure quina és la feina que està fent Caritas en zones potser no tant, no tant urbanes, o bé molt més rurals o bé en altres capitals catalanes on els problemes d'immigració són bastant clars, bastant evidents, també. Veure una mica quina és aquesta feina fora del que és l'àrea metropolitana de Barcelona.

CIU-5:

El Sr. VARELA: Sí, la nostra pregunta era una mica de marc general, de com fer compatible la integració en el país amb el respecte de la cultura pròpia dels immigrants que vénen, no? Però, en casos concrets, ens agradaria saber com... --vostès que coneixen tan bé aquesta problemàtica--, doncs, els casos més innocus que aquí, que per al nostre coneixement no s'han donat, però que s'han donat a França i que podrien passar aquí, de nenes musulmanes o marroquines que van a l'escola amb el mocador --el xador, em sembla, no?--, o bé casos més dramàtics com la mutilació del clítoris. És a dir, que en el curs de formació global per a dones del Marroc que han explicat..., ens agradaria que ens poguéssiu explicar una mica més en què consisteix i com enfoquen aquests problemes concrets que he esmentat.

CIU-5r:

El Sr. VARELA: No, també agrair la magnífica intervenció del senyor Masllorens, realment també ens quedem amb les ganes d'aprofundir més en el curs de formació global, més detalls, més qüestions que semblen interessants i que potser, doncs, un altre dia caldria..., si poguéssiu també enviar-nos informació al respecte, sobre aquesta qüestió, també seria interessant, eh?

CIU-6:

El Sr. SALVATELLA: Moltes gràcies, senyor president. És possible que alguns dels aspectes d'aquesta pregunta hagin ja estat contestats amb anterioritat, de tota manera jo voldria incidir en un dels aspectes. Heu constatat, senyor Masllorens, les dificultats evidents d'integració del col·lectiu magribí, molt per sobre d'altres col·lectius africans quant a dificultats, i heu parlat també de problemes d'alfabetització.

I, en aquest sentit, i particularment en el camp de l'alfabetització, amb tots els condicionants que s'hi donen de llengua, religió, cultura, etcètera, etcètera, es dona, suposo, una problemàtica específica. Cal un tractament especial, un tractament diferenciat envers aquest col·lectiu d'immigrants? Han d'alfabetitzar-se en la seva pròpia llengua, per exemple?

DS-62

CIU-1:

La Sra. CAPELL: Senyor president, senyors i senyores diputades, al senyor Josep Bel: m'agradaria que ens expliqués amb més detall què volia dir quan ens demanava un espai als mitjans de comunicació per als immigrants? M'agradaria que ens ho aclarís una miqueta.

CIU-2:

El Sr. SALVATELLA: Sí, moltes gràcies, senyor president. Em sembla que ha estat el senyor Bel que ha parlat d'unes experiències dintre de l'àmbit d'Europa quant a consells d'immigració; ha parlat de la Llombardia i també, he entès, d'Alemanya. Ens agradaria si ens poguéssiu ampliar una mica aquesta informació i parlar dels resultats que s'han obtingut, possibles o..., en fi, ens sembla que d'alguna manera sempre és bo aprofitar l'experiència dels altres.

CIU-2r:

El Sr. SALVATELLA: Bé, no, en tot cas fer notar que des del meu parer suposo que algunes d'aquestes experiències es veuran afectades pels acords de Maastricht en el sentit aquest que exposava, no?

CIU-3:

El Sr. SALVATELLA: Sí, moltes gràcies, senyor president. Em sembla que ha estat el senyor Bel que ha parlat d'una cosa que jo considero preocupant i, en certa manera, molt greu.

Ha parlat de missatges xenòfobs des de l'escola i, concretament, des de llibres de text. M'agradaria que poguéssiu explicar-ho.

CIU-4:

El Sr. SALVATELLA: Moltes gràcies, senyor president.

S'ha parlat abans que amb les actuacions sobre els fets aquests de la immigració, hi havia manca de mitjans. Llavors, jo pregunto: els sindicats normalment reben mitjans per a aquestes actuacions? D'on provenen, de quin tipus?

CIU-4r:

El Sr. SALVATELLA: Sí, gràcies, senyor president. De la intervenció del senyor Hidalgo dedueixo que no existeixen unes aportacions regulars i reglades en aquest sentit, sinó que són aportacions purament ocasionals i en pla, diguéssim, de bona voluntat.

CIU-5:

El Sr. SALVATELLA: Moltes gràcies, senyor president. Ha sortit ara en la conversa el nom de dues organitzacions, concretament AMIC i CITE; m'agradarien unes lleugeres precisions sobre com funcionen aquests àmbits, de qui depenen, qui els componen, quins resultats obtenen i, sobretot, quins són els seus àmbits territorials d'actuació.

CIU-6:

El Sr. SALVATELLA: Sí, moltes gràcies. Hi ha un fet que és evident i que aquí també se n'ha parlat, un fet que és totalment negatiu que és el dels guetos; s'ha parlat que, per exemple, ja n'hi ha alguns de consolidats. He sentit parlar de Viladecans, per exemple. Bé, jo preguntaria, en tot cas, quines accions de prevenció es poden fer i, en els casos aquests, de fets ja consumats, com el que he esmentat abans, què caldria fer?, quines intervencions són possibles?, quins ja estan consolidats?

CIU-7:

El Sr. SALVATELLA: Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc i en nom dels companys del Grup voldria donar les gràcies als senyors Gómez i Biskit per les seves amables intervencions.

La primera pregunta que voldria formular és la següent: contempla el CITE, entre les seves tasques d'informació, la identitat de Catalunya, la seva realitat històrica i cultural?, i en quin grau?

CIU-7r:

El Sr. SALVATELLA: Sí, només una precisió, si és que es pot fer, quan em parreu que en uns casos us decanteu pel català i en altres pel castellà, per quins criteris ho feu?

CIU-8:

El Sr. SALVATELLA: Moltes gràcies, senyor president. Em sembla haver sentit parlar en les intervencions anteriors de nou oficines del CITE a Barcelona, concretament. És evident que aquest fenomen de la immigració és un fenomen estès arreu del país; llavors he vist en una d'aquestes revistes que ens heu fet arribar que hi ha alguna altra oficina, em sembla haver vist a Lleida i a Tarragona. Bé, jo parlo per les meves comarques de Girona, en tot cas. Com atendre-les, si no hi tenim cap oficina, allà? Com s'hi arriba, a la gent? És un problema que hi és present, a les comarques de Girona.

CIU-8r:

El Sr. SALVATELLA: Bé, no, agrair la informació i, en tot cas, reivindicar la possibilitat que les comarques de Girona, en un futur proper, puguin tenir una oficina d'aquest tipus.

CIU-9:

El Sr. SALVATELLA: Moltes gràcies, senyor president. M'interessaria conèixer l'espai territorial en què actua el CITE i, en el seu cas, les possibles connexions amb altres organitzacions que actuen en altres comunitats autònomes de l'Estat espanyol.

CIU-10:

El Sr. VARELA: Sí, gràcies, senyor president. Aquesta pregunta està a la base de precisar una mica l'abast real del problema de la bossa de clandestins. En aquestes dades del recull que ens han facilitat, a la pàgina 6, hi ha a Catalunya --veig aquí-- set mil persones, immigrants, a les quals s'ha denegat la regularització. Per tant, haig d'entendre que és el mínim nombre d'aquesta bossa. És a dir, m'agradaria saber l'abast, a quanta gent afecta aquest problema d'immigrants clandestins? I, després, com estan distribuïts, si es pot saber, una mica.

I, finalment, han parlat que la resolució d'aquest problema recau essencialment en el Govern central, però que vostès demanaven a la comunitat autònoma, que havien fet gestions per intentar que l'autonomia s'impliqués en aquest problema i ajudés a resoldre'l. Quin tipus de gestions són aquestes que han fet, si és que les han fetes?

DS-67

CIU-1:

El Sr. DESCALS: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, senyora Roque, en el llibre <I>Noves tecnologies i desafiament socio-econòmic<D>, vostè mateixa, en un paràgraf, esmenta uns aspectes del Mediterrani i diu concretament: «El Mediterrani té una constitució fràgil. Factors demogràfics, urbanístics, de medi ambient i socio-econòmics situen aquell espai en un escenari ple de riscos, riscos que per mitjà de les noves tecnologies es converteixen, alhora, en desafiaments que cal superar.» I més tard diu també que «la història ens demostra que el procés no és lineal».

En aquest mateix llibre, el senyor Humberto Colombo parla de «la societat de la comunicació» i després parla també de l'anomenada «desmaterialització de la societat». És a dir, el pas dels béns materials a la informació, el pas dels productes als serveis, i el pas de l'eliminació del moviment de persones per les videoconferències i el fax.

Llavors, tenint en compte tots aquests aspectes, la meua pregunta és la següent: fins a quin punt les noves tecnologies de la informació que generen aquesta societat de la comunicació i aquesta desmaterialització de la societat poden ajudar a homogeneïtzar, estimulant i implicant l'individu, en aquest cas l'immigrant, en tots els àmbits socials?

Moltes gràcies.

CIU-1r:

El Sr. DESCALS: No, era simplement per... La meua pregunta anava més concretament dirigida a totes les tecnologies de la informació. És a dir, a aquest transvasament de pensaments o de manera d'actuar, o de notícies que servissin. Fins a quin punt això pot servir per integrar o, en tot cas, conviure amb respecte en una societat en la qual constantment pot haver-hi la influència de les migracions?

CIU-2:

El Sr. SALVATELLA: Sí, moltes gràcies, senyor president. Senyora Roque, és evident que en l'àmbit mediterrani a què ens estem referint s'està produint des de fa temps un corrent d'immigració del sud cap al nord. Particularment, és important l'aportació feta en aquest sentit pels països nord-africans. Aquesta immigració moltes vegades, en especial la magribina, comporta evidents problemes en l'àmbit religiós. L'Institut d'Estudis Mediterranis ha contemplat en els seus treballs aquesta problemàtica? Quines solucions possibles hi ha respecte a la integració d'aquests immigrants?

CIU-3:

El Sr. CAMPUZANO: Sí, gràcies, senyor president. En anteriors compareixences en aquesta mateixa Comissió alguns dels participants han manifestat les seves opinions al voltant d'un element que no només configura les polítiques d'immigració a l'Estat, sinó arreu d'Europa, que són els sistemes de quotes per limitar o per fixar els determinats contingents d'estrangers en els diferents països europeus. I sabem,

evidentment, que aquesta és una qüestió que s'escapa, diguem-ne, del nivell competencial del Govern de la Generalitat i del mateix Parlament de Catalunya.

Però molt en la línia de la reflexió que el senyor Rodri li feia a vostè anteriorment, ens agradaria saber quina opinió li mereix el sistema de quotes per tal de fixar el nombre d'estrangers que poden arribar a un estat com a mecanisme per tal d'establir polítiques d'immigració correctes i encertades.

Moltes gràcies, senyor president.

CIU-4:

El Sr. DESCALS: Sí. Gràcies, senyor president. Bé, hem escoltat atentament les seves explicacions i, en tot cas, a mi m'agradaria, si pogués donar-nos més detalls, sobre aquest procés d'investigació, concretament encarregat pel Departament de Benestar Social del Govern de Catalunya.

Gràcies.

CIU-4r:

El Sr. DESCALS: Sí, només simplement demanar si dintre d'aquests pressupòsits que vostès estan investigant, hi intervé també l'aspecte del que vostè ha parlat abans de l'impacte de l'aplicació de la Llei d'estrangeria.

Gràcies.

DS-81

CIU-1:

El Sr. VARELA: Bé, moltes gràcies, senyor president. En nom del nostre Grup, primer de tot és obligat felicitar els representants de l'Ajuntament de Manlleu per la seva exposició tan exhaustiva i didàctica i essencialment per la tasca que estan fent, que és un exemple per a molts indrets de Catalunya. Nosaltres el que voldríem és que se'ns fes, si pogués ser, una mena d'avaluació d'aquests cinc anys de tanta feina i concretar una mica més quines actuacions, de totes aquestes que ens han detallat, consideren vostès més integradores, les que afavoreixen més la integració de les persones que han vingut a treballar i a viure a Catalunya.

Quins col·lectius de persones autòctones són més sensibles a aquesta integració? Quines --o si es vol a l'inrevés-- són més refractàries a aquesta feina que fan vostès?

Després també ens interessaria que ens poguessin donar una pinzellada almenys de si els immigrants també són sensibles a la cultura catalana, també si ells es van integrant progressivament, doncs, als nostres costums, a la llengua, a la manera de fer d'aquí.

Després també potser seria interessant veure si tantes entitats --hem vist que hi han diverses entitats que hi col·laboren--, si no fa difícil la col·laboració entre elles o si la coordinació a vegades..., que no hi hagin entrebancs involuntaris, òbviament, no?

I també agrairíem que ens aclarís l'experiència del ban de l'Ajuntament de Manlleu que feia garantia dels habitatges, exactament com va anar, eh? I si molta gent s'hi va poder acollir, amb aquest ban, amb aquesta garantia que va donar l'Ajuntament de Manlleu.

I, finalment, que no ho heu posat aquí a l'escrit, però també un membre del nostre Grup s'interessa per l'àmbit d'actuació si..., ens ha semblat que no només atenen persones que treballen a Manlleu sinó que el seu àmbit d'actuació és supramunicipal. Doncs, explicar una mica més aquesta qüestió.

CIU-1r:

El Sr. VARELA: No, només simplement --moltes gràcies--, simplement afegir aquella qüestió de l'àmbit d'actuació. O sigui, si atenen molts immigrants de fora de Manlleu, o no.

CIU-2:

El Sr. VARELA: Moltes gràcies, senyor president. Bé, en primer lloc, en nom del Grup, voldríem felicitar la senyora Nogués per la brillant exposició, tot ràpidament però molt exhaustiva i que demostra que realment estan fent una feina molt important, i que nosaltres felicitem per aquesta seva sensibilitat.

Voldriem preguntar que tot aquest pla demostra que hi ha molta feina, deu costar molt a l'Ajuntament de Vic. Quina valoració té tot aquest pla i quin tant per cent del pressupost municipal s'emporta, s'enduu aquest pla, que deu costar força diners, no?

I, després, hi ha una qüestió que..., hem parlat de l'imam, de la mesquita. En converses amb persones de Vic o de la comarca, ens havia arribat la informació que l'imam actuava a les escoles, també. O que en sortir de les escoles l'imam influïa sobre l'educació d'aquests nens, des del punt de vista religiós. Realment, aquesta qüestió presenta problemes respecte a la integració dels immigrants o no? O sigui, seria la segona pregunta que fariem.

CIU-3:

El Sr. VARELA: Moltes gràcies, senyor president. Bé, també ara toca i és obligat agrair --obligat i de cor-- a l'Ajuntament de Mataró la feina que fa. Obligat perquè en casos anteriors també ho hem agraït --hem començat d'aquesta manera la intervenció-- perquè demostra una gran tasca i una gran sensibilitat en un camp vital per al nostre país com és la integració de la gent que ve a treballar aquí.

Voldria fer dues o tres preguntes. Primera, doncs, aquesta feina tan important requereix un pressupost, un pressupost important. Si ens poguéssim precisar la quantia que destina l'Ajuntament, aproximadament, la quantia que destina l'Ajuntament de Mataró a aquesta feina i el tant per cent que suposa del pressupost.

Després s'ha dit --em sembla que ha estat la senyora Francesca Floriach-- que l'Ajuntament feia d'intermediari, ha dit, amb els immobiliaris, d'intermediari per aconseguir pisos per als immigrants. Precisar una mica més aquesta... en què consisteix aquesta feina d'intermediari, amb una mica més de detall, això.

La tercera pregunta. Bé, aquesta qüestió que el senyor Herrero ha enfocat --jo crec que amb encert, perquè és una qüestió vital, de l'idioma, aquesta qüestió de l'idioma--, com veu el futur? És a dir, vostè ha dit que es va normalitzant. Però, es va normalitzant cap on? Vull dir, podem guanyar aquesta gent perquè vagin a més cotes de catalanització? Accepten més la nostra cultura? Què hauriem de fer per anar en aquesta línia?

I, finalment, la quarta seria: vostè ha dit que no s'ha treballat prou des de l'Administració, des de les diverses administracions, el fet de compartir els àmbits. Que era difícil la... Què creuen vostès que caldria fer, des de l'Ajuntament, per millorar aquesta... Quines mesures concretes per millorar aquesta possibilitat de compartir àmbits entre les diverses...

CIU-4:

El Sr. VARELA: Sí, moltes gràcies, senyor president. Agrair la intervenció dels representants de Santa Coloma. Em sap greu que sigui tard; llavors, només faré una pregunta, en «ares» de la brevetat.

De les diverses coses que ha dit, interessants, i que seria bo poder aprofundir..., però almenys una seria: ha dit, finalment, que una de les reivindicacions del col·lectiu d'immigrants és tenir una intervenció més directa en l'educació dels nens --ha dit això--, a través de l'imam, a través de la mesquita, i diu: «i això ja comença a presentar alguns problemes»; li agrairia una explicació més exhaustiva de quins són aquests problemes i com els enfoquen i, realment, quan diuen que volen intervenir més directament, de quina manera, és a dir, què vol dir exactament?

DS-82

El Sr. VARELA: Sí, gràcies, senyor president. Bé, en primer lloc, en nom del nostre Grup Parlamentari, voldriem agrair la presència del senyor Jordi Porta, del senyor Jordi Pascual, que, amb la seva exposició, que és interessant... Ara, a nosaltres, amb tota sinceritat, més que una descripció --que és el que ha anat fent vostè-- ens interessen, més que res, propostes, és a dir, normes que ens puguin guiar cap a una acció política posterior, és a dir... I surt aquí la pregunta que nosaltres els fariem; és a dir, per exemple, el senyor Jordi Porta ha dit que hi havia una certa dispersió, o molta dispersió, d'entitats que s'ocupen d'aquesta problemàtica. Llavors, la pregunta seria: caldria reduir-les?, és bo que hi hagi tanta dispersió?, seria bo que se'n proposés una reducció?, es coordinen les diverses entitats que s'ocupen d'aquestes qüestions?, seria bo que es fes una coordinació? --per exemple.

Després..., i ara el senyor Jordi Pascual, parlant de la política de l'habitatge, anava dient «s'ha constatat un amuntegament, s'ha detectat...», etcètera... Quines propostes creu que s'haurien de fer o què proposen, vostès, per reduir aquesta problemàtica?

Una tercera pregunta. En relació amb l'educació d'adults, constaten que hi ha poc català en els immigrants. Què farien?, o què s'hauria de fer?, vaja; o sigui, què aconsellen a les administracions que facin en aquest camp, per disminuir aquest desconeixement del català?

I, finalment, el senyor Porta ha assenyalat que l'aplicació de la Llei provoca diferències vinculades al territori. Podria concretar-ne algunes aquí, a Catalunya, i entre Catalunya i la resta de l'Estat espanyol, d'aquestes diferències vinculades al territori? Podria assenyalar-ne les causes, si són històriques, sociològiques, culturals, econòmiques o altres?

Bé, aquestes són les preguntes. Gràcies.

CIU-2:

El Sr. VARELA: Sí, gràcies, senyor president. En primer lloc, en nom del nostre Grup, donar les gràcies al senyor Josep Ribera, del Cidob, per la seva brillant exposició, que ens ha obert moltes línies de reflexió, però per concretar faria només dues o tres preguntes, de les moltes que es podrien fer.

En primer lloc, vostè ha assenyalat, com un cert retret, que la problemàtica de la immigració depengué del Ministeri de l'Interior. La pregunta és en quin ministeri o en quin àmbit de l'Administració creu que s'hauria d'ubicar la resolució de la problemàtica de la immigració: de Justícia?, de Serveis Socials? Quins avantatges portaria un o l'altre?

Després, una altra pregunta; vostè ha dit que faltaven, que falten investigacions serioses. Col·labora la seva entitat amb altres entitats per intentar coordinar esforços i veure si aquesta investigació es pot dur a terme?

I tercer punt, tercera pregunta: ha esmentat que ens cal un diàleg profund entre la nostra cultura i les cultures que ens arriben; per exemple, com s'hauria de fer aquest diàleg profund?, quins suggeriments ens faria vostè perquè aquest diàleg sigui profitós i, per exemple, també si es pogués valorar les persones, si la gradació entre els immigrants que ens arriben, entre els primers immigrants, que potser són els més inconformistes, o sigui les etapes de les immigracions, els primers que vénen i els que vénen després, que potser no estan tan motivats, no?

Aquestes són les preguntes que voldria fer.

Gràcies, senyor president.

DS-102

CIU-1:

El Sr. SALVATELLA: Sí, moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, evidentment, agrair a la representació de l'Ajuntament de Rubí, especialment a la senyora Bel, la seva exposició i fer un parell de preguntes.

Vostè ha parlat al començament que, a part del col·lectiu nord-africà, hi havia també un important col·lectiu d'immigrants d'Amèrica del Sud. És evident que el grup nord-africà ha de plantejar problemes molt més específics per qüestions de cultura, de religió i per molts altres, de llengua. Però, jo volia preguntar, en tot cas: el col·lectiu aquest sud-americà si té algun tractament específic o han detectat vostès algun problema específic d'aquest grup.

I, en segon lloc, si no ho he entès malament, vostè ha parlat també de facilitar-los, en el cas dels magribins, un cementiri per al seu ús i això em sorprèn una mica perquè penso si no serà d'alguna manera fomentar també una separació, quan el que interessa és la integració. Pensem en el cas a l'inrevés; suposo que no hi ha cap problema que s'enterrí en un cementiri dels --diguéssim-- catòlics, que s'hi enterrí, doncs, unes persones d'aquesta altra procedència.

Res més, gràcies.

CIU-1r:

El Sr. SALVATELLA: No, no, gràcies. Només, en tot cas, fer constar que, a criteri meu, el fet que abans hi hagués una diferenciació entre el cementiri catòlic i el no catòlic..., em sembla que haver superat això és un avenç.

CIU-2:

El Sr. ESCUDÉ: Sí, gràcies, senyor president. Bé, podríem fer moltes preguntes. No ho sé, suggeriria molt una expressió que ha dit la senyora Bel, quan ha dit «integració, sí, però assimilació, no»; això donaria peu a molta discussió. Però no és aquest el tema que voldria preguntar. Perquè, és clar, vostè, senyora Bel, quan ha començat, ha dit: «bé, venim de l'Ajuntament de Rubí, vostès ja tenen moltes experiències, no hi afegiran gran cosa». Home, jo crec que vostè té raó en el terreny de les actuacions, perquè realment les actuacions que fa l'Ajuntament de Rubí, doncs, són similars o paral·leles amb les altres actuacions que ens han explicat altres representants d'altres municipis de Catalunya. Ara, la nostra Comissió és una comissió que té un camp molt ampli i un dels temes que, almenys a mi, m'ha preocupat sempre i que és difícil, és al·lusi de tractar, perquè és un tema d'actituds, és una qüestió que cada vegada en parlem més: si a Catalunya hi ha racisme, si no hi ha racisme, si hi ha rebuig o no. O sigui, que és un tema que no és de prestació de serveis, de drets humans, sinó d'actituds col·lectives enfront dels immigrants.

I aleshores, sí que jo crec que Rubí --jo que precisament esperava que vinguessin vostès per fer aquesta pregunta--... perquè em sembla que Rubí és una població que és molt adequada per saber exactament quin és el problema, perquè hi ha qui diu que la sensació o les actuacions de rebuig dels habitants de Catalunya en un moment determinat --que se'n detecten-- de cara a la immigració, especialment la nord-africana o de l'Àfrica en general, doncs, és fruit d'una concepció, d'una mentalitat diferent, i per això la senyora Barenys ha parlat d'una sèrie de temes, doncs, de concepció, mentalitat, de formació religiosa, de concepció del món, etcètera. I, en canvi, hi ha altres vegades que sembla que l'actitud del rebuig fonamentalment no és això, sinó que és una actitud econòmica d'afrontar una competència en el mercat de treball, més en moments de crisi, i, és clar, això és un tema que veiem que Europa, a la resta d'Europa, es va produint molt més i aquest és un tema que a molts de nosaltres ens preocupa: la incidència que pot tenir en aquests moments i, sobretot, l'evolució futura.

Aleshores --com deia-- Rubí em sembla que ens podria... --no ho sé, perquè reconec que és un tema difícil de concretar; a l'hora d'especificar serveis a l'Ajuntament, és molt fàcil de saber quins serveis fa; ara, saber vostès quines idees tenen, com capten les actituds dels rubinencs, ja és més aleatori. Insisteixo que Rubí em sembla que és molt important perquè és una ciutat --ara és una ciutat-- que és molt especial. Perquè vostè ens parlava que Rubí té 51.000 habitants, ara ja és una ciutat i etcètera; però, és clar, Rubí ha canviat moltíssim en pocs anys i és una ciutat --jo diria-- molt atípica; fa trenta anys tenia 8.000 habitants. Jo hi tinc parents, a Rubí, o hi tenia parents, a Rubí, i, doncs, he tractat bastant Rubí i Rubí sempre era una ciutat, a la Catalunya tradicional, de les més obertes que existien, o sigui, les que estan més en contacte amb totes les novetats del món. Rubí, quan van aparèixer a Catalunya diverses confessions protestants, a Rubí van arrelar; quan hi va haver el moviment esperantista, un dels llocs on va arrelar més, a Rubí. Els gitanos de Rubí estan integrats totalment, però és el primer cas de massiva aportació de gitanos a una població de Catalunya. No ho sé, en molts camps: el tema del teosofisme, el gran centre teosofista de Catalunya era Rubí.

Per tant, era una ciutat molt oberta, era un molt poble molt obert. I, en canvi, en aquests anys hi ha hagut un canvi molt important de Rubí, perquè avui dia, doncs d'aquests 50.000 habitants n'hi ha 40.000 o 35.000 que són gent que ha arribat en els darrers anys a Rubí, que són gent d'un nivell econòmic relativament baix; per molta gent, Rubí és purament una ciutat dormitori, tot i que té molta indústria. Aleshores, em sembla que seria un bon cas per veure si hipotètiques o embrionàries actituds de rebuig de cara a la immigració de treballadors estrangers, per veure si, primera, si a Rubí hi ha casos d'aquestes actituds de rebuig, actituds racistes, i si vostès podrien diferenciar si és una actitud general o si està especificada --diguem-ne-- amb rubinencs de classe treballadora que veuen..., perquè hi ha casos, almenys personalment ho he observat, que veuen l'immigrant no com un immigrant d'una altra llengua, d'una altra raça, una altra religió..., sinó com un competidor en el mercat de treball immediat de peonatge o de treball poc especialitzat, o bé, si és una cosa de tipus general, en què realment aquest aspecte, doncs, pot arribar fins al detall aquest dels cementiris, doncs, que és una actitud de dues societats, de dos mons que no es comprenen. Per això, a mi m'agradaria fer-li aquesta pregunta, perquè Rubí em sembla que seria un lloc per poder determinar si hi ha aquesta diferenciació o no.

CIU-2r:

El Sr. ESCUDÉ: Sí, gràcies. Només per dir que no és el problema! Realment, em sembla que la resposta de la senyora Bel ens dona satisfacció i encoratja que moltes prevencions que hi han hagut, doncs, si realment aquesta actitud de Rubí, doncs, és l'actitud general de Catalunya, em sembla que podem estar tranquils davant d'un hipotètic moviment xenòfob. Ara, cal mantenir aquesta actitud.

Moltes gràcies.

CIU-3:

El Sr. SALVATELLA: Sí, moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, agrair la presència aquí del senyor alcalde de Viladecans i els seus col·laboradors i també, evidentment, les seves explicacions que estimo molt oportunes i molt ponderades. I formular unes breus preguntes.

Respecte a aquest col·lectiu de la immigració, hi ha dos grups que són --em sembla-- particularment afectats, més que altres, que és el de les dones --que ja se n'ha parlat també una mica--, i el dels infants. Llavors, respecte a aquest problema que s'origina quan l'immigrat fa venir la seva dona, quan és aquí, hi ha la qüestió de la poligàmia, a veure si realment té influència aquest fet en aquesta situació.

Respecte als infants, una qüestió: s'ha parlat de l'escola, evidentment, una qüestió de l'escola; s'ha notat alguna vegada rebuig dins de l'escola dels infants immigrants a nivell de companys, per exemple?

I, després, una qüestió sanitària: com es pot controlar o com es porten a cap les vacunacions dels infants d'aquests immigrants?

Finalment, una qüestió referent al rebuig; el senyor alcalde ha dit que el rebuig, principalment, podia produir-se, si és que es produeix, per causes econòmiques més aviat. Pregunta: han detectat alguna vegada altres causes també, per exemple, de religió, de llengua...

El Sr. SALVATELLA: ...de conductes presumptament delictives?

Res més.

CIU-3r:

El Sr. SALVATELLA: Moltes gràcies. No, no per pregar --moltes gràcies, senyor alcalde--, sinó per fer, si se'm permet, una petició a la presidència.

Dintre d'uns dies --em penso que és el 5 i 6 d'octubre-- a Girona hi ha unes jornades sobre immigració, arran d'aquests col·lectius que varen fer aquelles propostes sobre immigració de Girona. Penso que és difícil que els senyors i senyores diputats puguin assistir-hi perquè coincideix amb sessió plenària del Parlament, però a mi m'agradaria fer la petició, si la presidència ho considera bé, que hi hagués una adhesió, almenys, de la Comissió a aquestes jornades.

DS-114

CIU-1:

El Sr. DESCALS: Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, agrair la presència i les intervencions de la senyora Vintró i del senyor Urenda. La senyora Vintró ha fet --com sempre-- una intervenció doblement clàssica: per ser professora de grec i per l'exposició clara i ordenada que reconeixem i recordem *d'in illo tempore* en aquest Parlament. Però, de totes maneres, a mi m'agradarien, encara, unes quantes precisions sobre el seu plantejament més aviat polític-filosòfic del tema.

La senyora Vintró ha parlat de quatre punts i ha dit, en primer lloc, que hi hauria d'haver unes polítiques i unes mesures de l'Estat; després una responsabilitat que corresponia al conjunt de les forces polítiques; després la màxima intervenció dels agents socials, i finalment ha parlat de la necessitat d'una coordinació, d'una col·laboració, d'una cooperació, i ha aixecat la bandera de la subsidiarietat. Bé, llavors, les meves preguntes serien, en aquest aspecte, en aquest conjunt de posicions, on queda situada la ciutat?

Un segon aspecte seria: des de l'Ajuntament de Barcelona, i essent una ciutat, diguem-ne, doncs, exclusiva en molts aspectes, com s'entendria la subsidiarietat? I si Barcelona en aquest àmbit és una excepció o pot comparar-se dintre de la xarxa de ciutats europees, ara que estem a punt d'entrar a la Unió Europea, si en aquesta xarxa hi ha ciutats similars a Barcelona i si, doncs, en aquestes converses s'ha apuntat cap a problemes iguals amb solucions iguals, o solucions diverses.

Moltes gràcies, senyor president.

CIU-2:

El Sr. SALVATELLA: Sí, gràcies, senyor president. En primer lloc, agrair a la senyora Vintró i al senyor Urenda la seva presència aquí i les seves intervencions. Una part de les preguntes que pensava fer les ha fet ja abans el senyor Oliart; per tant, renunciaré a repetir-les.

Només dues coses molt breus. Existeix, a nivell de la ciutat de Barcelona, un estudi prou precís sobre la procedència dels immigrants, i també sobre la llengua i la religió d'ells, de cadascun? I, segona

pregunta: s'ha parlat de concentracions especials dins la ciutat, s'ha parlat, per exemple, del districte primer; es té coneixement des de l'Ajuntament de l'existència de possibles guetos en algun lloc determinat?

Moltes gràcies.

El Sr. SALVATELLA: La llengua i la religió.

CIU-3:

El Sr. CAMPUZANO: Sí, gràcies, senyor president. Moltes de les afirmacions i informacions que avui s'han donat aquí han estat molt interessants i molt suggerents, i obren, doncs, moltíssims camps de reflexió.

Però, hi ha una afirmació que ha fet el senyor Urenda que la trobo especialment interessant, és aquesta diferenciació que ha fet entre estrangers i minories, minories nacionals, minories ètniques o minories religioses. Interessant pels aspectes quantitius, que segurament, doncs, a mesura que passi el temps podrem anar coneixent quin és el nombre exacte de persones que van adquirint la nacionalitat espanyola, quin procés d'integració tenen aquestes persones en la vida social i cultural del nostre país i fins i tot quines perspectives hi ha d'evolució d'aquests col·lectius.

Jo crec que aquesta és una qüestió que en una perspectiva de mitjà i llarg termini és molt interessant. Però no és només pels aspectes quantitius, sinó també pels aspectes jo crec que de fons i que són els que centren a la llarga el debat, no només d'aquesta Comissió, sinó del conjunt de polítiques que es fan en aquest terreny, que és el model cultural i social que anem a construir.

La senyora Vintó, crec que responent al senyor Descals, parlava de les revoltes d'aquestes segones generacions, que hi ha hagut aquests darrers mesos, especialment a l'Estat francès, també a Alemanya, en el conflicte amb les minories turques, etcètera, i que d'alguna manera el que ens han de fer reflexionar -- em sembla a mi, almenys-- és que les polítiques d'immigració no han de donar respostes només a curt termini i moltes vegades les polítiques que fem des de les administracions tenen sentit en aquest curt termini, sinó que cal que els donem el seu sentit en el mitjà i el llarg termini, perquè és possible que moltes vegades donant respostes a aquests problemes que avui necessiten això, doncs, respostes de les administracions, no sapiguem crear aquell marc que ens pugui permetre evitar en el futur aquesta manca d'integració i aquesta manca de consens social al voltant de la presència a les societats occidentals de ciutadans i ciutadanes de procedència religiosa, cultural, ètnica diferent. Crec que és important que tinguem les xifres i tinguem les dades, però també és important que sapiguem treballar en aquesta perspectiva del mitjà i llarg termini.

Moltes gràcies, senyor president.

CIU-3r:

El Sr. CAMPUZANO: Repreguntar, segur que no. En tot cas, la intervenció aquesta ens podria obrir també un altre interessant debat.

Moltes gràcies.

DS-121

CIU-1:

El Sr. SALVATELLA: Sí, moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, per agrair l'exposició i les respostes de la senyora Losada, que em semblen prou interessants. I, si vostè m'ho permet, agruparia dues o tres preguntes en una sola intervenció.

Ha parlat, la senyora Losada, de conceptes de civisme i de ciutadania, i, per altra banda, de les associacions islàmiques. Llavors, fins a quin punt xoquen, tant en la teoria com en la pràctica, aquestes dues coses?

Per altra banda --el senyor Oliart n'ha parlat una mica abans--, fins a quin punt estan disposats, en general, els immigrants nord-africans d'integrar-se en la societat catalana? Tenim, per exemple, altres precedents; penso jo, per exemple, en els emigrants de l'Estat espanyol, que varen anar, doncs, anys enrere a Suïssa o a Alemanya; penso que van haver de renunciar a moltes coses dels seus costums i adaptar-se, moltes vegades, a la realitat d'aquelles societats centroeuropees. No creu, senyora Losada, que és necessari una certa adaptació i renúncia, moltes vegades, de part de la cultura que s'ha portat per adaptar-se aquí? S'ha parlat, també, per exemple, de la qüestió de la poligàmia, i que és molt difícil de resoldre aquesta

qüestió des d'aquí. Bé, voldria aportar una dada: tinc entès, per exemple, que Estats Units no va acceptar l'Estat de Utah fins que la seva majoria de mormons no van renunciar a la poligàmia.

Finalment, una última pregunta. Pensa que la majoria dels immigrants nord-africans són aquí i pensen quedar-se definitivament aquí, o pensen estar aquí un temps i marxar després? Perquè, si la veritat és aquesta segona qüestió, dificultaria molt la integració, evidentment.

Moltes gràcies.

CIU-1r:

El Sr. SALVATELLA: No, gràcies. Només una petita cosa. Creu possible, com l'exemple que li he posat abans, de Nord-amèrica, que es pogués solucionar la qüestió aquesta de la poligàmia, pel fet que poguessin renunciar-hi?

CIU-2:

El Sr. SALVATELLA: Sí, moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, i en nom del meu Grup, per agrair la presència i les explicacions del senyor conseller i per constatar, evidentment, per les intervencions anteriors, que el problema, doncs, és complex, el problema de la immigració, però que és un problema que tenim davant i que hem d'afrontar. Ja és complex, entre d'altres coses, perquè, com diu un dels meus companys: «El nom no fa del tot la cosa», i, per una banda, ni tots els treballadors estrangers són immigrants ni, evidentment, tots els immigrants són treballadors. Però jo tenia, concretament, per nom del meu Grup, quatre preguntes. Si em permet el senyor president, les agruparé en una sola intervenció.

Em sembla que ha estat el senyor, l'honorable conseller que ha dit, abans, ha esmentat les jornades d'immigració de Girona. Evidentment que hi ha hagut una important tasca realitzada per la Comissió d'Associacions i Organitzacions No Governamentals de les Comarques de Girona, respecte a les cinquanta propostes sobre immigració que es van presentar i a les jornades que hi ha hagut posteriorment. La pregunta concreta, aquesta primera, és: s'han tingut en compte propostes per a l'elaboració del Pla interdepartamental d'immigració?

Segona pregunta. Respecte al Govern estatal, s'ha dit, també, que el Govern de Madrid està realitzant o pensa realitzar un Plan nacional de inmigración. Se'n té coneixement real, d'aquesta situació? Què en pensa?

Tercera pregunta --la tercera i la quarta es refereixen ja, pràcticament, als programes. Respecte als programes que preveu el Pla interdepartamental, s'ha parlat abans --em penso que ha estat el senyor Oliart-- sobre la motivació de la societat en general. S'ha previst, en aquest sentit, la participació directa de la societat civil en algun d'aquests programes?

I, finalment, la quarta pregunta, també referida als programes, és si s'han posat ja en marxa, si han començat a desenvolupar-se o, si no, en tot cas, quin és el procés que s'ha pensat seguir per desenvolupar-los.

Moltes gràcies

DS-122

CIU-1:

El Sr. PADRÓS: Sí... Convergència i Unió, senyor president.

Bé, en primer lloc, senyor president, donar les gràcies al senyor Lluç, en nom d'ACSAR, per la seva exposició i el seu relat sobre les activitats de la seva entitat i sobre l'enumeració dels problemes amb què es troba en el col·lectiu que atén.

Nosaltres, específicament..., una de les preguntes ja l'ha formulat el senyor Oliart en part i jo voldria a veure si estava en la seva mà que ens la pogués ampliar. Es tracta del següent: vostès deien, concretament, que un dels objectius d'ACSAR era, precisament, facilitar, a la llarga, a mitjà i a llarg termini, el retorn d'aquests estrangers al seu país d'origen i, en aquest sentit, nosaltres voldríem saber què passa amb els altres immigrants, en aquest cas refugiats, que no els és reconeguda la seva situació? És a dir, què passa realment des de la perspectiva personal, individual?

I, concretament, també, amb aquest 4 o 5% de reconeguts, nosaltres voldríem conèixer si realment amb l'experiència que vostès tenen i amb els grups que vostè ha anomenat, si realment s'integren socialment, amb quina problemàtica laboral es troben, si és que realment, doncs, poden inserir-se

laboralment, i quin percentatge dels que la situació del seu país d'origen s'ha resolt i que ha permès el seu retorn, realment, han tornat al seu país.

Moltes gràcies, senyor president.

CIU-2:

El Sr. DESCALS: Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, agrair la presència del senyor Gutiérrez i de la senyora Carrera, les seves explicacions, i també aquest interessant dossier, que, lògicament, necessitarem un temps per estudiar-lo. Però, en tot cas, tenint en compte el que vostès han dit i el que diu el dossier, m'ha semblat entendre que marcaven dos problemes: un, la mancança del marc legal i, un altre, la diferència o el contrast entre la voluntat i la realitat. I també em sembla entendre que, de tot això, se'n desprèn que els problemes que es plantegen són, generalment, de totes aquelles persones que estan en el marc de la il·legalitat. Bé, tenint en compte aquests aspectes, i tenint en compte també que ens estem plantejant un nou àmbit d'actuació, que és la Unió Europea, hi hauria dos aspectes en la meua pregunta. En primer lloc, m'agradaria saber quina diferència existeix --ja que vostès, a la plana 16, parlen de col·laboracions-- entre els programes del Comitè Internacional de la Creu Roja sobre aquest aspecte i els programes de l'oficina central de la Creu Roja espanyola. És a dir, en certa manera, si el nostre programa, doncs, una mica en la línia que deia el senyor Rodri, és un programa autònom, i que té unes característiques que no es repeteixen ni fora de Catalunya ni als altres estats d'Europa. Aquest seria un primer aspecte.

Un segon aspecte: m'interessaria saber si és que, a través d'aquest Comitè Internacional de la Creu Roja, s'ha començat a parlar de quina manera s'enfocará tot el tema de la immigració en aquesta unitat europea, perquè, està clar, lògicament, hi ha una sèrie de problemes que van lligats al nombre d'immigrants que van a raure a un determinat país, o bé en el nombre, lògicament, d'il·legals, o bé en l'aspecte del suport comunitari. Aquestes serien les dues preguntes.

En tot cas, una mica com una pregunta molt marginal, a la plana 19, vostès, a sota de «Creu Roja Catalunya» hi han posat «procedents d'Àfrica»; no sé si és que és un error o és que té algun significat. (*Remor de veus.*)

El Sr. DESCALS: Mala compaginació. Molt bé, aclarit. (*Rialles.*) I, llavors, una última pregunta era demanar-los si aquests acords que han fet amb aquests ajuntaments podrien ser ampliat i podrien ser, doncs, multiplicats.

Moltes gràcies.

CIU-3:

El Sr. PADRÓS: Sí, gràcies, senyor president. Donar les gràcies en nom del meu Grup, i a nivell personal la satisfacció de poder comptar avui a la Comissió amb la senyora Esperança Esteve, amb la qual, doncs, tenim altres taules i altres llocs de trobada i d'intercanvi i de coincidència amb el que són preocupacions en l'àmbit de les persones i dels col·lectius que sofreixen i pateixen exclusió social. I jo intentaria formular algunes de les qüestions de les quals a nosaltres ens interessava conèixer la seva opinió més directament d'una manera sintètica --jo intentaré fer-ho, donat que el temps ja també és limitat.

Seria la següent: en la seva exposició, que com deia el senyor Oliart era vibrant i plena de reflexió i de vivències, jo crec que també en part, doncs, amb objectius que hem de dir, doncs, que em sembla que compartiríem, que són objectius una mica marc a assolir, però que a ningú se li escapa que són de terrible dificultat de poder assolir, sobretot en una situació de crisi econòmica, sobretot quan es parlava dels models d'integració.

Bé, la intervenció ha respirat en tot moment un intent, un volgut intent de donar-li una certa perspectiva global, no? Jo voldria dir que aquesta filosofia és la que em sembla que des del nostre Grup Parlamentari vam poder constatar que hi havia en l'exposició que el darrer dia ens va fer el conseller de Benestar Social quan parlava sobre el Pla interdepartamental sobre immigració que el Govern de Catalunya volia expressar. Ho dic perquè, com que era una de les preocupacions que a vostè li constava, em sembla que era important voler-li traslladar la nostra preocupació.

Però hi ha una cosa que vostè ha explicat i que nosaltres realment en totes les compareixences ens ha preocupat, que és aquest maneigament de conceptes sobre la integració, sobre l'assimilació i la interculturalitat, no? I sobretot perquè en un país com el nostre, que la seva supervivència --parlo, en aquest cas de Catalunya-- no està assegurada, els conceptes d'integració, assimilació i interculturalitat

tenen per a nosaltres --crec que això podríem compartir-ho--, tenen un sentit diferent del que podria ser un estat o un país, el qual la seva capacitat d'intervenció en aquest cas, doncs, fos més assegurada. Ho dic perquè, per exemple, el cas..., el problema de la interculturalitat en països --com vostè deia-- del nord d'Europa també té uns límits. És a dir, evidentment, és una expressió que jo comparteixo la que vostè ha dit, però que evidentment té uns límits perquè evidentment la societat receptora també ha de ser capaç, com vostè deia, d'absorbir aquestes immigracions i donar-hi resposta.

Jo voldria que vostè ens pogués dir, des de la seva perspectiva --la primera pregunta seria aquesta--, quin és el model d'integració que té, en aquest cas, la presidenta del Col.legi de Treballadors Socials o el Col.legi de Treballadors Socials? Quin és el model d'integració que tenen vostès?

La segona seria que donat que vostè, en tant que representant d'un col.legi professional, donat que una de les funcions fonamentals d'un col.legi professional és la formació continuada dels seus professionals, vostè ha fet una exposició que un dels problemes que tenien a l'hora d'abordar aquest problema era, primer, que es tractava d'un problema nou i després la manca de formació dels professionals donat que el problema era nou, no?, la manca de resposta. Quines són les actuacions que en aquest sentit fa el Col.legi Professional amb els seus professionals?

I la darrera, que aniria una mica lligada amb la primera pregunta, seria com es veu des del Col.legi de Treballadors Socials el tema següent: donat que es dona una manca de capacitat legal, objectiva, d'intervenció sobre política d'immigració --estic parlant sobre política d'immigració-- per part de la Generalitat o dels ajuntaments, es dona la circumstància que sobretot en situacions de crisi són sovint sempre, o gairebé sempre, els treballadors socials els que fan d'aixopluc o de calaix de sastre en els programes que moltes vegades es desenvolupen des d'ajuntaments o de la Generalitat, acaben essent moltes vegades el calaix de sastre de situacions d'insuficiència, de manques de política; per exemple, doncs, en el cas d'estrangeria, és un exemple.

I després el que, des de la seva perspectiva, aquest Pla estatal, aquest Pla estatal que ha de formular el Govern, que ha formulat el Govern com creu vostè que s'hauria de contemplar la distribució territorial del nombre d'immigrants, eh? Perquè, des de la nostra perspectiva, penso que una de les insuficiències que fa que Catalunya, per exemple --i ho deia, doncs, abans quan parlava de la seva capacitat d'absorció--..., no és tant una voluntat de política dels seus governants o de les forces polítiques, sinó també la capacitat de tenir instruments. És a dir, nosaltres podem absorbir o podem --perdó-- integrar qualsevol nombre d'immigrants que ens vingui? És a dir, quina situació legal han de tenir?

I nosaltres, per tant, des de la seva perspectiva, m'agradaria saber com veuen vostès que ha d'intervenir el Govern, en aquest cas la Generalitat, per poder definir el nombre de treballadors estrangers o d'immigrants que han de poder, doncs, estar a Catalunya.

Gràcies, senyor president.

DS-132

CIU-1:

El Sr. SALVATELLA: Sí, moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyor Carbonell. Formularia breument tres preguntes. En primer lloc, vostè ha esmentat, així de passada, un programa en què han col.laborat vostès amb l'Ajuntament de Girona, que és el programa Onyar est.

Bé, m'agradaria que pogués concretar una mica més el seu treball conjunt que hi han fet, les institucions que hi participen, l'abast que té el programa, els objectius, els possibles resultats, el seu futur, etcètera.

En segon lloc, quan ha parlat del tema dels *contact persons*, és a dir que vostè deia que anirien gent d'aquí al Marroc, etcètera, no han pensat que es pogués fer també en la forma inversa? És a dir, per exemple, demanar al govern del Marroc que algunes persones d'allà vinguessin aquí i que es formessin en la nostra cultura per fer de pont, per fer de líders d'aquesta necessària integració.

Finalment, una tercera pregunta, molt puntual, sobre... Temps enrere es va parlar, en les qüestions dels monitors, que pogués ser possible o exigible una formació professional de segon grau. En aquest cas, a veure quines han estat les respostes a aquesta qüestió.

Moltes gràcies.

CIU-2:

El Sr. SALVATELLA: Moltes gràcies, senyor president. Agrair, evidentment, la presència i les explicacions dels senyors Parra i Badia, i preguntar, en tot cas: el ritme de vinguda d'immigrants en aquests moments es pot considerar que va en creixement, en disminució o que està estabilitzat? En tot cas, si fos un ritme progressiu, de creixement, si això pensen que obligarà a alguns canvis d'orientació en els programes o en les actuacions que s'estan realitzant. I una pregunta també més o menys connectada amb aquesta: a les terres gironines —concretament, sobretot, a les comarques de la Selva i del Gironès, potser el Baix Empordà— s'han generat nombroses iniciatives en aquest sentit; creu que obeeix a algunes raons concretes, a alguna problemàtica especial que han tingut aquestes comarques, o a l'especial sensibilitat d'uns grups de gent o a pura casualitat?

DS-157

CIU-1:

El Sr. SALVATELLA: Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, agrair en nom del meu Grup la compareixença de la senyora Elvira Posada i les seves explicacions, que m'han semblat verdaderament interessants.

S'ha parlat —alguns companys ho han fet anteriorment— de la qüestió de les expulsions arbitràries o injustes —que va ser tema també d'una moció l'altre dia en el Ple—, de la no-renovació de contractes de treball, de les dificultats que hi ha per als immigrants per accedir a l'atur, tota aquesta sèrie de casos que m'ha semblat entendre que algunes vegades eren producte, doncs, potser de la mateixa Llei o potser més del Reglament, i d'altres de l'aplicació d'ambdós.

Però —el senyor Oliart s'hi ha referit de passada— realment hi ha altres països en el conjunt d'Europa que es troben amb problemes greus d'immigració com ara nosaltres. A mi m'agradaria que em pogués explicar una mica com està, per exemple, a França, o a Alemanya, o en aquestes altres països del conjunt d'Europa, si tenen ells resolts aquells problemes d'indefensió o d'injustícia de l'immigrant.

Moltes gràcies.

CIU-2:

El Sr. SALVATELLA: Moltes gràcies, senyor president. En nom del meu Grup voldria agrair als representants del col·lectiu Mousa Molo la seva presència i les seves explicacions. I una cosa que prèviament voldria preguntar-los, perquè és una curiositat: què vol dir, realment, Mousa Molo?

El Sr. SALVATELLA: Molt bé, moltes gràcies. Si m'ho permet el senyor president, continuaria.

Una de les qüestions que ha sortit aquí en parlar-ne ha estat la qüestió de l'ensenyament, encara que penso que també el senyor Oliart s'hi ha referit, però..., concretament, l'educació d'adults. S'han queixat que no hi havia facilitats per a cursos per aprendre, per exemple, el català, per a adults immigrants. No ho sé, tinc entès que n'hi ha, de cursos, cursos per a adults, per exemple, a Mataró o a altres llocs del Maresme. O és que no en tenien informació o és que hi ha alguna dificultat per integrar-s'hi o per anar a aquests cursos?

I després, també, el mateix en referència als cursos de formació ocupacional. Tinc entès que també hi ha cursos de formació ocupacional, i no crec que hi hagi discriminació pel fet de ser immigrant o pel fet de ser d'una altra raça, doncs, per assistir a aquests cursos. Em podrien aclarir això, si us plau?

CIU-2r:

El Sr. SALVATELLA: Només una petita puntualització, si són tan amables. Vostès, el col·lectiu aquest, opera en la comarca del Maresme, han dit. Tenen idea del volum de població immigrada que hi ha en aquesta comarca i, més o menys, la seva procedència?

DS-163

CIU-1:

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor president. Ni cal dir que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, doncs, se suma a les mostres d'agraïment per la presència dels avui compareixents ara en aquest moment en nom de la Fundació Paulino Torras.

Per altra banda, nosaltres havíem previst fer algunes preguntes, però ens hem trobat que el tema de la compareixença ens sembla que ha estat molt circumscrit en un segment concret del problema dels treballadors immigrants estrangers, que són els aspectes fonamentalment jurídics de les seves explicacions; s'han fet ja moltes preguntes per part dels altres companys, i nosaltres, doncs, més que fer preguntes sobre el contingut del que han explicat, ens agradaria fer dues preguntes sobre el continent, o sigui, sobre vostès; perquè, és clar, nosaltres fins ara hem rebut la compareixença d'una trentena d'entitats i ens sembla que vostès --l'explicació que ens han donat-- se separen bastant, s'aparten bastant del que ha estat el compareixent típic fins ara. Normalment els col·lectius que han vingut són persones que en el seu treball professional s'han trobat en els darrers anys en contacte amb una problemàtica nova i determinada de treballadors exteriors a l'Estat, immigrants a casa nostra, amb tots els problemes humans i socials, individuals i col·lectius, que això comportava; això ha provocat que aquests col·lectius es preocupessin pels temes concrets d'ajuda, d'assistència, de col·laboració; això, en una segona fase, els ha induït a estudiar el tema i a proposar solucions, etcètera.

Aleshores, és clar, a mi em sembla --o ens sembla-- que aquest no és el cas de vostès, perquè si hem entès bé l'explicació, doncs, dóna la sensació que vostès fan --i aquesta és una de les preguntes-- exclusivament treballs de dret comparat o fonamentalment treballs de dret comparat, perquè veig que totes les preguntes i respostes que es fan fan referència, doncs, a dret d'altres membres de la Comunitat o a jurisprudència comunitària, o quan s'ha parlat dels Estats Units, doncs, també s'ha fet referència a principis. O sigui, dóna la sensació que vostès fan un treball científic, un treball acadèmic, i, per tant, doncs, és una pregunta a fer: si efectivament és així --sembla que al final, doncs, també quan se li ha plantejat el tema cultural, s'ha dit: «oh, això no entra en el nostre programa»--..., per tant, aquesta és una pregunta: si, efectivament, doncs, vostès s'han especialitzat en el camp important --parcial, però important--, en el terreny del dret i si el mètode és aquest, doncs, del dret comparat, del de l'estudi, no de treball de camp o d'elucubracions polítiques, socials, antropològiques, filosòfiques, com alguns altres companys han pretès, doncs, potser vostès...

I la segona pregunta, que va lligada amb aquesta, és que, és clar, com deia, tothom que ha vingut --o pràcticament tothom que ha vingut-- s'ha trobat amb un problema, aquests darrers anys i l'ha volgut resoldre o enfocar a la seva manera. En canvi, de l'explicació inicial que ens han fet, sembla que aquesta Fundació ve de molt lluny, ve de principis dels anys setanta (*veus de fons*), si no ho he entès malament, i que és conseqüència de la voluntat d'una persona concreta, el fundador, un gran empresari d'aquella època. Aleshores, també, és clar, quan una persona o un col·lectiu fa una fundació, normalment és perquè té una preocupació important per un tema i, doncs, dota econòmicament una fundació perquè pugui analitzar aquell tema. Aleshores, també sorprèn una mica que hi hagués una persona, una família que fa més de vint anys tinguéssim una preocupació per aquest tema. És que ha variat l'objectiu de la Fundació o és que és un objectiu tan ampli que permet els treballs d'aquest tipus, o és que, realment, ja va ser creada amb la finalitat d'aprofundir aquesta matèria des del vessant jurídic?

Per tant, en definitiva, senyor president, aquestes serien les dues preguntes: el procediment de treball que vostès fan i la finalitat de la Fundació, si ja estava predeterminada d'aquesta manera tan concreta.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. ESCUDÉ: Sí, sí, moltes gràcies, senyor president, perfectament aclarits els nostres dubtes.

CIU-2:

El Sr. DESCALS: Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc voldríem agrair molt sincerament --si no m'equivoco és la segona compareixença del senyor Sepa aquí, al Parlament de Catalunya--, doncs, agrair-li per part de Convergència i Unió aquesta segona compareixença, les seves explicacions, que les considerem molt interessants i també molt engrescadores, i dites en un català perfecte, i felicitar-lo per aquest fet.

Vostè, senyor Sepa, ha parlat d'un seguit d'activitats que --ho deia-- són fetes amb criteris de distensió, amb criteris d'educació i amb criteris de divulgació, bàsicament. I nosaltres li voldríem preguntar si, d'aquestes activitats, vostès n'han fet una avaluació bàsicament des del punt de vista del coneixement de Catalunya pel que fa a la llengua, als costums, la història i la cultura, o bé d'intercanvi cultural per a la comprensió mútua i per al respecte intercultural; i, finalment, des del punt de vista d'integració, hi ha un tòpic que diu que el col·lectiu negre s'integra millor que els altres col·lectius. Voldríem saber, des d'aquest punt de vista, si aquesta avaluació, doncs, constata aquest fet o fins a quin punt hi ha rebuig.

I llavors una altra segona pregunta, molt més curta, és saber amb quines associacions juvenils catalanes estan col·laborant bàsicament en l'àmbit de l'esplai.

Moltes gràcies, senyor president.

CIU-2r:

El Sr. DESCALS: No, simplement, agrair-li les seves explicacions, donar-li ànims perquè continuïn en aquest camp, treballant així i dir-li, com ells dirien, *poto, poto*.

CIU-3:

La Sra. VIDAL: Sí, gracias, señor presidente. También quiero sumarme a los agradecimientos anteriores y empezar con una frase que han dicho ustedes resaltando que, realmente, una política de igualdad de derechos lleva a una vida mejor para todos y, por tanto, sumarme absolutamente a lo que el diputado Rodri hablaba de solidaridad y a lo que se ha ido diciendo.

Ahora bien --con esto de acuerdo y realmente pienso que son declaraciones importantes--, ustedes han resaltado un problema en el que yo quisiera incidir, porque realmente me ha chocado. Hablan de ocho mil filipinos, 80% mujeres en servicio doméstico, hablan de excesivo horario, despido, no poder denunciar a los empleadores porque no pagan Seguridad Social, no tienen derecho al paro... Entonces, hablaban de un decreto y yo estaba haciendo..., tomando aquí un poco de notas; este Decreto es un decreto de ámbito estatal que regula todo el servicio doméstico, no solamente el filipino, filipino y autóctono; es decir, las mujeres o si hay hombres, no muchos, pero sí hay, de este país, también están regulados por este Decreto y en todo caso lo que yo tengo claro es que intenta --quizá no es la mejor situación, ¿no?, seguro que no--, pero asegura el salario mínimo para todos, este Decreto; como mínimo, el salario mínimo. Es decir, en función de la oferta y la demanda, el empleador puede pagar más, pero como mínimo asegura el salario mínimo, regula el horario laboral, asegura la Seguridad Social y no se cobra paro porque en estos momentos --y yo creo que es una realidad, yo no sé..., me gustaría que ustedes me dijeran la suya-- hay más demanda que oferta. Quizá está cambiando mucho esto, ¿eh?, pero quizá un año atrás, realmente, había mucha petición de servicio doméstico y estaba realmente costando encontrar gente que quisiera trabajar en él. Yo le puedo hablar de precios/hora, en Gerona; yo no conozco la realidad de Barcelona, pero se está pagando la hora de limpieza a mil pesetas tranquilamente, ¿eh?, un precio..., ochocientas/mil pesetas es un precio normal para pagar precio/hora.

Entonces, a mí lo que me preocupa es lo que ustedes dicen. ¿No va muy unido el problema que ustedes denuncian a la situación de ilegalidad y a la explotación de la mujer? El Decreto regula. Entonces, nosotros, yo le puedo decir que estamos --ya lo he dicho antes-- realmente sensibilizados, nos preocupa el problema y realmente aceptamos las reivindicaciones y seguro que hemos tomado buena nota, pero, en todo caso, lo que yo también querría preguntarles y me gustaría que ustedes me explicaran bien es: las asociaciones que ustedes representan muy bien aquí y que trabajan, ¿cómo trabajan este tema?, ¿cómo defienden estos derechos?, porque ya digo que, por ley, está regulado, ¿no?

En todo caso, queda encima de la mesa y me gustaría saber lo que ustedes opinan o lo que ustedes aportan.

Gracias.

CIU-3r:

La Sra. VIDAL: No. En todo caso, solamente insistir en que va muy unido el problema de la explotación con la ilegalidad; es decir, no sé cómo se arregla el tema, no sé quién gira a qué, ¿no?, pero normalmente son personas ilegales a las cuales tampoco..., el decir cualquier cosa les comporta problemas, por lo menos se puede entrever, por lo que ustedes dicen, ¿no? No sé. Es difícil, ¿eh?

DS-169

CIU-1:

El Sr. SALVATELLA: Sí, moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, i en nom del meu Grup, Convergència i Unió, voldria felicitar el senyor Ignasi Marquès per les activitats que durant deu anys han portat a cap en el seu centre d'acolliment; desitjar-li que pugui continuar-les per molts anys amb molt d'èxit, i donar-li també les gràcies per les seves explicacions.

Vostè ha parlat de la integració com un dels objectius de l'organització i dels voluntaris que amb la seva activitat actuen sobre col·lectius diversos. En línies generals ha parlat de col·lectius del Magrib, de Centre-àfrica, dels països balcànics, etcètera. Podria dir-nos quins d'aquests col·lectius són més sensibles a

la integració, si és que hi ha diferències?; quins menys?, i per què? I quines activitats, si és que han estat avaluades, proporcionen ocasió per a aquesta integració, amb major incidència? I, finalment, una darrera pregunta: vostè ja ha fet referència, molt per sobre, que, després de deu anys, es pot considerar que els immigrants de la zona de Mataró i del Maresme han estat dels primers i que potser ja ha començat un cert assentament. Es podria considerar que tota aquesta gent que ja porta deu anys o més aquí es poden començar a considerar com a integrats?

Moltes gràcies.

CIU-2:

El Sr. PADRÓS: Gràcies, senyor president. Per expressar el nostre agraïment i satisfacció, a més d'una manera doble: d'una banda, en nom del Grup Parlamentari que represento, Convergència i Unió, i, d'altra, com a, també, professional sanitari, per la satisfacció i orgull que personalment a mi em dona de comprovar que hi han companys que no solament fan de l'objectiu del seu treball una gran qualitat sinó que, a més a més, hi ha implícita una vocació de servei a la gent més necessitada, i en aquest sentit voldria també expressar aquest sentiment personal.

De fet, les preguntes que jo volia explicitar aquí, algunes ja s'han formulat i, de fet, volia tan sols que el doctor Fernández me les pogués acabar de completar. I després també volia formular alguna pregunta més específica en el terreny de la formació, que m'ha agradat compartir la idea que un dels reptes més importants que està plantejat per les necessitats de la immigració al nostre país ha estat precisament la formació dels professionals que han d'atendre'ls, no? I en aquest sentit, des de l'experiència, podríem compartir una mica la idea que..., l'afirmació que els immigrants en situació legal podien tenir el que poden ser les infraestructures sanitàries, poden donar resposta als problemes que ells tenen plantejats, i podríem dir que els immigrants en situació il.legal, sobretot en el que pot ser l'assistència primària, l'atenció primària, podria ser un repte pendent.

I en aquest sentit m'agradaria demanar-vos que, des de la perspectiva personal del vostre grup, complementéssiu el que heu dit sobre quina és la vostra visió sobre de quina manera s'hauria de donar una resposta efectiva i positiva als problemes de salut dels immigrants en situació legal, i si creieu que dins d'aquest abordatge fóra imprescindible, perquè em sembla que això es treu de la vostra intervenció i també d'altres grups i d'altres organitzacions i persones que treballen en el camp de la immigració i que han vingut a aquesta Comissió, que potser fóra necessària la intervenció, en aquest cas, en el camp de la salut, d'altres professionals no vinculats a la professió sanitària, quan parlàveu del tema de l'assistència social, quan parlàveu del tema del..., no solament d'integració dels serveis socials, sinó del que pot ser l'escola o l'ensenyament, fonamentalment per a aquest tipus de persones.

Després també una altra afirmació que heu fet és que, molt probablement, tret dels problemes de les somatitzacions derivades de la situació d'allunyament del seu país, podríem dir, també, que no hi ha diferències significatives entre la població, diguéssim, immigrada, legalitzada, que, per tant, ha possibilitat, ha tingut opció que hi hagi un reagrupament familiar i una certa normalitat i la població autòctona del nostre país, al revés del que passaria amb la població aquesta il.legal, que més aviat són homes joves, amb una incidència de malalties de transmissió sexual i de tuberculosi, no?, que específicament n'heu fet menció.

Jo voldria saber, en aquest sentit, si corroboraríeu aquesta afirmació i si..., fins a quin punt en el grup de població que vosaltres heu atès, tenint present la població del Maresme, la incidència de la tuberculosi i les malalties de transmissió sexual en el camp dels immigrants ha fet que, percentualment, hagi suposat un problema de salut pública.

I, en darrer terme, doctor Fernández, li volia fer també, evidentment, la pregunta que jo li feia abans, sobre quina és la resposta que s'hauria de donar respecte als immigrants en situació il.legal; està clar que --vostè ho ha dit i m'ha semblat molt encertat-- són problemes nous, és a dir, com la sida també ha estat un problema nou al qual els mateixos recursos sanitaris s'han hagut d'anar adaptant i, en un moment de crisi, en el qual hi ha una limitació dels recursos, les prioritats han de ser marcades, i em sembla que va ser un encert per part del Departament de Sanitat d'establir un pla de prioritats a través del Pla de salut, però amb la migradesa de recursos i sense voler fer volar coloms --i no dic que vostè faci volar coloms--, però els metges tenim tendència, moltes vegades, com que som els que rebem molt sovint els problemes que vénen rebotats d'altres llocs, a voler donar solucions que a vegades el que s'ha de fer és prioritzar i racionalitzar els recursos.

I, en darrer terme, doctor Fernández, l'última pregunta és: heu afirmat que hi han..., que els cursos destinats a la formació de metges i altres professionals sanitaris que heu fet han tingut un resultat positiu. M'agradaria saber quin coneixement teniu vós del que es fa arreu del país, de Catalunya, sobretot amb

metges que treballen a l'atenció primària, i si existeix coordinació entre el vostre servei i les unitats existents, fonamentalment les Drassanes, al capdavant el doctor Bada, i el de l'Hospital Clínic, el doctor Corachán, que són, diguéssim, unitats de referència hospitalària en el que podrien ser malalties, diguem-ne, importades o malalties tropicals.

I, en darrer terme, si en els cursos que heu organitzat vosaltres a l'Hospital de Sant Jaume han participat metges de països d'origen d'aquests immigrants, és a dir, si hi ha hagut metges de països subsaharians o de la zona..., o magribins, que hagin vingut en forma d'*stage* o en forma de seminaris o de cursos a ampliar els seus coneixements en el vostre Hospital.

El Sr. PADRÓS: Em permet, senyor president? No, no, era una constatació; simplement relatava com a constatació que la diferència entre els immigrants en situació legal o els immigrants en situació il·legal, que les diferències entre la presentació de patologia..., que abans, quan vostè explicava que hi havia fórmules que permetien afirmar, per l'experiència, que no hi havien diferències entre la població, diguéssim, autòctona de Mataró i la població immigrada en situació legal, i que, en canvi, molt sovint, fora del que podrien ser situacions de somatització de problemes, pel rebuig, per situacions de soledat respecte a l'enyorança..., simplement constatava el que vostè havia dit abans, però que respecte als immigrants en situació legal, que segurament les condicions socio-econòmiques són les que, d'una manera més forta, incidien a fer que hi hagués la prevalença en determinades malalties, com podien ser la tuberculosi o les malalties de transmissió sexual.

CIU-2c:

El Sr. PADRÓS: Sí, senyor president. Només per donar un cop més les gràcies al doctor Fernández i al grup de l'Hospital de Mataró per la seva assistència. Dir, simplement, que encara que no tinguéssim el gust de conèixer-nos personalment, sí que era bastant conscient de la tasca que fan des de l'Hospital de Mataró i amb el mateix interès, doncs, ara que tenim l'ocasió i la sort de poder-nos conèixer --almenys la sort és per part meva--, doncs, de poder servir-nos de mútua col·laboració i de poder ajudar en la tasca que esteu desenvolupant en favor d'aquestes minories.

Moltes gràcies.

DS-182

CIU-1:

El Sr. SALVATELLA: Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, i en nom del Grup de Convergència i Unió, agrair al senyor Olivé la seva compareixença avui aquí en representació de Justícia i Pau, i les seves explicacions. En aquest sentit, jutgem el seu informe com a molt complet i molt aclaridor.

Ell ens ha formulat una sèrie de peticions i --insistent en l'expressió que ha fet abans el senyor Rodri--jo diria que algunes d'aquestes ens sobrepassen tota vegada que no són pròpiament competències del Govern de Catalunya, però en aquest sentit voldria establir, fer palès el compromís del nostre Grup per recollir aquestes peticions seves i, fins allà on puguem, doncs, fer-les efectives.

Vostè ha parlat també d'algunes diverses actuacions de Justícia i Pau en l'àmbit concret de la immigració, però potser li hagi quedat alguna cosa encara per explicar. Jo, tota vegada que la meua intervenció clourà el torn de preguntes, li voldria oferir la possibilitat que, si ha quedat alguna cosa, alguna acció concreta de Justícia i Pau en aquest àmbit per explicar la forma com la porta a terme o, fins i tot, col·laboracions amb altres institucions que no se n'hagi parlat fins ara, agrairiem molt les seves explicacions.

CIU-2:

El Sr. SALVATELLA: Moltes gràcies, senyor president. Senyor Soler, moltes gràcies també per la seva compareixença i per les seves explicacions, en nom del Grup de Convergència i Unió.

Vostè ha parlat de diversos temes. A mi m'agradaria fer-li, en concret, quatre preguntes, que intentaré concretar molt. Ha parlat de la conveniència o potser de la necessitat d'un director general sobre immigració. De qui li sembla que hauria de dependre, o amb qui s'hauria de coordinar, aquesta direcció general?

Per altra banda, s'ha parlat --el senyor Oliart també s'hi ha referit-- d'aquesta campanya de difusió i conscienciació del fet de la multiculturalitat, que és un fet evidentíssim, quan parlem d'immigració. No li

sembla que aquesta campanya hauria de ser, en tot cas, doble? És a dir, d'una banda, dirigida als ciutadans autòctons, però, de l'altra, dirigida també als immigrants que acollim?

Tercera pregunta: quan parla de donar suport als països del nord d'Àfrica, quin tipus de suport seria convenient donar-hi?

I, finalment, un fet puntual, que ha sortit aquí, que és el problema de Vic, un problema que per les informacions que en tenim ens sembla que és un cas molt concret d'una escola pública que es va trobar amb un tant per cent de nens magribins molt alt i en la qual els de Vic eren una minoria, i que això va crear una alarma a nivell de pares. Vostè diria que aquest cas és representatiu de molts altres a Catalunya o que és només un fet aïllat, un fet puntual?

DS-216

CIU-1.

El Sr. SALVATELLA: Sí, moltes gràcies, senyor president. Volia, en primer lloc, donar les gràcies al senyor Valls per la seva presència aquí, per les seves explicacions, que jutjo molt interessants, i plantejar-li dues qüestions. Heu dit que som el nord del sud, en un moment donat. Heu parlat d'un 2%, més o menys, d'immigrants a l'Estat espanyol, i parlàveu de xifres entre el 6 i el 7% a França, Alemanya. Considereu que hi ha diferències acusades, específiques i singulars, en el sentiment de rebuig racista o xenòfob entre la gent d'aquests països europeus, d'un lloc a l'altre?

Segona pregunta. En aquesta Comissió s'ha parlat molt sovint del sentit, del valor, de la necessitat de la integració --no fa gaire n'estàvem parlant-- i també, per part dels compareixents, hem sentit al llarg dels dies diferents definicions d'aquest mot de la integració, des dels que la plantegen com una simple convivència i respecte entre uns i altres, als que plantegen purament una fusió. Quins són, doncs, al seu parer el significat i les condicions precises i desitjables d'això que anomenem integració?

CIU-2:

La Sra. VIDAL: Gràcies, senyor president. Jo també vull agrair abans de començar, tant al senyor Fisas com al senyor Kouanou, la seva intervenció, i dir que jo crec que quasi és redundant dir que tots estem d'acord que cal garantir els drets fonamentals, i que segur que en les línies principals de la seva intervenció també. És a dir, han dit que la principal queixa és contra el Govern central, però ens preocupa també el que han dit de la Generalitat; és a dir, han dit que el Pla interdepartamental està bé, però que arriba tard i que és ple de bones intencions, que no hi ha pressupostos, que tothom té l'obligació de fer una pressió política, que els dona la sensació que això no hi és.

Ara bé, dit això, que jo crec que hem de veure com es pot anar resolent i com es poden anar arreglant aquestes coses, també els vull dir que estic convençuda que tothom individualment té una gran sensibilitat envers aquest tema, i que el que ens cal és treballar per posar-nos-hi d'acord. Llavors, jo els voldria adreçar tres o quatre preguntes més concretes de tot això que estic dient, perquè em sembla que val la pena que per fer passos endavant intentem posar-nos d'acord en allò que diem.

La primera pregunta seria veure si realment em poden explicar..., perquè, jo, la veritat és que en les diferents intervencions que hem tingut encara no he aconseguit aclarir-ho, quina és la filosofia concreta que hi ha al darrere de les seves intervencions. Per exemple, jo he dit abans que ens parlaven de programes de cooperació per retomar al país d'origen i que cadascú ha d'estar molt bé allà on està, aquesta és una possibilitat; és a dir, dir: «mira, mentre estan aquí intentem que estiguin al millor possible, però el que és bo és que cada país i cada persona es pugui desenvolupar en l'entorn on ha nascut, on hi ha la seva cultura...» I, per tant, aquesta seria una possibilitat.

Una altra, una altra possibilitat, que també es parla i que també existeix, és integració acceptant els valors de la societat a la qual s'integren; és una altra possibilitat. Jo, per exemple, he parlat amb persones angleses que no tenen cap escrúpol a dir: «jo estic molt content del meu país d'origen, estic encantada de ser anglesa, mai de la vida no hi renunciaria, però m'he casat amb una persona catalana i, com que estic aquí, accepto perfectament els valors d'aquesta societat, m'agrada el català i accepto aquesta possibilitat».

Una altra, una altra possibilitat seria integració conservant els trets culturals diferencials, amb alguns dels quals segur que no hi estem d'acord; per exemple, amb els fonamentalismes... Un company del meu Grup em passava una nota dient què es pot fer davant d'una situació com la següent: immigrants nord-africans que intentaven posar-se en contacte, en el poble on estaven, parlant català, intentant parlar amb la gent, però que de cop i volta, quan arriben moltes persones de la seva mateixa cultura se separen, comencen gil.labes, comencen fent mesquites i comencen possibilitats de fonamentalismes i coses que són

perilloses, i que en principi segurament que tampoc hi estariem d'acord. És a dir, jo en aquests moments tinc al cap la pel·lícula *No sin mi hija* i em preocupa.

I una altra possibilitat, que ens l'apuntava el senyor Valls, i a la qual crec que ens apuntaríem tots, ell deia integració seria, a través de la solidaritat i el respecte, veure quins són els elements comuns. Per tant, comencem ja a pensar, busquem quin és el fòrum i realment definim quina és aquesta societat a la qual jo crec que tots els homes hauríem d'anar fent passes per arribar. Segurament que l'acceptació del multiculturalisme és un pas per arribar cap a aquesta societat. Per tant, jo els demanaria que, amb totes aquestes possibilitats, m'ajudessin a aclarir quina és realment la societat cap a on anem.

La segona pregunta és molt més concreta que això que he dit abans. Vostè ha dit molt de passada, però jo crec que és un tema molt important i segurament que per la meva condició femenina hi vull insistir, és el tema de la dona immigrada. És a dir, quines actuacions concretes es poden fer perquè en un col·lectiu ja maltractat, doncs, la dona pugui pujar graons, eh? Per tant, ja dic, és molt concreta aquesta.

I la tercera és --també ho ha dit, jo crec que hi ha insistit, però el que passa és que feia les coses de passada; segur que vostè ho té molt pensat quan ho diu aquí, al davant--, ha parlat d'integrar --em sembla que ha sigut el senyor Kouanou, perdó-- els valors en el currículum escolar. No és només integrar els valors; és a dir, jo crec que tothom diu..., la societat..., és a dir, ara és un tema, fins i tot, no només cap a la gent immigrada d'altres cultures, jo crec que és un tema candent en la societat, que realment cal retrobar aquells valors que animen la societat i que realment la solidaritat és un d'ells molt important. El que passa, el que passa és que això és molt fàcil de dir, i el que passa també és que és una qüestió que no és només si fem una llei o posem en el currículum que s'arreglarà; és a dir, ja hi és: els preàmbuls de totes les lleis diuen que hem d'anar cap a una societat que sigui, doncs, igualitària, solidària, que garanteixi els drets fonamentals de tota la persona a autorealitzar-se; això ja hi és; és un tema de realment com es transmet això, eh?

Moltes gràcies.

CIU-2r:

La Sra. VIDAL: De fet, no m'ha contestat allò dels valors en l'ensenyament. Per tant, potser és que... El senyor Kouanou... (*veus de fons*), sí, perquè deien allò del currículum a l'ensenyament, de poder-hi posar temes de treball per la solidaritat, i jo li deia que això és molt fàcil de dir-ho, però que, en tot cas, és un tema d'actituds i que s'ha d'integrar molt bé. Com ho resoluria vostè?

La Sra. VIDAL: Gràcies, senyor president. En tot cas, jo crec que donaria per a molta estona i, per tant, no m'allargaré pas més. Jo crec que no m'ha respost la pregunta, és a dir, a mi..., jo crec que ja a sisè de batxiller, me'n recordo d'una anècdota, que tenia una professora de filosofia i vàrem anar de viatge i ella, a uns que havien marxat i que varen fer patir tothom, i que ens ho varen fer passar molt malament, i que ells no ho havien pas fet amb mala voluntat, els va dir: «amb bona voluntat, es poden fer disbarats molt importants», eh? Jo crec, i ja ho he posat sobre la taula, que tots, en aquest tema, tenim molta sensibilitat i molt bona voluntat; el que passa és que és molt important que el que vostè ens demani..., jo estic d'acord que tots hi estem i treballarem el que sigui, i que, per tant, les propostes que vinguin, benvingudes, i treballarem com sigui... S'ha de garantir a la inversa. No m'ha resolt el problema que jo li deia que un diputat m'havia passat: què passa quan realment creix un col·lectiu i, llavors, retornen als seus orígens i a la seva cultura en coses que afecten els drets fonamentals que aquí ja tenim conquerits? A mi no em val que vostè em digui: «Per sortir les senyores de casa, doncs, hem d'ensenyar-les a cosir...» Jo ho he parlat amb el redactor..., bé, amb la persona que coordinava l'Informe de Girona, i em deia, per exemple, que en el tema de dones han de filtrar-ho tot a través dels seus marits. Qui s'hi posa, de ferm, en això?

La Sra. VIDAL: Perdona, parlo de drets fonamentals, eh?

Macropreguntes del Grup Parlamentari Socialista

DS- 48

PSC-1:

La Sra. BARENYS: Bé, gràcies. Dir que el document, el qual havia llegit feia temps, el vaig trobar molt interessant, de la mateixa manera que he trobat interessant que es plantegés aquí per part del coordinador de la Comissió aquest conjunt de mesures de xoc.

Jo voldria aprofundir sobre aquest tema, perquè suposo que quan heu arribat a aquesta concreció és perquè hi ha al darrere dos anys de treball --com acaba de dir-- i una experiència de la intervenció social, positiva o negativa, és a dir, perquè s'han trobat recursos que han servit per poder ajudar a la normalització de la vida de les persones immigrades o perquè no hi ha aquests recursos i aquí sorgeixen les dificultats.

Aleshores, a nosaltres, que en aquesta Comissió intentem estudiar la problemàtica i també --sota el meu criteri-- arribar a fer unes propostes de previsió de situacions de marginalitat, ens agradaria saber concretament si darrere de cada una d'aquestes mesures de xoc teniu tot un treball fet. És a dir, quan parlem de com hauria de ser, de forma genèrica, la intervenció dels serveis socials, si amb els professionals de la intervenció, amb les administracions locals, que són les responsables, generalment, d'aquest tema, s'ha pogut avançar una mica més i s'han posat damunt del paper o s'han experimentat algunes mesures concretes. Si és així, m'agradaria que en poguéssim parlar --de totes maneres és un tema bastant ampli i no crec que tinguem temps--, però també potser fóra positiu que els membres d'aquesta Comissió que estiguéssim interessats a aprofundir cada una d'aquestes mesures de xoc per veure com s'apliquen i les dificultats que tenen a la pràctica, tant des de l'Administració com des de les iniciatives socials que hi intervenen, ho poguéssim treballar en un altre marc, en una comissió de treball <I>ad hoc<D>, o que anant a Girona o que venint aquí alguns dels membres de l'Informe de Girona poguéssim aprofundir sobre cada una d'aquestes qüestions per estudiar i veure la seva viabilitat en el marc de les polítiques que es poden impulsar des del Parlament de Catalunya.

PSC-2:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyores i senyors diputats. Agrair-li, senyor Giol, en nom del Grup Socialista, la seva intervenció i la seva presentació avui aquí, en aquesta Comissió, i felicitar-lo a vostè i a totes les organitzacions no governamentals que han fet aquest informe, perquè nosaltres creiem que aquest és un gran informe; pensem que s'apropa molt bé a la realitat, sobretot de les comarques gironines, que és el que vostès coneixen del fenomen de la immigració; que és una anàlisi ajustada de la situació que en aquest moment es viu a Girona i crec que a la resta de Catalunya --podríem, en aquest sentit, fer-lo extensiu a a tot Catalunya--, i que té un caràcter sobri i que s'ha fet un esforç d'objectivitat, que nosaltres valorem profundament perquè sabem com és de difícil això, sobretot quan es tracta, doncs, de defensar uns col·lectius determinats, que estan molt marginats i que, per tant, sempre, en el moment de fer un informe d'aquest tipus, doncs, es pot anar, lògicament --i seria lògic que així fos i que així sigui--, doncs, en defensa d'aquest col·lectiu, i a vegades es podria perdre, fins i tot, l'objectivitat. Però vostès crec que han fet un esforç en aquest sentit i que ho han aconseguit. I també, també, aquest esforç d'objectivitat quant a veure quines recomanacions a cada una de les administracions, doncs, se'ls podia demanar.

I jo vull dir que, malgrat que vostè avui aquí ha parlat de les recomanacions que s'hauria de fer a l'Administració de la Generalitat, vull dir que en l'Informe que vostè ens ha presentat per escrit les recomanacions estan també als altres tipus d'administracions, tant als ajuntaments com a l'Administració de l'Estat; per tant, en aquest sentit és --ho repeteixo-- un informe ple d'objectivitat i que no intenta, de cap de les maneres, doncs, eliminar responsabilitats a ningú, sinó que es distribueix d'acord amb les competències que cada administració té, i crec que això és molt important i molt necessari de subratllar-ho.

Crec que és una aportació molt valuosa a un millor coneixement del fenomen migratori a casa nostra, i que és un instrument eficaç, i que d'aquí endavant és un referent obligat a totes aquelles persones i institucions que vulguin conèixer la situació i la problemàtica de la immigració aquí, a casa nostra.

La primera de les preguntes que nosaltres li fem, i com que m'ha donat la paraula el senyor president, fa referència a la integració de la dona immigrada, sobretot o especialment la de religió musulmana. Tots els col·lectius magribins tenen dificultats d'integració, però, sobretot, les dones musulmanes en tenen moltes més. Vénen aquí amb un nivell d'alfabetització o d'analfabetisme superior als homes, tenen uns costums a casa seva que no els serveixen per desenvolupar-se en la vida de la societat occidental i, a més més, els seus costums es reclouen a casa seva. Per tant, aleshores, aquestes persones tenen unes dificultats d'integració molt superiors als homes, però, sobretot, el que succeeix és que a aquelles institucions i aquelles persones que es volen comunicar amb elles els és molt difícil, aquesta comunicació, precisament per la reclusió de què aquestes dones són objecte, per les seves famílies i perquè, com que ja se senten, doncs, difícilment comunicables amb la resta de la societat, doncs, elles també s'hi queden més.

Aleshores, com que aquest és un problema molt difícil, nosaltres el que voldríem preguntar-li és quines propostes vostè creu més adients per trencar aquesta barrera comunicativa i fer, facilitar aquesta integració de la dona musulmana en la societat occidental, és a dir, a la societat acollidora.

PSC-3:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Bé, tots sabem --bé, tots sabem..., els sociòlegs diuen que ho saben-- que a partir d'un cert percentatge d'immigrants en la societat acollidora es produeix el que se'n diu, doncs, sobrepassar el llindar de tolerància de la societat acollidora i, aleshores, s'entra en una situació o unes actituds de rebuig. Aquest tant per cent, alguns sociòlegs el situen entre el 10, altres entre el 14 o 15, és a dir que oscil·laria entre el 10 i el 15%. Nosaltres, en aquest moment, a Catalunya no arriba a un 2% la població immigrada que està aquí entre nosaltres, i, per tant, semblaria, en principi, que aquestes situacions encara no es podrien haver produït, però tots sabem també que la població immigrada no es distribueix proporcionalment a tot el territori, sinó que es concentra en determinades àrees i, aleshores, voldríem saber si a les comarques gironines hi ha hagut concentracions que sobrepassessin aquests marges, aquest 10 o aquest 15% i, aleshores, si en virtut d'això s'han produït o s'han detectat alguns casos de rebuig entre la població autòctona envers aquestes poblacions immigrades. I si s'han produït, doncs, aleshores, quines han estat, aparentment, les causes que han originat aquesta actitud de rebuig.

Moltes gràcies.

PSC-4:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Bé, a França i a Alemanya, i a altres països que abans que nosaltres, doncs, han vist el fenomen immigratori, s'han adonat dels problemes que tenen els immigrants, sobretot els que fa poc que arriben al país acollidor, i aleshores han creat una sèrie d'oficines. Per exemple, a França funcionen unes oficines d'acolliment de l'immigrat, que els donen informació de tots els serveis que estan a l'abast d'aquesta persona: des de posar els papers en regla i com fer-ho, des de programes a la sanitat, des de programes a l'habitatge, des de programes a l'ensenyament, des de les possibilitats d'accedir als serveis socials i, també, de les facilitats o de l'accés als treballs que hi puguin haver, doncs, al seu abast.

I d'això ve la pregunta que nosaltres li formulem a vostè, aquesta tercera, i és si creu vostè en la necessitat d'oficines d'informació dels serveis existents als immigrants en les comarques de Girona, que és el que vostès coneixen, o si vostè creu que amb l'actual xarxa de serveis socials, tant municipals com de la Generalitat, els immigrants ja en tenen prou i estan suficientment informats.

Moltes gràcies.

PSC-5:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Bé, un dels instruments bàsics d'integració dels treballadors estrangers és l'associacionisme; és a dir, mitjançant les associacions, doncs, el treballador estranger té unes facilitats per poder-se integrar, per poder-se comunicar amb la societat acollidora i, naturalment, doncs, amb les persones que hi viuen, amb totes.

Ara bé, pel que nosaltres veiem, normalment hi ha associacions que integren només treballadors estrangers, per un cantó, i, d'altra banda, hi ha associacions de persones que defensen els drets humans i la igualtat per a tothom i que defensen lògicament els drets d'aquests treballadors immigrants. Però el que nosaltres creiem és que un associacionisme, diguem-ne, mixt, és a dir, que en la mateixa associació s'incorporin treballadors estrangers i hi hagin persones autòctones, seria el vehicle ideal per poder, doncs, integrar-los amb més facilitat, perquè hi hauria un lloc, un espai de comunicació intercultural, de comunicació dels diferents costums i de conèixer-se, naturalment, personalment.

D'altra banda també sabem, pels estudis que ja s'han fet en altres països i també, doncs, estudis sociològics sobre el comportament dels treballadors estrangers en les empreses, que quan s'afilien als sindicats, doncs, indubtablement la seva capacitat d'integració amb els seus companys de treball i en el món laboral, i en la societat en general, augmenta d'una manera espectacular o exponencial.

Per tant, la pregunta que li fem, senyor Giol, és si existeixen a les comarques de Girona associacions que integren a la vegada treballadors estrangers i autòctons, i nivell de filiació sindical --si és que el coneix-- dels treballadors estrangers a les comarques de Girona.

Moltes gràcies.

PSC-6:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, aquesta pregunta fa referència a la problemàtica de l'habitatge. Bé, el primer factor d'integració, no solament per als treballadors estrangers sinó també per als treballadors nacionals, és el treball; d'això, no n'hi ha cap dubte. I, precisament, els treballadors estrangers vénen aquí per aconseguir treball; és a dir que, llavors, en el moment que accedeixen a un treball fix o a un treball eventual que tingui una certa estabilitat, doncs, lògicament és un factor d'integració a la nostra societat, considerable.

Però immediatament després ve el tema de l'habitatge. Disposar d'un habitatge digne, en condicions normals, dignes --no?--, doncs, és un factor d'integració social molt important, perquè determina l'accés a l'ensenyament; determina, també, l'accés a certs llocs de treball; determina, doncs, les seves relacions amb la resta de la societat, o del poble o de la ciutat on resideix i, per tant, doncs --ho repeteixo--, és fonamental que pugui tenir un habitatge digne i, sobretot, que no es formin guetos, és a dir que es concentrin en zones determinades de la ciutat.

S'ha vist, en els exemples que ens dona també, doncs, França i que ens dona també Alemanya..., sobretot a França, on hi ha l'habitatge social HLM, que en un moment determinat va ser deixat pels seus primers propietaris, els primers llogaters, i que aquests habitatges van ser després ocupats pels treballadors immigrants que van venir, i aleshores es van concentrar en aquests barris d'un 60 a un 70% d'immigrants. I això és el que ha proporcionat, doncs, uns greus problemes, fins i tot, doncs, polítics, perquè el Front Nacional Francès té precisament en aquests barris el seu «caldo» de cultiu i on recullen més vots, perquè allà, amb els treballadors autòctons que encara hi resideixen, i amb una concentració tan important, doncs, es generen una sèrie de problemes que són els que fan que el tema d'actituds de rebuig i de racisme allà tinguin el seu «caldo» de cultiu.

Aleshores, per altra banda, també és veritat --i s'ha de..., jo crec que hem de mirar-ho-- que els treballadors estrangers, en el moment en què arriben, que no tenen cap tipus d'habitatge ni saben com accedir-hi, doncs, que com a mínim puguin anar a un alberg o puguin anar a una residència, que de moment i mentre no troben un habitatge més estable, doncs, tinguin un lloc on residir.

Bé, aleshores, aquí ve la pregunta que li fem i que és la següent: quina és la situació actual de l'habitatge dels immigrants a Girona, i si existeixen o té vostè coneixement de l'existència d'albergs i residències per acollir-los inicialment.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

DS-51

PSC-1:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. En primer lloc, en nom del Grup Socialista, agrair-los a vostès dos la compareixença que han tingut aquí davant d'aquesta Comissió i la intervenció del senyor Pere Camps, que valorem positivament.

No hi ha dubte que la finalitat d'aquesta Comissió és, precisament, conèixer la situació dels diferents col·lectius de treballadors estrangers que estan aquí, a casa nostra, perquè a partir d'un coneixement al més aprofundit possible és quan serà, doncs, també, possible que nosaltres puguem impulsar una política al més adient i al més correcta possible.

La primera pregunta es basa sobre l'associacionisme d'aquests col·lectius estrangers. Vostès són precisament una associació que lluita a favor de la lluita contra el racisme i contra la xenofòbia; per tant, un col·lectiu de defensa dels drets i llibertats d'aquestes persones. Però, el que nosaltres voldríem saber, en primer lloc, és si la seva associació està molt participada per treballadors estrangers, i el coneixement que vostè tingui d'altres associacions que existeixen, també, de defensa o d'integració de col·lectius estrangers i, en definitiva, quin és el grau de participació dels diferents col·lectius i treballadors estrangers en l'associacionisme. I per què fem aquesta pregunta? Perquè nosaltres considerem que l'associacionisme és un vehicle molt important en una política d'integració i que cal impulsar-la des de les administracions, però per impulsar-la millor, doncs, és necessari conèixer exactament quina és l'actitud que tenen aquests col·lectius davant d'aquest fenomen de l'associacionisme.

Moltes gràcies.

PSC-1r:

El Sr. OLIART: Sí, senyor president. Jo li agraeixo la seva resposta; en qualsevol cas sí que m'he considerat contestat en unes tres quartes parts. El que passa és que en el punt concret, aquest del grau de participació dels col·lectius estrangers, jo voldria que en tot cas vostè ens pogués manifestar quines fórmules vostè creu que hi podrien haver per facilitar aquesta adhesió dels treballadors estrangers a les associacions existents, però sobretot mirant que les associacions siguin de tipus mixt. És a dir que hi hagin persones de la societat acollidora i també persones dels treballadors estrangers, perquè --és la meua impressió personal o la meua opinió personal-- si, per un cantó, hi han associacions únicament i exclusivament de col·lectius estrangers de diferents ètnies i, per l'altre, hi han associacions de ciutadans catalans que defensen els drets i llibertats d'aquests treballadors estrangers, és indubtable que de tant en tant es troben, però que el lloc d'encontre no és permanent i a mi em sembla que possibilitar que hi hagi un lloc d'encontre permanent és un camí i un vehicle molt important per a la integració.

PSC-2:

La Sra. BARENYS: Sí, heu informat sobre tot el tema de les oficines d'informació. Jo us faig aquesta pregunta perquè penso que hem d'entrar també en coses pràctiques i veure com aquesta Comissió, després d'haver rebut tots els compareixents, pot fer propostes operatives, que d'això es tracta, no?

Aleshores, heu parlat que les oficines úniques haurien de marxar del recinte policíac, i com que jo no entenc massa com funciona tota aquesta infraestructura, m'agradaria que m'ho expliquéssiu. És a dir, en els recintes policíacs la informació que es dona és una informació de tipus legal i vosaltres dieu que aquestes oficines passin a l'Administració de la Generalitat. Però a mi no se m'escapa que les organitzacions no governamentals fan un tipus d'informació que molts ajuntaments --Sant Pere de Ribes, i jo diria Santa Coloma de Gramenet, que és el que conec, i molts d'altres-- tenen uns nivells d'informació per als ciutadans estrangers que estan en aquella localitat... O sigui que de punts d'informació n'hi ha de diferents tipus i a diferents nivells.

Jo crec que s'hauria d'intentar fer un plantejament, una proposta, d'unificar la informació als estrangers en aquells llocs on els ciutadans normals i corrents van a buscar informació sobre temes de la vida quotidiana, temes socials, temes d'habitatges, temes de sanitat, per no caure en allò que deia el senyor Hamid abans, que, per exemple, els centres cívics estan pensats només per a la gent autòctona i no per a la gent estrangera. Aleshores, si hi ha uns punts d'informació en les administracions o a les ONG, etcètera..., com hauríem de poder unificar aquesta xarxa d'oficines d'informació per no crear una altra xarxa? Perquè és que, si això succeeix, ens fem un embolic i, a més a més, gastem recursos que no foren necessaris.

I una altra cosa que heu dit i que també m'agradaria que aprofundíssiu una mica més en la resposta, i sobretot que ens diguéssiu si hi ha altres experiències. Heu parlat d'una direcció general de migracions. Crear direccions generals per a temes molt específics a vegades no és operatiu --eh?--, perquè pot ser un reducte més d'un tractament marginal, o no, això depèn. Des del moment que ho heu plantejat, vol dir que potser teníeu alguna experiència o algun coneixement d'altres comunitats autònomes o d'altres països que tenen direccions generals específicament establertes per a aquest tema. Evidentment que el nivell d'immigració en el país és inferior al que tenen els francesos o els belgues, no?

Bé, jo voldria que ens expliquéssiu una mica més la vostra proposta per tenir-la en compte en el moment que haguéssim de fer propostes operatives.

PSC-3:

El Sr. OLIART: Sí, senyor president. Exactament tenim tres preguntes, però, tenint en compte que algunes de les respostes que s'han donat ja cobreixen les possibles respostes que obtindrien algunes d'aquestes preguntes, i, també, atesa l'hora que és i per un elemental estalvi processal, renunciariem a la pregunta que duu el número 3 i la pregunta que duu el número 5, i ens centrariem, en tot cas, com a darrera pregunta, en la que porta el número 4, i que fa referència als problemes específics de les segones generacions.

Però, abans d'entrar exactament en el tema de la pregunta, voldria fer un parell de consideracions generals per algunes coses que s'han dit aquí per altres portaveus, i és que la nostra opinió és que les que integren són les societats, no les administracions públiques. I, aleshores, les polítiques que puguin fer en un moment determinat les administracions públiques ajuden a aquesta integració o la poden obstaculitzar, fins i tot, i això crec que ha de quedar ben clar.

La segona és que la societat catalana ha demostrat, a través de la història, diguem, que durant el transcurs d'aquesta centúria, la seva capacitat d'assimilació i d'integració de persones que han vingut a treballar aquí, més de tres milions de persones tenen, en aquest moment, aquí..., són catalans de ple dret, però tenen algun pare o tenen algun avi que ha nascut fora de Catalunya; per tant, aquesta és una societat amb una gran capacitat d'acolliment i d'integració.

I tercera qüestió: els ajuntaments i l'Administració de la Generalitat tenen competències en múltiples matèries, que són, precisament, les que poden definir i facilitar una política d'integració global, com són la sanitat, l'ensenyament, la cultura, l'habitatge i un llarg etcètera.

I, dit això, em centro en aquesta pregunta. Vostè, senyor Pere Camps, ha parlat de les segones generacions que ja existeixen, aquí a Catalunya, i nosaltres, que som estudiosos d'aquest tema per altres societats veïnes de les nostres, sabem que les segones generacions solen tenir, i les terceres també els arrossegueu, uns determinats problemes que de vegades són diferents dels de la primera generació.

I per no fer-me massa extens ni massa llarg, ho concentraria en tres aspectes, que jo considero cabdals, dels problemes que poden tenir aquestes segones generacions. Primer, el tema escolar; l'estudi en determinades societats com la francesa, l'alemanya i la belga, i tot això demostra que ha vingut també del tema aquest de la «guetització» i del tema del problema de l'habitatge, ja que els escolars fills de treballadors estrangers se solen concentrar en determinades escoles, i que aquesta concentració té un efecte pervers, perquè en el moment en què sobrepassa un 25 o un 30%, o un tant per cent, doncs, que en cada societat o en cada lloc concret pot ser diferent, doncs, passa que els pares dels nens autòctons marxen, fan marxar els nens d'aquelles escoles, i aquelles escoles, al final, només es queden quasi exclusivament per a nens de treballadors estrangers. La qual cosa, naturalment, és un element de marginació molt important que s'ha de corregir en la mesura que sigui possible que ho puguem corregir.

Aleshores, aquí, la pregunta seria..., i em sembla que aquí, a Ciutat Vella, precisament, doncs, hi ha algunes escoles on ja hi ha una taxa d'escolars de treballadors estrangers, fills de treballadors estrangers, bastant important, si aquesta concentració s'està donant i, si s'està donant, també, aquesta actitud d'alguns pares, de treure d'aquestes escoles els seus nens.

Després, també, una de les coses en el tema escolar que s'està detectant és que els fills de treballadors estrangers, per una sèrie de factors que tots nosaltres fàcilment podrem reconèixer, doncs, tenen un índex de fracàs escolar superior al dels nens autòctons. Aleshores, la pregunta seria si vostès tenen també aquí, doncs, algun índex, alguna informació sobre aquest respecte.

I, després, ja, un tema molt més global, que és sobre la identitat d'aquestes segones generacions. Hem llegit que, a França, i dallò..., que és un gran drama; és un gran drama per a les segones generacions i per a les terceres generacions, perquè perden la nacionalitat, de vegades, del país d'origen, quan tornen de vacances al país dels seus pares no els reconeixen com a ciutadans allà, ni com a naturals d'allà, sinó que els consideren estrangers; són considerats també estrangers en la mateixa societat, per exemple, francesa, per part d'un sector molt important de França, i naturalment, això és un problema gravíssim; gravíssim objectivament parlant, però des del punt de vista de la identitat d'aquest component de la segona generació, doncs, indubtablement té també una perversitat i una importància enormes.

Aquestes són les preguntes.

PSC-4:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Bé, en primer lloc, agrair, en nom del Grup Socialista, la seva compareixença aquí, senyor Àlex Masllorens, i també valorar l'informe que ens ha donat, que, encara que sintètic, jo crec que això requereix un esforç que em sembla que, a aquestes altures, tots agraim. De qualsevol manera, sempre ens dóna a nosaltres la possibilitat, després, a través de la formulació de les preguntes, doncs, d'incidir més en aquells aspectes que considerem que són necessaris.

Aquesta pregunta, la primera pregunta, fa referència al tema del treball. El treball, com tots sabem, és un factor d'integració, jo diria que el primer, el principal; cal tenir en compte que els treballadors estrangers que vénen aquí precisament vénen per això, per buscar treball, perquè no el tenen a casa seva, i, per altra banda, sabem que hi ha una certa recança per part d'un sector dels treballadors autòctons envers els treballadors estrangers, perquè temen que els treballs que puguin venir a fer aquí siguin treballs que els podria pertocar a ells. A mi em sembla que precisament per aclarir tots aquests dubtes i tal és bo saber exactament en quines ocupacions i en quins treballs s'ocupen aquests treballadors estrangers.

Vostè té l'experiència limitada de la seva oficina i la pregunta va concretament en aquest sentit, però jo també li pregunto si a través de totes les oficines de Caritas que estan en tot el territori català vostès tenen algun informe sobre aquestes característiques dels treballs dels treballadors estrangers, no solament els

que ocupen, sinó l'estabilitat, les circumstàncies, les característiques amb què es desenvolupen aquestes activitats. Si tingués aquest informe, nosaltres li agrairíem molt si el poguéu enviar al Parlament.

PSC-5:

El Sr. FONT: Gràcies, la pregunta, senyor Masllorens, va destinada a esbrinar els problemes d'atenció sanitària que ens ha semblat copsar en la primera intervenció: si no ho hem entès malament, la universalització creava problemes addicionals, es tractaria de si ens poguéu fer una síntesi aproximada de quins són aquests problemes i quins són els problemes addicionals per motiu de la universalització de l'atenció sanitària que suposa l'atenció als treballadors immigrants.

Gràcies.

PSC-6:

El Sr. OLIART: Bé, aquesta pregunta és una pregunta molt repetida, perquè també fa referència als problemes d'adaptació de la població magribina. Això que ens ha dit de les superiors o addicionals dificultats que presenta aquest col·lectiu crec que ens ha interessat a tots perquè tots estem interessats, naturalment, que aquesta integració dels col·lectius de treballadors estrangers, en general, doncs, es faci de la millor manera possible. Per tant, jo la reformularia, en tot cas, i la concretaria molt més, perquè crec que un 80 o un 85% d'aquesta pregunta ja l'ha contestada vostè als diversos companys que abans li han formulat aquesta pregunta.

Jo estic d'acord que les segones generacions tindran menys problemes, però jo constato de l'estudi del que està passant, doncs, sobretot a França, que és on aquest tipus de col·lectiu, doncs, està més establert, doncs, que la integració a la societat catalana serà molt difícil perquè hi ha un problema, que no s'ha tocat aquí, que és el tema de l'endogàmia, i dic l'endogàmia per motius religiosos. És a dir, normalment un home musulmà es pot casar amb una cristiana i no passa absolutament res, dins de la seva pròpia societat, però no al revés. És a dir, quan és una dona la que es casa amb un no-musulmà, immediatament, els pares i els germans la repudien i, és clar, això frena moltíssim, doncs, els matrimonis mixtos de dona àrab o dona magribí amb un català o amb un espanyol. Aleshores, és clar, a mi em sembla que això és un problema que serà molt difícil de poder eradicar, perquè naturalment forma part de les seves més íntimes conviccions culturals i religioses, però que alguna cosa jo crec que s'ha de fer, no?

I també voldria fer un altre tipus de consideració, que és entorn a tot el tema aquest del dret a la diferència. És a dir, jo crec que hem de ser molt curiosos, en el moment en què defensem el dret a la diferència, perquè el dret a la diferència defensat fins a l'últim extrem comportaria el que se'n diu el model anglosaxó d'integració, que no és tal integració, sinó que simplement hi ha un respecte màxim a la cultura de l'altre..., d'aquella minoria ètnica, però se li diu: «Tu, minoria ètnica, estàs aquí situat en aquest espai, nosaltres, minoria de blancs i tal estem en aquest altre i de tant en tant ens comunicarem per interessos laborals o per interessos econòmics, però és indubtable que tu a casa teva i nosaltres a casa nostra.» I, és clar, aquest no és un model d'integració, sinó que és tot el contrari perquè porta a la «guetització» i al final, si les minories ètniques són molt nombroses, doncs, acaba aquella societat tribalitzant-se, que és el que està passant en algunes ciutats d'Estats Units i també d'Anglaterra.

Per tant, jo crec que aquests són dos aspectes fonamentals en què tots nosaltres jo crec que hem de reflexionar i en qualsevol cas vostè, que té molta més relació directa amb aquestes persones, com ho veu?

Moltes gràcies.

DS-62:

PSC-1:

La Sra. BARENYS: Jo volia que els representants de les organitzacions sindicals, un o l'altre, perquè no sé quin dels dos ha fet esment a la qüestió, ens informés una mica més d'aquest possible Consell Català d'Immigració i, a la vegada també, el representant de l'UGT, en el començament de la seva intervenció, ha fet referència a la seva col·laboració, a la col·laboració de les organitzacions sindicals amb les administracions locals per tractar temes que es refereixin a polítiques socials en general: sanitat, habitatge, cultura, serveis socials.

A mi m'agradaria conèixer una mica més aquest nivell de col·laboració, de coordinació, de transferència de recursos entre uns i altres per veure quin és el paper que juguen i que poden jugar les organitzacions sindicals en aquest camp, del qual aquesta diputada no n'està massa assabentada.

Gràcies.

PSC-1r:

La Sra. BARENYS: Sí, amb la segona part de la pregunta, d'acord; jo espero que podrem, potser podrem conèixer, si vostès tenen algun document, aquest protocol o aquestes experiències de participació amb l'Ajuntament de Barcelona a través del Consell de Benestar Social per veure la possibilitat que sigui una experiència extensible a altres ajuntaments o a altres consells comarcals. Jo crec que això és nou, és positiu, pel que vostè ens està informant i fóra bo conèixer-ho amb més profunditat.

Pel que fa al Consell Català d'Immigració, la pregunta és: hi ha un compromís per part del conseller --sembla ser que és el conseller Comas l'interlocutor dels sindicats en aquest cas--, hi ha un compromís per part del Consell Executiu de crear aquest Consell Català d'Immigració mitjançant una normativa, un decret que l'estableixi i que el reguli? O sigui, quina fórmula es pensa donar a aquest acord o a aquesta proposta que vostès estan negociant amb el Consell Executiu? Si en tenen informació, per a coneixement nostre també.

PSC-2:

La Sra. TORRENT: Sí, senyor president, moltes gràcies. En primer lloc voldria agrair la presència dels dos representants de les organitzacions sindicals, tant l'UGT com Comissions Obreres.

La meua pregunta fa referència al que es coneix com a treball clandestí dels immigrants. Tots sabem que a la societat catalana hi ha treball clandestí, el treball que es coneix com a treball submergit, que no està legalitzat i, per tant, s'escapa tant de tot tipus de control i alhora margina molt més el treballador o treballadora que es troba en aquesta situació, perquè no es troba en solidaritat amb la resta de treballadors o treballadores del món productiu, tant des del camp de la producció com dels serveis.

Creiem que aquesta situació de clandestinitat es dona més, avui dia, en el camp dels treballadors immigrants, dels treballadors estrangers i molt especialment --abans s'ha dit per part dels sindicats-- es dona en la dona treballadora, una dona treballadora estrangera, com és el cas de les senyores o les dones que es dediquen al treball domèstic, les que són treballadores o empleades de la llar. Creiem que aquí hi ha una situació d'il·legalitat molt estesa i que abans s'ha apuntat des de la Mesa que era difícil la incidència per part dels sindicats respecte a la patronal perquè aquesta situació fos treta de la il·legalitat i que emergís com una situació de normalitat.

Jo els voldria preguntar quines són les pressions o la seva acció en tant que sindicats vora la patronal, en aquest sentit, de tots aquells treballs de situació, de treballs submergits, de situació de clandestinitat, però molt especialment també quina és la seva posició respecte a la Conselleria de Treball, atès que abans aquí s'ha dit que les competències quant a relacions laborals sí que són de la Conselleria de Treball --d'aquí en concret, del nostre país, de Catalunya--, que cal ressaltar-ho i crec que té molt a veure amb aquesta situació d'il·legalitat que s'accentua en els treballadors estrangers o els treballadors immigrants.

Per tant, jo els preguntaria quines són les gestions que vostès fan per treure aquests treballadors d'aquesta situació que els dona una doble marginalitat: a aquesta il·legalitat que abans vostès han apuntat que es dona a la situació espanyola, a la situació catalana, s'hi suma aquesta il·legalitat molt concreta, que ben segur que es pot resoldre des d'aquí, de l'economia submergida, del treball clandestí.

Jo crec que des de la Conselleria de Treball hi podrien haver campanyes per treure els treballadors d'aquesta situació, per situar-los a la normalitat i fer alguna gestió vora la patronal. Crec que seria bo per a tots i no tindriem dos tipus de treballadors: aquells que treballen en la producció o en l'economia legalitzada i aquells que treballen en l'economia submergida, que en especial fa referència als treballadors estrangers i en major evidència a les dones, a les dones treballadores i en concret a les dones que treballen al servei domèstic.

Moltes gràcies.

PSC-2r:

La Sra. TORRENT: Sí. Al fil de la resposta que m'ha fet el representant de l'organització sindical d'UGT em venia al cap, se m'acudia un exemple concret, i és el següent: que si vostès potencien algun tipus de campanya respecte a un fet concret, que és el tema de les empleades de la llar, que no sortís o que no es

donés el fenomen que s'ha produït a la societat americana amb l'Administració Clinton, que a l'hora que algunes dones podien accedir a llocs de rellevància en l'Administració se'ls ha anat a buscar aquella qüestió més negativa --que jo denuncio que és negativa-- d'haver fet contractes il·legals respecte a treballadors o treballadores a la seva llar, però vull considerar i crec que per les cares que fan la resta de diputats i diputades d'aquesta cambra i també els senyors que estan a la Mesa que el problema no és de les dones exclusivament, que en l'Administració americana s'havia d'haver anat a buscar també aquells senyors o la unitat familiar que és conjunta, homes i dones, que contracten el servei domèstic en la il·legalitat. Per tant, trobaria un error que es denunciés només la dona com a empresària en el cas de la unitat familiar en un fet que és negatiu, i en canvi no es potencien totes aquelles qüestions que fan referència a la capacitat empresarial de la dona en un sentit positiu.

Moltes gràcies i perdonin aquest petit parèntesi.
en tot cas?

PSC-3:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Agrair la compareixença, aquí, les explicacions que ens han donat el senyor Ciriaco Hidalgo, de l'UGT, i el senyor Josep Bel, de Comissions Obreres. I la meua pregunta: quan el senyor Bel ha parlat ha dit, molt bé, que com que un dels factors principals i primordials és el treball, és a dir, els treballadors estrangers --ja si en diuen «treballadors estrangers»-- vénen aquí a treballar perquè no en tenen a casa seva; per tant, aquest és un dels factors principals d'integració, lògicament també, d'estabilitat i de buscar la convivència; però també és cert que els treballadors nacionals poden veure i perceben el treballador estranger com un concurrent, malgrat que tots sabem que els treballs que vénen a realitzar aquí, o que fins ara estan realitzant, no solament aquí a Catalunya, sinó pràcticament a tot Europa, són treballs que en podríem dir complementaris, de sectors que els treballadors nacionals no cobreixen.

També s'ha de dir --jo crec que és molt bo que ho reflexionem-- que les dificultats s'agregen en un moment de crisi econòmica. Crec que no és per casualitat que a partir de l'any 1973, quan precisament la primera crisi econòmica --la crisi del petroli-- després d'aquell creixement sostingut que hi havia hagut durant la dècada dels seixanta, doncs és precisament a partir de 1973 que tots els problemes de xenofòbia, de racisme i de brots violents a la societat europea es van originar, es van generar i es van multiplicar. No és per coincidència, naturalment.

Per altra part, tenim --i aquí va adreçada la meua pregunta-- que en totes les convencions a l'Organització Internacional del Treball, recollida també amb les diferents normatives sobre estrangeria de la majoria del països, doncs es recull la preferència al treball del treballador nacional. Naturalment, aquí hem de conciliar els conceptes de solidaritat amb els conceptes --o la realitat-- d'una oferta insuficient de treball. Els sindicats, per la seva mateixa condició i naturalesa, es troben al mig d'aquest..., de l'ull de l'huracà, com en podríem dir, i estan en una situació difícil per conciliar aquestes dues qüestions. I la meua pregunta és quina postura tenen els sindicats, tant el d'UGT, com el de Comissions Obreres, davant d'aquesta problemàtica? Moltes gràcies.

PSC-3r:

El Sr. OLIART: No, únicament que he demanat la posició dels dos sindicats, i si el senyor Hidalgo no hi té inconvenient, m'agradaria saber la seva...

PSC-4:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. En primer lloc, en nom del Grup Socialista, agrair aquesta compareixença dels representants del CITE.

La primera de les nostres preguntes és sobre els treballs i rams de la producció en què s'ocupen majoritàriament els treballadors estrangers i si existeixen estadístiques, i si existissin aquestes estadístiques, la possibilitat que se'ns fessin arribar.

Moltes gràcies.

PSC-4r:

El Sr. OLIART: Sí, agrair-li al senyor Gómez aquesta resposta i, en qualsevol cas, saber l'estabilitat, o sigui, el grau d'estabilitat d'aquests tipus de treballs.

PSC-5:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Per les experiències d'altres països sabem que l'afiliació dels treballadors estrangers als sindicats és un factor molt important, tant d'integració com de relació i convivència amb els altres treballadors nacionals. Aleshores, la nostra pregunta és: quin grau d'afiliació sindical existeix aquí a Catalunya per part dels treballadors estrangers?

Moltes gràcies.

PSC-6:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Segons un estudi de l'Institut Català d'Estudis Mediterranis, que recomano, perquè està molt bé, per cert, a Catalunya l'any 1991 hi havia 106.673 residents estrangers --es poden considerar treballadors-- inclosos ja els regularitzats; dels quals 40.283 són procedents del Primer Món i 63.390, del Tercer Món; això representa l'1% de la població, una cota que encara està molt lluny d'Europa, però que naturalment ja és una cota una mica important; però es tracta de persones que tenen regularitzada la seva situació jurídica. Per tant, el problema principal, que vostès molt bé han detectat aquí i ens han dit, que és el de regularització, aquests ja estan regularitzats, estan tots els seus papers en regla i, per tant, tenen un altre tipus de problemes.

Aleshores, referint-nos a aquests treballadors que ja estan aquí en una situació, diguem-ne, regular, tenen uns problemes aquests treballadors --i això es veu en totes les societats occidentals--, poden tenir uns problemes i unes dificultats de convivència i de relació amb els nacionals, amb la població autòctona. Aleshores, la nostra pregunta és: vostès que des de la situació, diguem, privilegiada que tenen en el CITE, que estan en relació amb tots aquests immigrants, amb tots els seus sectors --no?--, tant d'una procedència com d'una altra, quin tipus de problemes i dificultats més importants vostès creuen que hi ha, problemes reals, per a la integració i convivència d'aquestes minories ètniques i d'aquests treballadors estrangers amb la població catalana? I sobretot també interessaria saber, si és que vostès ho han pogut també esbrinar això, quina percepció tenen aquests treballadors estrangers, que vénen aquí a la societat catalana, quina percepció tenen de les actituds dels catalans envers ells?

Moltes gràcies.

PSC-6r:

El Sr. OLIART: Sí, gràcies, senyor president. Jo agraeixo aquesta explicació molt àmplia, que participo en molts dels conceptes que vostè, senyor Gómez, ha dit. I hi ha una cosa que jo també volia fer una reflexió. És a dir, nosaltres, aquí a Catalunya, tenim un avantatge sobre altres societats, que és que podem aprendre del errors que han pogut cometre les altres societats veïnes; per tant, hi som a temps de poder-los rectificar si és que en som capaços. El que passa és que tampoc és fàcil. Jo posaré un exemple: a França, durant tot el segle passat, hi van haver moltes immigracions, sobretot, d'italians, de polonesos i d'espanyols. Aquests col·lectius s'han integrat completament en la societat francesa, de tal manera que avui dia les terceres o quartes generacions, alguns d'ells, fins i tot, s'han afrancesat el cognom.

D'altra banda, tenim, doncs, que col·lectius molt importants d'algerians i de marroquins, que tenen la nacionalitat francesa i que, per tant, des del punt de vista legal no hi ha cap impediment perquè es puguin integrar, no estan integrats a la societat francesa i d'aquí vénen els problemes que en aquest moment hi ha a moltes ciutats de França. Què vol dir això? Vol dir, doncs, que per poder..., que perquè nosaltres, aquí, els catalans, i naturalment les institucions, siguem capaços de poder analitzar el problema amb tot el seu realisme i amb tota la seva amplitud, necessitem conèixer tots els elements possibles, i perquè es pugui fer una política d'integració és necessària no solament la voluntat de la societat acollidora, sinó també la voluntat d'integració que puguin tenir els col·lectius que ens vinguin.

Per això, la meua pregunta també és conèixer, si era possible, quina percepció tenen els marroquins, per exemple, que són segurament el col·lectiu que aquest moment, doncs, pot tenir més problemes per aquesta distància cultural que hi ha entre ells i nosaltres, en aquest sentit, doncs, és per on va la pregunta i, sobretot, si, a més a més, d'aquesta percepció que ells puguin tenir de la societat occidental i de la societat catalana, en aquest cas en particular, quina vocació tenen, també, d'integració? Si només pensen a tornar o

realment ja pensen en una estabilitat per a ells i per als seus fills i per a les terceres generacions que, aleshores, naturalment, segurament, que l'enfocament seria una mica diferent.

Moltes gràcies.

DS-67

PSC-1:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Senyora Maria Àngels Roque, en nom del Grup Socialista, agraïm la seva compareixença avui, aquí, en aquesta Comissió.

Vostè ha parlat que l'Institut Català d'Estudis Mediterranis ha elaborat tres informes. D'aquests tres informes n'hi ha un que està publicat, un altre que sembla que està publicat també, però que...

... ..

El Sr. OLIART: I un altre que està per publicar. Però vostè, del que no ens ha parlat és de les conclusions a què s'arriba en aquests informes. El de la immigració estrangera a Catalunya, com que ja està publicat, i obra en poder del nostre Grup, naturalment, més o menys sabem a quines conclusions arriba, però com que hi ha uns altres dos informes que segurament han estat elaborats per equips diferents i amb tècniques diferents, aleshores seria molt bo de saber si les conclusions a què arriben són les mateixes o són diferents, i com a mínim saber quines conclusions principals es poden deduir o es poden extreure d'aquests tres informes que vostè ha esmentat.

Moltes gràcies.

PSC-2:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Bé, un dels objectius --jo diria l'essencial-- que té aquesta Comissió és el de conèixer al millor possible la situació dels treballadors estrangers aquí a la nostra Catalunya, però no solament des del punt de vista material, sinó també des del punt de vista psicològic. És a dir, conèixer una mica quina és la visió que aquests treballadors estrangers tenen de la societat catalana, tant dels valors que informen la nostra societat com també de les actituds que ells perceben que els catalans puguin tenir envers ells. És a dir, el grau de rebuig que poden tenir, doncs, referent a diferents ètnies, etcètera. Crec que un coneixement d'això ens pot dur a conèixer bé quina és aquesta situació i a dissenyar en el futur, doncs --que és el que ens proposem--, la millor política d'integració possible.

Moltes gràcies.

PSC-2r:

El Sr. OLIART: Bé, una qüestió solament. Jo li agraeixo les seves respostes, que lògicament vostè no té les solucions i naturament, doncs, sempre és una aproximació, però jo voldria fer notar una cosa: el caràcter d'immigrant és un caràcter que no és permanent; és a dir, en tant que el treballador estranger que ve aquí a la nostra societat decideix quedar-se, encara que en el rerefons del seu pensament pugui estar sempre voler tornar a casa seva, està clar que en el moment que aquí té una estabilitat, que hi ha el reagrupament familiar i que li comencen a néixer fills aquí i que aleshores arriba a consolidar una situació econòmica, doncs, una mica estable, és indubtable que aquest rerefons ja deixa de ser-ho i es transforma ja en una permanència, el fet de quedar-se aquí entre nosaltres.

Aleshores, naturalment, en conèixer quina és la percepció que aquesta persona, aquest treballador estranger i la seva família tenen dels valors de la societat que els acull, els valors, diguem, democràtics, per tenir una adhesió a aquests valors perquè és necessari que la tingui aquesta adhesió, perquè si no té una adhesió als valors democràtics serà molt difícil que s'arribi a integrar mai a la societat. És des d'aquest punt de vista que jo li feia, bé, nosaltres li formulàvem aquesta pregunta.

PSC-3:

El Sr. OLIART: Bé, senyora Roque, a veure, la primera fa referència als principals problemes que es troben els treballadors estrangers aquí, a Catalunya. Naturalment em refereixo als regularitzats, perquè els que estan en situació clandestina ja sabem tots quin problema tenen com a principal. Mentre no resolguin el primer és indubtable que els serà molt difícil resoldre els altres.

Les diferents institucions que han comparegut aquí abans de la seva ens han indicat aquests problemes. I jo crec que en la mesura que poden ser coincidents, doncs, poden ajudar molt a definir la política d'integració que el Govern de la Generalitat i, lògicament també, altres administracions públiques a Catalunya, doncs, puguin fer. Aleshores la pregunta és aquesta, aquesta és la tercera pregunta.

I quant a la quarta pregunta, és sobre les perspectives de futur de les immigracions a Catalunya. És a dir, indubtablement no projectat d'aquí a cinquanta anys, però com a mínim, si és possible que hi hagi una projecció, si vostès la tenen, en la propera dècada o fins a l'any 2000, tenint en compte no solament els fluxos que ens puguin venir del nord d'Àfrica, dels països, diguem-ne, tercers, sinó fins i tot d'aquells treballadors immigrants que en aquest moment ja tenen una situació regularitzada en algun dels països comunitaris. I m'explicaré segurament una mica millor.

En el moment que les fronteres comunitàries s'eliminin --això serà si no tornen a fallar els càlculs, doncs, el més de juny d'aquest any-- i sobretot tenint en compte que hi ha, per altra banda, la pressió dels treballadors de l'est que estan entrant a Alemanya, això en aquest moment està exercint una pressió molt important sobre els treballadors turcs, per exemple, que estan a Alemanya i que es veuen desplaçats pels treballadors de l'Alemanya oriental, pels treballadors polonesos, pels treballadors txecs, etcètera. Ja es veu que en el nord, per exemple, de França, que no n'hi havien hagut mai, de treballadors turcs, ara ja n'hi ha. I bé és molt fàcil veure que aquesta pressió ens portarà també cap aquí, cap a Espanya, lògicament, cap a Catalunya, que som frontera amb França, doncs, els primers en trobar-ho; tindrem, doncs, que vindran també uns fluxos, que aquests sí que seran bastant incontrolables per la simple raó que ja estan en el territori de l'Europa comunitària i, per tant, els serà relativament fàcil d'instal·lar-se aquí a casa nostra.

Aleshores, tenint en compte els fluxos, que ja sabem tots que vénen del nord de l'Àfrica, més aquests fluxos, quines són les perspectives o les projeccions que vostès fan per al futur, si és que les fan?

Gràcies.

PSC-4:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Gràcies, senyor Andreu Domingo. Bé, vostè ens ha dit que està en fase d'elaboració de diversos informes que suposo que seran..., espero que siguin molt interessants i siguin també molt didàctics, sobre la situació dels treballadors aquí. Lògicament, doncs, com que estan en fase d'elaboració és molt difícil de fer-li cap pregunta sobre aquesta qüestió, però en canvi vostè ha fet referència que vostè està a Vic, al front allà dels Serveis Socials de l'Ajuntament i, per tant, vostè deu tenir experiència de camp suficient, i ha parlat d'un col·lectiu important, que nosaltres sabem també que existeix a Vic, de magribins, i com que ja fa temps que aquest grup està allà instal·lat, jo crec que seria interessant per a la Comissió, doncs, conèixer la manera com s'organitza aquest grup, i quines són les relacions que tenen amb la societat de Vic.

Moltes gràcies.

DS-81

PSC-1:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Bé, en primer lloc agrair a la senyora Pujol i a la senyora Pujades la seva intervenció, aquesta àmplia informació que ens han donat per a la problemàtica dels treballadors estrangers a Manlleu i, sobretot, felicitar-les, felicitar-les efusivament per l'acció intensa que se'n dedueix, de tot el que vostès han dit i que l'Ajuntament de Manlleu està duent a terme, i vostè és, doncs, la cap d'aquesta política. Demostra això una sensibilitat encomiable i crec també que de la seva informació se n'ha després que, precisament, d'aquesta política tan activa que vostès estan duent a terme a Manlleu, hi ha hagut una resposta associativa per part de la societat de Manlleu que també jo crec que és ressenyable i és remarcable.

La nostra pregunta, la primera de les dues preguntes que el Grup Socialista els formula, té a veure amb la integració. És a dir, nosaltres creiem que la integració i la convivència pacífica en una societat pluricultural és la finalitat bàsica que tots ens proposem, totes les administracions públiques i tots els ciutadans. Indubtablement hi ha una sèrie de clixés que la societat europea té respecte dels treballadors immigrants, clixés que jo crec que s'han de desterrar i que diria, els resumiria amb els tres pecats capitals de la immigració des d'aquesta opinió, diguem-ne, adversa, que serien: «aquesta gent ens vol robar el

treball; aquesta gent és responsable de la inseguretat ciutadana; aquesta gent és una amenaça per a la nostra identitat nacional».

Aleshores, des d'aquest punt de vista, i tenint en compte que aquesta política tan activa que vostès han dut possiblement ha sensibilitzat molt la societat de Manlleu, a nosaltres ens interessaria saber dos aspectes d'aquesta qüestió que considerem tan crucial: primer, quin és el grau d'acceptació que la societat de Manlleu té respecte d'aquest fenomen de la immigració en aquesta població; i a l'inrevés, quin és el grau d'integració i l'actitud d'aquest seguit de col·lectius de treballadors estrangers que tenen respecte a la societat acollidora, en aquest cas, naturalment, la societat catalana i, en particular, la societat de Manlleu.

Moltes gràcies, senyor president, senyores...

PSC-2:

El Sr. FONT: Gràcies, senyor president. Voldríem interessar-nos o que ens ampliessin una mica la informació sobre un aspecte que veiem que és una constant en les intervencions de les persones que compareixen a la Comissió --cosa que no esperàvem, però que és real--, que són els aspectes de salut i higiene, diguem, no? Dèiem que no ens ho esperàvem perquè pensàvem que potser era una situació més resolta del que sembla que realment està. Però pel que ens diuen i han dit vostès avui respecte a Manlleu, hi ha una situació una mica precària respecte a accés al sistema o als serveis sanitaris i respecte --m'imagino també-- a tractament, diguem; perquè si hi ha un difícil accés, doncs, hi deu haver, de fet, també un difícil tractament.

És clar, això té una certa... Hem de mostrar una certa preocupació pel fet que es tracta d'un col·lectiu en aquest sentit que té una atenció deficient, però també per a altres aspectes, per exemple, pel que fa a malalties que el sistema sanitari --per dir-ho d'alguna manera-- persegueix organitzadament i que intenta arribar als focus de contagi i veure totes les persones que han intervingut en aquella malaltia en concret per mirar d'evitar-ho, perquè són malalties que es propaguen, es propaguem amb una certa facilitat. Per exemple, a Catalunya en aquests moments tornem a sentir parlar de tuberculosi, que és la paraula que a mi m'ha sobtat una mica i sobre la qual voldríem insistir una mica. També les malalties de transmissió sexual, per exemple, però molt emfàticament sobre tuberculosi, perquè la sentim a diferents àmbits de Catalunya, no només del col·lectiu immigrant, com si hi hagués un rebrot de tuberculosi en alguns ambients de marginació, per exemple les presons o en alguns barris marginals, i en alguns barris no marginals també. Però, per exemple, en àmbits, realment, que haurien de preocupar bastant, com és en algun àmbit escolar, on s'han hagut de fer proves de tuberculina d'una manera bastant organitzada, etcètera.

Bé, es tractaria simplement de, si hi hagués algun element addicional als ja explicats, si ens poguessin ampliar una mica sobre això: evolució d'aquestes malalties, particularment tuberculosi, i com pensen que s'ha d'enfocar la situació.

Gràcies.

PSC-2r:

El Sr. FONT: Sí, únicament, si aquesta proposta d'actuació sobre els no legalitzats si ens la podria ampliar una mica, també. És a dir, hi ha una proposta d'atenció a les persones que no tenen Seguretat Social per facilitar l'atenció.

Ens podria explicar una mica més...

PSC-3:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Agrair també a la senyora Trinitat Nogués la seva intervenció, i aquesta àmplia informació que ens ha donat.

Naturalment, tots sabem que Vic ja és una població que des de fa molts anys té assentaments de col·lectius de treballadors estrangers. Per tant, hi ha una àmplia experiència. Nosaltres estem molt satisfets que s'hagin dut a terme, per part de l'Ajuntament, certes iniciatives molt interessants. Però, el que nosaltres voldríem saber és que, atesa aquesta llarga experiència, voldríem conèixer si s'ha fet ja alguna enquesta o es pensa fer aquesta enquesta, per conèixer una sèrie d'actituds dels ciutadans autòctons de Vic respecte als diferents col·lectius d'immigrants.

Per exemple, ens interessaria molt de saber quina és l'acceptació que hi ha sobre la presència dels nens a les escoles. Jo crec que això és un dels temes importantíssims per a una integració i convivència feliç. L'acceptació que hi pugui haver i si existeixen matrimonis mixtos --en dir acceptació em refereixo també, des del punt de vista dels col·lectius que han vingut i també naturalment des de la perspectiva de les

persones que viuen a Vic. Acceptació de veïnatge, és a dir, si hi ha rebut pel fet que algun treballador immigrant o les seves famílies estiguin a prop de domicilis ocupats per persones de Vic. Si hi ha una bona acceptació de la cultura i de la religió d'aquests col·lectius. I alguns altres aspectes que per raó de temps ja no dic, però que es comprenen.

Molts gràcies.

PSC-4:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Agrair, en nom del Grup Socialista, la presència i la compareixença aquí del senyor Herrero, de la senyora Floriach i de la senyora Maria Àngels Cantos. Agrair-los també la informació que vostès ens han donat, que lògicament i donada la seva llarga experiència, degut també que ja és antic que hi ha assentaments importants de col·lectius estrangers a Mataró, que aquesta experiència lògicament és valuosa i, també, la seva informació aquí en aquest Parlament.

Bé, és indubtable que quan els treballadors estrangers vénen a qualsevol país, i en aquest cas naturalment aquí a Espanya, un dels primers problemes que tenen, el més important, és el de la informació. Per tant, nosaltres valorem molt positivament la iniciativa que l'Ajuntament de Mataró ha tingut de crear immediatament una oficina d'informació, i que vostès en diuen també d'orientació a l'estranger. I, sobre aquestes oficines, nosaltres --o aquesta oficina-- voldríem una ampliació de la seva informació. És a dir, primitivament --si no ho hem entès malament-- vostès van obrir aquesta oficina per donar informació legal. Més endavant vostès van veure que hi havia, doncs, una necessitat de donar també orientació sobre altres qüestions que tenen..., i problemes que tenen per solucionar els problemes que tenen aquests estrangers, i aleshores en van fer una ampliació.

Aleshores, nosaltres entenem, i crec que ho entenem bé i pensem també que és com s'ha de fer, que aquesta Oficina hauria de tenir aquest concepte molt més ampli i no solament ajudar a trobar, diguem-ne, els papers --per dir-ho d'aquesta manera-- perquè legalitzin la seva situació en la mesura del possible, que concorrin amb ells els requisits legals que són necessaris, sinó també que, des del punt de vista de l'accés a l'habitatge, de l'accés als serveis socials que necessitin, l'accés al treball, l'accés a la sanitat, i totes les qüestions, diguem-ne, culturals i tal, vostès els puguin, doncs, orientar degudament.

Naturalment, aquest concepte significa que aquest tipus d'oficina necessita una infraestructura important i, lògicament també, una despesa important, necessita sobretot una continuïtat, i que, naturalment, tots sabem, doncs, que els pressupostos dels ajuntaments són molt limitats.

I des d'aquest punt de vista jo els demano això: si va per aquí el tipus d'oficina que vostès volen crear, quina continuïtat i perspectives vostès li veuen i aleshores, en funció d'això, si vostès han rebut, per part de la Generalitat, alguna subvenció per donar suport a aquest tipus d'iniciativa o si vostès l'han demanada.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

PSC-5:

La Sra. BARENYS: Sí --i molt breument, per agilitar--, de tipus sanitari, i la dirigiria a qui de vostès vulguí contestar, senyora Floriach o senyor Herrero.

Quines són les malalties comunes que tenen registrades, diferenciant magribins i africans? --si és que realment hi ha malalties que es diferencien per part d'uns i d'altres immigrants.

Quins són els procediments d'accés a l'assistència ambulatoria de la Seguretat Social?, o bé si hi ha una cobertura benèfica assistencial per part de l'Ajuntament pel que fa als immigrants il·legals.

I la tercera pregunta era, sobre el tema de les ablacions de clítoris, que recentment ha sortit a la premsa: quina actitud ha pres o pensa prendre l'Ajuntament?, i si la pot prendre pel que fa a una política d'informació sanitària i també jurídica. Aquest és un tema que la Comissió Home-Dona del Parlament ens hem proposat estudiar en profunditat; creiem que hem de prendre una actitud seriosa davant d'aquesta qüestió.

I, per altra banda, dir que ens han aportat algunes informacions que jo crec que haurem d'estudiar amb més profunditat --ho deia el senyor Herrero--: per què els africans s'integren amb més facilitat, pel que fa al territori de la comarca del Maresme, que no pas els magribins; vull dir, segurament hi poden haver constatacions culturals que a nosaltres ens interessarà poder aprofundir, però que, si vostès tenen més informació, alguna investigació a l'entorn d'aquest tema de la integració dels estrangers a la comarca, també ens aniria bé per poder treballar en l'informe d'aquesta Comissió.

Gràcies.

PSC-6:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. En nom del Grup Socialista, agrair la presència aquí i la informació que ens han donat el senyor Otero i el senyor Mena. I, naturalment, vostès tenen..., hi ha, pel que sembla, molta experiència en aquest fenomen, en aquesta problemàtica; agrair-los també la tramesa d'aquests informes que tinc aquí sobre la taula i que vostès han tramès a tots els grups parlamentaris i a la Comissió. I, aleshores, jo faria, en tot cas, un parell de preguntes.

Una d'elles és sobre el grau d'acolliment que la societat de Santa Coloma té respecte a aquests col·lectius estrangers, sobretot tenint en compte que un sector molt important de la societat de Santa Coloma, doncs, és de treballadors manuals i que, per tant, en un moment que hi ha una crisi econòmica, poden haver-hi uns problemes de considerar el treballador estranger com un concurrent, com algú que ve a robar el treball als autòctons, i si a partir d'aquesta crisi econòmica s'han detectat llavors alguns fenòmens o algunes actituds de rebuig envers ells.

I després, en el tema de la sanitat, si vostès tenen algun estudi o han detectat algunes malalties específiques d'aquests col·lectius, i sobretot ens interessaria saber si està coberta d'alguna manera o tenen vostès algun programa per assistir aquells treballadors estrangers que no estan coberts per la Seguretat Social per raó que no tenen un treball estable o que estan en una situació irregular.

Moltes gràcies, senyor president.

PSC-6r:

El Sr. OLIART: Més que repreguntar, agrair les respostes. I, en tot cas, en les compareixences anteriors s'ha detectat que en aquests col·lectius hi ha bastant de tuberculosi, no? Aleshores, voldriem saber si vostès han detectat això, també, a Santa Coloma.

DS-82

PSC-1:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Formularia personalment tres o quatre preguntes i després la senyora Maite Utgés en formularia una altra.

En primer lloc, senyor Jordi Porta i senyor Jordi Pascual, moltes gràcies per la seva vinguda aquí, per l'explicació que ens han donat i pels estudis que vostès han realitzat.

Les preguntes que faré són bastant concretes. La primera fa referència al procés de regularització que va fer aflorar una quantitat important de treballadors estrangers que estaven en una situació irregular. Però jo crec que seria bastant interessant conèixer, en aquest moment, si hi han estimacions fetes del nombre d'irregulars --naturalment és una estimació aproximada--, d'aquest nombre de treballadors irregulars que en aquest moment encara hi pot haver. Crec que és una dada interessant, si és que es pot conèixer.

Després, sobre el tema del treball, conèixer en quins treballs són en els que es desenvolupen, freqüentment, els treballadors estrangers, sobretot els magribins i tots els que vénen del Tercer Món. Dic això perquè, naturalment, vostès ja saben --i ho sabran tan bé com nosaltres o millor-- que existeix una consciència generalitzada entre la població que aquests treballadors vénen aquí a robar el treball dels nacionals, i per tant crec que tot el que es pugui fer per treure aquesta idea, doncs, a mi em sembla que sempre serà positiu, sobretot si hi han dades objectives que indubtablement siguin les que ens diguin que això no és veritat.

El tercer aspecte seria el de l'escola. Vostès ens han parlat d'un tant per cent que ja hi ha actualment de nens i nenes de menys de setze anys, que naturalment és encara molt petit perquè proporcioni problemes, però segurament que no està distribuït a tota la població. Per tant, segurament que hi deu haver una certa concentració en algunes escoles, i, aleshores, la pregunta seria si vostès han detectat aquesta concentració en algunes escoles determinades i quins problemes s'han pogut detectar en aquestes escoles que hi pot haver aquesta alta concentració. Per exemple, em sembla que en una compareixença de fa uns dies ens van dir que hi havia una o dues escoles al barri de Ciutat Vella, al districte de Ciutat Vella de Barcelona, on hi havia fins i tot un 37 o un 38% de nens de treballadors estrangers. I, també dins del tema de l'escola, el paper de les nenes, sembla ser que hi han bastants problemes, sobretot familiars, perquè les nenes continuïn estudiant a partir d'una certa edat, i voldriem saber si vostès també, en els seus estudis, això, ho han pogut detectar.

I un quart tema seria els problemes d'integració. Sobretot, en els treballadors estrangers o immigrants que vénen del Tercer Món, perquè suposem que els del Primer Món no proporcionen o no ocasionen cap

tipus de problemes d'integració. Per tant, referint-nos als magribins i als subsaharians, quins són els problemes que vostès detecten que poden ser un obstacle per a la integració, però vist tant de la part d'ells com de la part, diguem-ne, dels catalans autòctons.

Moltes gràcies.

PSC-2:

La Sra. UTGÉS: Gràcies, senyor president. Volia preguntar sobre un tema, una qüestió molt concreta, però que potser té una gran transcendència per al dret de les dones. Concretament, sobre el tema que va sortir en els mitjans de comunicació el mes de febrer, que una nena d'origen gambià va anar a fer una consulta a un hospital per un problema d'anèmia i que en la revisió es va veure que hi havia una mutilació dels seus òrgans genitals, i que, bé, aquest tema va ser denunciat i el jutge, d'alguna manera, va fer un sobreseïment --es diu?-- de la causa, argumentant que era una pràctica --és una pràctica--, diguem-ne, consentida en el seu país d'origen i que, per tant, aquests pares d'aquesta nena no volien fer cap mal a la seva filla, però que..., i per tant, com que no volien fer cap mal a la seva filla, doncs, d'alguna manera es va tancar la qüestió.

I això, és clar, d'alguna manera xoca amb els drets fonamentals de les persones, concretament amb la integritat física de les dones. Per tant, jo volia preguntar exactament quines actuacions o què és..., com la veuen, aquesta qüestió i que és el que caldria fer en aquests col·lectius perquè d'alguna manera d'adonessin que, bé, activitats com aquestes, doncs, evidentment, no solament xoquen amb el nostre ordenament jurídic, sinó que xoquen amb els drets més elements de les persones, concretament de la dona. Per tant, una mica com es veu tota aquesta qüestió des de la Fundació.

I després, en segon lloc, s'ha comentat també el tema de les estadístiques de tuberculosi i tal, que hi havia una proporció important d'estrangers amb aquesta patologia. També, li volia preguntar com interpreten aquesta pujada d'una malaltia infecciosa com la tuberculosi.

PSC-2r:

La Sra. UTGÉS: És una qüestió molt concreta, insistint en aquest tema de la nena, perquè d'alguna manera em provoca certa indignació i certa impotència, no? Perquè, és clar, quan es produeixen mutilacions, llavors no sé si no és --jo em pregunto--, no sé si no és una sortida fàcil tot aquest tema que és un problema d'educació, que per una pretesa tradició, doncs, d'alguna manera no rebutgem, aquesta societat, diguem-ne, pràctiques com aquesta. Vull dir, és que un bon dia et mutilen i llavors et diuen que és un problema d'educació. Vull dir, no sé si no és una sortida fàcil per nosaltres, també, que davant d'un problema tan greu posem una sortida tan a llarg termini. Bé, doncs, l'educació... I això és molt difícil en aquests col·lectius, perquè, és clar, un dels principals problemes que pateixen és justament el d'aquestes condicions de marginació i de falta d'aquesta educació, i, per tant, pot ser un problema que arrosseguem molt de temps.

Jo entenc que potser a aquesta família li va vindre una sensació de por, però bé han de saber que estan en una societat que almenys s'han de respectar una sèrie de drets tan elementals com és el de la integritat de les persones. I, per tant, jo crec que..., no sé com ho veieu, però, actituds, mesures de tipus judicial..., també estic d'acord que potser no són tampoc les més oportunes, però sí demostrar que hi ha un rebuig important, per part d'aquesta societat, davant d'aquestes pràctiques.

Gràcies, senyor president.

PSC-3:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Una reflexió i dues preguntes relacionades amb la reflexió.

En primer lloc, en nom del Grup Socialista, agrair al senyor Josep Ribera la seva compareixença aquí, en aquesta Comissió, i també felicitar-lo per l'explicació que ens ha fet, que jo crec que ha estat molt profunda i molt il·lustrativa, sobre aquests problemes que tenim..., si no problema, com a mínim un fenomen molt important que nosaltres hem d'intentar sobretot que no es transformi en un problema.

Vostè ha parlat que ens manca un model de societat i que, per tant, lògicament, ens falta i ens manca un model d'integració. Crec que vostè, en dir-nos això, toca el punt crucial més important d'aquesta qüestió. Crec, doncs, que aquesta és una qüestió cabdal.

Ara, jo penso que hi ha dificultat a trobar el camí correcte. Nosaltres ens movem --per la història d'altres països-- entre dos models que podrien ser fins i tot antagònics, i sobre aquests dos models

teòrico-pràctics hauríem de trobar segurament un camí, que seria segurament el millor, el del mig, com gairebé sempre acostuma a ser.

El primer dels models és el model francès, és el model que en diuen «d'assimilació republicana», és el model que a França, durant molt de temps, havia donat molt bon resultat, sobretot amb italians, amb espanyols, amb polonesos, a través de... Des de començaments..., des de mitjans, perdó, del segle XIX fins als nostres dies, doncs, han tingut allà i hi han arribat molts italians, molts polonesos i molts espanyols que al cap de les generacions --de la segona, tercera generació-- s'han integrat perfectament a la societat francesa, fins al punt que són pràcticament francesos i que molts d'ells fins i tot ho són fins a tal punt que s'han canviat els seus cognoms. Però ens trobem que aquest model d'integració --d'assimilació, millor dit--, que els ha funcionat molt bé amb segons quins pobles o amb segons quina gent, no els ha funcionat en absolut amb la gent que els provenia del nord d'Àfrica, dels magribins. I aquí ens trobem que la situació legal, pràcticament, del 90% dels magribins que en aquests moments estan instal·lats a França és una situació legal correcta, perquè són nacionalitzats francesos; són francesos a tots els efectes; tant ells, tant els primers, els originaris, com els segons, els fills i els néts. I per tant, en aquest moment, no obstant, tenen un problema importantíssim d'integració social, com tots sabem, i no cal que jo m'hi estengui.

I l'altre model, que estaria en l'altre cantó, seria el model anglosaxó, que teòricament es basa en un respecte a la diferència, i que tot això està molt bé sobre el paper, però que, a la pràctica, els ha conduït allà a constituir guetos. És a dir: «Jo et respecto a tu, tu em respectes a mi, ens trobem en el moment en què les nostres relacions econòmiques o socials esporàdiques ens ho exigeixen i ens ho demanen, però després cadascú a casa seva.» I aleshores tenim, doncs, els problemes que tenen les societats anglosaxones.

Naturalment, trobar un camí que seria el camí del mig no és fàcil; és bastant difícil. Nosaltres podríem parlar d'una integració en la societat democràtica; és a dir, exigir també a la gent, als ciutadans estrangers que ens vénen una adhesió als valors democràtics, als valors de la societat democràtica, respectant nosaltres, lògicament, la seva cultura d'origen, però sabent que després de la segona i la tercera generació segurament que sí que hi pot haver una integració si nosaltres fem bé les coses. Naturalment, sense imposició --ho repeteixo--, però volent i sabent exactament quin model final nosaltres volem aconseguir.

Jo crec, de totes maneres, que la situació social té molta importància. És a dir, naturalment, el tema de la cultura i la diferència cultural jo crec que marca bastant el programa o el camí, però és indubtable que sí, a la diferència cultural, s'hi afegeix la diferència social, aleshores, el problema pràcticament és insoluble. Per tant, tot el que nosaltres puguem fer per millorar la seva condició de situació social i econòmica, naturalment, serà sempre un camí positiu cap a trobar aquesta integració.

Dit tot això, aleshores, les dues preguntes que jo li faria, senyor Ribera, són: quin paper creu vostè que han de jugar les diferents administracions per facilitar el camí d'una integració adequada que garanteixi la millor convivència possible; i la segona pregunta ja és molt més concreta i fa referència a la institució que vostè representa, el Cidob: si pensen fer algun treball en un futur pròxim, o l'estan realitzant en aquest moment, per aproximar-nos a aquesta problemàtica.

Moltes gràcies, senyor president; senyor Ribera.

DS-102

PSC-1:

La Sra. BARENYS: Sí, gràcies, senyor president. També, com han dit els meus companys, agrair la presència de les representants --la senyora regidora Pilar Bel, la senyora Calleja i l'altra senyora, que no recordo ara el nom-- de l'Ajuntament de Rubí per passar-nos la seva experiència.

Ja fa dies que ens estem reunint diferents entitats i ajuntaments per veure com podem treure una mica l'entrellat de l'orientació de les polítiques per a la integració dels treballadors estrangers. Pel que vostès han exposat, a mi em sembla que l'experiència concreta del seu Ajuntament és com un microexemple de la possibilitat d'organitzar les polítiques de forma global i de forma integral.

Dic això perquè..., no únicament perquè vostès han parlat del plantejament de les polítiques d'habitatge --em sembla molt important el tema aquest, fins i tot, de recórrer a la Comunitat Europea-- o els temes de sanitat, sinó que també han fet accions puntuals a través de l'àrea de serveis municipals i crec que crida bastant l'atenció tot el tema de trobar un espai dintre del cementiri local per tenir el degut respecte a les creences de les persones d'altres religions.

En aquesta direcció, jo li volia fer una pregunta i és si també s'han trobat amb problemes per a tot el tema dels permisos sanitaris per a les botigues de venda de vianda, les carnisseries. Jo no sé si vostès tenen

o no aquest problema a Rubí, si s'han establert algunes botigues d'aquest tipus de producte o no, però com que els permisos sanitaris o la manera d'abordar el tema de la matança dels animals és diferent, hi ha dificultats en alguns ajuntaments --almenys en altres països s'han trobat amb dificultats-- per donar els corresponents permisos sanitaris. Si aquest problema no ha succeït encara, doncs, en fi, ja es plantejarà en el seu moment; era per si l'havien viscut o no. Tenia curiositat per saber-ho.

A la vegada l'altre --ho dic tot seguit--, l'altre tema és si s'ha fet algun programa específic amb dones i nens --se sobreentén que els homes van a treballar i les dones es queden a casa--, si s'ha abordat, si és que han vingut moltes dones per fer, per procedir al reagrupament familiar, si hi ha algun programa específic. Sobre els infants en parlarà la meua companya Dolors Torrent.

I després, quin és el paper de les organitzacions no governamentals, les associacions de veïns per donar suport a tot aquest programa municipal a fi i efecte de poder sortir al pas --com deien vostès-- de les actituds de xenofòbia o de racisme dintre de la població; és a dir, una mica el ressò que la vinguda de treballadors estrangers a Rubí ha tingut; els problemes que vostès han hagut d'afrontar des de l'Administració municipal i el paper que les organitzacions no governamentals estan jugant per sortir al pas de possibles conflictes socials dintre de la població.

PSC-1r:

La Sra. BARENYS: ...organitzacions no governamentals i les associacions de Rubí, com participen en el programa municipal i en la defensa dels drets dels immigrants?

PSC-2:

La Sra. TORRENT: Sí, senyor president. Agrair-los també la seva presència aquí. La meua companya de Grup ja se m'ha avançat en el parell de preguntes que volia fer. D'alguna manera, crec que han estat contestades.

El que em preocupava, el que volia plantejar, era el tema de... D'acord que nosaltres hem de tenir respecte per la cultura que ve de fora, evidentment, però hi ha uns certs matisos que potser... Ho plantejo més com a reflexió, com a interrogant; jo sé que la resposta no pot venir d'un municipi, sinó que ha de ser un plantejament o reflexió de diferents grups, de diferents col·lectius, etcètera. Però, evidentment, si, per exemple, el tema de la dona, segons quines cultures de fora, a la dona la tanquen a casa, està marginada, l'home és el que va a treballar... Van fer, fa un any o així, un reportatge per la televisió en què es veia que moltes dones no sortien pràcticament de casa. Doncs, és clar, aquest tema planteja una dificultat d'integració perquè, bé, l'home ha d'anar a guanyar-se els diners, va a treballar, però la dona està tancada a casa. I el fruit d'aquesta parella, que poden ser els fills, sobretot a l'edat zero a tres anys, perquè a partir dels tres anys ben segur que ja s'incorporen a l'edat d'escolarització i després ja entren tots els nivells de compensatòria i es fan esforços en aquesta direcció... Després ja van a parar a les escoles d'adults --que em consta que l'escola d'adults de Rubí fa un excel·lent treball en aquesta direcció.

Però, evidentment, hi ha tot aquest tema que plantejo --no?--, que ja havia apuntat la meua companya, que és: les dones, quina feina es fa perquè també assumeixin alguns de..., el que ens ha costat tant conquerir a Europa: la Constitució espanyola, els drets humans, el fet que les dones no estiguin marginades, etcètera, i el fet també que manquen... Jo, parlant amb col·lectius que plantegen totes aquestes problemàtiques, una de les coses que plantegen, també, l'escolarització de zero a tres anys, també és un tema difícil i que podria contribuir, si és que això és pugués donar --ja sé que la solució no passa per l'Ajuntament--, si això es pugués donar, doncs, que seria un pas més en aquest procés d'integració respectant totes aquelles qüestions de la cultura seva que els potencien la seva individualitat. I, evidentment, aquests altres temes que jo considero, per exemple, la marginació de la dona, potser s'hauria de combatre. Ho plantejo més com a reflexió que com una resposta que em puguin donar vostès.

Gràcies.

PSC-3:

La Sra. UTGÉS: Sí, gràcies, senyor president. És una pregunta molt concreta sobre el tema sanitari. Ens ha comentat que, bé, d'alguna manera, totes aquestes actuacions sanitàries eren actuacions puntuals, que d'alguna manera l'Ajuntament es posava en contacte amb el cap local de sanitat i, d'alguna manera, es resolia així cada un dels problemes que hi hagués sobre l'assistència sanitària.

Jo voldria preguntar si aquest circuit es considera que és suficient, si hi ha hagut problemes per a l'atenció sanitària d'aquestes persones i si creuen que haurien d'haver-hi una sèrie de flexibilitats en

algunes normatives sanitàries perquè aquestes persones, doncs, poguessin tenir assistència igual que la resta de persones; d'alguna manera, que es pogués complir el mandat constitucional que tothom té dret a rebre una assistència sanitària digna.

I una segona pregunta, també molt puntual, sobre aquest programa, que ens ha comentat, de pràctiques sexuals de risc; una mica, si ens pot explicar en funció de què es va fer i una mica els objectius que persegueix aquest programa.

Gràcies.

PSC-4:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Moltes gràcies, senyor Montfort, per la seva explicació. Agrair la presència, també, del senyor Carles Ruiz i la senyora Carme Vidal.

La primera de les preguntes que jo li faria és: quin nombre de treballadors hi ha actualment a Viladecans? Perquè si vostè ens diu que des de l'any 1970 han començat a arribar, lògicament, es desprèn, doncs, que n'hi deu haver una quantitat una mica important; em refereixo, naturalment, als que vostès tinguin censats i els que vostès estimin que existeixen encara que no estiguin censats, i quin tant per cent representaria això sobre la població total de Viladecans.

Els problemes més importants que jo crec que nosaltres hem d'afrontar són els relacionats amb la convivència. Aquesta és la qüestió principal, que nosaltres hem de vetllar per ella i, per tant, des d'aquest punt de vista, les preguntes que jo li formularé, senyor Montfort, estan encadenades en aquest únic concepte, que és el de la convivència, vetllar per ella.

El primer problema és el de l'habitatge i aquest és un dels problemes principals que hi ha per a la integració de tots aquests treballadors estrangers, i vostè ja ens ha dit que allà tenen alguns problemes molt concrets com és el tema aquest de les barraques en què s'allotgen i també, doncs, de les pensions aquestes il·legals en què sembla que s'acumulen i s'amunteguen una quantitat important de treballadors estrangers. Però, lògicament, si han anat venint des de l'any 1970, significa també que hi haurà una part molt important d'aquests treballadors que tindran un habitatge fix. Aleshores, la meua pregunta en relació amb l'habitatge seria: quin tipus d'habitatge tenen o disposen i si hi han unes zones de concentració o bé estan dispersos en tota la població i quin grau d'acceptació naturalment tenen per part dels veïns que han acollit aquests..., bé, en els barris on viuen aquests treballadors immigrants.

L'altra fa referència al treball. Vostè ens ha dit també que hi ha treballadors temporers que se'n van a recollir la taronja per un cantó, el raïm per un altre, etcètera, però suposo que també hi deu haver molts treballadors que deuen tenir un treball molt més estable i ens agradaria saber quins tipus de treballs són els més usuals, els que aquesta gent està ocupant. I quina acceptació tenen també respecte als altres treballadors de la zona que treballen conjuntament amb ells.

També l'acceptació dels nens a col·legi. Tenen problemes, els nens, d'escolarització? Suposo que sí. Però també quin és el grau d'acceptació que hi ha per part dels pares dels nens --diríem-- autòctons, respecte a aquests nens, i si hi ha algun col·legi en concret que tingui, doncs, una concentració de nens molt important, perquè valdria la pena que tots sabéssim si això proporciona o ocasiona algun problema, tant des del punt de vista pedagògic com des del punt de vista de la convivència normal.

Si vostès tenen una oficina d'informació o un servei d'informació jurídica i legal al treballador estranger, o algun tipus de serveis socials --diguem-ne-- molt adreçat a aquesta problemàtica que vostès tenen.

I després fer una referència també al tema del món associatiu: si existeix un món associatiu sensible sobre aquest tema, si han nascut organitzacions en defensa dels drets d'aquesta gent, d'aquests treballadors immigrants perquè, precisament, en la intervenció..., la compareixença anterior, des de l'Ajuntament de Rubí ens han dit que les accions a favor de la tolerància, si aquestes accions provenen des de les associacions són molt més eficaces que no pas si vénen des de les mateixes administracions.

Moltes gràcies, senyor president; senyor Montfort.

PSC-5:

La Sra. TORRENT: Sí, intentaré ser breu. En aquesta Comissió ja hem tingut experiències, han passat per aquí diferents representants del moviment associatiu, representants d'ajuntaments que han explicat les seves experiències. El que constato és que l'emigrant que ve del nord d'Àfrica, per exemple, arriba a l'Estat espanyol, arriba a Catalunya, però realment qui entoma els problemes, qui es veu amb la realitat, qui té..., qui viu més la sensibilitat de tota la problemàtica que tenen els immigrants quan es troben aquí són els ajuntaments, i són també les institucions que les han d'afrontar perquè, en estar més a prop del ciutadà,

han d'afrontar aquesta problemàtica o aquestes sensibilitats, aquests problemes que es puguin plantejar. També es dona el cas que els immigrants vénen a Catalunya a unes zones determinades, per exemple Viladecans, per exemple la Selva a Girona, per exemple a Lleida, quan es tracta de recollir la fruita, etcètera.

I el que volia preguntar a vostè és si aquests ajuntaments que es troben aquesta problemàtica --perquè el que és clar és que no estan repartits per tota la geografia catalana--, porten algunes polítiques de coordinació o de reflexió dels problemes, de com enfocar els problemes; aquesta seria una pregunta.

I l'altra pregunta és si aquests ajuntaments que es troben amb aquestes problemàtiques i que les han d'afrontar, d'alguna manera troben la resposta adequada de l'Administració superior que en aquest cas seria el Govern de la Generalitat; si es porten polítiques complementàries o si hi ha un cert buit o una certa comunicació. Ho dic en el sentit que puguem, els diputats i diputades, tenir la màxima informació.

PSC-6:

La Sra. BARENYS: Sí, gràcies, senyor president. En l'última intervenció del senyor alcalde, el senyor Monfort gairebé ha contestat el que jo li anava a preguntar. I era: vostè durant la seva exposició ha dit que des de l'Àrea de Serveis Socials de l'Ajuntament de Viladecans s'atenen els problemes de les persones magribines que acuden en demanda de qualsevol situació. Aleshores la pregunta era concretament aquesta: és a través dels programes generals que té l'Ajuntament plantejat, o bé si existeix algun programa específic per millor atendre les problemàtiques tan ben diferenciades del col·lectiu de magribins? I, a la vegada també, preguntar --i suposo que així ho deuen fer-- com estableixen la coordinació de programes entre l'Àrea de Serveis Socials, Sanitat o Ensenyament, perquè pel que vostè ha dit al començament hi ha problemes en la inserció escolar i s'han de fer determinades mogudes de documentació, perquè els nens que no estan legalitzats puguin entrar a les escoles o els pares que no estan legalitzats puguin entrar a les escoles i, de la mateixa manera, amb el problema sanitari, si no hi ha cartilla o no hi ha contracte de treball.

Aleshores, bé, programes específics, si n'hi ha, que ja acaba de dir que no i que és difícil que hi siguin, perquè el marc referencial --que sota el meu criteri fóra un programa ampli i diferenciat--, des de la Conselleria de Benestar Social --al qual es poguessin acollir els ajuntaments--, segurament fóra una de les vies, però a la vegada també aquest plantejament de programa integral.

I després, dues preguntes concretes. Amb la compareixença que hem tingut abans, de l'Ajuntament de Rubí, ens deien que havien fet una actuació de cara a fer una reserva en el cementiri municipal per respectar la ideologia, la religió dels magribins, i havien fet, doncs, un cementiri musulmà. I també estàvem parlant d'un altre tema que..., bé, simplement a mi personalment m'interessa, que és el de la matança dels animals, dels permisos dels escorxadors, etcètera. Gràcies.

La Sra. BARENYS: Si és que s'ho han plantejat, perquè és un tema que està... Sense més importància.

PSC-6r:

La Sra. BARENYS: Una pregunta que m'he deixat, molt curta. Vostès han dit que les dones..., s'està comprovant que les dones s'adaptin amb molta més facilitat que els homes. El dia que va comparèixer aquí l'Ajuntament de Mataró, també deia això. A més a més, algú --no sé si ells o en alguna altra compareixença-- deia que s'adaptin tant que moltes es comencen a separar, perquè prefereixen viure de diferent manera i no supeditades a un *pater familias* que nega bastant les llibertats i els drets de les dones. Això es comença a produir, també? Coneixen algun cas? Simplement per veure cap a on van les tendències.

DS-114

PSC-1:

El Sr. OLLART: Gràcies, senyor president. Bé, en primer lloc, en nom del Grup Socialista, agrair aquí la intervenció i les informacions que ens han donat la senyora Eulàlia Vintó i el senyor Josep Ignasi Urenda.

I de preguntes, la veritat és que després de la seva exposició es fa com molt difícil de fer-les i, sobretot, després que ens han anunciat l'acompanyament de tanta informació i d'aquesta guia de materials que pel que es veu ha elaborat l'Ajuntament de Barcelona. I després, també, de tantes compareixences com ja hi han hagut en aquesta Comissió i que, realment ja és molt difícil de fer preguntes que no reiterin conceptes ja molt sabuts i molt explicats i molt informats, malgrat que la ciutat de Barcelona ofereix unes

característiques diferents, segurament perquè és una gran urbs i, per tant, els problemes i també les solucions que es puguin donar a nivell de la ciutat de Barcelona són com --diguem-ne-- molt pedagògics en el sentit que poden donar-nos a tots nosaltres una visió molt més important, molt més diferent, molt més global.

Jo he estat completament d'acord amb les intervencions que hem tingut de tots els compareixents, tant des del punt de vista filosòfic com des del punt de vista de la política aplicada, difícilment crec que s'hi podria estar en desacord, i per no repetir en quines coses estic d'acord i en quines estic en desacord, perquè pràcticament crec que hi estem tots d'acord, sí que voldria dir que estem d'acord, molt bé, estem perfectament d'acord en el tema de la política d'inserció coordinada. És a dir, creiem que a nivell de totes les institucions i també en col·laboració amb totes les entitats ciutadanes és necessari elaborar una política d'integració, d'inserció que sigui coordinada. Difícilment podria tenir èxit una política que no reunís aquests requisits.

Vostès s'han queixat que des del nivell de l'Administració de l'Estat no els havien consultat i no els havien donat tampoc informació sobre una sèrie de plans i programes que potser ja estan en desenvolupament o que estan en una fase, encara que sigui primària. I també s'han queixat que en la Comissió Interdepartamental que s'ha format a nivell del Govern de la Generalitat, doncs, hem sabut tots per la premsa l'existència d'un pla o d'un llibre blanc molt extens, pel que es veu, i que entra a fons en aquesta qüestió i que seria molt desitjable de conèixer-lo. Jo, en aquest sentit, els he de comunicar també a vostès que de la mateixa manera que l'Ajuntament de Barcelona no el té, tampoc no el té aquesta Comissió i, per tant, espero que d'aquí endavant sí que aquesta Comissió el tindrà com a mínim, perquè suposo que el coordinador general d'aquesta..., bé, el Govern de la Generalitat l'enviarà a aquest Parlament.

Penso que dels treballs d'aquesta Comissió, de l'afany que en aquest moment està demostrant tenir el Govern de la Generalitat, de l'interès que els ajuntaments dels municipis que en aquest moment tenen aquesta problemàtica i que han de resoldre-la i estan treballant amb aquest èmfasi, i sobretot també les organitzacions no governamentals que hi estan treballant, jo crec que de tot això sí que en pot sortir una política coordinada, que és el que nosaltres, doncs, volem tots.

Jo voldria fer-los algunes preguntes sobre el tema d'habitatge i també sobre el tema del treball. Això ja ha estat formulat i ha estat contestat, potser des del tema del treball ens interessaria saber els treballadors immigrants que estan aquí, a Barcelona ciutat, en quin tipus de treballs majoritàriament desenvolupen la seva activitat.

I després jo voldria fer una mica d'esment del tema de la política d'integració amb respecte a la diversitat, amb aquest respecte a la diversitat que vostès hi han fet tant èmfasi. Hi han actituds de rebuig a la societat barcelonesa? És a dir, jo estic completament conforme amb el que ha dit la senyora Vintró, sobre el lloc destacat que la ciutat en general té del lloc d'encontre i del lloc d'integració i penso que a la ciutat hi han dos espais, dos espais molt diferenciats, és a dir, el lloc on viu l'immigrant i on es troba. És a dir, normalment viu en un barri i després va al centre de la ciutat i allà s'hi troben tots. Per tant, la ciutat de Barcelona, doncs, les rambles i tots els carrers que estan al costat de les rambles són aquest lloc d'encontre. El que passa és que, pel que es dedueix del que ja coneixíem i del que vostès ens han acabat d'informar, la ciutat de Barcelona tindria, respecte a altres ciutats com Brussel·les, per exemple, una diferenciació important; és a dir, pràcticament el lloc d'encontre al centre de la ciutat seria també el lloc on habitarien aquestes minories. Aleshores, quina és la problemàtica entre els diferents habitants que viuen a la ciutat de Barcelona, i a Ciutat Vella en particular, si s'han detectat actituds de rebuig molt clares. Però també ens interessaria saber si en aquests estudis hi és i si vostès, doncs, hi poden fer referència, com ens veuen a nosaltres els immigrants. És a dir, penso que perquè una política d'integració tingui èxit no n'hi ha prou que la societat acollidora faci tot el possible per integrar-los sinó que és necessari també que, des del punt de vista del treballador o de l'immigrant que ve a la nostra societat, a la societat que l'acull, doncs, hi hagi també una comprensió dels nous valors culturals que allà hi han i que això, d'alguna manera, doncs, pensi també que els seus fills naixeran i es criaran en aquesta societat i que, per tant, en un termini mitjanament, a mitjà termini, o a llarg termini, els seus fills i els seus néts, les segones i terceres generacions, acabaran integrant-se en aquesta societat i que, per tant, aquesta comprensió d'aquest problema els hauria de fer veure que estan obligats a tenir això.

Crec que això, realment, si es veu en altres llocs, en altres ciutats això no sempre passa. Vull dir, l'immigrant normalment pensa que tornarà al seu país, en el 90 o 95% dels casos pensa que ha de tornar i, per tant, això, potser no li interessarà massa d'integrar-se en la cultura de la societat que l'acull, però el fet real és que acaba quedant-se i, per tant, jo crec que això és una política d'informació que nosaltres li hem de donar, a la família de l'immigrant, als pares per dir-ho d'una manera molt clara.

Per tant, des d'aquest punt de vista, aquestes són les dues preguntes a què jo faria més esment. I una tercera que estaria relacionada amb ensenyament. Ja ens han dit aquí en altres compareixences que a la Ciutat Vella, el barri de Ciutat Vella de Barcelona, hi han dues o tres escoles on hi ha fins i tot un 40, 45% de nens estrangers. Aquí hi han dos perills, no? Primer, que se'n vagin els nens --com ja ho ha assenyalat el senyor Urenda-- de les persones autòctones a altres col·legis i que s'enviïn en aquests col·legis pedagogs o mestres com una espècie de càstig. És a dir, no els més preparats o els de més vocació. En aquest tema, en aquest aspecte s'ha detectat algun procediment d'aquest tipus o algun fenomen d'aquest tipus?

Res més, senyor president; senyores i senyors diputats.

PSC-1r:

El Sr. OLIART: Bé, senyor president, agrair les respostes que he obtingut dels dos compareixents i, en tot cas, fer una pregunta, que és derivada del tema aquest del respecte a la diversitat, de la concentració de persones en llocs determinats i tal.

Bé, vostès ens han dit abans que hi han trenta-sis mil permisos de residència i, en canvi, només hi han vint-i-quatre mil empadronats. Bé, suposant que els trenta-sis mil permisos de residència siguin trenta-sis mil persones que viuen a Barcelona més alguns que puguin haver-hi, doncs, en situació il·legal, malgrat tot, no ens donaria més d'un 2% de la població total; per tant, encara no són unes xifres significatives si es comparen, doncs, amb els 15, 20 i 25% que en algunes ciutats de França, doncs, en aquest moment tenen. Això és claríssim.

Hi ha un concepte que vostès deuen conèixer i que, a més a més, és un concepte controvertit --perquè fins i tot se li nega que tingui, doncs, un cert caràcter científic que el seus defensors diuen que sí que tenen--, que és el del llinar, el concepte de llinar de tolerància. És a dir, normalment es creu que a partir d'un 10 o un 12% de població no autòctona dins una comunitat determinada i concreta, doncs, es produeix immediatament un sentiment de rebuig. I ja dic que, normalment, aquest llinar de tolerància a partir del qual passa això, doncs, el situen entre el 10 o 12%. Hi han molts analistes que neguen que això tingui un caràcter científic.

Naturalment, estem parlant d'un 2% a nivell de tota la ciutat, el que passa és que si estan concentrats en un barri determinat, doncs, en aquest barri pot ser que la seva influència, la seva dallò sigui superior a aquest 2% i pugui arribar, doncs, a un 4 o un 5%; no ho sé, això vostès, en tot cas, potser sí que ho saben i ens ho podrien dir.

Però jo, més que res, el que els vull preguntar és si vostès tenen en compte això del llinar de tolerància en el moment en què dissenyen la seva política d'immigració per a la ciutat de Barcelona. Si el tenen com a criteri de treball. Si el tenen en compte o pensen que no s'ha de tenir en compte. Seria molt interessant de conèixer.

DS-121

PSC-1:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Formularé una pregunta, i després les meves companyes, les senyores diputades, en formularan, també, una cada una.

Bé, senyora Losada, nosaltres li agraïm la seva intervenció; crec que ha estat molt interessant, molt documentada i molt il·lustrativa de la situació de la immigració magribina aquí, a Catalunya. Precisament la meua pregunta farà referència a la política d'integració, que jo, personalment, diria que estic molt d'acord de la manera com vostè l'ha exposat i la concepció que té vostè del que ha de ser aquesta política.

La seva associació porta ja trenta anys treballant; per tant, ella --i vostè, naturalment, que la presideix-- està molt ben situada per parlar de les actituds dels magribins cap a la societat catalana, perquè jo entenc --ho entenem-- que en una política d'integració que es pugui dissenyar i definir per al present i per al futur, naturalment, hi han les dues parts implicades: la societat acollidora i també les persones que vénen aquí. Per tant, és molt important que l'actitud de les persones que vénen aquí, que s'han d'integrar en aquesta societat, amb tots els respectes deguts a la seva religió, a la seva cultura i a les seves llengües, doncs, es faci amb una bona disposició, amb una disposició, diguem-ne, positiva.

Jo penso que, a vegades, és molt important parlar, en teoria, de com ha de ser una política, però després ens trobem amb uns fets concrets que són on quasi sempre sorgeixen els veritables problemes, i els problemes que després són molt difícils de resoldre i de superar, perquè, per molt que els governs --i parlo de totes les administracions-- s'esforcin a fer una política positiva, és molt possible que després, en el terreny social, doncs, en trobar-se amb una sèrie de problemes, allà sigui molt difícil de superar, perquè la

societat pot tenir una percepció diferent de la que voldrien les administracions en el disseny d'aquesta política.

I, per exemple, jo li preguntaria: quina disposició tenen --vostè que està tan ben situada-- els magrebins i les seves famílies per integrar-se en la societat i, sobretot, davant de la cultura i la llengua catalana, però sobretot davant d'aquells problemes que sorgeixen, fins i tot, en contra o enfrontant-se al dret de la societat acollidora? I seré més concret; per exemple, el tema de la poligàmia.

Jo penso que aquest és un tema que és cabdal per poder-lo solucionar i tirar endavant una política d'integració verdadera, és a dir, efectiva, real; els temes aquests de la recessió de clitoris que algunes tribus que tenen religió musulmana, doncs, encara permeten i fan a les seves filles, i, en general, la subjecció de la dona a la casa i a l'autoritat paterna, que arriba fins a extrems bastants difícils d'imaginar per la societat ja, diguem-ne, catalana, com són, per exemple, alguns casos que ens han explicat altres persones, que han vingut aquí a donar les seves explicacions i les seves experiències; com, per exemple, un cas, que a mi em va sobtar moltíssim, que va ser el d'una nena molt ben disposada, des d'un punt de vista educacional i d'un gran nivell cultural, per integrar-se en aquesta societat i que, en el moment en què va ser requerida la seva família, perquè li donés, diguem-ne, vist-i-plau a tot el que el col·legi, vull dir, li proposava --que era una sèrie de beques, etcètera--, doncs, van optar per enviar-la una altra vegada al lloc d'origen, precisament per evitar que aquesta nena pogués independitzar-se.

Moltes gràcies, senyor president.

PSC-2:

La Sra. UTGÉS: Gràcies, senyor president. Jo, és que volia parlar també d'aquest tema, de la integració, diguem-ne, de les dones emigrants. Se'ns ha comentat que hi ha una nova realitat que es la feminització de la immigració, no?, i ens ha parlat també de l'atenció de la dona en la integració en el treball.

Jo tindria interès a conèixer una mica més amb profunditat aquestes dificultats que tenen les dones, diguem-ne, per no solament, incorporar-se al treball --que m'imagino que ho tenen molt més difícil que el seus companys--, sinó per les dificultats que tenen per realitzar aquestes activitats que fa l'associació, no? Tal com ha comentat, d'alguna manera és un model, diguem-ne, de submissió dins del model familiar. I, una mica, m'agradaria saber com viuen aquestes dones el fet d'estar en un país estranger, i que, a més, estan com aïllades del seu model, fortament de submissió.

Gràcies, senyor president.

PSC-3:

La Sra. BARENYS: Sí. Jo, reconèixer que la intervenció, l'aportació que ens ha fet la senyora Losada és d'un gran interès per a aquesta Comissió d'Estudi. Jo penso que, qualitativament, és molt valuosa i que ens ajudarà bastant a aprofundir en les nostres anàlisis i en les propostes o en el Dictamen que hem d'elaborar.

Jo tenia dues coses per preguntar-li, a la senyora Losada. Ella ha parlat que, des d'un punt de vista de programes, cal que hi hagi accions transversals, eh? O sia, jo entendria que una acció transversal --abans ho parlàvem, abans d'entrar a la Comissió-- foren programes interdepartamentals, és a dir que el Govern de la Generalitat --sembla ser que avui ens vindran a parlar d'aquest programa-- tingui un programa entre tots els departaments, però que també aquests programes siguin entre el Govern de la Generalitat i les administracions, i, és clar, que hi hagi una coordinació govern autonòmic - governs locals, però que també hi hagi una connexió amb les associacions i entitats que estan desenvolupant programes en aquest moment.

Aleshores, és en aquest sentit que jo li voldria demanar..., no que ens expliqui quin programa creu ella que s'hauria d'aplicar, però com veu aquesta qüestió, i si ja hi ha experiències.

Per exemple, a Ciutat Vella de Barcelona hi ha un programa molt interessant, que jo no sé si s'ha repetit o s'ha copiat, que és un de la televisió local, i em sembla que hi ha un programa setmanal a televisió, d'informació als magribins --em sembla que va dirigit als magribins, molt especialment-- o no sé si també als senegalesos o a altres col·lectius d'immigrants. Jo no sé si aquest programa s'ha pres com a punt de partida i també es realitza a altres localitats que tinguin televisió, no ho sé. O si hi ha altre tipus d'actuacions, no que s'hagin copiat, sinó que s'hagin coordinat, perquè, segurament, els ciutadans o els magrebins que viuen a Barcelona, igual se'n van a viure a Mataró o se'n van a algun altre lloc o no. Potser la seva residència és fixa, però, en tot cas, si hi ha aquesta coordinació amb algunes experiències locals, si vostè ho coneix o no. Simplement, com a punt de referència, perquè en aquest moment, que sapiguem --i avui ens ho diran--, des del Govern de la Generalitat, no sé si hi ha coordinació en programes locals. Em

dóna la sensació que, de moment, encara no; en tot cas, serà aquest programa interdepartamental que volen posar en marxa.

PSC-4r:

La Sra. BARENYS: Repreguntar, no. Una altra pregunta respecte al tema que ja ha encetat de la ciutadania i l'agrupació..., el reconeixement de la ciutadania, o l'agrupació, o el reconeixement de l'ètnia.

Ha parlat del programa aquest de compensatòria del Departament d'Ensenyament. Per superar aquest problema ciutadania-ètnia, segurament el que caldria és que des de l'ensenyament, des dels primers nivells de l'ensenyament, hi hagués no únicament un programa de compensatòria per als nens magribins, sinó que hi hagués un programa d'informació, sensibilització, d'educació amb la tolerància, etcètera, no? Vull dir, jo crec que aquest pot ser, com ha dit vostè molt bé, un problema de futur que ens esclati a les mans, com ha passat en altres països, o potser no, si sabem posar les mesures corresponents, educatives, sensibilitzadores, perquè, no sé, jo, personalment, i per contactes que tens amb gent del carrer..., hi ha, en el fons, una actitud una mica intolerant. No amb les persones que, potser, s'ho han plantejat més, però possiblement des de les escoles fóra necessari pensar en un altre tipus d'actuació que compensés la compensatòria, per dir-ho d'alguna manera.

Gràcies.

PSC-5:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Formularé tres preguntes, i la senyora Utgés i la senyora Barenys també formularan alguna pregunta.

Bé, senyor conseller de Benestar Social, senyor Comas, jo, en primer lloc, li he de donar les gràcies per la seva intervenció i perquè, naturalment, aquí hi ha un consens molt important entre totes les forces polítiques, i entre tota la societat, crec, que estem davant d'un problema molt greu, un problema..., pels nostres veïns veiem que, si no es contempla bé, si no es dissenya bé una política, doncs, pot arribar a ser, doncs, un perill per a la convivència; que també hi ha un projecte de societat aquí a Catalunya, que es podria veure afectat si no es duguessin les actuacions que s'han de dur.

I, en aquest sentit, jo m'he de felicitar, i el felicito a vostè --no tot han de ser crítiques--, perquè vostè, des de ja fa alguns anys, ha tingut una sensibilitat per aquest tema, ha fet compareixences en els mitjans de televisió, en els quals, doncs, ha demostrat aquesta sensibilitat i aquesta dedicació, i ara vostè ha creat aquesta --suposo que ha estat sota l'impuls de vostè-- Comissió Interdepartamental, i ara ens ve aquí a explicar el Pla interdepartamental d'immigració, que jo --ho repeteixo-- em felicito que s'hagi fet, perquè crec que pot ser un instrument molt vàlid per dur a terme una política correcta.

Dit això, li vull fer dues crítiques, que són sobre el procediment d'aquesta compareixença de vostè. Jo crec que hauria estat molt enriquidor, per al debat que avui té lloc aquí, que aquest Pla se'ns hagués entregat amb el suficient temps, perquè nosaltres l'haguéssim pogut llegir, i aleshores segurament que les nostres preguntes i les nostres aportacions haurien estat, doncs, com molt més documentades. I, per altra banda, dir-li també --i aquesta és la segona crítica-- que si a vostè, pel volum que veig que té aquest Pla, li era molt difícil de poder-lo enviar a aquesta Comissió en el temps degut, sí que, en canvi, vostè tenia temps sobrat per enviar la comunicació que avui ens ha fet, que vostè ha llegit, i tota la seva comunicació ha versat sobre un document que vostès van presentar a les jornades d'immigració de Girona i que porta la data del 5 d'octubre de 1993, i que, per tant, hauria sobrat temps, doncs, perquè vostè ho hagués pogut enviar a aquesta Comissió.

Feta, doncs, aquesta petita introducció, en què hi ha, doncs, elements d'elogi i també elements de crítica, jo passo a formular les tres preguntes. La primera de les preguntes fa referència al concepte d'integració, que vostè ens ha explicat i que està contingut, també, en aquest document; concepte d'integració que jo, personalment, crec que hi podria estar bastant d'acord, que significa, una mica, el model francès, que significa, doncs, que la societat es va enriquint amb les aportacions de totes les cultures que entren aquí, amb un respecte a les cultures d'origen, però tenint en compte, sempre, que la finalitat és que hi hagi una integració pacífica i que la convivència no en surti perjudicada i que tots formem una sola societat.

Des d'aquest punt de vista, doncs, perfectament d'acord. El que passa --i d'aquí sorgiria la primera pregunta-- és que a mi m'han sobtat molt les manifestacions que va fer recentment el president Pujol en la seva última visita a Estats Units, en la qual deia que la seva política, la política d'integració que ell volia per a Catalunya, era l'americana, és a dir, el *melting pot* americà. I, naturalment, aquesta concepció d'integració de la societat anglosaxona és completament diferent del concepte d'integració que vostè

explicita en aquest document i que vostè ha explicitat en les seves manifestacions, en la seva compareixença. Per tant, existint aquesta contradicció, jo voldria que vostè em contestés i, en tot cas, doncs, m'aclarís si aquesta contradicció existeix i com es pensa, doncs, resoldre i quin és exactament la política d'integració que es pensa dur a terme.

La segona de les preguntes fa referència a la política de coordinació. Bé, l'Administració local és la més propera al ciutadà, i jo crec que aquesta coordinació ha de passar, fonamentalment, per les entitats locals. Aquí hi han hagut diferents compareixences, ja fa molt de temps que nosaltres estem, doncs..., aquesta Comissió està funcionant, i han vingut aquí molts representants d'administracions locals que uns han manifestat que tenien, doncs, oficines de serveis per a l'immigrant establertes; altres, no; han vingut també representants del CITE i han dit que tenien oficines establertes en diferents localitats, a vegades en coordinació amb els mateixos ajuntaments, i a vegades no. Però, necessàriament, jo crec que cal una política de coordinació, en aquest sentit, mitjançant convenis; és a dir, que aquells ajuntaments que no puguin, o aquells ajuntaments que necessitin ajuda, doncs, vostès els l'han de proporcionar. I això, lògicament, s'ha de fer mitjançant uns convenis en què quedin ben establertes les competències de cada una de les administracions i les clàusules, naturalment, més generals i més concretes de cada un dels convenis.

A mi, de totes maneres, m'ha estranyat molt, perquè si, realment, aquesta política de coordinació, segons les seves paraules, doncs, s'ha de fer i és molt important que es faci, doncs, jo he vist que en el document vostès hi dediquen un espai així de petit en comparació amb altres conceptes. Per tant, sembla com si vostès passessin una mica de passada, d'aquesta política de coordinació. I d'aquí sorgiria el meu temor. Per tant, la meua pregunta seria precisament aquesta, no?: pensen vostès aprofundir aquesta política de coordinació?, i, naturalment, aquesta política de coordinació, considerar que les entitats locals són els agents principals d'aquesta política d'integració? Sobretot per la prestació de serveis que poden donar i per la informació que poden donar, perquè, naturalment, jo crec que els immigrants, en el moment que van a un municipi, a on s'adrecen primer és precisament a les oficines municipals.

I la tercera de les preguntes fa referència a la campanya de sensibilització. He llegit el document, i, per tant, segurament, en aquest sentit estic una mica més informat que alguns dels diputats que han pogut formular aquestes..., doncs, les seves preguntes i que no tenien el document. El document parla d'adreçar-se a les entitats i associacions, bàsicament, pel tema de la campanya de sensibilització. Aquest diputat creu que la campanya de sensibilització, a més a més, però sobretot, és necessari que s'adreci a tota la societat en general perquè crec que és la societat la que s'ha de sensibilitzar. I, des d'aquest punt de vista, doncs, jo..., la pregunta és aquesta, precisament: si vostès pensen esmerçar, diguem-ne, mitjans, tant des del punt de vista material, com des del punt de vista dels diners necessaris, per fer una àmplia campanya de sensibilització permanent, perquè no s'ha de fer un sol dia o en una sola ocasió, sinó que jo crec que ha de ser una campanya de sensibilització permanent, sobre els aspectes, diguem-ne, de valor positiu que comporta l'entrada aquí d'immigrants.

Vostè ha fet referència a un fet que, en un estudi molt interessant de l'Institut d'Estudis Mediterranis, doncs, quedava palès; que deia aquest estudi, si no ho recordo malament, doncs, que pràcticament si no haguessin vingut aquí tots els immigrants interiors que han vingut, procedents d'altres regions i d'altres llocs d'Espanya, la nostra població, en aquest moment, seria pràcticament la meitat de la que és; és allò..., és a dir, en lloc de sis milions d'habitants en seriem tres, amb tot el que això comportaria de la nostra força cultural, de la nostra força econòmica i de la nostra força social; i també en el sentit, naturalment, que totes les aportacions dels treballadors estrangers que vénen aquí amb les seves diverses cultures no fan més que enriquir la cultura mateixa nostra.

Moltes gràcies, senyor president, senyores...

PSC-5r:

El Sr. OLIART: Breument, senyor president. Agrair-li, senyor Comas, la seva resposta. No obstant, a la primera de les preguntes, la veritat és que no m'ha acabat d'aclarir el que jo li preguntava, perquè, entre el *melting pot*, doncs, i el model d'integració que vostè propugna en el seu document --que ja li he dit abans que s'assembla més al francès-- hi ha una contradicció molt important: són diametralment oposats. I, és clar, jo no vull que vostè ara faci aquí unes manifestacions que el puguin posar en contra del seu propi president, però a mi el que em dóna la sensació és que no se n'ha parlat prou en el si del Consell Executiu. I crec que és un programa, o un tema, de molta importància, perquè, si no tenim, exactament i clarament, quin és el model d'integració que volem i que, en realitat, significaria saber, també, quin és el model de societat que volem assolir en el futur --bé, en el present i, naturalment, en el futur--, doncs, aleshores, és molt difícil de fer una política adequada, si no se sap quin objectiu és el que vols aconseguir. I, és clar,

d'aconseguir un objectiu a aconseguir-ne un altre, hi va una diferència enorme. Segurament que el *melting pot* o la concepció de política d'integració que tenen els anglosaxons pot tenir les seves coses positives; jo no ho negaré, però a mi em sembla que les polítiques s'han de qualificar o s'han de valorar en funció del que aconseguen, i, naturalment, una visió del que és la societat americana actual, jo no la voldria per a la societat catalana. És a dir, que cada una de les ètnies diferents o cada una de les religions diferents, o cada una de les races diferents, estiguin en guetos separats i, pràcticament, no comunicats amb la resta de la societat, a mi em sembla que aquest no és un model de societat que nosaltres puguem aprovar ni vulguem aconseguir. Per tant, des d'aquest punt de vista, a mi m'agradaria molta clarificació. Penso que si aquest Pla --bé, aquesta Comissió Interdepartamental que s'ha creat--..., jo crec que el seu objectiu final i fonamental és, precisament, aquest; penso també que la constitució d'aquesta mateixa Comissió parlamentària té també, com a objectiu final, aconseguir, després de saber, de moltes experiències i conèixer molt bé la situació, precisament, definir aquesta política d'integració perquè tots ens hi puguem subjectar. Doncs, a mi em sembla que és clar que el tema s'ha de clarificar i que el tema..., s'han de tenir les idees, per tots, molt clares i molt profundes sobre tot el que nosaltres volem.

Vostè ha parlat del consens social i polític, i jo penso que, afortunadament, aquí, a Catalunya, ha existit sempre, i penso que és una de les bases per a les quals encara no hi ha hagut, afortunadament, cap tipus de problema important en les relacions que hi han hagut --bé, que hi han-- entre la societat acollidora --la nostra-- i els diferents col·lectius que vénen aquí, a casa nostra, normalment o quasi sempre, generalment, a treballar. Jo insistiria una vegada més que la coordinació amb les administracions locals crec que és essencial per dur a terme una política d'integració, i, quant al tema de la sensibilització, vostè ha fet esment que el Consell Assessor és el que ho ha de determinar, però, naturalment, el Consell Assessor no podrà fer absolutament res si no hi han els mitjans adequats perquè ho pugui fer. I, per tant, aquí sí que jo em remetria, també, a una intervenció d'un diputat d'aquesta cambra, el senyor Riera, en el sentit que, si totes aquestes polítiques i totes aquestes coses que vostè avui ens comunica, doncs, no tenen després la seva traducció en les partides pressupostàries corresponents, poca cosa haurem fet, perquè abans l'he felicitat perquè vostè, en els mitjans de comunicació, doncs, s'ha preocupat d'aquest tema, però el que passa és que a mi sempre em queda, una mica, la preocupació que entre el que es diu i el que es fa hi ha una diferència enorme. I m'agradaria, un dia, felicitar-lo del tot en veure que, realment, el que vostè diu i el que després es fa, en funció dels pressupostos --perquè ja se sap que el que no està en els pressupostos no està enlloc o no es fa--..., vull dir, aleshores, que aquesta contradicció no existís.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

PSC-6:

La Sra. UTGÉS: Gràcies, senyor president. Aquesta és una pregunta molt concreta: com sap el senyor conseller, cada estiu es produeix a Lleida tot un seguit de problemes relacionats, diguem-ne, amb la recollida de la fruita, i els treballadors estrangers..., hi ha tota una sèrie de conflictes en pobles, sobretot del Segrià, en què en el fons d'aquesta qüestió hi ha una actitud d'intolerància, diguem-ne, cap a determinades persones. Aquest últim estiu, aquests incidents van ser importants i hi van haver amenaces, violència i malestar en les poblacions. I, una mica, agafant el discurs que ens feia el senyor conseller, que davant de perills latents, d'intolerància, cal prendre una actitud responsable, en aquelles dades l'únic que vam sentir va ser manifestacions d'un conseller que, més o menys, l'únic que va saber fer va ser donar la culpa a una altra Administració, no? I, d'alguna manera, ha estat bé, en aquesta compareixença, que s'hagi deixat clar que la Generalitat de Catalunya també té unes competències concretes en aquest terreny, sobretot si recordem que aquestes persones, en aquesta època, tot sovint han de viure en habitatges..., han de compartir, diguem-ne, els llocs on viuen els porcs; viuen porcs i persones en el mateix lloc. Els ajuntaments d'aquestes poblacions, que són ajuntaments petits i, per tant, amb poques possibilitats pressupostàries, han intentat esforçar-se i fan --alguns en donen-- serveis d'albergs i intenten, d'alguna manera, paliar aquesta situació, però, evidentment, això no és suficient, i la resolució d'aquestes situacions, doncs, va ser donar un bitllet perquè aquestes persones marxessin a una altra població més gran que, d'alguna manera, s'hi diluís molt més, no? Per tant, aquesta és una situació que, si no s'hi dona una solució, doncs, es perpetuarà cada estiu, perquè l'agricultura necessita aquesta mà d'obra. Per tant, d'alguna manera, la pregunta concreta és: què pensa fer, el Pla interdepartamental davant d'aquesta situació?

Gràcies, senyor president.

PSC-6r:

La Sra. UTGÉS: No, només reprendre, diguem-ne, aquest compromís... Jo crec que la tasca s'ha de començar a fer ara, no?, i no esperar l'estiu. I, sobretot, insistir en la importància que es facin aquestes actuacions a Lleida. Primer, per la situació peculiar que ja ens ha dit, que el 61% de la població immigrant és estrangera, però després perquè hi han altres conflictes que acompanyen aquest, que el conseller coneix ben bé, que és el dels gitanos i tal, que d'alguna manera tot això fa crear un ambient que podria ser que en el futur ens portés problemes.

Gràcies, senyor president.

PSC-7:

La Sra. BARENYS: Sí, una pregunta molt curta, perquè els meus companys de Grup, i concretament el senyor Oliart, ja ha fet una llarga intervenció. Jo, a part de felicitar perquè tenim un pla interdepartamental, i que espero que aquesta Comissió, amb les aportacions que pugui fer, es pugui enriquir, perquè un dels objectius d'aquesta Comissió d'Estudi és fer aportacions o treure una resolució de tot el que durant aquest temps hem estat veient, escoltant i estudiant, dir al senyor conseller que jo trobo -- i el felicito perquè s'hi atreueix-- que posa el sostre molt alt. O sigui, jo crec...

El Sr. CONSELLER: Com?

La Sra. BARENYS: El sostre, el llistó. Jo crec que el nivell d'aquest pla és molt alt pel que fa a la lectura dels objectius i als principis del pla. Perquè plantejar-se com un objectiu --i em sembla bé, però em sembla utòpic, i perdoni l'expressió-- que els treballadors estrangers puguin, també, participar en la construcció nacional de Catalunya és un tema, en tot cas, a molt llarg termini, perquè possiblement els treballadors estrangers que vénen de la Comunitat poden arribar a entendre i a integrar-se plenament, però, com deia el diputat senyor Rodri, la immigració pobra que ens ve al nostre país, de color diferent, d'ètnies diferents, té tants problemes, que arribar a integrar-se plenament, per poder entendre i participar en un tema nacional de l'envergadura que té la construcció nacional del nostre país i la integració total, amb els seus objectius històrics, doncs, em sembla posar el llistó molt elevat. Aleshores, a mi em preocupa que aquests principis i aquests objectius, macroobjectius i macroprincipis, distreguin la concreció dels programes. Espero que, quan tinguem l'estudi i el Pla, que vostè ens entregarà aquí, al Parlament de Catalunya, ho puguem estudiar amb profunditat i puguem fer aquelles aportacions, via parlamentària, o la via que correspongui, de com veiem nosaltres la qüestió. Perquè, analitzant el que ha passat amb els grups difícils d'integrar, com els gitanos, vostè sap molt bé que no ens n'hem acabat de sortir, que és difícil integrar-los, fer que participin amb nosaltres en tot el desenvolupament cultural del país, reconeixent la seva cultura, les seves possibilitats, l'ètnia gitana, no? I, per altra banda, veient altres països europeus..., han tingut moltes dificultats: els anglesos, els alemanys... I, els francesos, ara discutíem amb el company Oliart si realment els francesos han reeixit amb el tema de la integració o no. Em penso que són qüestions que les hem de tenir molt presents.

Bé, dir això per insistir, novament, en el que han dit altres diputats, que aquest Pla, que dona la sensació que és un macropla, no sabem si està..., ja ho veurem, en acabat, si està molt o poc materialitza, però que, d'alguna manera, amb la lògica administrativa i política, calen programes per desenvolupar tots aquests principis i aquestes idees, i coincideixo amb ells que calen programes jo crec que quantificats econòmicament, independentment que vostè o el Consell Executiu tingui pressupostos o no en tingui. Hauríem de saber, de la mateixa manera que hauríem d'haver sabut el que costava desenvolupar el Pla de la vellesa o el que costava desenvolupar el pla que havia d'anar darrere del mapa de la pobresa. I aquestes qüestions, normalment, el Consell Executiu de la Generalitat no les fa. O sigui, fa mapes, que està molt bé, fa plans, que està molt bé, però, en acabat, nosaltres que, des del Parlament, també som corresponsables del seu Govern, no sabem què costarà això. Llavors diem: «Sí.» Però, si sabéssim com es materialitza i com es microconcreta en els programes del Govern de la Generalitat i dels ajuntaments que han de participar, potser podríem dir: «Mira, de moment, baixem una mica el llistó i anem per aquí. I, d'aquí a quatre anys, ja ens plantejarem de quina manera hem de continuar abordant aquestes qüestions.»

I tot això li dic, senyor conseller, perquè vostè està demanant el consens social i sap que ens podem posar d'acord en moltes coses, però vostè també ha d'entendre quines són les nostres preocupacions i les hauria d'escoltar, i intentar amb això, també, amb una quantificació del Pla i amb una programació més concreta, poder arribar a acords.

Gràcies, senyor president.

DS-122

PSC-1:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Bé, en primer lloc, agrair al senyor Antoni Lluç la seva informació, que ens ha donat en representació d'ACSAR, i em referiré, senyor president, amb el seu permís, a dues qüestions a la vegada i en una sola intervenció.

La primera fa referència a l'obtenció de proves, que vostè, senyor Lluç, ha dit que era un dels principals problemes que vostès afrontaven, i, realment, considero que sí que ho deu ser perquè, naturalment, anar a buscar proves als països d'origen deu ser molt difícil; els governs no hi deuen col.laborar i d'aquí ve, doncs, no ho sé..., la meua preocupació per aquest tema i saber, doncs, com vostès s'organitzen per a l'obtenció d'aquestes proves, com poden arribar-hi perquè realment ho veig molt difícil.

I la segona és que vostè ens ha dit que tenen aquests peticionaris de refugi, d'asil, vostès els tenen sis mesos acollits, però, en canvi, després ens ha dit que els permisos triguen un any, un any i mig, de mitjana. Aleshores, què passa al cap dels sis mesos si encara no han obtingut els permisos, què passa amb aquestes persones?

Res més i moltes gràcies.

PSC-2:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Bé, en primer lloc i en nom del Grup Socialista, agrair la seva exposició, als representants de Creu Roja de Catalunya, així com també tots aquests informes que ens han tramès, que ens han lliurat, que ens serviran molt per a les conclusions a què aquesta Comissió ha d'arribar.

Faré dues preguntes sobre dues de les recomanacions que vostès fan al final d'aquest informe. La primera de les preguntes fa referència a la segona de les seves recomanacions que és --diuen-- normalitzar l'atenció sanitària als estrangers immigrants. En relació amb això, ens agradaria saber quina és la situació actual i què s'hauria de fer? Aquesta seria la primera de les preguntes.

I la segona fa referència a la tercera de les seves recomanacions, que no és més que tot el tema de la política d'integració --que ja és molt, és un tema molt important. Al llarg de les múltiples compareixences que hi han hagut ja en aquesta Comissió, jo crec que s'han anat repetint un seguit de problemes. Jo crec que tots tenim bastant clar quins són aquests problemes, però també ens agradaria saber si vostès coincideixen amb aquests problemes, com són el del treball, el de la sanitat, el de l'educació..., en fi, el de l'habitatge --segurament que n'hi han alguns més. I nosaltres, el que voldríem, és si vostès ens poden indicar aquests problemes, els problemes que vostès consideren com els més importants que s'han de resoldre, i quines recomanacions farien a les administracions públiques a Catalunya per intentar, doncs, resoldre tots, conjuntament, aquests problemes.

Moltes gràcies.

PSC-3:

La Sra. TORRENT: Sí, senyor president. Saludar els amics de Creu Roja que han comparegut aquí al Parlament. D'alguna manera, el senyor Oliart, en passar-me davant, ja..., allò que es diu, m'ha «trepitjat» la pregunta, però jo el que volia és anar en la direcció --i amb la rèplica del senyor Gutiérrez també s'ha acabat de concretar el que jo volia dir--..., perquè d'aquestes recomanacions que vostès ens fan, que queden escrites en aquest document, la primera sembla que correspon més aviat al Govern de l'Estat, la primera recomanació: resoldre aquest tema..., i amb això no vull dir que nosaltres no ens hàgim de preocupar d'aquest tema, perquè, evidentment, el Parlament també pot fer propostes concretes al Parlament de l'Estat, però respecte a les recomanacions número 2 i número 3, que sembla que s'emmarquen més dintre de les possibilitats d'actuació de les administracions a Catalunya, jo volia, una mica, que vostès ens poguessin orientar, o almenys clarificar una mica més quines són les mancances reals, perquè queda una mica com a guió dir «normalització de l'atenció sanitària als estrangers immigrants», i, és clar, a mi se m'acudia també el tema de l'educació dels fills dels refugiats, no? Si venen en edat escolar, quina solució se'ls dona, no?, com està encaminat, si es deixa que aquests nanos perdin aquests anys de la seva vida o si, realment, hi tenen una solució. Però, és clar, això és un exemple més en un conjunt d'exemples que, sens dubte, hi ha.

Per tant, quin paper podríem jugar, nosaltres, des del Parlament, a l'hora d'instar el Govern que adoptés determinades polítiques, i també els mateixos ajuntaments, allà on puguem incidir. Però, és clar, en els

exemples que vostès han posat, jo hi he vist molts..., l'Ajuntament de l'Hospitalet, l'Ajuntament de Barcelona, l'Ajuntament de Santa Coloma, però no he vist massa, allò, una política clara del Govern de la Generalitat.

I, després, com a segona pregunta, el tema de l'Institut Català del Voluntariat que s'ha creat recentment --jo valoro positivament tota aquesta onada de voluntariat que, potser, va quedar molt palesa i més evidenciada després dels Jocs Olímpics, que ens vam quedar ben sorpresos de la capacitat de fer coses voluntàriament dels ciutadans de Catalunya i també de la resta de l'Estat. L'Institut Català del Voluntariat col.labora amb la Creu Roja? O sigui, aquests voluntaris que, teòricament, s'apunten a aquest Institut Català del Voluntariat: hi ha una col.laboració o hi ha una desviació, segons les necessitats que puguin tenir determinades associacions o entitats, cap a aquí?

PSC-4:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Bé, en primer lloc, en nom del Grup Socialista, donar-li les gràcies per la seva exposició vibrant, senyora Esperança Esteve, i fer-li dues preguntes. La seva exposició, jo l'he seguida amb molta atenció, com és natural, però com que també estic molt apassionat per aquests temes --com jo dedueixo que vostè ho està, doncs, amb més motiu--, i estic molt d'acord amb tot el que vostè ha dit respecte a la necessitat que tenim, aquí a Catalunya, de saber exactament quin model de societat volem, perquè en realitat és això, és això, en realitat. Però, bé, vostè ja ha respost la senyora Imma Mayol sobre aquesta qüestió, i no ho repetiré, i li faré, sí, dues preguntes molt concretes.

La primera és una cosa que, per primera vegada, jo he sentit aquí una idea, diguem-ne, nova, sobre el tema de l'habitatge. Vostè ha parlat d'uns ens intermediaris que garanteixin el cobrament dels arrendaments i la conservació de l'habitatge que es lloga perquè, efectivament, aquest és un problema que tots sabem que existeix; hi ha arrendataris que, en el moment que han d'arrendar el seu habitatge a una persona que no és espanyola o que no és catalana --i sobretot si procedeix del Tercer Món--, doncs té molta recança i acaba no llogant-l'hi. I fins i tot les agències intermediàries que han de buscar i que ofereixen els pisos o els habitatges, doncs també són molt reticents a donar aquests habitatges o a facilitar l'accés en aquests habitatges a aquest tipus de persones.

Aleshores, sobre aquest tema --que a mi m'ha semblat molt interessant, això d'aquesta llicència que vostè diu d'ens intermediaris que garanteixin això--, jo faria la pregunta més general. Vull dir, aquests ens intermediaris, suposo que, a més a més de l'habitatge, també poden facilitar la comunicació entre els que acaben de venir i la societat receptora. I aleshores, la pregunta concreta seria: quines experiències vostè coneix, fora d'Espanya --perquè sembla que les situa fora d'Espanya--, i si ens en pogués parlar una mica amb detall, perquè crec que ens enriquiria bastant i crec que seria una de les solucions que nosaltres podríem, doncs, en les nostres conclusions, incloure.

I, l'altra és que vostès --lògicament, perquè són molts els que..., bé, vostès són d'un Col.legi que els seus col.legiats toquen molt aquests temes i, per tant, crec que estan a tots els nivells de la societat, jo voldria saber si vostès tenen alguna enquesta --o, si no l'han feta pública, si la tenen per a vostès-- sobre els estereotips més comuns de la societat catalana respecte als immigrants. Si tenen vostès algun estudi sobre això, i quins són aquests estereotips. A mi m'han caigut de vegades a les meves mans algunes enquestes que s'han fet a nivell local, i a mi m'ha xocat, per exemple... De tres o quatre, en vaig fer una síntesi, una espècie de resum i, per exemple, la societat..., bé, la societat catalana no ho diré, però algunes de les respostes dels catalans a una sèrie de preguntes consideraven els àrabs «bruts, ganduls i traïdors», per exemple; consideraven els africans «treballadors, però ignorants» --em refereixo als de raça negra--, i tots coincidien que els gitanos encara tenien pitjor qualificació que aquests dos col.lectius.

És clar, això, és bastant... Bé, vull dir que, a part de ser greu, d'aquí es dedueixen una sèrie de conseqüències, diguem, que ens farien veure que, realment, semblaria ser que els catalans en general o alguns catalans tenen més tendència a menysprear el pobre que no pas l'estranger. No sé si les coses van per aquí, de tota manera; la pregunta concreta seria aquesta: si vostès tenen enquestes sobre aquesta qüestió, i si han aclarit quins són els estereotips que els catalans en general tenim sobre els estrangers.

DS-132

PSC-1:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Bé, en primer lloc, agrair al senyor Francesc Carbonell la seva exposició, que jo crec que ha estat molt rica. Sobretot, el que s'ha demostrat és que tenen vostès una gran experiència en tots els temes d'interculturalitat, qüestió aquesta que jo crec que és bàsica per definir i dissenyar un nou model, diguem-ne, de societat que nosaltres volem o que hem de dissenyar de cara al futur. Perquè jo crec que si hi ha un fet o un tret característic d'aquestes noves immigracions és, precisament, la distància cultural; la distància cultural de les societats acollidores europees envers els treballadors estrangers que ara vénen és molt més gran que no havia estat en el passat i, per tant, en el passat les polítiques d'integració segurament que van ser de molt més fàcil aplicació.

I, des d'aquest punt de vista, recordo que jo he pres una nota que vostè ha dit en un moment determinat que no s'han d'evitar els conflictes interculturals, sinó que s'han d'afrontar, amb ells. Aleshores, des d'aquest punt de vista, la meua pregunta és: quins són els més importants d'aquests conflictes culturals que vostès han detectat, que estan plantejats en la societat catalana en aquest moment i en la gironina en particular, i quines solucions creuen vostès les més adequades? I, lligat amb aquesta --és una altra pregunta, si vostè vol, però jo crec que està dins de la mateixa pregunta--, han fet vostès algun estudi o enquesta sobre les actituds bàsiques, tant dels membres dels col·lectius estrangers envers la societat catalana, i dels catalans envers ells? Naturalment, suposo que, si l'han feta, l'han feta a nivell de Girona o de les comarques gironines.

Moltes gràcies.

PSC-2:

La Sra. TORRENT: Sí, senyor president. En primer lloc, afegir-me a les paraules que ha dit el senyor Oliart respecte a la seva exposició, perquè jo crec que..., el senyor Abelló ens ha acostumat, en aquesta Comissió, allò, a treballar molt: gairebé cada setmana tenim una compareixença, i jo voldria ressaltar que la compareixença seva, a part d'explicar les coses que fan, ens ve a afegir la reflexió sobre, no els problemes immediats, sinó també els grans problemes, no? I em sembla que això és un aspecte que cal valorar com a molt positiu.

Ara, centrant-me en la meua pregunta, aniria al fil del que vostè ha dit, que a mi no és que m'hagi estranyat, però sí que a veure si es podria veure..., si ens podria explicar alguna..., matisar una mica més, perquè, des del punt de vista dels parlamentaris, moltes vegades també podríem fer algun tipus de propostes al Govern de la Generalitat perquè pogués modificar alguna conducta, algunes postures. Vostès han dit que estan en bones relacions amb el Departament d'Ensenyament, en bones relacions amb el Departament de Sanitat... Jo entenc que això es tradueix en el fet que hi ha algunes aportacions econòmiques, unes subvencions (*veus de fons*) o bé unes polítiques determinades d'atansament a la seva entitat, i, en canvi, ha plantejat que les relacions amb el Departament de Benestar Social són diferents. Clar, això em sorprèn..., no és que em sorprengui, voldria, una mica, si es pogués explicar, perquè, des del punt de vista de Benestar Social, jo crec que hi han dos possibilitats: enfocar el problema des de benestar social, aquest concepte més ampli que afecta els treballadors que vénen de fora, i, des de l'altre punt de vista, el de la formació d'adults, que, mal col·locat al Departament --crec jo-- de Benestar Social, també ha de fer unes determinades polítiques. Llavors, el tema aniria..., vostès, que es dediquen sobretot a la formació i, des del punt de vista de l'educació d'adults, aquest és un espai en què hi hauria d'haver una relació..., quan dic des del punt de vista de la formació d'adults, institucional, des de Benestar Social...

Per tant, quines són les mancances, la relació, on són les dificultats, i, alhora, voldria saber també aquest programa sobre alfabetització, que es potencia des del Departament de Benestar Social i amb què es pretén involucrar tot un seguit de voluntaris en aquesta operació, en aquest programa, voldria saber si, en tot cas, a vostès se'ls ha fet algun atansament en aquesta direcció, ja que vostès tenen voluntaris i també es dediquen al tema de la formació, per a la formació dels analfabets i, en aquest cas, els analfabets que vénen de fora.

Gràcies.

PSC-2r:

La Sra. TORRENT: Bé, si em podia dir alguna cosa respecte al voluntariat, és a dir, el programa d'alfabetització amb base en voluntaris, i confirmar també que demà és la reunió del Consell Assessor Assessor, a la qual jo tampoc puc anar perquè hi ha sessió plenària.

PSC-3:

La Sra. TORRENT: Sí, saludar també els amics, perquè el senyor Sebastià Parra i jo hem tingut la mateixa professió; per tant, fa molts anys que ens coneixem en el camp de l'educació d'adults.

Jo insistiria en el tema d'abans, però em sembla que no és oportú seguir insistint en la mateixa pregunta que he formulat al senyor Carbonell, però voldria, si pogués ser..., si em poguessin explicar: vostès estan establerts o tenen aquestes assemblees de base local, majoritàriament a Girona, no?, i al Maresme, i a Reus, però ben segur que, per exemple, a Viladecans o a Terrassa, al Vallès, o fins i tot a Lleida hi han necessitats similars —jo no sé, la similitud, com la puc mesurar, en aquests moments, no? Per quin motiu vostès només estan arrelats, diguéssim, majoritàriament a les comarques de Girona? I quina política tenen respecte a possibilitar certa expansió i cert arrelament en altres llocs de Catalunya? I, després, uns temes més de reflexió, no? Jo penso que vostès estan fent una tasca que no es valora si no te l'expliquen; vull dir que no hi ha una difusió de la tasca que vostès estan fent i de la importància que té, i que estan suplint —com a organitzacions no governamentals, ben segur— mancances que, des d'altres institucions o entitats, s'haurien de fer.

I un altre tema de reflexió és el següent: nosaltres, aquestes persones que vénen de fora, per molt que parlem de la interculturalitat, ben segur que el que fem --i de vegades sense adonar-nos-en-- és integrar-los, explicar-los al màxim la nostra cultura perquè ells es trobin bé aquí. Però hi ha un altre fenomen, que a mi em sembla que potser també hauriem de valorar algun dia, i és què ens aporten aquestes persones que tenen unes cultures diferents a nosaltres i ben segur que tenen molts valors a aportar a unes societats evolucionades d'una altra manera culturalment, industrialment, etcètera. Era això.

PSC-4:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. És una pregunta que formulo directament al senyor Sebastià Parra. Ell ha parlat d'alguns objectius prioritaris que té la Fundació..., bé, que té el GRAMC, associació GRAMC, i entre aquests ha parlat concretament d'actuacions de sensibilització envers els col·lectius de treballadors estrangers, però prioritàriament envers la societat acollidora. És un tema que m'interessa molt i, aleshores, la meua pregunta és molt concreta: quin tipus d'actuacions estan fent, quines pensen realitzar i quines pensen vostès que s'haurien de realitzar si tinguessin els mitjans apropiats?

PSC-4r:

El Sr. OLIART: Bé, donar les gràcies al senyor Sebastià Parra, i, en qualsevol cas, també dins d'aquesta mateixa pregunta d'actuacions d'integració envers els dos col·lectius, el nostre i el dels treballadors estrangers, si les campanyes que es fan, o aquestes actuacions de sensibilització que es fan envers els col·lectius estrangers, si es subratlla o es fa èmfasi en el tema de l'acceptació dels valors democràtics per part d'aquests treballadors estrangers que vénen, i, sobretot, pel que fa referència al problema de la dona, que tots sabem que és un problema molt important, i que, lògicament, en la mesura que, en això, es facilita la comprensió del que significa acceptar els valors democràtics per part d'aquests col·lectius, jo crec que es facilitaria molt l'acceptació i la comprensió per part dels mateixos catalans, de la mateixa societat acollidora.

DS-157

PSC-1:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Bé, en primer lloc, en nom del Grup Socialista, agrair-li la seva presència aquí, l'explicació que ens ha fet, senyora Elvira Posada. Vostè, més o menys, ens ha fet aquí la seva intervenció, s'ha centrat en les disfuncions que es produeixen en l'aplicació de la Llei d'estrangeria, o de la normativa sobre treballadors estrangers en general. Des d'aquest punt de vista, jo crec que indubtablement en l'aplicació de les lleis sempre es poden produir aquestes disfuncions. Jo estic completament d'acord amb vostè que hi ha d'haver una igualtat de drets socials dels treballadors estrangers --si estan en les mateixes condicions laborals, naturalment, que els treballadors autòctons--; estic també d'acord amb el que vostè ha dit que des del Departament de Treball s'han d'impulsar les inspeccions en aquest sentit, i que s'han d'especialitzar els inspectors de treball en el tema d'estrangeria o en matèria de treballadors estrangers. Estic també perfectament d'acord que són necessàries més oficines

d'assessorament per als treballadors estrangers, perquè els immigrants sàpiguen en tot moment quins són els seus drets i també com els poden fer efectius, i és indubtable que... No és el meu propòsit entrar en debat amb vostè sobre unes qüestions a què vostè s'ha referit, malgrat que, lògicament, amb algunes d'elles no hi estic totalment d'acord, i de passada, si vostè m'ho permet, doncs, m'hi referiré una mica.

És a dir, vostè ha parlat dels controls policials i, d'una manera tàcita o implícita --fins i tot podria dir que explícita--, vostè ha afirmat que existeixen instruccions en el sentit, precisament, que la policia demani la documentació per raó del color o de la raça aparent de la persona a la qual se li demana aquesta documentació. Bé, jo crec que això no pot ser de cap manera així; és a dir, en altres termes li puc dir que l'Administració en tot moment ho ha negat, això. El que sí que és evident i, lògicament, a mi em sembla que es pot no acceptar, però sí que es pot pensar que un policia, en determinada ocasió, això ho faci, però jo voldria també sortir al pas d'unes afirmacions que ha fet vostè, que això només passa a Espanya, perquè jo..., és un tema --aquest de l'estrangeria, i aquest del problema dels immigrants i el problema de les minories a tot Europa-- que el segueixo amb molta cura i deteniment, perquè és un tema que m'interessa moltíssim, i jo li puc dir que llegeixo diaris francesos i que llegeixo diaris belgues i que llegeixo diaris alemanys, i li puc dir que a tot arreu els mitjans de comunicació es queixen, precisament, que les policies d'aquests països fan controls inadequats.

D'altra banda, jo voldria dir també que no solament la policia --no solament a Espanya, sinó a altres països--, en general, en abstracte, no..., normalment no, però sí que alguns policies en alguns moments, doncs, exerceixen i demanen i fan controls i demanen la documentació a persones, no en funció de la seva raça, sinó, a vegades, fins i tot, en funció de la seva aparença, diguem-ne, de com van vestits, o de si porten els cabells més llargs o els porten menys curts. Vull dir que això jo crec que la policia, malauradament, ho fa i que, naturalment, les societats --sobretot si és un estat de dret-- han de corregir aquestes disfuncions i aquests comportaments, que no s'ajusten a un estat de dret ni s'ajusten, tampoc, a la llei. És a dir, podem admetre que determinats policies en determinades ocasions tinguin un excés de zel i que els sigui molt fàcil de poder identificar la persona a qui s'ha de demanar la documentació, però jo no crec que això sigui ni una pràctica general ni molt menys que se'n donin instruccions des de qualsevol administració, sigui municipal, sigui autonòmica o sigui de l'Administració de l'Estat.

Vostè ha parlat també dels processos de regularització, ha parlat que en un moment determinat hi podia haver manca d'informació. És possible que sí, és possible que per la seva condició, precisament, que es regularitzava persones que estaven en una situació il·legal, no els arribés la informació --i això era molt difícil d'evitar--, però el que vostè..., i jo suposo que convindrà amb mi que aquest procés ha estat globalment --i penso que és precisament com s'han d'analitzar els processos-- positiu, i em sembla que això no és solament una consideració que fa aquest diputat, sinó que crec que totes les persones i totes les institucions que segueixen aquest tema hi han coincidit.

Aleshores, bé, jo li voldria fer a vostè dues o tres preguntes, que estan relacionades amb tot això. Primer, la primera pregunta que li vull fer a vostè, senyora Posada, sabent que vostè segueix molt de prop tots aquests temes i que hi està també molt sensibilitzada, però que també coneix les dificultats que tenen totes les societats per acollir els immigrants d'una manera no controlada... --això és impossible que qualsevol societat ho pugui fer--, i la meua pregunta és la següent: què en pensa vostè de l'establiment de quotes per part del Govern espanyol? Aquestes quotes que s'estableixen ara, anualment, en funció d'alguns criteris, de la possibilitat de donar treball i de poder acollir amb condicions dignes i normals les persones que ens vénen aquí a treballar --benvingudes siguin.

Una altra qüestió en què també tinc molt d'interès, perquè la modificació del Codi penal encara no ha arribat als seus últims debats ni està acabada i, per tant, vostè sap --i abans s'hi ha referit-- que en aquest moment es proposa que les actituds racistes siguin un agreujant en un delictes determinat, però, en canvi, no es parla de tipificar les reaccions d'actitud racista com un delictes, i aquest diputat estaria d'acord que es tipifiqués d'aquesta manera perquè crec o creu, em sembla, el meu Grup, que això seria necessari, i li pregunto quina és, des d'aquest punt de vista, la seva concepció d'aquest, i la seva opinió.

I l'altra fa referència a la Llei d'estrangeria, que vostè ens ha dit que la seva aplicació --ho repeteixo-- crea una sèrie de disfuncions i una sèrie d'injustícies i deixa en la inseguretat jurídica els subjectes i els objectes d'aquesta Llei, però després, en una pregunta i en la resposta que vostè ha fet a una pregunta que ha fet abans un diputat, a mi m'ha semblat que vostè acceptava i deia també que la mateixa Llei s'havia de modificar. Bé, la meua pregunta aniria en aquest sentit, i aniria en aquest sentit --aquesta seria la tercera pregunta--: si vostè creu que s'ha de modificar, corregir o canviar la Llei d'estrangeria.

I per acabar, i sobre aquest respecte, doncs, donaria també una petita opinió, com a mínim, doncs, un petit aclariment: que la Llei d'estrangeria va ser feta en un moment en què altres lleis d'estrangeria de països de la resta d'Europa occidental ja tenien la seva i, per tant, des d'aquest punt de vista, es considera que és una llei bastant progressista i, naturalment, doncs, si és una llei progressista i, a més a més, en el

debat en el Congrés dels Diputats i després en el Senat va obtenir finalment un ampli consens de quasi totes les forces polítiques --a excepció, a mi em sembla, en aquell moment, del Partit Comunista--, doncs, si vostè creu --i aquesta és la pregunta, ho repeteixo-- que s'ha de corregir, si s'ha de modificar, si s'ha de fer una llei d'estrangeria nova.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

PSC-1r:

El Sr. OLIART: Bé, senyor president, donar-li les gràcies a la senyora Elvira Posada per la seva resposta. En tot cas, sé positivament, doncs, que en el tema del Reglament sí que coincidim molts en el fet que la seva aplicació --i el Reglament, indubtablement--, necessita algunes correccions i algunes modificacions, i em consta, precisament, aquest estudi que es va fer a nivell de l'Ajuntament de Barcelona, com s'han fet altres estudis per part d'altres juristes. És indubtable, des d'aquest punt de vista, que jo en aquest sentit hi estic completament d'acord i el meu Grup també, i ho he expressat a vegades públicament de manera més clara i més rotunda sobre aquest sentit.

Ara, en el que sí he de dissentir és sobre la constitucionalitat o no constitucionalitat de la Llei d'estrangeria, perquè va ser duta al Tribunal Constitucional per uns articles que feien referència només al dret d'associació i de reunió; que, naturalment, hi va haver una sentència del Tribunal Constitucional en aquest sentit; això es va corregir per part de l'Administració central i la Llei, en aquest moment, és correcta i és constitucional i, per tant, si algun problema o alguna objecció, alguna entitat, algun col·lectiu hi té, doncs, el que ha de fer és tornar-la a dur al Tribunal Constitucional.

PSC-2:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. En primer lloc, en nom del Grup Socialista, agrair la presència aquí del col·lectiu Mousa Molo --no sé si ho dic bé-- i les explicacions que ens han donat. Nosaltres hem pres nota de les seves preocupacions i dels seus problemes i voldria dir que en aquest sentit, doncs, coincideixen quasi la totalitat, precisament, amb situacions que ja han estat descrites també per altres col·lectius que abans que vostès s'han presentat aquí, en aquest Parlament.

També voldria dir, perquè vostès no tinguin una sensació o com una sensació d'inutilitat per venir aquí a explicar-nos aquests temes, que precisament aquesta Comissió del Parlament s'ha creat i s'ha format per saber quina és la situació dels treballadors estrangers de les diferents ètnies que han vingut aquí, a Catalunya, a treballar perquè entre tots puguem aconseguir, doncs, una millor política d'integració. I en aquest sentit voldria dir, perquè crec que algunes intervencions poden confondre, que la Generalitat té àmplies competències en temes i matèries que realment afecten la vida quotidiana dels immigrants que venen aquí; matèries com habitatge, en què vostès han expressat molt bé quins són els seus problemes; matèries com el tema de la formació, al qual vostès també s'han referit; matèries també com el tema de l'ensenyament; matèries també com el tema de la salut.

I des d'aquest punt de vista jo voldria fer-los a vostès dues preguntes, que estan relacionades amb aquestes matèries que són competència --ho repeteixo-- de la Generalitat, i és que en la intervenció del senyor --perdoni el nom, però no em recordo del nom-- (*veus de fons*), doncs, vostè ha parlat que els nens tenien problemes en l'ensenyament; és a dir, aquí potser és l'únic tema que a mi m'ha sobtat una mica, que m'ha estranyat perquè, el tema de l'ensenyament, tots els col·lectius que abans de vostès han vingut aquí a explicar-nos el tema de l'ensenyament han coincidit que aquest era un tema bastant resolt. Aleshores el que jo voldria saber és quins són els problemes concrets amb què els nens de vostès es troben en les escoles catalanes o en les escoles, com a mínim, del Maresme.

I l'altra pregunta fa referència a l'actitud de la població, en general, respecte als treballadors immigrants del Maresme. Vostès també s'hi han referit i han parlat que no els deixen entrar en alguns clubs o no els deixen entrar en alguns pubs, o no els deixen entrar en algunes discoteques. I jo voldria saber si això és esporàdic, és a dir, solament succeeix en alguns casos, o és una actitud sistemàtica de tot aquest tipus de centres. I si és així i, en qualsevol cas, quan es produeix un problema d'aquest tipus, si vostès presenten la corresponent denúncia, assessorats, naturalment, per les persones que els assessoren. I també la meua pregunta va encara en un nivell més general, és a dir, independentment que en algun local els impedeixin l'entrada, quina és la receptivitat i l'acolliment que vostès tenen amb la població en general?; és a dir, si hi ha una actitud, diguem-ne, de comprensió i d'integració per part dels veïns amb què vostès conviuen o si hi ha problemes verdaderament de convivència.

Moltes gràcies, senyor president.

PSC-2r:

El Sr. OLIART: Agradecer las explicaciones que nos han dado y que tengan ustedes la seguridad de que lo que nos han dicho no está en el vacío, sino que lo recogemos perfectamente.

Muchas gracias.

DS-163

PSC-1:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Bé, en primer lloc, i en nom del Grup Socialista, donar la benvinguda i agrair, doncs, la compareixença en aquesta Comissió del senyor Gonzalo Valls i de la senyora Lídia Santos en representació de la Fundació Paulino Torras.

El Grup Socialista ha seguit sempre i ha valorat molt positivament tot el tipus d'activitats que està desenvolupant aquesta Fundació, tant pels actes que organitza com per les publicacions que edita i que es troben a totes les llibreries de Catalunya i, suposo, que de fora de Catalunya, i quant a la intervenció que vostès han tingut aquí, en aquesta Comissió, la intervenció concretament de la senyora Lídia Santos, que ha fet una anàlisi jurídica de la situació dels immigrants i ha fet un seguit de propostes, nosaltres ens sentim --i ho he de dir amb tot èmfasi-- plenament representats i ho assumim.

És a dir, assumim aquestes propostes que la senyora Lídia Santos ens fa, de permisos de més llarga duració. Penso que, des d'aquest punt de vista, l'Administració de l'Estat crec que també ho està assumint i, precisament, en les seves modificacions de la Llei d'estrangeria, doncs, o del Reglament, es va, precisament, en aquest sentit. Donar la mateixa, les mateixes oportunitats per accedir al treball, tant als treballadors estrangers com als nacionals, malgrat que, com ha dit molt bé la senyora Lídia Santos, hi ha una normativa internacional que dóna preferència al treballador nacional. Estar d'acord també en totes les qüestions de reagrupament familiar i de facilitar-lo. Estar d'acord amb la política d'habitatge i tot el seguit de polítiques d'integració social que darrere d'aquesta proposta, doncs, hi ha subsumit.

Estem d'acord, doncs, en l'anàlisi jurídica que ha fet, en les propostes --les fem nostres--, però jo vull fer èmfasi en un tema que la senyora Lídia Santos ha tocat i que jo crec que està tocant el sentit profund --diguem-ne-- del problema que tenim. És a dir, quan la senyora Lídia Santos ha dit: «Tractament diferenciat al treballador que vol entrar i el compromís de la societat d'acollir el treballador arrelat.» Des del nostre punt de vista, aquest és el problema essencial.

Nosaltres considerem --i penso que tothom que pensi una mica i reflexioni sobre aquest gran problema, doncs, ha d'arribar també a la mateixa conclusió-- que les societats tenen una capacitat d'acolliment que no és indefinida i que, per tant, s'ha de fixar, però, una vegada fixada aquesta capacitat d'acolliment, és clar que totes aquelles persones que la societat acull, les ha de tractar igual que als naturals del país. Jo crec que aquest és un dret fonamental, és un dret democràtic essencial i, per tant, la societat se n'ha de conscienciar i s'ha de sensibilitzar en aquest sentit.

Ha parlat la senyora Lídia Santos de trobar precisament un concepte jurídic d'integració que sintetitzi o, d'alguna manera, doncs, reculli aquest problema i que la societat el faci seu; completament d'acord.

Si estem d'acord, doncs, en totes aquestes propostes, nosaltres el que veiem també és un tema que se n'ha parlat una mica ara en les preguntes que han fet els diferents portaveus, però que a nosaltres ens agradaria insistir-hi: és el problema de la integració cultural, admesa idealment o des d'un punt de vista hipotètic, si volem, però que hem de tendir a arribar en aquesta conclusió; és a dir, es rep uns fluxos anuals de treballadors, es té ja un nombre determinat de treballadors en la nostra societat, se'ls dóna tots els drets, quedaria..., i estan integrats socialment, és a dir, s'ha aconseguit, i estem parlant en un escenari --diguem-ne-- hipotètic quedaria un problema pendent molt important, que és el de la seva integració cultural. Aquest jo crec que és el problema essencial que té posat aquesta societat --parlant sempre i pensant sempre en el futur--, i des d'aquest punt de vista vull dir que els models que en determinada societat s'han aplicat i que a vegades han servit per a determinats fluxos immigratoris, no han servit per a altres fluxos immigratoris.

Per exemple, el *melting pot* nord-americà no està servint; ha servit en el passat, doncs, per a polonesos, ha servit segurament per a jueus, ha servit segurament, doncs, per a irlandesos, ha servit per a europeus, però no està servint per a negres ni per a porto-riquenys, ni està servint per a mexicans. De la mateixa manera que l'altre model que seria..., estaria potser, teòricament en l'antítesi del *melting pot*, que seria el model d'assimilació republicana francesa, o sigui el model francès, doncs ha servit també per a espanyols, ha servit per a italians, ha servit per a polonesos i no està servint per a algerians ni per a marroquins. Per

tant, des d'aquest punt de vista, no tenim models sòlids en els quals nosaltres fixar-nos perquè, precisament, els fluxos migratoris més importants i que poden comportar més problemes en aquest sentit són, precisament, fluxos que vénen del nord d'Àfrica i que tenen una sèrie de diferències ètniques i també de diferències religioses i culturals molt pronunciades. I aquest és el problema nostre i som nosaltres els que hem d'aconseguir, doncs, un model d'integració que sigui el nostre propi. Model d'integració que Catalunya el té, perquè, naturalment, en el passat ha demostrat que el seu model d'integració ha servit, però repeteixo que és possible que aquest model nostre no serveixi en el futur.

I, aleshores, jo el que pregunto a la Fundació i als seus representants que estan avui aquí, que tenim l'honor d'escoltar, és si en el camp aquest d'integració cultural vostès hi han treballat i hi pensen treballar en el futur, o si pensen intensificar les seves activitats en aquest sentit? Aquesta seria la primera pregunta. I la segona pregunta, ja he dit abans que estem d'acord amb moltes de les propostes que vostès han formalitzat aquí, però m'agradaria també aprofundir dues qüestions: a una ja s'ha referit la senyora Lídia Santos, a l'altra no.

El primer és el tema de la nacionalitat, sobretot pensant en aquesta integració i pensant sobretot en segones generacions. Penso que s'ha de canviar el règim de nacionalitat espanyola en el sentit de poder proporcionar als fills dels immigrants immediatament la nacionalitat, si la volen. Vull dir, això crec que hauria de ser automàtic perquè, d'aquesta manera, sí que segurament integrariem d'una manera molt més clara, doncs, les futures generacions de treballadors estrangers.

I l'altre seria el tema del..., del dret al vot. És a dir, penso que una manera també d'integrar els treballadors estrangers és proporcionar-los, doncs, els mateixos drets també polítics, dins del que la nostra Constitució, doncs, pot contemplar i contempla. És a dir, el dret al vot naturalment a les municipals i, tenint en compte, doncs, uns cinc o sis anys de permanència entre nosaltres.

No se m'escapa --i en això m'agradaria també que em donés l'opinió la senyora Lídia Santos-- la dificultat d'homogeneïtzar això a nivell d'Europa; ella ha parlat de la necessitat d'homogeneïtzar tot el que sigui homogeneïtzable a nivell d'Europa, però, la dificultat de fer-ho en aquests termes precisament quan hi han uns codis de nacionalitat tan diferents com poden ser l'alemany, el francès i l'espanyol i també, doncs, segurament, les diferents concepcions que hi han en les constitucions respectives sobre el tema del dret al vot; perquè --si no ho recordo malament, i estic parlant ara una mica de memòria-- a Alemanya es va..., en un moment determinat em sembla que hi va haver alguna comunitat autònoma d'allà --algun estat-- que va dir que se'ls atorgava, als seus residents, el dret al vot, però després va sortir el Tribunal Constitucional a Karlsruhe i va dir que no era acceptable, perquè, constitucionalment, allò no era possible.

Moltes gràcies, senyor president, senyora Lídia Santos, senyor Gonzalo Valls.

PSC-2:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Bé, en nom del nostre Grup, del Grup Socialista, donar la benvinguda i agrair la seva compareixença aquí, en aquesta Comissió, també les seves explicacions sobre les seves activitats. En prenem bona nota, d'aquestes activitats, que li puc dir que valorem molt positivament perquè creiem que contribueixen de manera molt important a la bona entesa entre catalans i africans i al bon coneixement i comprensió de les diferents cultures, la de vostès i la nostra.

Donarem suport, naturalment, a l'obtenció de tots els ajuts institucionals adreçats a la seva organització, tant a la seva com a organitzacions que tenen activitats similars, i li donem ànims per continuar en aquesta tasca que --ho repeteixo-- considerem molt important. I no tenim cap pregunta a formular, senyor president.

PSC-3:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. En primer lugar, agradecer su presencia aquí en esta Comisión entre nosotros y la explicación que nos han dado de la situación en la que se encuentra el colectivo filipino aquí en Barcelona y en Cataluña. Hemos tomado muy buena nota de todo lo que ustedes nos han dicho y lo entraremos dentro del informe que al finalizar sus actividades esta Comisión, pues, cada grupo parlamentario hará. Tomamos también buena nota de esta situación específica, que yo creo que es un poco distinta de los demás colectivos que se han presentado aquí en esta Comisión, que se refiere, pues, al tema de que, mayormente, la población filipina que está aquí entre nosotros es femenina y que ocupa unas funciones que son las de hogar. Es decir, desde este punto de vista, pues, ya les digo que tomamos muy buena nota de este problema, digamos, tan peculiar y distinto.

Estamos completamente de acuerdo en que el problema principal estriba, precisamente, en la ayuda a los países que se ven obligados a exportar su mano de obra y desde este punto de vista también decirles

que el Parlamento de Catalunya està muy interesado y muy preocupado por esta problemática y que existe también, aquí entre nosotros, una comisión de ayuda al Tercer Mundo precisamente, pues, para promocionar este tipo de ayudas.

Las preguntas que yo desearía hacerles son dos: una es sobre la intención de permanencia de los filipinos, en general, aquí en Catalunya; es decir, ¿es esporádica?, ¿se piensa en retornar mayormente --y hablo siempre en términos generales-- o bien hay una voluntad de permanecer aquí entre nosotros indefinidamente, creando su familia y sintiéndose y siendo, pues, catalanes como todos? Y luego si ustedes han observado en la población de Catalunya algún sentimiento de rechazo hacia ustedes en virtud de la diferencia cultural o de la diferencia étnica que pueda haber.

Muchas gracias.

DS-169

PSC-1.

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. En primer lloc, agrair al senyor Ignasi Marquès l'extensa informació que ens ha donat de les activitats del seu Centre, del centre de refugiats de Sant Pau. La pregunta que li anava a fer, de fet, al senyor Ignasi Marquès ja l'ha respost una mica amb la pregunta que ha fet el senyor Rodri. No obstant, la meua pregunta potser tenia una base una mica més àmplia.

Sobre el procés d'integració, al qual vostès efectivament estan servint molt bé, jo voldria saber quins són els problemes més importants que es detecten, però no solament els problemes més importants que es detecten, sinó aquells que es detecten i que es troben més difícils de solucionar, entre ells, naturalment, hi havia el problema de la tolerància, al qual ja ha fet una mica de referència vostè en la resposta al senyor Rodri, i com a síntesi de tots aquests problemes, i tenint en compte que aquesta Comissió el que vol fer després és elaborar un informe amb una sèrie de propostes, jo li demanaria quines recomanacions o propostes vostè faria a aquesta Comissió.

Moltes gràcies.

PSC-2:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Bé, agrair molt efusivament la presència aquí del senyor Josep Lluís Fernández i, bé, doncs, també nosaltres estem molt satisfets d'aquesta llarga tasca que el Consorci ha fet durant tots aquests anys, que els dona a vostès i se'ls tradueix, doncs, en una gran experiència en les malalties tropicals, en les malalties pròpies d'aquell grup de persones que atresoren, doncs, aquesta experiència que considerem que és molt valuosa. I tant és així que jo crec molt interessant i, fins i tot, indispensable que aquesta Comissió conegui directament la realitat de les activitats del Consorci d'aquest servei de salut que vostès presten tan específic i, per tant, el meu Grup proposarà a la Comissió, doncs, la visita d'aquesta, de la dita Comissió, a l'Hospital de Mataró.

Dit això, diríem dos temes, que també ja s'han dit, que jo considerava principals: un era el tema aquest del finançament, perquè jo recordo que quan els vaig visitar --i vostè ha tingut l'amabilitat de recordar-ho-- ..., quan jo vaig tenir l'honor de visitar-los aquest tema del finançament va sorgir; és a dir, vostès, de sempre, han prestat atenció tant als que estaven en la situació regular, diguem-ne legal, com als que estaven en una situació irregular, és a dir que no estaven en situació legal i que, per tant, doncs, el finançament del seu tractament corria, diguem-ne, a càrrec de vostès i d'aquells ajuts que, bonament, doncs, les institucions a vostès els podien prestar, però que, naturalment, vostès tenien una càrrega financera molt important.

A través de les seves paraules, de la seva primera intervenció, i, després, quan ha donat resposta a les preguntes del senyor Rodri, s'ha entrevist que això estava una mica més en vies de solució i que aquesta situació actual no és igual que aquella que jo vaig viure, que vostès em van transmetre, però que fins i tot encara és un problema important, i que, per tant, nosaltres, en aquest sentit, també farem tot el possible perquè vostès puguin solucionar-ho, si no, naturalment, totalment, sí de la millor manera.

I, aleshores, la meua pregunta seria més cap al futur, és a dir, quins projectes de futur tenen vostès, atesa aquesta gran experiència; de cara al futur vostès quins projectes tenen i què els agradaria fer si tinguessin també, diguem-ne, les fonts de finançament adequades?

Moltes gràcies.

PSC-2r:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Donar-li les gràcies al senyor Fernández i, en tot cas, acabar dient que nosaltres creiem que el dret a la salut és un dret bàsic de la persona i que s'ha de prestar i s'ha de dispensar, independentment de la situació jurídic-legal en què la persona que ho necessita es trobi.

Moltes gràcies.

DS-182

PSC-1:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. El Grup Socialista formularà dues preguntes, una jo mateix i l'altra la diputada senyora Dolors Torrent.

Bé, en primer lloc, senyor Llorenç Olivé, en nom del Grup Socialista, agrair-li la seva compareixença aquí, les explicacions i informació que ens ha donat de les seves activitats i de tal com vostè i la seva organització veuen el problema dels treballadors immigrants que estan aquí, a casa nostra.

Hem pres bona nota de tot el que vostè ha dit; jo li podria dir que assumim bona part de totes aquestes qüestions, per exemple, la necessitat de modificació del Reglament; penso que, d'això, se n'ha parlat moltíssim i penso que pràcticament tots els grups de la cambra estem en la mateixa línia. També sobre el tema de l'agilitació dels tràmits, que creiem que s'ha fet bastant, en aquest sentit, si comparem amb anys passats, però que, naturalment, creiem que encara s'ha de fer molt més. També sobre els problemes d'ensenyament i d'assistència sanitària, que creiem que s'han d'estendre a tots els col·lectius, independentment de la seva situació, regular o irregular, perquè el dret a l'ensenyament, i el dret a l'assistència sanitària i el dret a la salut són drets fonamentals que estan per sobre de qualsevol contingència de tipus jurídic o de tipus legal.

Hem pres també bona nota d'alguna cosa nova que s'ha dit avui aquí, és a dir, en comparació, en relació amb altres compareixences que hi han hagut. Per exemple, sobre el problema aquest de l'empadronament d'alguns municipis, que nosaltres, fins ara, doncs no teníem constància que això --o almenys aquest diputat no en tenia constància--, que aquest problema hagués pogut sorgir, i en prenem també bona nota, així com tots els problemes aquests en relació amb les pensions no contributives, amb l'assegurança d'atur i, sobretot, el tema del reagrupament familiar, que també és una de les problemàtiques i preocupacions que també fem nostra.

Ara bé, jo també li voldria fer a vostè una pregunta molt concreta sobre les activitats de la seva organització, i és que creiem que, perquè hi hagi un bon acolliment i una convivència pacífica, tant en el present com en el futur, és necessari que l'opinió pública estigui sensibilitzada. I vostè, precisament, ha començat la seva intervenció dient que Justícia i Pau, precisament, el seu propòsit i la seva finalitat bàsica són la sensibilització sobre els drets humans. Aleshores, sobre aquest aspecte de sensibilització de l'opinió pública quant a la recepció dels treballadors immigrants i quant a la convivència, que, naturalment, hem de tenir tots els catalans amb totes les persones que ens puguin venir de diferents cultures, què és el que ha fet Justícia i Pau i què és el que pensa fer?

Moltes gràcies.

PSC-2:

La Sra. TORRENT: Sí. La pregunta que formularé a continuació vol, intenta saber l'opinió que vostès, que Justícia i Pau tenen sobre els fets que s'han produït aquests darrers temps, que ha reflectit molt bé la premsa, en el sentit que s'ha donat a Catalunya, en un col·legi determinat, la negativa dels pares a acceptar fills de treballadors estrangers i, alhora, la Resolució que ha pres el Govern de la Generalitat, el Departament d'Ensenyament, respecte al futur, com es tractaran aquests temes, en el sentit que sembla ser que ha dictaminat un determinat tant per cent per a cada escola, per a les diferents escoles, per no concentrar excessivament els fills de la població de treballadors estrangers en uns determinats col·legis. Això planteja problemes, hi ha hagut reaccions diverses, s'han dividit una mica les opinions. En aquest sentit hi han opinions que estan més en la línia d'afavorir que els fills dels treballadors estrangers puguin anar a l'escola més propera a allí on viuen --com sembla que hauria de ser el normal-- i, en canvi, hi han altres opinions que creuen que s'han de dividir, s'han de fraccionar en el sentit de repartir-los per evitar que es formin guetos i també per evitar que l'escola pública acabi sent l'escola dels temes més marginals, de la població més marginal, perquè també ho hem de dir així, perquè són comentaris que es fan a la societat i que preocupen les entitats més sensibilitzades i els grups polítics.

Jo li preguntava, des del punt de vista del Grup Socialista, perquè a nosaltres ens interessa saber la màxima opinió que hi ha a la societat, encara que sigui diversa, perquè aquest tema no és un tema fàcil...

Jo no estic fent una pregunta en el sentit que reverteixi contra el Govern, en absolut; sabem que el tema és difícil, però, evidentment, també sabem que, segons enfoquem el model ara, el futur serà d'una determinada manera i, per tant, li pregunto més en el sentit de saber la seva opinió, perquè ens interessa la de vostès i també la d'altres grups que treballen en aquests sectors i aquestes problemàtiques.

Moltes gràcies.

PSC-2r:

La Sra. TORRENT: Agrair-li l'esforç que ha fet de reflexió, perquè, evidentment, el que manifesta és el dubte que, una mica, tenim tots, no?, i em sembla que, davant d'una circumstància així, el que cal és parlar-ne molt i intentar, entre tots, buscar la solució més adient, no? I, evidentment, una cosa és veure-ho des de la societat o des de l'oposició i una altra cosa és veure-ho també des del punt de vista del Govern, que quan governes has de *decidir* les coses.

Per tant, al principi ja deia que no era una pregunta gens intencionada en contra de la política del Govern, sinó una pregunta en la línia de clarificar o d'escoltar les persones més vinculades a les problemàtiques de la població estrangera perquè ens poguessin explicar, almenys, quina reflexió han fet sobre aquest tema i que fos vist des del punt de vista d'aportacions positives perquè ens enriqueixin a tots.

Gràcies.

PSC-3:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Bé, en primer lloc, en nom del Grup Socialista, donar les gràcies al senyor Joan Soler per les seves explicacions i per la informació que ens ha donat de les activitats de l'Associació per a les Nacions Unides. Al final de la meua intervenció faré la pregunta, però primer em permetrà, senyor president, que faci una valoració d'aquestes explicacions, i destacar aquells aspectes que m'han semblat els més importants.

Prenem bona nota de tota aquesta problemàtica de tipus jurídic i de tipus social que vostè ens ha explicat, però jo destacaria tres elements de la seva intervenció que em semblen altament positius, i que són unes aportacions molt importants que vostè fa a aquesta Comissió per a la comprensió global dels problemes que tenim davant d'aquest fenomen de la immigració.

La primera d'elles és això que vostè demana, o proposa: que es faci una campanya sobre els aspectes positius de la multiculturalitat. Creiem que aquest és un dels problemes bàsics a què nosaltres ens enfrontem; és a dir, la societat, la societat catalana és una societat que ja és multicultural, però que cada vegada aquest caràcter de multiculturalitat s'aprofundirà més i que, per tant, l'opinió pública i els ciutadans de Catalunya hem d'estar cada vegada més disposats a acceptar-ho d'aquesta manera. I, des d'aquest punt de vista, són necessàries aquestes campanyes de sensibilització de l'opinió pública.

El segon aspecte que m'agradaria destacar és aquest a què vostè fa referència, a l'ajut al Tercer Món, i, sobretot, l'ajut al Magreb, que és precisament el país, els països que tenim més a prop de nosaltres. Perquè, en dir això, vostè està tocant el fons del problema; és a dir, els immigrants es desplacen i vénen a casa nostra precisament perquè a casa d'ells no troben allò que qualsevol ciutadà necessita per poder viure, que és treballar. I, per tant, des d'aquest punt de vista, està molt clar que ajudar els nostres veïns i concentrar, o sigui, augmentar els ajuts que aquesta societat, o la nostra societat pot donar a aquests països subdesenvolupats és una cosa molt important, però concentrar-ho i prioritzar-ho en aquells països que són veïns nostres, creiem també que és una alta aportació i que és per aquest camí que s'ha d'anar.

I la tercera de les qüestions que vostè ha tractat i que també m'agradaria destacar és, precisament, el paper que vostè vol atorgar a les televisions públiques perquè destaquin els valors de solidaritat, de pau i d'ajut. Crec que són precisament aquestes, les televisions públiques, les que han de fer aquest paper, perquè està molt clar que les televisions privades no són capaces de dur-ho a terme, dissortadament.

I la pregunta que li vull fer, senyor Joan Soler, és també un altre dels aspectes que jo crec que vostè ha tocat molt bé, que és la necessitat de coordinar tot el moviment associatiu; és a dir, totes aquestes associacions que en aquest moment hi ha en el nostre país, que..., tant de treballadors estrangers com de persones autòctones que volen treballar per la integració dels treballadors estrangers i per la convivència pacífica en aquesta societat, perquè creiem, precisament, que l'associacionisme és una plataforma bàsica per a la convivència i el respecte a la diferència..., i, des d'aquest punt de vista, d'aquesta coordinació, nosaltres li preguntem: què creu vostè que es pot fer, concretament?

Moltes gràcies, senyor president, senyor Joan Soler.

DS-216

PSC-1:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. El Grup Socialista formularia dues preguntes, suposo que per separat.

El Sr. OLIART: D'acord. Moltes gràcies, senyor president. Bé, senyor Valls, en nom del Grup Socialista li donem les gràcies per la seva intervenció i per la seva compareixença. En la seva intervenció, nosaltres, en les línies bàsiques filosòfiques, hi estem completament d'acord, i li voldria formular dues preguntes, una a cada un d'aquests dos aspectes que vostè ha assenyalat com a primordials per a una lluita o per a una política ben dissenyada i ben enfilada per lluitar contra els problemes que pot ocasionar la immigració.

Una, referida al tema de la cooperació i el desenvolupament, i una altra referida als temes ja propis d'aquesta societat, quant a la integració dels diferents col·lectius que ens vénen, que és sobre el tema de les pautes culturals, que crec que en aquest moment és una de les qüestions més importants que tenim tots nosaltres plantejades.

En el tema de la cooperació, nosaltres estem completament d'acord que s'han d'atacar les causes; a la fi és molt clar que les persones que vénen aquí a treballar ho fan perquè no troben treball en els seus països d'origen i és difícil trobar algú que deixi el cel que l'ha vist néixer si es pot desenvolupar econòmicament, socialment i culturalment en el seu país d'origen.

Però nosaltres estem també d'acord que és necessari per això, perquè aquesta política de cooperació i desenvolupament es dugui a la seva màxima extensió, a la seva màxima eficàcia, que hi hagi una sensibilització de l'opinió pública, de la societat. Creiem que si no és així es farà voluntarisme. És a dir, la societat ha de saber i ha d'estar completament convençuda que aquesta política de cooperació i desenvolupament no és un do gratuït que nosaltres donem, sinó que aquí hi ha una ajuda mútua. És a dir, vostè ho ha dit també en una intervenció anterior responent una pregunta d'un diputat: està molt clar que en la mesura que es desenvolupen els països que nosaltres puguem ajudar els donem capacitat per poder-nos comprar productes.

I a mi em sembla que encara que això sembli que es comercialitzi massa o es donin criteris massa economicistes, jo crec que són precisament molts d'aquests criteris els que poden convèncer una part molt important de la societat que les polítiques de cooperació són necessàries.

A la vegada, recordar que en un moment determinat aquest país, el nostre, estava també en un moment en vies de desenvolupament i gràcies als països més desenvolupats que van invertir aquí nosaltres en aquest moment estem al cap, o com a mínim entre els deu o dotze primers països desenvolupats, industrialitzats.

Ara bé, la primera pregunta aniria sobre els criteris de la política de cooperació que vostès recomanarien; és a dir, per un cantó prioritats --i aquesta seria una subpregunta. Diem això perquè, és clar, els recursos no són il·limitats, més aviat són escassos, com tots sabem, i aleshores aquí hi hauria una possibilitat de dispersar els ajuts, que em sembla que és el que s'està fent actualment i que crec que no ajuda massa --i aquest seria el meu criteri personal-- o concentrar els esforços en determinats països segons uns criteris que naturalment s'elaborarien políticament per cada govern.

El tema de les ONG, a nosaltres, que també hi ha aquí una comissió al Parlament que tracta del desenvolupament i de les polítiques de cooperació i desenvolupament als països del Tercer Món, ens hem trobat que hi ha moltes ONG aquí, a Catalunya, crec segurament que en un primer moment això era necessari, perquè el que era necessari era que se'n creessin moltes, i això també ajuda a la conscienciació, però, d'aquesta multitud d'ONG, nosaltres el que veiem és que n'hi ha moltes que tenen una escassa entitat i que els és molt difícil de presentar programes i de poder-los executar.

Aleshores, nosaltres creiem que segurament seria necessària una concentració d'ONG perquè poguessin fer programes comuns que es poguessin desenvolupar i es pogués fer el seguiment d'aquests programes, perquè crec que també és un dels problemes que en aquest moment ens trobem.

I, després, l'altra subpregunta que entraria dins d'aquesta pregunta global és si la política d'inversió privada ha d'anar dirigida a determinats països. M'explicaré: està molt clar que nosaltres rebem en aquest moment el flux d'immigració primordialment i principalment dels països del Magrib i, per tant, penso que des d'aquest punt de vista seria bastant interessant que nosaltres ajudéssim primordialment i principalment, perquè són veïns nostres, aquests països, més que no pas altres; altres països se'n cuidaran, d'ajudar més els seus veïns.

I la segona pregunta --com li deia-- fa referència a les pautes culturals. Vostè ha dit que és més fàcil integrar els rics que els pobres, però jo també penso que és més fàcil integrar aquelles persones que tenen

una cultura comuna i similar que les persones o els col·lectius que tenen una cultura diferent i fins i tot una religió diferent o molt diferent.

El cas de França ens il·lustra sobre aquest tema. França va rebre al final del segle passat i durant tot aquest segle un flux molt important de treballadors estrangers que provenien principalment d'Itàlia, de Polònia i d'Espanya, i al llarg del temps aquests col·lectius no han tingut cap problema per integrar-se a la societat francesa, de tal manera que fins i tot alguns, fins i tot, es van canviar el seu cognom per semblar més francesos.

Però la mateixa política de l'Estat francès que va servir per integrar tots aquests col·lectius i que tothom se sentís en un moment determinat francès ha fallat i està fracassant en ciutadans que tenen la nacionalitat francesa però que tenen unes altres pautes culturals i una altra religió, i m'estic referint naturalment a les persones de religió musulmana i d'ètnia àrab.

Bé, està clar que en aquest moment a més a més aquí hi ha..., aquest problema s'està agreujant, pel tema del fonamentalisme, i això és, naturalment, un factor que nosaltres no podem controlar massa per la simple raó que està passant el que està passant i els mitjans de comunicació, lògicament, estan informant al dia de totes les coses que estan passant allà on els fonamentalismes estan fent les seves guerres.

Aleshores, des d'aquest punt de vista, la pregunta és molt fàcil. Què recomanaria vostè, sabent naturalment les limitacions que vostè pot dir en la seva resposta, però què recomanaria la institució que vostè representa aquí, com a mínim, no per impedir els efectes perversos que tot això té, però sí com a mínim per poder-los pal·liar?

Moltes gràcies.

PSC-2:

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor president. Bé, en primer lloc, agrair en nom del meu Grup al senyor Fisas i al senyor Kouanou la seva compareixença aquí, la seva intervenció i les explicacions que ens han donat. Nosaltres hem pres molt bona nota de tots aquests problemes que vostès estan assenyalant, i en el moment que es redactin els informes finals d'aquesta Comissió, doncs, tot això, naturalment, hi serà inclòs.

Formularia dues preguntes, una adreçada al senyor Fisas i l'altra al senyor Kouanou. Al senyor Fisas li vull dir que jo estic completament d'acord que la seguretat jurídica està en la base de les polítiques d'integració que es puguin fer; difícilment es pot integrar la gent que no té els seus papers en regla. No estaria massa d'acord --però no és qüestió, tampoc, d'entrar en debat en aquest sentit-- quan vostè ha manifestat..., sí que estic d'acord quan vostè ha manifestat diferents problemes que existeixen sobre aquests fets concrets, que suposo que vostè ho coneix bé, però no estaria tan d'acord quan vostè ha dit, d'alguna manera, que existia una voluntat per part de l'Administració a fer-ho d'aquesta manera per cansar els immigrants. Penso que no és així i que sí que hi ha una voluntat, que s'ha manifestat últimament, en els últims mesos, per part de l'Administració central, d'agilitar tots aquests procediments i, sobretot, perquè els permisos de residència, doncs, tinguin més duració d'un any, que estic d'acord amb vostè que és una cosa que no es pot acceptar.

Ara bé, a mi em sembla que perquè la societat accepti una política d'immigració adequada és necessari que ens posem d'acord en conceptes bàsics, i per això ve la meua pregunta. És a dir, penso que per poder fer una política d'immigració primer és necessari establir les taxes, diguem-ne, de persones que puguem acceptar nosaltres, els «cupos» o contingents que nosaltres puguem acceptar cada any.

Bé, vostè sap, senyor Fisas, perquè hem coincidit en diverses taules rodones i en algunes conferències, que sobretot..., no dic que entre vostè i jo i en aquest sentit hi hagi massa contradiccions, però sí que vostè sap, perquè ho ha sentit, que el públic que ve en aquest tipus de conferència, en aquest tipus de debat, sol estar dividit; és a dir, hi han persones que diuen: «No volem que entri ningú», i en canvi hi han altres persones que voldrien, doncs, que no hi hagués fronteres i que pogués entrar tothom. És clar que cap de les dues posicions és acceptable, no?, i que, per tant, a més a més, són ahistòriques i, a més a més, no tenen en compte ni el present ni el futur d'aquesta societat que anem --vulguem o no vulguem, els agradi a uns o no els agradi-- cap a una societat multicultural.

Per tant, des d'aquest punt de vista, estem d'acord. Però jo crec que és necessari que tots els que ens dediquem a aquest tema --que és un tema per mi molt apassionant-- ens posem d'acord si és necessari o no és necessari fixar contingents per part de l'Administració. Jo crec que això és bàsic, i crec que és bàsic perquè penso que no hi ha cap societat en el món que pugui acceptar tothom que li pugui venir, si no se li pot oferir la garantia d'un treball i d'un habitatge i de totes unes seguretats. Com que no hi ha cap societat que això s'ho pugui permetre, és necessari forçosament, forçosament és necessari, doncs, acceptar el tema dels contingents. Els criteris d'aplicació i de fixació d'aquests contingents o d'aquests «cupos» o d'aquestes

taxes, doncs, està clar que podran ser en cada moment i en cada circumstància diferents, perquè dependrà segurament, doncs, de les condicions econòmiques, socials, etcètera, que cada comunitat o cada societat es trobi en el seu moment històric, però, en definitiva, s'han d'establir. Jo em penso que seria un bon exercici per part de tots que poguéssim estar-hi d'acord, amb això. I la meua pregunta és molt directa, és: vostè i la institució que representa, estaria d'acord amb la fixació de contingents o de «cupos»?

I la pregunta que li adreçaria al senyor Kouanou, ell que coneix molt..., per la seva pròpia condició d'immigrant i també perquè naturalment, i donada aquesta naturalesa, doncs, tindrà vostè una relació molt directa i molt constant i molt diària amb persones com vostè, és: com veuen els immigrants, o els diferents col·lectius que han vingut aquí, l'actitud dels catalans respecte a ells? Vull aclarir una mica això, aquesta pregunta. És a dir, nosaltres disposem d'enquestes que ens diuen què és el que pensen els catalans dels diferents col·lectius que arriben aquí, però crec que seria també molt oportú que aquesta Comissió conegués per boca, diguem-ne, d'una persona que naturalment pateix, si és que ho pateix, les actituds que alguns catalans puguin tenir envers aquests col·lectius. Aleshores, en termes generals, cada un dels col·lectius, si vostè ho pot contestar, doncs, que estan aquí avui dia a Catalunya, veuen en la població catalana, és a dir, en el ciutadà català.

Macropreguntes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana

DS-51

ERC-1:

El Sr. BENACH: Gràcies, senyor president. Bé, jo penso que, en primer lloc, cal, a part d'agrair, evidentment, la presència dels representants de SOS Racisme, felicitar-nos per aquesta presència. No és habitual, dissortadament, que en aquesta cambra puguin comparèixer representants directes de la societat civil. Almenys pel que fa al meu coneixement de la dinàmica parlamentària, aquesta és una norma que en comptades excepcions es compleix. Per tant, penso que és bo que ens felicitem, doncs, de la seva presència, al mateix temps que, com he dit abans, els hem d'agrair la seva presència avui aquí.

En primer lloc, també, compartir una necessitat que ha expressat el senyor Camps fa un moment, i era la urgència de donar solucions, i compartim absolutament aquesta necessitat. De tota manera, haurà observat que, com molt bé ha remarcat el senyor Escudé, aquesta és una comissió d'estudi i, dissortadament, no pot ser res més; potser sortosament, perquè, és clar, si fos una comissió d'investigació, ja sabem com s'acaben les comissions d'investigació en aquest Parlament. Però, bé, en tot cas, el que és clar és que, com a comissió d'estudi, doncs, podem estudiar. I és que, dissortadament, en aquest país, aquesta problemàtica només la podem estudiar, no podem fer res més, no?, i penso que aquest és un fet lamentable, lamentable, i acabem amb allò que no tenim competències. Perquè, en tot cas, des del nostre punt de vista, moltes vegades l'excusa no és no tenir competències, sinó una mica la voluntat d'entrar en els problemes, malgrat que no tinguis competències. I, en aquest sentit, penso que seria interessant, evidentment, tenir una política molt més activa en tota aquesta qüestió.

Hem escoltat amb interès les propostes que ha fet vostè, les quals compartim, evidentment, en la seva totalitat, i un aspecte que no hem..., en tot cas, que no hem... bé, que no ens ha semblat que estava exposat i que ens agradaria tractar era el de la integració, el de la integració dels diversos col·lectius d'immigrants, en la seva diversitat, a la vida col·lectiva d'aquest país. Diem això perquè entenem que la integració, entesa com a clau de convivència, pot ser un factor molt positiu i que, des del punt de vista, evidentment, de la nació catalana, fins i tot pot enriquir, jo diria, fins i tot els habitants de Catalunya. Plantejar aquesta integració com a intercanvi de cultures, com a intercanvi d'informacions, entenem que seria un element positiu de cara a evitar que es produeixin, doncs, els riscos que el racisme implica en tota societat d'avui dia.

Evidentment, això no implica el fet que els immigrants renunciïn a la seva cultura, a la seva identitat; ni molt menys. En tot cas, nosaltres ho plantejaríem molt més des del punt de vista d'aquest intercanvi, d'aquest transvasament d'informació de cultures cap a cultures i, sobretot, també, de coneixement de la nostra pròpia identitat. És a dir, d'entrada, ja, l'etiqueta aquesta que quan un immigrant ve aquí, sigui d'on sigui, automàticament l'idioma amb què s'ha d'expressar és el castellà, probablement és una etiqueta que funciona; probablement sigui així, també, perquè la societat està muntada així, i difícilment..., el fet que un immigrant vingui i parli en un altre idioma que no sigui el castellà, probablement, és producte de la voluntat d'aquesta persona, no gaire cosa més, desgraciadament —hi insisteixo. Però, en tot cas, el que és

important i entenem que seria bo, doncs, és que aquesta integració es produís en tots els aspectes i en totes les vies. Hi insisteixo, una integració basada, des del nostre punt de vista, en aquest intercanvi d'informació entre cultures i el respecte, evidentment, o la tolerància màxima.

Per tant, jo, l'únic que voldria és saber el seu parer sobre aquesta qüestió.

ERC-1r:

El Sr. BENACH: Gràcies, senyor president; no. En principi, compartir el que s'ha dit, i, evidentment, em sembla que els punts en comú moltes vegades no tenen res a veure ni amb l'idioma que parles, ni amb el color de pell que tens, ni amb aquestes coses; els punts en comú van per allò que es diu la sintonia entre persones, no? En aquest sentit, per tant, penso que és interessant tota l'exposició que s'ha fet i penso que altament enriquidora.

Jo, el que voldria saber, és si vostès tenen alguna mena d'experiència, de coneixement d'experiències concretes en aquest sentit. No sé si en tenen o no en tenen; en tot cas, si en tenen, potser no cal que me les expliquin, però sí que els agrairia que, amb el mateix dossier que ens facin arribar, poguessin contemplar aquest apartat com un tema, bé, jo penso que interessant, sobretot de cara a positivament al màxim totes aquestes experiències que s'estan fent.

ERC-2:

El Sr. CAROD-ROVIRA: Moltes gràcies, senyor president. Agrupariem les dues preguntes en una sola intervenció.

En primer lloc, agrair la presència del senyor Masllorens a la Comissió, així com la tasca que duu a terme l'entitat que avui representa aquí.

La nostra pregunta aniria en un doble sentit: per una banda, conèixer les característiques del suport que rep l'entitat que ell representa, de part de les distintes administracions presents al país, i de manera particular de la Generalitat de Catalunya; les característiques, diguem-ne, econòmiques, materials, humanes i institucionals, cas que hi siguin. I, en segon lloc, demanar-li també si existeix, entre l'entitat que ell representa i, probablement, altres organitzacions no governamentals de característiques semblants o pròximes, algun tipus de coordinació de caràcter regular o estable amb les diferents administracions, i també, novament, de manera particular amb el Govern de la Generalitat, per tal de fer un seguiment, per tal d'incidir directament en la problemàtica, en les distintes problemàtiques que es generen en el món de la immigració, a l'entorn del món de la immigració, particularment, per tal d'evitar el naixement o la perpetuació --segons els casos-- d'aquells guetos de marginació i de pobresa a què fèiem referència abans. I, en tot cas, també conèixer si està en la seva informació l'existència de comissions d'organitzacions no governamentals i administracions..., si té coneixement d'algun tipus de funcionament d'aquestes característiques més enllà del nostre país, en el context europeu.

ERC-2r:

El Sr. CAROD-ROVIRA: No, senyor president. Simplement agrair les paraules del senyor Masllorens.

En tot cas, lamentar que en alguns casos aquest ajut institucional, des del punt de vista econòmic, tingui la modèstia numèrica que ens ha estat apuntada, i desitjar que si aquesta Comissió Interdepartamental de Benestar Social relativa a l'àrea d'immigració comença a funcionar, que pugui redreçar el que ara és --pel que ens ha semblat entendre de les xifres donades-- un suport francament modest i es pugui convertir, si més no, en una cosa més sòlida i substancial a benefici dels objectius proposats per l'entitat i, pel que sembla, per aquesta mateixa Comissió.

DS-62:

ERC-1:

El Sr. RODRI: La pregunta que faig, d'acord amb el que hem escoltat, aniria una mica a l'arrel del que és un problema, potser el primer, que és en la convivència europea avui dia: aquestes onades de treballadors de fora que vénen a dintre d'un determinat territori. El senyor Bel --«Bel», és el seu nom, oi?-- ha començat amb una afirmació que a mi m'ha semblat molt interessant i ha utilitzat la paraula «competències».

Catalunya té el problema que Catalunya no té cap competència. Des dels sindicats --des dels sindicats-- que seriosament us plantegeu aquest problema i, que com dèieu molt bé, no enfrontarà els pobres amb els rics, sinó els pobres amb els pobres --que aquesta és la novetat d'aquest problema gravíssim--, un govern que no té competències com per ordenar, limitar, diguem-ne anar assumint, és a dir, crear el ritme d'assumpció de gent possible..., Parlament i Govern què podem fer?

ERC-1r:

El Sr. RODRI: Sí, només perquè era a la segona part, a què jo feia referència. Naturalment que hi ha coses a fer, i moltes, i en aquest sentit anava la segona pregunta que fèiem després. Però em sembla que és bo davant d'un problema greu agafar realment les coses des de l'arrel, perquè allò altre és un camp que sempre hi podrem treballar. A millors condicions ambientals per als immigrants més immigrants vindran, sí o no? I, per tant, es crearan condicions difícils una altra vegada per als nous nadius. Per mi el problema fonamental radicaria en aquesta part que el senyor Bel apuntava: què podríem fer sindicats, Parlament i altres organitzacions no governamentals a fi de garantir que la Generalitat de Catalunya, el Govern de la Generalitat, tingui o més transferències o pugui fer front a lleis d'estrangeria que no ha dictat ella, per exemple? En aquest sentit estariem perfectament d'acord.

ERC-2:

El Sr. RODRI: En un moment determinat, heu parlat de campanyes de sensibilització entre la gent, perquè la gent s'acostumi a acceptar, a tolerar, a veure, a conviure, etcètera.

Aquestes campanyes darreres que hem vist --jo no sé quina és la vostra opinió i, d'entrada us en demanaria, com a sindicats, la vostra opinió, que a mi em sembla que no han pas contribuït a res-- serveixen moltes vegades per deixar tranquil la molta gent, que ja han gastat i ho han invertit per fer, diguem-ne, propaganda, perquè la gent s'estimi, però em penso que la nostra obligació és intentar normalitzar el país.

Aleshores, la pregunta aniria per aquesta banda, és a dir: no creieu que fóra millor, Parlament i Govern català, en la mesura del que pugui fer, i estem ben d'acord que hi ha una sèrie de coses que sí que pot fer i no fa --ni uns ni altres. És a dir, treballar a fi de normalitzar al màxim allò que la llei ja preveu. I no deixar, diguem-ne, en una situació tan precària coses que realment clamen injustícia, diguem-ne d'arrel, no?

Aleshores, la pregunta és aquesta: campanyes o normalitat? Cada vegada que es fa una campanya, d'alguna manera s'acusa la diferència. Cada vegada que la vida normal es desenvolupa normalment, i un troba com a conductor de l'autobús un senyor negre, sense necessitat que li hagin de dir que els negres també poden treballar com a conductors d'autobusos, aleshores això fa que el país s'acostumi, per via de la pedagogia de la normalitat, a un fet evident.

Aleshores --amb això acabo--, agrair-vos la vostra presència i també demanar als sindicats, que aquí hi ha una comissió i que, realment, el que podem fer al Parlament..., vull dir, no només us escoltem, sinó que digueu-nos què més i en quina direcció, consensuadament o per trossos, podem col·laborar realment que la nostra tasca en el Parlament de Catalunya no sigui purament estudiar --sempre estudiem--, sinó intentem poder legislar, és a dir, corregir ni que sigui el 0,01% del que sigui injust en la nostra societat, en aquest camp; tot i recordar --i ens toca dir-ho a nosaltres cada vegada-- que Catalunya té les mans lligades en un problema gravíssim com és aquest.

ERC-2r:

El Sr. RODRI: Sí, li demanava si em podria fer una valoració d'alguna campanya que hem vist des dels sindicats. És a dir, que a un senyor se li pugui dir «sudaca» o tal, quan és --és un dir-- un jugador de futbol important, això em sembla que no resollem res mentre realment, diguem-ne, la gent normal no es puguin tractar de tu, d'igual a igual. Aleshores, una mica, aquestes campanyes a nosaltres ens han inquietat una mica, és a dir, contribueixen a difondre l'insult, més que no pas a corregir el tracte entre la gent, no? Quina és la vostra valoració, Gràcies.

ERC-3:

El Sr. BOSCH: Bé, tal com han fet els altres grups, vull agrair en nom d'Esquerra Republicana la presència dels representants del CITE, i també confiar, doncs, que la relació entre la seva institució i el

Parlament, a través d'aquesta Comissió, pugui donar fruits en benefici del col·lectiu dels immigrants i, en definitiva, en benefici de Catalunya.

La primera pregunta fa referència també a les estadístiques, ja que heu esmentat que el principal problema que teniu és el de tots aquells immigrants que no poden resoldre la seva situació des d'un punt de vista legal; per tant, suposo que davant d'un col·lectiu amb molta gent amb problemes legals o amb situacions irregulars, deu ser difícil de censar, però de totes maneres ens agradaria saber, per una banda, si teniu dades per analitzar estadísticament els casos de la gent que se'ls diu legalment que no poden..., o sigui no aconsegueixen tenir els seus papers en regla. I després, davant d'aquests casos, quines recomanacions els feu, com a institució?

ERC-4:

El Sr. BOSCH: Voldria insistir preguntant sobre el tema de la gent que no ha resolt la seva situació. Per altra banda, abans he demanat si tenien dades estadístiques, que em sembla que no ens les han donat. En tot cas, si no les tenen, m'agradaria saber-ho.

Després, la pregunta sobre el tema que han esmentat, també, de la rotació interna dins de l'Estat dels immigrants que no poden resoldre la situació, preguntar si s'ha fet algun estudi o si tenen dades sobre quina és la zona on majoritàriament s'instal·len després de provar diversos llocs. Se suposa que després d'anar rodant, algun moment, almenys des d'un punt de vista estadístic, una majoria deu anar a parar a un lloc o a un altre; només per saber-ho.

I després, quan s'estabilitzen en algun lloc, si finalment és perquè aconsegueixen legalitzar la situació o és que s'introdueixen en algun tipus de situació absolutament clandestina. O finalment, també, si és que n'hi ha que tornen al seu país, que m'imagino que deu ser molt poca gent; en tot cas, si no són expulsats per la policia. Només saber això.

ERC-4r:

El Sr. BOSCH: No ho sé, si no hi ha estadístiques..., bàsicament m'interessaven una sèrie de dades, però si no hi són...

DS-67

ERC-1:

El Sr. RODRI: Senyora Roque, moltes gràcies per la seva amabilitat. La pregunta ens havia estat trepitjada sense adonar-nos-en; ens interessava veure aquestes conclusions, però ja que això ha estat dit, aleshores jo voldria passar al que quedava com a subpregunta dintre la pregunta anterior. Catalunya rep més que ningú la immigració en aquest país, Espanya, no? Vénen tots cap aquí, el doble, més que a Madrid, més que a València, més que a Navarra...

Molt bé. Aleshores jo demano: sociològicament, quan es fa un estudi, què es pot entendre per «estranger» a Catalunya, si resulta que els països emissors de gent que ve..., van a Espanya i nosaltres ho comptabilitzem, a l'hora de fer l'estudi, només com una part, la qual cosa podria voler dir que, si per exemple, posant-ho al cas --no sé si ho han estudiat, vostès--, si Espanya pot admetre 10.000 treballadors immigrants per tot el territori, aquesta gent s'acumula a Catalunya, i Catalunya no té en el seu govern cap mesura per distribuir --entre població resident permanent i població que pugui venir immigrada-- aquest equilibri que els altres tenen per a tot el país. És a dir, la paraula «emigrat estranger a Catalunya», quines connotacions sociològiques pot tenir, i com es pot fer un estudi, si des dels països emissors no vénen amb categoria de venir a Catalunya, sinó que van a Espanya.

ERC-1r:

La Sra. REPRESENTANT DE L'ICEM: Sí. La veritat és que, si mirem --és això que he dit, fins i tot per a Catalunya-- segons quines zones per elles mateixes, per exemple, Madrid té tanta gent com Catalunya, d'emigrants. O sigui, tenen tants...

El Sr. RODRI: Aquí diu que no, aquí diu la meitat. Un treball presentat a <I>El País<D> parla que...

... ..

El Sr. RODRI: Perdoni, senyor president. Perdoni.

El Sr. RODRI: Moltes gràcies, i perdó, que amb l'emoció del moment m'havia precipitat. Miri, la pregunta seria molt ajustada: poden vostès fer un estudi o està previst en els seus estudis contemplar, amb l'evolució del diner i de la vida econòmica que té Catalunya, quin és l'<I>optimum<D> i el <I>minimal<D> de gent que pot rebre, a fi que puguin ser ben acollits els que vénen i el país pugui anar generant riquesa per anar tenint aquesta capacitat de braços oberts, no en règim de gent en quart terme i en cinquè terme, o com «tirats» de les feines que ningú vol fer? Poden fer aquest estudi? L'han previst?

ERC-2:

El Sr. RODRI: Aquest vespre, sembla que ens trepitgem les preguntes. Miri, moltes gràcies per venir aquí, senyor Andreu Domingo. Jo vaig néixer a la plaça dels Màrtirs, de Vic, i amb el pas dels anys, he vist un problema que ara vostè deu estar estudiant, que és la implantació magribina a Vic.

Per Nadal aquest any, per exemple, a les dues del migdia l'única botiga oberta a Vic era la de carn, que venia carn als magribins, tota la resta estava tancat, perquè Nadal a Vic és poc menys que el dia més important de l'any.

Amb el pas dels anys he vist una cosa, que no sé on se pot estudiar i si s'ha d'estudiar: parents meus, col·laterals, amics i gent d'aquesta amb qui un ha viscut i ha crescut estan començant a maleir la democràcia que els ha portat una inestabilitat social per raó d'una espècie d'agressions que es troben de tot tipus, degut a xoc cultural, evident en un país tan pacífic com la ciutat.

Vostè ha parlat al començament de paradoxes a la seva feina, perquè no tenen dades, no saben d'on vénen, no saben on van i els resultats finals són molt difícils, però a mi el que em preocupa també, perquè una mica és la nostra feina, a nosaltres, a vostè no, però la nostra com a polítics és resoldre problemes o intentar resoldre'ls..., és a dir, quan se sàpiga quants són, quan se sàpiga d'on vénen, quan se sàpiga on van, quan se sàpiga a on van de Catalunya en concret, deu ser pràctic que també l'estudi digui com s'hauria d'orientar tota aquesta gent que va a parar a Vic. La gent va a parar Vic, perquè és un país ric, és una zona rica, com més prosperi Vic més gent hi anirà, com més l'Ajuntament de Vic resolgui el problema de la immigració més vindran dels altres pobles veïns que no ho tenen resolt, perquè Vic ho té resolt.

Una mica el problema que jo plantejo és com es poden encarregar estudis si després dels resultats d'aquests estudis no es tenen eines per poder fer una política coherent, diguem-ne, una política pròpia, una política pròpia i depèn de polítiques..., és a dir, no hi ha una mica la sensació que es perd el temps, científicament parlant?

ERC-2r:

El Sr. RODRI: Moltes gràcies, senyor president. Per repreguntar quan estarà acabat aquest estudi de Vic, el <I>timing<D> que teniu previst.

DS-82

ERC-1:

El Sr. RODRI: Moltes gràcies, senyor president. Gràcies, Jordi Porta i Jordi Pascual, per la seva presència aquí. Estem en l'àmbit --entenc-- que fa vint anys que esteu treballant, la Fundació Jaume Bofill; per tant, és des d'aquí i des d'una determinada concepció dels estudis i del servei al país. Dic això per situar exactament la pregunta en el terreny que jo la volia posar.

No sé si les xifres serien exactes, però podríem parlar que en aquest moment, si sortís tot el que hi ha amagat i en un moment determinat, apuntant també la gent que del 91 al 93 en què ja som, doncs, es pot haver incrementat, podríem parlar que hi ha 250.000 persones treballadores estrangeres a Catalunya, possiblement en aquest moment; que, per altra banda, això igualaria la ratlla dels que estan en atur, cosa que en un determinat moment això pot ser utilitzat --potser; no ho sé.

Jo, el que voldria dir és que, en principi, quan es parla d'immigració, arreu del món es parla ja --una temporada llarga-- d'irregularitats. Hi ha una situació en què la cohesió social es descohesiona. A casa nostra això és molt més greu, em fa l'efecte, perquè el ritme de lleis i de govern per tornar a cohesionar, doncs, no està tot a les nostres mans, ni de bon tros. Aleshores --ho deien vostès abans, ho deïeu vosaltres--, si a Girona tracten més bé --i això és llenguatge comú entre els que han d'immigrar--, se'n van a Girona; i si de Girona hi ha tres o quatre ajuntaments que se'n cuiden molt bé, seran a aquells tres o quatre ajuntaments on aniran. És a dir que, presumiblement, amb aquest esperit important que tenim a

Catalunya d'arreglar i enfrontar els problemes, Catalunya es pot trobar, d'aquí a un temps, que absorbeixi tot el contingent --o el «cupo»-- que Espanya vulgui per a la immigració, o una part molt important.

El meu problema és: immigració és irregularitat? Aquestes irregularitats porten una manca de cohesió en una comunitat com la nostra, que venim d'un 40% d'immigració, gairebé, els anys seixanta, d'una part que no era ben bé catalana, d'una gent que no era catalana; mentre encara això no s'ha tornat a cohesionar, ens n'arriba una altra de molt més dispar, amb aquests números que hem donat, si és que hi esteu d'acord. I, sociològicament, quina previsió vosaltres feu de la capacitat d'aquesta comunitat d'absorbir i de mantenir una certa, diguem-ne, cultura?

ERC-1r:

El Sr. RODRI: Sí, no, la meua no és una situació alarmista, no; era purament una pregunta, en tant que polític, adreçada a sociòlegs. És a dir, com veuen vostès...? En definitiva, la pregunta era aquesta: com veuen vostès el grau de possibilitat d'absorció o el grau de perill de la cohesió d'una identitat d'una comunitat.

Ja teníem problemes, sobre aquests problemes i per la via justament aquesta --perquè no vénen per la via catalana, sinó que vénen, com explicava molt bé a través de la llengua, per la via espanyola--..., afegit un problema, i llavors... És a dir, jo penso que políticament és una qüestió que no hem pas de desxifrar aquí. A mi no m'espanten els mestissatges... El problema és si hi havia prou..., és a dir, si el vaixell tenia prou capacitat i maniobra, diguem-ne, el capità, per anar absorbint el que se li anava donant, o vosaltres, des de la sociologia, posaríeu un senyal d'alerta dient: «això no pot passar d'aquests límits perquè perillarien una mica, com dèiem abans, la planificació i els serveis». És a dir, Catalunya no hauria de ser --ho entenem, almenys des de la política-- aquell racó d'Europa que acull els immigrants que són els immigrants que estan en pitjors condicions humanes de tot Europa. Per què? No hi ha la capacitat de planificar uns serveis --en aquest sentit, ho deia. Si no és així, jo m'alegro que estem en el camí d'unes possibilitats de treball; per tant, també --i una cosa que cal dir--, unes possibilitats d'enriquir-nos d'altres cultures, que això no es diu mai.

ERC-2:

El Sr. RODRI: Gràcies, senyor president. Agrair al senyor Josep Ribera la seva presència avui en aquesta Comissió. Jo voldria --diguem-ne--, per recuperar el temps perdut, una mica, si en poca estona em pogués fer una mica de resum des de la seva talaia, des del centre aquest de documentació, un problema que és per allà on ha començat, que és quan ha parlat d'avui, el món i els grans corrents migratoris, i que aquí estem en una mica d'iceberg, però que, realment, la gran moguda està en altres parts.

A mi m'ha semblat que la seva posició o la seva explicació destil·lava un cert pessimisme, perquè el que en definitiva és enriquidor, que és el canvi de gent i l'intercanvi, doncs, la gent ho té com una cosa negativa; la societat ho viu negativament, té por, surten sempre a relluir els casos que espeteguen més que no pas els casos amables.

Per altra banda, una cosa que m'ha sabut molt més greu --i que jo compartiria si és que és així, i si no ja la dic jo-- és que ens trobem que ni els intel·lectuals ni els polítics s'han mullat per res en aquesta qüestió a casa nostra. Els intel·lectuals es veu que tenen ganes o tenim ganes de recordar que fa trenta anys que no sé..., que algú va fer alguna cosa, però, en definitiva, no s'han mullat, no hi han estudis seriosos i no hi han preses de posicionament polític seriós. Ha costat molt que els governs afuixin la mosca de diner per ajudar a això. I aleshores, el senyor Ribera plantejava una espècie de cap on anem, quins criteris, quin capteniment hi ha... Jo, em sembla que n'hi ha un, de capteniment: que hi ha hagut un viratge fortíssim a la dreta, tancant fronteres i deixant el Tercer Món a l'estacada absolutament, i només intentant fer de vàlvula perquè vagin arribant una mica al que realment sigui inevitable.

Però, en definitiva, Europa ha dit prou. I aleshores, nosaltres tindrem una mica més de feina perquè estem més a prop del corrent migratori, però, en definitiva, Europa s'ha tancat. És a dir, ja hi ha una presa de posició, em semblaria a mi.

Aleshores, només una mica això, si em pogués il·lustrar una mica, amb tots aquests anys que he perdut el tren, de saber, una mica, doncs, des del Cidob, com es veu avui al món l'emigració.

Gràcies.

ERC-2r:

El Sr. RODRI: No, no; agrair-li i subratllar també la coincidència --en aquesta part em sembla que important-- que, malgrat que la gran política hagi tancat fronteres, és molt important minar-ho per sota, amb aquests lligams, tant d'estudiosos que van allà a passar llargues temporades, fins a tota aquesta cooperació que va fent aquesta xarxa, aquesta teranyina, que farà que ni aquells quedin despenjats definitivament ni nosaltres ens perdem aquella riquesa.

Gràcies, en tot cas, per la reflexió.

DS-102

ERC-1:

Sr. RODRI: Moltes gràcies, senyor president. Donar les gràcies a la senyora Bel i a les senyores que l'acompanyen per aquest treball.

Si m'ho permet el senyor president, hi ha hagut dos sorolls a la sala que m'han impedit apreciar dues coses que ha dit i les vull repetir. Senyora Bel, ha dit que tenien dues mil «vivendes» buides al centre urbà? És dues mil la xifra?

El Sr. RODRI: És cert que també he sentit que feien classes d'espanyol, però de català no?, o no? *(Pausa.)* Molt bé. Ara faig les preguntes corresponents. Primera pregunta: el pressupost de l'Ajuntament de Rubí, quina part --tant és, en xifres o en percentatge-- destina a la feina que vostès fan?

ERC-1r:

El Sr. RODRI: Sí, si us plau. Hi havia una segona pregunta. He viscut un cas aquests dies, dramàtic, i veig que s'està generalitzant amb molts treballadors estrangers: és el problema que s'anomena del reagrupament familiar. És a dir, mentre deixen anar venint mà d'obra, impedeixen, l'Administració impedeix que la gent pugui tenir la vida digna i mínimament humana de poder conviure amb els seus, és a dir, la dona i els fills moltes vegades, o amb el marit i els fills. Com han vist vostès aquest cas i com el solucionen?, perquè, si de cas, els en portaré dos o tres que jo no sé com resoldre.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyora Bel.

El Sr. RODRI: Purament, sí, una mica el que jo constatava és la dificultat legal; és a dir, a mi el que m'interessava d'aquest tema és no els que han vingut sense..., o els que ja estan instal·lats i després poden fer cridar la família, sinó que quan volen fer venir la família Madrid o qui sigui no dona permís d'entrada, no dona el passaport de vinguda --sobretot no tant magribins, potser, però altres zones de l'Àfrica; Senegal, per exemple, estic parlant de tres casos senegalesos concrets que tinc jo entre mans--, i no hi ha manera de trobar la via legal per a aquesta gent que tenen feina, seguretat social i pis, no poden portar la seva dona i la seva canalla.

Si tenen vostès algun camí especial o no han trobat cap solució tampoc.

Moltes gràcies, doncs, per l'amabilitat.

ERC-2:

El Sr. RODRI: Moltes gràcies. Senyor alcalde, senyor Jaume Montfort, moltes gràcies per la seva explicació. Un petit retret, que no és a vostè, personal, sinó que és a tot el país: quan vénen de fora els integrem, una mica, fent-los classes de castellà. Però, bé, això em penso que forma part de l'espectacle en què ens trobem immersos tots plegats.

Les preguntes van, de totes maneres, al següent. Vostè està al davant d'un municipi que ha pres una responsabilitat molt important, que és atendre una gent que l'economia mundial ha bandejat de casa seva i ens els ha portat aquí, com deia vostè, de pas segurament cap a paradisos millors, però que, de moment, s'han quedat aquí. Jo voldria saber: en el seu municipi i en d'altres --si vostè ho sap-- quina relació hi ha entre els diners que això els costa a vostès, com a municipi, aquesta atenció, i allò que seria un desig mundial i que sembla que és una mica picar sobre ferro fred, que les entitats públiques i, per tant, els ajuntaments també poguessin aportar el 0,7% del seu pressupost a una causa comuna, a fi que la gent tinguessin reservat o --diguem-ne-- salvat el primer dret, que és no haver de marxar. Aquesta seria la primera pregunta.

El Sr. RODRI: És a dir, si per exemple..., m'explico. Hi ha alguns ajuntaments que diuen: «no donem el 0,7%, perquè ja ho gastem aquí», o no; vostès tenen això diferenciat, i més o menys on van les xifres. Gràcies.

ERC-2r:

El Sr. RODRI: Sí, moltes gràcies. Jo el felicito i l'encoratjo, doncs, en aquest treball de teixir --diguem-ne-- solidaritats concretes amb zones de l'Àfrica o d'allà on sigui, no?

La segona pregunta anava per una expressió que vostè ha deixat anar que em sembla important, perquè almenys contraresta amb la que jo tenia fins ara --diguem-ne-- com a sociòleg, estudiada en alguns indrets. Vostè deia que al cap d'un temps es dona ja la felicitat paradoxal que algunes famílies, els fills, ja tenen problemes amb els pares perquè ja s'han integrat aquí, mentre que els pares encara estan allà. Jo, modestament, li haig de dir que la meua percepció de la realitat, tal com jo l'he vista, és que normalment el que passa a tot arreu, no als que vénen aquí, a qualsevol immigrant del món i a qualsevol persona bastonejada arreu del món, quan arriba a casa d'un ric primer es posa a riure i fa tota mena de coses que calgui fer i quan ja agafa confiança i està segur, llavors treu de veritat la seva cultura.

Ho comentàvem fa un moment aquí amb un company diputat abans d'entrar: es dona molt sovint a Catalunya, ho tinc observat a Vic i en altres indrets, gent que van arribar aquí amb americana i corbata i quan fa tres o quatre anys que són aquí, llavors, es posen la gil.laba i demostren que no són d'aquí d'una manera ostensible, permanent i amb ganes. Aleshores, m'ha sobtat aquesta precisió que jo tenia amb la que vostè ha assenyalat o m'ha semblat que assenyalava en algun moment.

Moltes gràcies, senyor president. Senyor alcalde, gràcies per la seva presència i pels que l'acompanyen.

DS-121

ERC-1:

El Sr. RODRI: Moltes gràcies, senyor president. Gràcies, senyora Losada, jo diria, per la seva magnífica exposició sobre el problema. Només hi he trobat a faltar una cosa, de passada. I és que estem tots molt espantats --sembla ser-- pel fet de la immigració, i parlem de respecte, i encara no hem parlat mai que la diferència és riquesa. Parlem, encara, molt de respecte, intentar respectar, quan potser s'hauria d'abordar, ja a Europa, que la diferència és riquesa i que sempre ho ha estat.

El problema, de totes maneres, és quan la diferència crea uns desequilibris no contemplats per la societat; vostè ha dit una cosa que em sembla a mi molt important i que a mi m'ha obert una pista de treball que no se m'havia ocorregut massa, i és quan vostè ha dit que els països europeus més avançats aborden, a vegades, doncs, la integració a partir del fet ciutadà, de la ciutadania, i han fracassat. És a dir, quan una societat europea abandona, diguem-ne, el fet..., o, diguem-ho d'una altra manera, quan arriba una immigració amb un fet religiós molt conductista i molt poc raonat, i arriba sobre una societat que per evolució, precisament, ja no té la seva religió conductista i raonada, sinó que té ciutadania, perd.

És aquest el futur i el que veig més complicat; és a dir, la diferència és bona, és positiva, però allò que vostè fa un moment anunciava, que el que ve també ha de saber abandonar alguna cosa, això no ho veiem massa materialitzat, sinó al revés: ve fent veure que abandona. I quan ja es troba aquí, aleshores treu tota aquesta força conductista del seu fet religiós, que passa i «avassalla» qualsevol ciutadania, diguem-ne, modernitzada i adequada a uns temps diferents.

És aquest l'enfocament que vostè també veu? Compartim, una mica, aquest problema? Va exposar, l'altra vegada que va venir una altra persona a parlar d'això, el fet de la meua ciutat d'origen, Vic, on, de bon començament, quedaven dissimulats entre el paisatge religiós de Vic, però a mesura que, amb el pas dels anys, la religió de Vic ha passat a ser una cosa més ciutadana, ha pujat aquesta consciència, aleshores ells han tret, diguem-ne, tota la seva força religiosa i en aquest moment s'imposen.

Moltes gràcies, senyor president, senyora Losada.

ERC-1r:

El Sr. RODRI: Sí, una altra cosa que lliga amb això, també, que, a vegades, aquí no sé si és prou ben entès. És a dir, el problema de l'integrisme musulmà o d'aquesta gent del Magreb no ve de les classes més baixes i menys intel·lectualitzades, com alguna vegada s'ha pretès aquí, sinó que són gent que han estat a

París, a la universitat, amb títols, els que són líders d'aquests moviments allà. És a dir que, després que han passat per la ciutadania francesa, que els ha respectat tot; després que han tingut una educació molt més elevada que, potser, alguns altres de la mateixa Comunitat Europea, aquests individus retornen al seu país i allà organitzen aquesta resistència intel·lectual religiosa que abasta, realment, amb profunditat, a totes les capes del poble.

I aquest exemple que vostè deia d'imams o de gent de França que passa a Catalunya és una mica, potser, perquè aquí aquesta espècie de..., o aquesta mena de pòsit que els ha quedat, religió, s no té encara la virulència que té, en canvi, a Marsella, o que té a Tolosa, o que té a París mateix, i que després serveix per informar la capital d'Alger o per anar-se'n ja cap al Caire o etcètera, no?

Bé, només era, una mica, si vostè coincidiria en el fet que, realment, hem d'esborrar de la nostra mentalitat el fet que és el baix poble, el sense cultura..., sinó que són onze anys, dotze anys, quinze anys, títols universitaris a París, els capdavanters d'aquests moviments, que han guanyat democràticament, i que democràticament, o no democràticament, se'ls ha hagut de fer fora del poder.

ERC-2:

El Sr. RODRI: Moltes gràcies, senyor president. Senyor conseller i acompanyant, moltíssimes gràcies. Agrair, d'entrada, l'amabilitat que han tingut d'esperar que tornéssim del pati per començar la sessió.

Miri, no és pas per fer un joc de paraules, però d'alguna manera sí que voldria fer oposició, no a les bones intencions, sinó que aquestes intencions, realment, siguin bones. Aquí que no ens sent ningú --no sé si massa ningú, almenys--, de veritat, senyor conseller, que vostè diu que tenim competències, però el problema és molt seriós --molt seriós. Catalunya té les competències..., no si en té: si té *les que* fan falta. La interacció en una societat com la nostra no pot quedar a la deriva, no pot ser lliure, la interacció tan necessària. Països veïns que tenen governs forts, ben estructurats, amb administracions que porten segles ben quallades, no se'n surten. Nosaltres som dependents, som un país de remença encara, i ens toca un tema molt fort, que és donar acollida en una casa la propietat de la qual no és nostra encara del tot. I, quan un va invitat a una casa i no sap ni qui és l'amo, ni on són les dependències per ubicar-se, allò crea un desconcert, i el futur pot ser negre per aquí. He vist aquestes bones intencions i he vist, en canvi, per la seva part, molt poc recolzat aquest aspecte. Si nosaltres no som amos, propietaris, d'alguna manera, no tenim el mestratge de l'habitació, del vaixell, del que se'n vulgui dir, amb el qual nosaltres rebem, obligadament i amb il·lusió..., jo estic d'acord amb la part positiva que vostè deia, i que això és riquesa i que això..., la solidaritat no pot fer res més que fer créixer els homes i els pobles, però hi han d'haver uns mínims, i aquests mínims han de tenir algú que els pugui regir.

Aleshores, la meva pregunta és una mica... Vol dir que no ataquem massa els detalls i perdem, a vegades, de vista aquest fet fonamental? A Europa hi ha un gran problema, hi ha una onada imparable a venir de la transhumància de la fam, i els països que manen, que tenen governs forts..., transhumància de la fam, de la gent famèlica, arriba a Europa, i, aleshores, és ben evident que en una casa hi poden menjar cinquanta persones i els propietaris de la casa, però no dos-cents, potser, perquè no n'hi haurà, ni pels de la casa, ni pels que vénen de fora. I això, algú que governa ho ha de regir, n'ha de tenir d'alguna manera el mestratge, d'això, o el govern, d'això.

Aleshores, la meva pregunta és una mica per aquí. La famosa Llei d'estrangeria ens obliga; Catalunya no l'hauria votada, ben segur, possiblement, i ens obliga, ens condiona, i no al 10% o al 15% o al 6%: al 90% d'una capacitat o d'una acció de govern. Llavors, ens dediquem a fer una espècie de caritat des de l'Administració, i això..., demano i torno a demanar, senyor conseller: tenim competències, cert; tenim *les* competències? Aquesta seria la meva pregunta.

Gràcies, senyor president.

ERC-2r:

El Sr. RODRI: Jo em penso que ens hem anat entenent, senyor conseller. No és que jo digués que no s'ha de fer res, mentre no tinguem allò gros, no; tenim l'obligació de moure'ns, i, per tant, l'emergència, l'hem de fer ara. Potser, el que jo veia és que aquesta..., que sempre es deixa per intocable el que és la base fonamental de la nostra decisió, i, si més no, és perquè quedi en acta que quedi clar que, la base principal de govern, no la tenim.

Aleshores, ja està bé que digui que Espanya no les té totes, ja m'agrada sentir aquesta expressió, però és que Catalunya no té ni les que té Espanya; és a dir, em penso que no podem comparar que una integració a una Comunitat Europea en què un abandona, voluntàriament, i cedeix, voluntàriament, per resoldre un problema, els seus, diguem-ne, drets..., és molt diferent que no pas que els drets te'ls arrabassin i els traslladin sense demanar-te el teu consentiment.

Dit això, i per també, lligar, una mica, amb la postura que s'explicava abans, la paraula «treballadors estrangers» jo penso que té una dificultat que..., vostè ho ha comentat en un moment determinat, que hi ha d'haver tota una gran pedagogia pública en això, perquè, és clar, «treballador estranger» fins aquí no vol dir gran cosa. Aquesta setmana passada estàvem a Calella, en la reunió de treballadors estrangers, i una de les coses que van reivindicar, precisament, és que aquest nom quedava una mica estrany, tota vegada que tenim treballadors estrangers..., i valgui l'efemèride d'ahir, d'un senyor que fa vint anys que està aquí jugant a futbol i encara no parla ni la nostra llengua, i no s'ha integrat absolutament gens, i ha tingut beneficis de l'Administració, ha sortit per la televisió, li han fet fer programes i ha cobrat una millonada, i aquest senyor no s'ha integrat.

És a dir, el problema és que aquí vénen pobres --parlo d'en Cruyff, si algú no està al corrent de futbol (*remor de veus*)--..., parlo que aquí vénen pobres, que vindran pobres, i dintre la categoria de pobres hi ha una dimensió nova, que és el pobre estranger, i dintre de l'estranger hi ha una subcategoria encara, que, per mor de la cultura heretada que hem rebut, encara es pot ser o negre, o àrab, o etcètera. I encara dintre d'això és pot ser dona, en fi, etcètera, i això va baixant avall. Això és el que ens ve, i, per tant, la nostra societat el que necessita no és tant l'acceptació de la diferència, que quan és un ric tothom l'accepta i n'està joiós, de rebre'l a casa, sinó l'acceptació i la pedagogia de l'home o de la persona necessitada, i que, per tant, la nostra solidaritat no és del que ens sobra, sinó del que tenim i que no és propietat exclusiva, ni per sempre, dels que la tenim. Penso que és aquesta la pedagogia, perquè la diferència és bonica, quan és agradable, no? Ara, quan és un necessitat que ve, quan és un pobre que ve aleshores, és una altra la pedagogia que cal explicar, des de les escoles fins a la societat. I penso que el Departament, que vostè diu que no hi afegirà ni un diner, sí que podria fer una cosa, que són gesticulacions, no per gesticular, sinó gestos importants, com, per exemple, viatges, contactes, que el nostre Govern podria fer en països que ve molta d'aquesta gent necessitada aquí. L'estranger, pel Govern de la Generalitat, a vegades, sembla que només sigui Europa i nord enllà, quan l'estranger, també, és sud enllà. Una mica per fer, una mica, de crítica, amb tota la bona voluntat, naturalment.

DS-122

ERC-1:

El Sr. RODRI: Moltes gràcies, senyor president. Agrair molt sentidament la presència aquí del senyor Antoni Lluch en nom de l'Associació de Refugiats.

La pregunta és una mica delicada i voldria explicar-me bé. És a dir, fins a quin punt a Catalunya tindrem dificultats a tenir una oficina única per al refugiat en el sentit que, moltes vegades, l'estatus de refugiat va molt implicat a determinada concepció política que té cada estat que dóna l'estatus. Ho dic perquè estic preparant aquests dies una interpel·lació sobre immigració i, justament, una de les mocions que teníem preparada era demanar que el nostre Govern instés fortament Madrid a fi que Catalunya tingués una certa personalitat a l'hora d'acollir refugiats polítics.

Gràcies, senyor president.

ERC-1r:

El Sr. RODRI: No, només per aclarir-me només i agrair-li... És a dir, el «cupo» de refugiats sí, el criteri sobre els «cupos» no --diguem-ne. Seria, una mica, el que vostès haurien experimentat. És a dir, els criteris de qui pot ser acceptat com a refugiat, no; ara, un «cupo» determinat, un cop els altres decideixen qui és refugiat, sí. Aquesta seria la cosa per si...

ERC-2:

El Sr. RODRI: Moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, per aquesta interessant compareixença del senyor Gutiérrez i la senyora Núria Carrera.

Per a la pregunta que vaig a fer, m'haig de situar una mica perquè podria semblar que surto amb una cosa menor --jo m'hi he dedicat dotze anys, a la feina que vostès fan; per tant, no puc frivolitzar sobre això; és molt seriós. La meua pregunta per això, a part que m'ha portat moltes vegades a l'*impasse* en el treball, seria: Creu Roja s'ha anat acomodant al llarg dels temps; vostè ha dit una part que era molt externa i formal: el corretjam, la cosa militar...; però també hi havia una cosa de «coco», molt acomodada a un pensament polític de l'època.

Vostè, quan ha fet una exposició, ha dit que Creu Roja s'emmarca a Catalunya. Aleshores, en el marc de Catalunya, voldria saber si el fet català és purament cosa territorial o el fet autonòmic ha entrat, també... M'explico una mica: si us plau, fins on són lliures per poder ser catalans dintre Creu Roja i, per tant, portar un pensament de treball propi i autòcton? I ho dic perquè jo he treballat dotze anys en això i m'havia topat moltíssimes vegades amb un xoc increïble de mentalitat a l'hora de tenir aquí, sobretot a nivell de refugiats polític, una obertura de pensament que no tenia allà, i quan dic «allà» vull dir Madrid.

I si, entre parèntesis, em pogués dir, una mica, una cosa a què no he trobat solució encara, que és com està, en aquest moment, des del seu punt de vista i del seu lloc de treball, l'estatus dels apàtrides.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies.

ERC-2r:

El Sr. RODRI: No. Purament i no pas per fer polèmica, però jo penso que la pregunta s'hi inseria plenament, perquè penso que tant vostès com nosaltres..., el gran objectiu, més enllà del polític, és, realment, resoldre problemes. I quan la política impedeix resoldre problemes és allà on fa l'efecte, ens sentim afectats els que, de debò, volem que els problemes es resolguin. I, aleshores, en la nostra situació política..., moltes vegades encadenaments innecessaris, que vénen motivats per la política i no per la necessitat de la persona que tenim davant.

És per això, en aquest sentit, que jo saludo molt cordialment l'esperit que no coneixia i, realment, en el que puguem tots plegats, doncs, ajudar a fer això, em fa l'efecte que farem un gran servei al país perquè és el país, finalment, i els problemes de la gent el que els interessa.

Moltes gràcies, senyor president.

ERC-3:

El Sr. RODRI: En nom del meu subgrup polític a Catalunya, donar-li les gràcies per aquesta brillant i apassionada dissertació. (*Rialles.*)

Bromes a part, volia partir d'això del subgrup. Miri, a mi em fa la impressió que, de vegades, som una mica romàntics; és a dir, hi haurà subgrups i hi haurà una societat --sempre que hi ha aquesta mescla-- en què hi haurà tensions. Penso que la nostra obligació és el grau de suportabilitat i, per tant, de progrés possible endavant. Jo, de tota manera, no era aquest ben bé el tema que volia tocar. A mi m'interessa, de la seva aportació, una cosa que altres no tenen, i és que la seva gent toca el que en el proletariat es deia «*lumpen*». Doncs, aquí, toqueu el *lumpen* immigrant, o el que l'ONU en diu l'immigrant «invisible», aquell que no és ni en l'estadística.

El Sr. RODRI: Aquell que no existeix. Aleshores, a mi això em preocupa molt, perquè em fa molt la impressió que les administracions --totes--, un cop han cobert una quota enraonada, diguem que des del punt de vista visual allò ja està, no s'adonen que va creixent la rerebotiga del país en una quantitat que vostès sí que ho toquen cada dia. Aleshores, només en una paraula o dues: la gravetat d'aquest immigrant invisible a la Catalunya del benestar que tenim.

DS-132

ERC-1:

El Sr. RODRI: Moltes gràcies, senyor president. Senyor Francesc Carbonell, moltes gràcies, també. L'explicació que ens ha fet d'aquesta Fundació és un treball a la base que arrenca d'un problema, o, més que d'un problema, d'una situació concreta, i el ciutadà d'aquest país, que és ric en imaginació, es posa a treballar. Això em sembla que és una lliçó que, d'entrada, hem d'acceptar com a molt vàlida d'una manera de fer del nostre país.

La meua pregunta..., en un moment determinat vostè després ha explicat..., són tantes les preguntes que m'agradaria fer!, però me'n toca una, no? Vostè parla de la sensibilització de l'opinió pública. Jo no sé si vostè comparteix el que alguna vegada, a nivell de gent que treballa, doncs, en camps similars als seus, doncs, han experimentat: la desproporció que hi ha entre la feina feta a nivell molt localitzat, molt focalitzat i, diguem-ne, la deseducació que després es dona en el gran mitjà --ràdio, televisió, vida social en general, no? Aleshores, a mi m'agradaria veure si..., vostès, de quina manera ho pateixen i quan parlen d'això de sensibilització de l'opinió pública podrien estar pensant ja en alguna mena --no ho sé-- d'actuacions o d'uns certs suports que podrien necessitar a fi que realment el treball que vostès fan després es trobés compensat, que sé jo, amb programes televisius, amb una manera de comportar-se la societat catalana, amb uns intercanvis culturals, amb unes programacions des del Govern de la Generalitat en aquests intercanvis d'escolars que vénen aquí, escolars que van d'allà cap a aquí, d'això que deia vostè, fer cessions, etcètera.

Moltes gràcies, senyor president.

ERC-1r:

El Sr. RODRI: No, francament. Agrair, potser, aquesta expressió final, que resumiria, una mica, la visió de fons i, aleshores, això, vull dir, en el fet que vostès estan treballant pels que treballen en l'acció directa hi ha una manera de, diguem-ne, treballar en el problema, que és els que tenen una ocupació sobre un col·lectiu de treballadors estrangers..., però és que aquests treballadors estrangers extracomunitaris, també després se n'aniran a casa seva i veuran la televisió o hi haurà un determinat ambient, que aquest és el que potser --i quan feia vostè la resposta al senyor Riera, no?--..., quin perfil de personatge o de persona assistia als seus cursets, no?, una mica, la gent dels *mass media* i això, i és poc, segurament, no?

Moltes gràcies.

ERC-2:

El Sr. RODRI: En nom del Grup, moltíssimes gràcies per la seva compareixença i pel que amaga, tant per part del senyor Parra com del senyor Badia, el treball que estan fent fora d'aquests moments, no?, que això és el que realment és interessant.

Va lligat amb l'educació, i ho faig per recollir les dramàtiques ratlles finals de l'article que ens ha llegit el senyor Badia, no? Lligada amb l'educació va sempre una cosa fonamental, que és, per a aquesta gent, la inseguretat; lligat amb l'educació, que hi ha tot el sector de documents, etcètera. Lligada amb l'educació hi va també la inestabilitat emocional; faig referència a les reunificacions familiars impossibles. També hi va la laboral, i em fa la impressió --ara que entrarem aquí al Parlament en el debat de Pressupostos-- que encara aquí es practica la medicina convencional --per fer una comparança amb la medicina-- i, en canvi, no s'aplica la medicina preventiva. És a dir, apliquem en aquest treball de camp, diguem-ne, una cosa posterior al desastre, diguem-ne, assistencial, però, en canvi, tot el preventiu... I és aquesta, una mica, diguem-ne, la sensació que també tenen vostès? Aquesta seria la meua pregunta.

Moltes gràcies.

ERC-2r:

El Sr. RODRI: És fer una mica de referència, potser, al senyor Badia. Alhora que vostès estan treballant amb gent que és per aprendre culturalment, tota aquesta inseguretat, com això es tradueix, diguem-ne, en incapacitat d'aprenentatge?

DS-157

ERC-1:

El Sr. RODRI: Sí, senyor president, Moltes gràcies. Senyora Elvira Posada, plau escoltar en les parets d'aquest Parlament informes que no siguin *light*, sinó que enfoquin els problemes sense buscar la paraula que menys pugui ferir, sinó la paraula més justa per a la descripció del problema. Jo li ho agraeixo vivament, tota vegada que fa poc en el Ple, fa pocs dies en el Ple vam tenir una confrontació que a mi em va deixar amb una sensació d'indefensió com a persona que realment el problema dels drets humans li afecten d'una manera particular, com a d'altres.

Però jo voldria dir que si bé els drets humans sembla que són universals, pel que fa a les lleis humanes, aquestes ja són més interessades i semblaria ser també que Catalunya, pel que fa a les lleis, doncs, també és interessada i no abasta tot el que han d'abastar els drets humans.

A mi em sembla que la Generalitat --ha quedat clar-- té unes competències que no ha exercit. Tant de queixar-nos que no tenim o que no ens acaben de donar les competències en coses greus, resulta que quan en tenim --i això ja era evident per a molts-- no les exercim, sobretot quan es tracten aquests temes. En altres casos sí que les hauríem exercit.

I, per altra banda, em plau sentir-li --per part d'una persona entesa i que porta anys bregant en això-- que realment hem fet un Pla interdepartamental amb greus carències, amb greus carències en coses realment importants des de la perspectiva evident de la persona que es troba vivint en situació de treballador estranger en una societat a la qual hi ha arribat com a immigrant.

L'altre dia al Parlament els que defensàvem que en aquest país hi havia un tracte discriminatori amb els treballadors estrangers, fins al punt que amb alguns hi havia unes expulsions arbitràries, vam haver de quedar-nos en l'absoluta minoria davant d'una cosa que a nosaltres ens semblava d'una evidència total.

La pregunta que jo li faria, les dues preguntes que jo li faria, senyora Elvira Posada, serien: és que la Llei d'estrangeria també copia una mica la norma de conducta de tantes lleis en aquest país regides una mica per la hipocresia, és a dir, un pautat anunciatori molt correcte, però amb una aplicació, amb un reglament, llavors, absolutament desastrós? Per una banda.

Segona --i és una cosa particular, per la feina que poguéssim fer ja directament aquí al Parlament--, vostè ens podria dir si els Mossos d'Esquadra també participen d'aquesta visió policial de pràctica quotidiana d'anar una mica per l'estranger en funció del color de la seva pell?

Moltes gràcies.

ERC-1r:

El Sr. RODRI: Moltes gràcies. Només per insistir en el tema de les expulsions. Si vostè ens hagués de fer ràpidament una mica de descripció de com estan en aquests moments els drets humans i les expulsions arbitràries en aquest país o aquestes greus indefensions en què es troben els expulsats, com ens ho podria descriure en dues ratlles?

... ..

El Sr. RODRI: Aquesta sala ja vam quedar que no mata.

... ..

El Sr. RODRI: Que si ens hagués de dir breument i ràpidament quina és en aquest moment la situació que es crea entre les expulsions amb greu indefensió i la quantitat de gent que s'hi troba. És a dir, quin és una mica el panorama en aquest moment a partir de la Llei d'estrangeria...

El Sr. RODRI: ...de gent expulsada amb greu indefensió, gent que no poden..., o que han sigut foragitats del país i, com deia vostè..., o sigui, expulsions, gent aquesta que no poden tenir el recurs d'un advocat abans de plantejar-los que se'n tornin al seu país. M'explico?

El Sr. RODRI: Sí, en aquest cas concret, és a dir...

El Sr. RODRI: Si això, amb la Llei d'estrangeria, ha anat a més o ha anat a menys. Quin és, una mica, el panorama.

ERC-2:

El Sr. RODRI: Sí, moltíssimes gràcies, senyor president. Donar les gràcies als companys i companya que ens han vingut a explicar quina és la situació de la persona que es troba forastera i treballadora i en situació de precarietat en un país com el nostre.

Jo he estat present en alguna d'aquestes festes de què el company parlava, dels immigrants del Maresme, i realment hi ha un caliu humà i un caliu, jo diria, de fraternitat amb el poble català que, moltes vegades, no s'ajusta pas al que nosaltres, polítics i governants..., al tracte que els donem a ells, no? I aquest és un fet que cal veure. Com és possible que nosaltres puguem arribar a una situació en què el poble sigui un poble que no sigui racista però, en canvi, tinguem un ordenament jurídic o unes lleis que sí que són racistes? Aquest és un problema que aquí s'ha posat en evidència amb una simplicitat que fa esfereir, no? És a dir, Catalunya resulta que té una economia que, sense treballadors immigrants, no seria rendible; aquests treballadors immigrants, quatre de cada cinc, són il.legals; es manté una il.legalitat per poder tenir una economia productiva, i quan aquesta economia sigui improductiva aquests il.legals aniran al carrer, aniran al seu país, seran expulsats. Aquest seria, en termes molt simples, una mica el llenguatge que ens heu vingut a explicar, que ens han vingut a explicar sobre una situació concreta, la del Maresme.

Per contra, davant d'una situació d'aquestes, vostès ens demanen una sèrie de coses que nosaltres, moltes, no podem fer. Vostès, si estan... --no sé si la senyora Mercedes, que fa un any que és aquí, només, però segur que sí, pel tema, tant com l'interessa i com l'ha explicat--, saben en quina situació es troba Catalunya, no?, per resoldre els seus propis problemes. Joestic segur --i ho vull dir en veu alta, encara que no és compartit per molts-- que la Llei d'estrangeria --ho penso-- no hauria sortit mai del Parlament de Catalunya --ho penso, ho vull creure. Però el cas és que la tenim, i el cas és que així ens hem de moure i bellugar. I tot el problema de la «vivenda», tot el problema de la regularització, tot el problema de l'ocupació, tot el problema de la sanitat --un pacte internacional amb la Creu Roja en què ningú pugui deixar de ser atès, etcètera--, és a dir, coses que clamen, jo diria, justícia diària.

De tot això, com deia molt bé el company del Partit Popular, el senyor Ariza, n'estem convençuts, en som sabedors i em penso que, cada dia, els que ens dediquem a la política ho portem amb un grau d'impotència espectacular. La pregunta que a mi només se m'acut fer-los, per si em poden ajudar a anar podent fer un treball, diguem-ne, a favor de tot això, és en quina situació es troben en aquest moment els immigrants, diguem-ne, nascuts ja a Catalunya, per dir-ho d'alguna manera, els seus fills, si han nascut aquí. Això, per una banda; i, la segona, com s'aplica o no s'aplica realment ja el problema de la reagrupació familiar, on encara aquí hi han gravíssims problemes. Aquestes serien les dues úniques qüestions, i agrair-los que hagin vingut a voler-nos-ho explicar, i agrair-los una cosa que és molt catalana, i és que vostès s'hagin volgut constituir en col·lectiu per així sumar esforços i perquè tots plegats tinguem uns punts de diàleg i no haver d'anar d'un en un a parlar d'aquests problemes.

Moltes gràcies.

ERC-2r:

El Sr. RODRI: Jo m'he quedat una mica..., em penso que no ens hem entès. Jo el que volia dir era quina era, una mica, la situació dels seus fills, des del punt de vista no de «vivenda» només, no només de «vivenda», sinó com a immigrants; és a dir: són catalans?, són africans?, són senegalesos?, són fills de senegalesos tota la vida? És a dir, quina és, una mica, la situació? Això, per una banda, i després, responent a la senyora Mercedes, dir-li que el Parlament no és el Govern, i en el Parlament n'hi ha que estem en minoria, que diem moltes coses, i que mai tenim el vot a favor de pràcticament res del que proposem; per tant, el Govern sí que pot governar, i el Parlament es regeix per majories i minories i, en tot cas, no dubti que hi ha algunes minories que estem intentant «apretar» en la direcció que vostè deia.

Gràcies.

DS-163

ERC-1:

El Sr. RODRI: Moltes gràcies, senyor president. Agrair d'entrada la presència del senyor Gonzalo Valls i de la Lúcia Santos en representació de la Fundació Paulino Torras, dedicada a la immigració. El tema és el gran tema del futur, la immigració en el món, i són molts els camins per on ens podríem enbrancar una mica dins la pregunta i el debat, i són molts els temes que m'interessen.

D'entrada, de baix cap a dalt, Europa i Maastricht plantegen un problema d'eficàcia, de rendiment, d'eficiència en el treball, però en cap cas no són un model de justícia, ni de redistribució econòmica. Permeti'm que li digui que la nostra esperança, la meua esperança pel que pugui representar Maastricht per al tracte amb la immigració és limitadíssima. Per exemple, Europa no s'ho planteja --i Maastricht tampoc hi fa cap incidència important-- una cosa que és prèvia a aquesta excessiva transhumància que avui dia hi ha, transhumància que ve empesa per la fam o per buscar feina, que és l'ajuda obligada que els països rics haurien de fer *in situ* i que la gent pogués no haver d'immigrar, pogués no haver d'immigrar.

Pel que fa a l'interior del país i en relació, doncs, amb Catalunya, és un plantejament que també és complicat perquè vostè ha dit i ha fet, i ha subratllat, en determinats moments ha subratllat la importància del control de fluxos de la immigració; però ens trobem que de les quatre coses importants de la immigració que són tot el sector permisos, tot el sector treball, el sector medicament, medicina, atenció mèdica, i habitatge, diguem que n'hi ha una, la important, que és la de permisos i fluxos, que depèn de l'Estat, i tota l'altra recau sobre municipis i comunitats autònomes. És a dir que mentre hem d'atendre l'immigrant no en podem regular en cap cas els fluxos en aquesta mena de política estranya que és, o a què ha vingut a parar, aquesta espècie d'imponderable cada dia més gran que és la política autonòmica en aquest país; i pel que fa als fluxos migratoris, gravíssim.

Jo voldria que, per altra banda... Vostè ha assenyalat una cosa que em sembla important, i ha fet bastant insistència --parlo amb vostè, senyora Lúdia, Lúdia Santos-- sobre el problema de la reagrupació familiar. Aquí n'hem parlat i personalment hi he estat interessat en més d'una ocasió pel fet que he estat ficat en diferents casos concrets. Sembla que aquesta Llei està canviant, sembla que està canviant. Però, malgrat tot, m'ha agradat sentir que vostè subratllava que no és pas una mena de concessió que es pugui fer, sinó que és un dret que mai s'hauria d'haver negat. I vostè sap que la pràctica d'aquest país nostre, democràtica, en aquest cas ha sigut d'un escàndol flagrant i que no sembla pas que de moment, malgrat lleis, això es pugui resoldre.

Vostè ha fet una distinció que en política hi estem molt acostumats. Diu: les lleis són bones, les aplicacions haurien de canviar d'actitud. Lamentablement, la gent que està en una situació concreta se'n pla ben refumen de les lleis; el que ells veuen i detecten cada dia és l'aplicació d'aquesta Llei i per a ells això és la Llei, l'aplicació de la Llei. I en aquest cas estem molt lluny, doncs --com deia--, d'una eficàcia i d'una igualtat.

Per altra banda, m'agradaria, si pogués ser, que vostè es pronunciés una mica des dels seus estudis, des del que vostès plantegen com a treball, sobre si finalment hi ha una presa de posició a favor de la paraula «integració», «assimilació», «drets lliures», etcètera, perquè em sembla que és una mica l'arrel del treball polític que podem fer. Si nosaltres pretenem que el que és nostre és bo i el que vingui s'ha d'integrar, o si realment aprenem a viure en una diferència on el món és una mica de tothom.

Moltes gràcies, senyor president.

ERC-1r:

El Sr. RODRI: Sí, no, més que repreguntar era fer un aclariment que no em dec haver explicat prou bé. No intentava tant, jo, pensar o dir que en el control de fluxos la Generalitat de Catalunya havia de convertir-se i s'havia d'atomitzar això sabent que Europa, en aquest moment, camina cap a una altra direcció, sinó que el que plantejava és el que ens trobem aquí i a molts llocs, i és que l'immigrant acostuma a tendir cap allà on es troba més ben tractat. I, aleshores, hi ha la paradoxa terrible que hi ha batlles de pobles que se'n cuiden molt, els immigrants s'ho diuen; en canvi, el batlle que no se n'ocupa gens, aquest no té mai problemes d'immigració.

Aleshores, el problema que jo plantejava era el problema que es planteja entre el control de fluxos i les atencions que, a través de la sensibilitat es donen. Deia això, però, en fi, era només per aclarir que jo no plantejava la independència de Catalunya a partir del control de fluxos d'immigració (*rialles i remor de veus*).

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies.

ERC-2:

El Sr. RODRI: Moltes gràcies, senyor president. Agrair la presència del senyor Sepa, en tant que representant d'aquesta organització no governamental catalana.

Amb aquest objectiu que vostè ens ha explicat, ara mateix el company Ignasi Riera citava el Cidob. Membre en sóc jo fundador, d'aquest Cidob, però que n'és de diferent, del treball que nosaltres fèiem o intentàvem fer --que no era dolent--, però veure com es complementa em fa l'efecte amb l'únic i gran complement, que és la mateixa gent que arriba de l'Àfrica aquí i que són ells que en una conjunció, jo diria perfecta, de drets i deures, creen aquest punt d'amistat, que com diu vostè a mi em sembla fonamental pensar que en el futur tindrà molta més rellevància que ara, perquè els fluxos aquests d'intercanvis són no solament imparables, sinó que sembla que és el pa de demà una mica de tota la humanitat.

Aleshores, jo particularment he sentit una certa emoció personal de veure com vostè explicava això, en la llengua que ho explicava i amb el fons d'aquesta llengua amb què ho explicava, perquè em sembla que és el camí a seguir. Com diu vostè molt bé, em sembla que el problema més important a Catalunya no era tant el racisme com aquesta espècie de tolerància que hi havia a l'immigrant --amb paraules que vostè deia d'«indiferència», una mica--, és a dir, es tolera una mica la presència mentre no amoïni gaire, mentre no siguin més del compte i mentre no es barregin excessivament una mica entre cames de la vida social del país, no?

Per tant, jo penso que el que vostès ens poden aportar a nosaltres és molt important i em fa l'efecte que crear aquests ponts culturals --aquests ponts de mar blava, que diria en Llach-- una mica més enllà d'Algèria, del Magreb i arribant ja fins a l'Àfrica, seria una mica, jo diria, un gran treball que nosaltres, almenys des del meu Grup, volem públicament reconèixer-li a vostè i a tots els seus.

Preguntes especials potser només una: si ens poguéis indicar en aquest moment --per no entrar en més temes-- si el problema de les distintes àfriques ha tingut o té --vostè semblava que en un moment determinat ho insinuava--..., quan d'un determinat poble africà es troben tots junts allò crea una unitat, una lliçó, diguem-ne, explicativa d'una determinada Àfrica, però Barcelona, per exemple, que és una ciutat on hi ha moltes àfriques, una mica quines són les dificultats més importants que vostès han trobat davant d'aquesta pluralitat.

ERC-2r:

El Sr. RODRI: Sí, molt breument, senyor Sepa, de cara al drama que aquests dies ens ocupa a tots els que tenim televisor i llegim els diaris, que és allò de Ruanda. Vostè sap, té constància de si hi han africans ruandesos a Barcelona amb l'avinentsa de promoure algun dia, aquests dies, una acció de solidaritat o de...? Aquesta és la pregunta breu, purament.

ERC-3:

El Sr. RODRI: Muchísimas gracias por su comparecencia por la confianza que supone que ustedes hayan venido hoy a este Parlamento con una problemática que a ustedes no se les escapa que en su mayor profundidad no está en nuestras manos resolver, pero lo que sí está en nuestras manos es la actitud de solidaridad y lo que decía mi compañero de tomar nota de una serie de problemas que, de alguna manera, este Parlamento tiene que afrontar, tales como la indefensión de muchas mujeres en una situación de servicio a un nivel muy precario.

Mi pregunta concreta es ésta: usted ha hablado de reagrupación familiar y se ha hablado de esta ya segunda generación de gente que han nacido aquí y las dificultades especiales que tienen. En este sentido, sobre todo a nivel de enseñanza, que es competencia de la Generalitat, ¿habría alguna petición concreta para la integración de estos nuevos filipino-catalanes o catalano-filipinos que es esta segunda generación?

Muchas gracias, senyor president.

DS-169

ERC-1:

El Sr. RODRI: Sí, donar les gràcies per aquesta explicació. No m'ha sobtat, però sí que m'agradaria si ens poguéis explicar una mica un to crític i distant que m'ha semblat descobrir després de veure i valorar el treball fet a la base, un to crític i distant de tot el que pugui ser institucions i treball polític.

M'ha semblat que es despenia una certa amargor de veure el que vostès fan i el que els polítics deixem de fer, potser, no? I vostè ho deixava anar una mica amb comptagotes, però m'ha semblat que hi era això de fons, tant a nivell quan ha explicat l'anècdota internacional quan abans ha fet ja alguna al·lusió, diguem-ne, a l'ajuda que poden rebre econòmica de les institucions...

Una mica això ens ajudaria a situar una mica el moment que vivim tots plegats en aquesta societat, on entre la gent jove hi ha més vocació per coses d'organitzacions no governamentals i treballs d'aquests directament a la base i amb eficàcia directa i provada que no pas per qüestions de tipus polític, potser, no? Llavors, això m'agradaria contrastar-ho en aquest cas, jo que vinc d'un procés a la inversa.

A mi m'agradaria també si poguéis dir fins a quin punt les diverses ètnies que vostès acullen --perquè ja ha desbordat fins i tot el marc de la definició, perquè vostè ha dit, de tota la gent que s'han associat de nou aquest any, precisament n'hi ha disset que són xinesos, no?, ja, és a dir que ja ha desbordat fins i tot el marc definitori del centre d'acollida--..., quins problemes hi poden haver en les distintes ètnies que conviuen i si a l'hora de fer-se socis vostès exigeixen algunes qualitats, alguns requisits, alguna cosa que no fa que qualsevol pugui tenir el carnet o si se li pot retirar en un moment determinat aquest carnet a algunes de les persones que vostès tenen com a associats.

Ja ha parlat de qui ho pagava, sense quedar massa clar, m'imagino, que gairebé tot reposa sobre la societat civil. I aleshores en aquest aspecte també si poguéis dir en dues paraules sobre aquests mestres voluntaris o la gent que treballa al seu voltant d'on surten. Hem sabut les ètnies i els nous associats d'on venien, el que no hem pogut saber és quina mena de catalans són o gent d'aquí que treballen en aquest Centre per fer tota aquesta feina que vostè ha dit.

Moltes gràcies de nou.

ERC-1r:

El Sr. RODRI: Sí, agrair-li molt sincerament la seva resposta. Hi ha hagut un punt potser que ha quedat penjat, que era si entre les distintes ètnies havien tingut alguns problemes.

I res més.

ERC-2

El Sr. RODRI: Moltes gràcies, senyor president. Agrair, en nom del Grup, la compareixença i les explicacions que ha fet el doctor Josep Lluís Fernández, del Consorci Sanitari de Mataró. Jo voldria començar la meua reflexió a partir de la darrera frase que ens ha dit, que és coneguda i..., però que em sembla que val la pena portar-la aquí. És a dir, normalment la gent que emigra d'aquests països, de Gàmbia, des de països del Tercer Món, sobretot, la immigració dels països del Tercer Món, emigra el que és més fort, el que és més sa i el que és més espavilat o més apte, no?, per arribar a un nou món. Però a la que són aquí, ràpidament, per la distància, pel treball, per una pila de qüestions, es converteixen en un grup d'alt risc, des del punt de vista sanitari, no?

Aleshores, una mica, la meua pregunta o les meves reflexions anirien, en primer lloc, i molt ràpidament: entre les anades i vingudes que fan als seus països de tant en tant, així com alguns magribins porten ja els seus imams per a la religió, porten alguns metges, ells? Tenen..., continuen practicant aquí la seva medicina?

Una, si vostès això ho han vist i hi han trobat incompetències quan anaven a fer alguna resolució i s'han trobat que aquell senyor portava una pressió forta darrere i, un cop esbrinat, han vist que hi havia un altre que manava més que vostè, metge, sobre aquell senyor per aquella malaltia?

I, una altra, si, evidentment, que aniria lligat, una mica, què..., quina és, diguem-ne, què porten de malaltia ells cap aquí? I quina cosa és la primera que ells no coneixien com a malaltia i que agafen una vegada aquí? Sobretot parlo del col·lectiu que ens ocupa en aquesta Comissió, que serien, dintre dels immigrants, els treballadors.

I, si vostè, per la seva banda, com a metge, i parlant avui aquí, en una Comissió de política, trobaria a faltar algun protocol o alguna normativa que els ajudés, a vostès, a treballar, tota vegada que diuen --els estudis que hem llegit-- que és sobre metges i sobre hospitals que recau allò que les institucions no donen ni fan, sinó que és en les economies dels hospitals on van a parar a fons perdut tota una pila d'accions mèdiques que vostès han de fer, i no cal dir quan l'hospital ha de tenir hospitalitzat durant dies això.

Moltíssimes gràcies.

DS-182

ERC-1:

El Sr. RODRI: Gràcies, senyor president. Senyor Olivé, agrair-li la seva compareixença avui aquí, ni que sigui per confondre una mica més la nostra voluntat en el sentit que, dia rere dia, les compareixences que vénen a aquesta Comissió i en d'altres ens posen contra la paret i, en canvi, tenim, des del punt de vista polític, les mans lligades, no?

Ha plantejat vostè bastants problemes en què, des d'aquí, podem fer alguna cosa. Nosaltres compartim la crítica que ha quedat en el rerefons de tot el que deia vostè sobre aquesta nefasta Llei d'estrangeria; lamentablement, l'origen no va ser a Catalunya, malgrat que l'haguem de subsumir per la situació política que vivim. Poca cosa podem fer nosaltres per tot el que se'n desprèn. De fons hi ha una voluntat política arreu de dir «no» a l'estranger, de posar tota mena d'inconvenients perquè l'estranger pobre pugui instal·lar-se a casa nostra. La societat es defensa a través d'aquestes lleis i a través dels seus polítics que les emparen, i aleshores aquestes lleis no fan res més que posar impediments. Vostè ha descrit molt bé, a parer meu, tot el que suposa la reagrupació familiar, tot el que suposa d'haver d'acceptar un principi de dret humà, però, en canvi, fer un ordenament jurídic que l'impedeixi dia rere dia perquè això es pugui realitzar en les condicions que els drets humans reclamen.

Davant de tot això --per això deia la nostra confusió--, la nostra cara a la paret davant aquests problemes és cada vegada més forta pel que hi podem fer. Hi ha hagut dos temes que jo voldria demanar-li a veure com ho veuen vostès: un, alguna vegada s'ha plantejat que perquè la gent pugui tenir els mateixos drets que tenen la canalla per a l'escola, puguin tenir pel que fa a la cosa mèdica --que vostè hi ha fet referència--, si no fóra possible orquestrar a nivell internacional, a través de les ONG i a través dels

parlaments que hi puguem dir alguna cosa, algun pacte amb Creu Roja Internacional, que poguessin distribuir aquest carnet imprescindible perquè a ningú li fos negat, sota cap principi i sota cap condició, el dret a l'assistència. Això, d'una banda. Vostès han fet alguna cosa en aquest sentit?

Segona qüestió. Vostè ha parlat, en un moment determinat, d'una paraula que és molt crítica en aquest moment quan es parla de les relacions amb el foraster, que és la «integració». No hauríem, ja, potser, de començar a parlar de «viure la diferència» més que no pas d'integrar-los a casa nostra? Què vol dir «integrar-los»? Integrar-los vol dir que es quedin en la condició de pobres oficials i abandonats oficials i que no molestin gaire? O són persones que tenen els mateixos drets i que la Terra ja comença a no ser de ningú, sinó que, en tot cas, tenim pisos però el poble comença sent la Terra?

Moltes gràcies.

ERC-1r:

El Sr. RODRI: Sí, purament agrair-li la contesta. No, és que volia posar en relleu per veure si coincidíem realment en tot l'informe i m'ha plagut enormement.

Pel que feia a aquest darrer, només repreguntar sobre això mèdic: vostès tenen constància que hi ha molts casos que a urgències no s'ha atès ciutadans que no són catalans?

ERC-2:

El Sr. RODRI: Sí, senyor president, moltes gràcies. Agrair en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana aquesta compareixença que, com ha dit molt bé el senyor Joan Soler es fa més des de la sensibilitat que des de la cosa experta en tema jurídic.

Jo penso que Catalunya ha donat mostres d'una quantitat important de gent sensibilitzada, que a través de les organitzacions –en aquest moment les ONG–, doncs, està donant un testimoni important com a país. Però sovint, com ha assenyalat molt bé ell, es troba abocada que la immediatesa fa que potser un tema important en aquest moment, ja, a Catalunya, que és el del treballador immigrant, sigui tocat, sigui assistit a vegades reiteradament i, en canvi, des del punt de vista col·lectiu, no hi ha res.

Vostè ha fet molt d'èmfasi en la qüestió de coordinació, n'acaben de parlar una altra vegada. Penso que és important el que es pogués fer en aquest camp, de cara a l'eficàcia. Dues coses jo voldria significar, que em fa l'efecte que..., i voldria fer, en tot cas, la pregunta meua en aquesta direcció. Nacions Unides --la seva feina, aquesta organització no governamental que neix ja l'any 63 i que en aquest país ha estat testimoni de lluites en uns moments determinats, molt des del vessant, diguem-ne, pre-polític-- és, jo diria, de moltes de les organitzacions que treballen en qüestió de treballadors immigrants, potser és de les úniques que té unes vinculacions internacionals. Això li deu donar una especificitat especial, sobretot pel que fa a drets d'asil, sobretot pel que fa a empara internacional entre aquesta gent que van d'un continent a l'altre, d'un país a l'altre. Aleshores, la meua pregunta, ultra assenyalat que coincideixo extraordinàriament en el fet que els nostres poders públics s'haurien d'atacar en una cosa que em sembla important, que és el fet de la modificació d'actituds a través dels canals de televisió --i em sembla que una campanya fóra més que convenient en aquest moment--, la pregunta meua aniria en aquest aspecte: aquesta seva organització no governamental, senyor Joan Soler, que es permet criticar a tort i a dret quan convé --i és just que sigui així--, és una finestra internacional; aleshores, en aquest camp, vostès poden aportar coses específiques que no poden aportar els altres; aleshores, amb el seu treball, en aquest camp de lligam o en aquest camp, diria, de relació internacional, quina aportació específica vostès poden fer?

DS-182

ERC-1:

El Sr. RODRI: Gràcies, senyor president. Senyor Olivé, agrair-li la seva compareixença avui aquí, ni que sigui per confondre una mica més la nostra voluntat en el sentit que, dia rere dia, les compareixences que vénen a aquesta Comissió i en d'altres ens posen contra la paret i, en canvi, tenim, des del punt de vista polític, les mans lligades, no?

Ha plantejat vostè bastants problemes en què, des d'aquí, podem fer alguna cosa. Nosaltres compartim la crítica que ha quedat en el rerefons de tot el que deia vostè sobre aquesta nefasta Llei d'estrangeria; lamentablement, l'origen no va ser a Catalunya, malgrat que l'haguem de subsumir per la situació política que vivim. Poca cosa podem fer nosaltres per tot el que se'n desprèn. De fons hi ha una voluntat política

arreu de dir «no» a l'estranger, de posar tota mena d'inconvenients perquè l'estranger pobre pugui instal·lar-se a casa nostra. La societat es defensa a través d'aquestes lleis i a través dels seus polítics que les emparen, i aleshores aquestes lleis no fan res més que posar impediments. Vostè ha descrit molt bé, a parer meu, tot el que suposa la reagrupació familiar, tot el que suposa d'haver d'acceptar un principi de dret humà, però, en canvi, fer un ordenament jurídic que l'impedeixi dia rere dia perquè això es pugui realitzar en les condicions que els drets humans reclamen.

Davant de tot això --per això deia la nostra confusió--, la nostra cara a la paret davant aquests problemes és cada vegada més forta pel que hi podem fer. Hi ha hagut dos temes que jo voldria demanar-li a veure com ho veuen vostès: un, alguna vegada s'ha plantejat que perquè la gent pugui tenir els mateixos drets que tenen la canalla per a l'escola, puguin tenir pel que fa a la cosa mèdica --que vostè hi ha fet referència--, si no fóra possible orquestrar a nivell internacional, a través de les ONG i a través dels parlaments que hi puguem dir alguna cosa, algun pacte amb Creu Roja Internacional, que poguessin distribuir aquest carnet imprescindible perquè a ningú li fos negat, sota cap principi i sota cap condició, el dret a l'assistència. Això, d'una banda. Vostès han fet alguna cosa en aquest sentit?

Segona qüestió. Vostè ha parlat, en un moment determinat, d'una paraula que és molt crítica en aquest moment quan es parla de les relacions amb el foraster, que és la «integració». No hauríem, ja, potser, de començar a parlar de «viure la diferència» més que no pas d'integrar-los a casa nostra? Què vol dir «integrar-los»? Integrar-los vol dir que es quedin en la condició de pobres oficials i abandonats oficials i que no molestin gaire? O són persones que tenen els mateixos drets i que la Terra ja comença a no ser de ningú, sinó que, en tot cas, tenim pisos però el poble comença sent la Terra?

Moltes gràcies.

ERC-1r:

El Sr. RODRI: Sí, purament agrair-li la contesta. No, és que volia posar en relleu per veure si coincidíem realment en tot l'informe i m'ha plagut enormement.

Pel que feia a aquest darrer, només repreguntar sobre això mèdic: vostès tenen constància que hi ha molts casos que a urgències no s'ha atès ciutadans que no són catalans?

ERC-2:

El Sr. RODRI: Sí, senyor president, moltes gràcies. Agrair en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana aquesta compareixença que, com ha dit molt bé el senyor Joan Soler es fa més des de la sensibilitat que des de la cosa experta en tema jurídic.

Jo penso que Catalunya ha donat mostres d'una quantitat important de gent sensibilitzada, que a través de les organitzacions --en aquest moment les ONG--, doncs, està donant un testimoni important com a país. Però sovint, com ha assenyalat molt bé ell, es troba abocada que la immediatesa fa que potser un tema important en aquest moment, ja, a Catalunya, que és el del treballador immigrant, sigui tocat, sigui assistit a vegades reiteradament i, en canvi, des del punt de vista col·lectiu, no hi ha res.

Vostè ha fet molt d'èmfasi en la qüestió de coordinació, n'acaben de parlar una altra vegada. Penso que és important el que es pogués fer en aquest camp, de cara a l'eficàcia. Dues coses jo voldria significar, que em fa l'efecte que..., i voldria fer, en tot cas, la pregunta meva en aquesta direcció. Nacions Unides --la seva feina, aquesta organització no governamental que neix ja l'any 63 i que en aquest país ha estat testimoni de lluites en uns moments determinats, molt des del vessant, diguem-ne, pre-polític-- és, jo diria, de moltes de les organitzacions que treballen en qüestió de treballadors immigrants, potser és de les úniques que té unes vinculacions internacionals. Això li deu donar una especificitat especial, sobretot pel que fa a drets d'asil, sobretot pel que fa a empara internacional entre aquesta gent que van d'un continent a l'altre, d'un país a l'altre. Aleshores, la meua pregunta, ultra assenyalat que coincideixo extraordinàriament en el fet que els nostres poders públics s'haurien d'atacar en una cosa que em sembla important, que és el fet de la modificació d'actituds a través dels canals de televisió --i em sembla que una campanya fóra més que convenient en aquest moment--, la pregunta meva aniria en aquest aspecte: aquesta seva organització no governamental, senyor Joan Soler, que es permet criticar a tort i a dret quan convé --i és just que sigui així--, és una finestra internacional; aleshores, en aquest camp, vostès poden aportar coses específiques que no poden aportar els altres; aleshores, amb el seu treball, en aquest camp de lligam o en aquest camp, d'iri, de relació internacional, quina aportació específica vostès poden fer?

DS-216

ERC-1:

El Sr. RODRI: Moltes gràcies, senyor president. Gràcies al senyor Valls per la seva, jo diria, ajustadíssima intervenció que ens ha fet avui, explicant aquest problema, un problema que ens anirà afectant cada vegada més. I ens corresponen, per la feina que fem com a parlamentaris, dues vessants que vostè ha tocat, jo diria que una passant-hi una mica de puntetes i, l'altra, més clarament. Una: quan vostè ens plantejava l'obligació que tenim, com a parlamentaris, de trobar lleis o, com deia vostè, fórmules jurídiques per, des de la nostra possibilitat --que és escassa, per altra part, a Catalunya--, intentar treballar sobre les causes que produeixen aquests efectes; i l'altra, l'altra vessant de la nostra feina parlamentària, és portar un control sobre les nostres administracions, a fi que el que vostè deia passant-hi una mica de puntetes, ens trobem a Catalunya --i és un fet greu, i a la vegada ric i important-- que hi ha més sensibilitat en el poble que en l'Administració del poble per les causes aquestes, no?

Aleshores, si ens poguéssim donar una mica de pistes, des del seu punt de vista, de com aquestes fórmules jurídiques podrien ser més adaptades al treball que nosaltres hem de fer, perquè tot plegat sembla que ho reposem en aquest moment sobre el fet de diners, sobre el fet de tècnica i no pas sobre el fet de cultura, de respecte diferenciat de la manera de fer de cadascú.

I és per això que és ben evident que és important això del 0,7% que vostè deia, però finalment això només són diners i cal veure on es donen també i com es donen, i també és cert que la part privada del poble hi ha de col·laborar, però, com vostè deia i jo ho voldria recalcar, més aviat si hi ha escàndol a Catalunya no passa pas per les butxaques privades del ciutadà, sinó per l'Administració pública del país.

Aleshores, referent a aquests dos punts, ens podria, des del seu treball diari, dir quina mena de fórmula jurídica sobre les causes vostès han trobat a faltar en el nostre ordenament jurídic i una mica com fer o com forçar des de la base perquè l'Administració s'atengui més a la representativitat d'aquesta sensibilitat que popularment a Catalunya hi és i d'una manera exemplar, perquè són molts els nostres ciutadans que treballen aquí desinteressadament i treballen a fora també desinteressadament, uns apagant els defectes i els altres anant a intentar resoldre les causes.

Moltes gràcies, senyor Valls.

ERC-1r:

El Sr. RODRI: Sí, senyor president. Senyor Valls, normalment hi ha una desconfiança gran per la cooperació que es pugui fer de govern a govern, perquè moltes vegades és perpetuar en països d'origen gent absolutament contrària a la il·lusió i al benestar dels pobles que governen.

És per això que s'ha desviat l'atenció mundial cap a la gent senzilla que organitzen, que fan aquests grups o aquestes associacions que s'han vingut a anomenar això, organitzacions no governamentals. El fet és que, si d'alguna manera aquests grans pressupostos estan sempre en mans dels estats, aleshores es crea aquí com una cosa de difícil solució: per una banda es demana al Govern que doni una quantitat important de diners i, per altra banda, una de dues, o la dones a gent de fiar --que serien en aquest moment, popularment parlant i universalment parlant ja, les organitzacions no governamentals-- o bé ho fan els mateixos governs sota sospita, perquè normalment inverteixen en països que realment tenen, des del punt de vista democràtic o de respecte dels drets humans, molt a desitjar. Posem un cas, per mi, pel meu Grup, escandalós: a Catalunya, el nostre president, anant a beneir Indonèsia, fent viatges a Indonèsia amb els nostres empresaris, o anant al Marroc reiteradament. És clar, per un senyor que lluita per la democràcia en aquests països i que no tot s'acaba amb diners i amb ajuda tècnica, resulta desesperant, com ens resultava desesperant a nosaltres la cooperació que podia venir amb un règim franquista moribund, en el seu moment, no?

Aquesta és una mica aquesta dicotomia i jo diria aquesta petita tragèdia que ens podem trobar: països, una mica, amb poca capacitat, per una banda, des de l'Administració; amb gran capacitat des de la base, però que tenim l'obligació d'exigir a l'Administració que faci alguna cosa.

ERC-2:

El Sr. RODRI: Senyor president, moltes gràcies. Agrair, en nom del Grup i personalment, la presència del senyor Vicenç Fisas i del senyor Kouanou. Explicacions que ens han donat..., jo diria que a mesura que va passant gent per aquí, per la nostra Comissió, cada vegada la crítica comença a ser més dura, perquè jo

diria que cada vegada s'evidencia més aquesta perversa dicotomia que hi ha entre l'Administració, la sensibilitat de les administracions i la sensibilitat del poble.

Jo, de totes maneres, voldria..., la primera pregunta que jo faria al senyor Fisas és: he començat a sentir ja veus a la nostra societat que ja no són ni crítiques contra l'Administració en el sentit que l'Administració no fa això, hauria de fer això, no és sensible a allò altre, sinó que pensen que el que fan és planificat, pensat, estudiat, volgut a fi de posar un fre real i pràctic a la immigració. No és que els haguem d'anar a convèncer d'una sensibilitat que ja saben i que tenen, sinó que és al revés: tenen justament la no-sensibilitat programada a fi que no s'instal·li aquí ningú. És a dir que la gent que ve aquí a treballar tingui aquesta sensació d'interinitat permanent, a fi que vinguin menys i alguns fins i tot se'n tomin. Això és el que hi ha de fons.

Aleshores, jo voldria saber si, realment, aquesta crítica que es comença a fer la societat, que ja no creuen que s'hagi d'anar a sensibilitzar el Govern, sinó que això ja forma part de la manera de governar, si vostès, això, ho han detectat també en el seu treball, per una banda. I, per l'altra, si en aquest moment el meu Grup Parlamentari o jo mateix fes una proposta a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió per fer un programa de ràdio i de televisió, si vostès podrien donar el material necessari per fer-ho, perquè ens posàriem a treballar-hi.

Moltes gràcies.

ERC-2r:

El Sr. RODRI: No, realment, agrair-li al senyor Fisas la contesta que m'ha donat. Realment, aquesta és la situació que després trobem reflectida moltes vegades en tota la marginalitat, incloses les presons a Catalunya, pel fet d'aquesta situació en què molta gent està condemnada a viure, a més a més de la seva situació ja precària, que és aquest estar sempre sense papers.

Aleshores, dir que aquí, en aquest Parlament, el nostre Grup Parlamentari ha pres diferents iniciatives en aquest camp, però que, clar, nosaltres estem com un ou dintre d'un ou també en això, és a dir, tenim un Govern que hauria d'assumir unes responsabilitats que, per altra banda, des del punt de vista estatutari no pot assumir, la qual cosa fa difícil, doncs, que a casa nostra puguem acollir la gent que ve a casa nostra, i necessitem permís de fora per fer-ho, no?

En tot cas, agrair-li les explicacions.

Moltes gràcies, senyor president.

Macropreguntes del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya

DS- 48

IC-1:

La Sra. MAYOL: Jo també voldria agrair la presència del senyor Giol en nom de tota la Comissió que ha elaborat aquestes propostes. Jo crec que, com a mínim, a mi m'ha agradat especialment --aquesta és la reflexió que ha fet inicialment-- de parlar de «fenomen» i no de «problema»; jo crec que això podria ser una de les primeres conclusions a què arribés aquesta Comissió d'estudi, i és que aquí al Parlament quan parléssim de la immigració sempre parléssim de «fenomen» i no de «problema», perquè al final tots plegats si anem parlant de «problema» ajudarem que s'acabi convertint en un problema. Per tant, crec que jo ho he trobat especialment important. Crec que en molts altres aspectes també hauríem de fer-ho, però en aquest concretament crec que és una recomanació pràctica molt escaient.

Jo també penso --i deixi'm introduir-ho, senyor president-- que és ajustat que avui haguem parlat fonamentalment del Parlament de Catalunya, de la Generalitat, perquè estem en el marc del Parlament de Catalunya. En qualsevol cas, aquestes mesures de xoc que proposeu a la resta d'administracions també ens aniran bé, perquè crec que també ens poden ajudar, com a persones que tenim contacte amb una o altra administració, ajudar que es puguin implementar, no?

Pel que fa a la pregunta concreta, jo voldria conèixer l'opinió, en aquest cas, del senyor Giol sobre quina actitud ell creu que s'ha de tenir o recomana que s'ha de tenir per part dels poders públics en assumptes delicats d'enfrontament cultural, on hi ha present el tema del respecte dels drets humans,

per un cantó, per l'altre hi ha la cultura provinent i la cultura d'origen, i poso per exemple --només ho poso a tall d'exemple, però crec que ens pot servir per parlar-ne-- el tema de l'extirpació del clítoris de nenes africanes que ha ocorregut recentment. A vegades, parlant-ho amb gent que estem treballant en aquestes qüestions, hi ha posicions diferents del respecte total i, per tant, absolut, a la cultura d'origen, i en aquest sentit des d'aquí ser molt curiosos amb això; altra gent que pensa que no, que malgrat tot s'ha d'intervenir perquè és un tema de drets humans, de respecte també dels drets d'aquella persona. És un tema, en qualsevol cas, complicat i jo voldria conèixer l'opinió de gent que esteu treballant en aquestes qüestions, encara que sigui una opinió personal, o no sé si col·lectivament heu arribat a alguna conclusió en relació amb això.

Gràcies, senyor president.

IC-1r:

La Sra. MAYOL: Un matis en relació amb això. Preguntar a veure si aquesta qüestió d'assimilació que conceptualment heu definit, la gent de la cultura que prové com ho viuen, diguem-ne, o sigui si heu trobat unes resistències molt grans, si hi ha una comprensió d'aquest procés d'assimilació...

DS-51

IC-1:

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Jo també voldria, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, agrair la presència del senyor Pere Camps, el senyor Jordi Morera i el senyor Hamid, perquè..., no només pel fet d'haver vingut aquí, que també, sinó per la tasca que està realitzant SOS Racisme. Ells, juntament amb altres companys i companyes, perquè jo crec que aquí a Catalunya ha significat un punt de referència per a tota la gent que ens interessa i que volem treballar per una societat on això del racisme no sigui present i que la integració que ara comentàveu sigui possible.

Per tant, jo voldria agrair no només la presència sinó el treball fet durant aquest anys per SOS Racisme. Jo, en aquest sentit, li volia demanar al senyor president si em permet modificar la pregunta, perquè en gran part ha estat contestada la que jo havia inicialment previst; en part ha estat contestada al senyor Oliart, perquè era molt semblant a la del senyor Escudé, i canviar-la si això és possible.

.....

La Sra. MAYOL: Jo penso que la meua experiència del Reglament encara és poca, però és clar, si un ha fet la pregunta i ha coincidit penso que és una estúpida a tornar-la a plantejar, no?

Jo en aquest sentit el que voldria és que vostès m'expliquessin quin tipus de mesures més concretes al que han dit anteriorment... --perquè no hi havia prou temps--, en relació amb els temes d'habitatge. És a dir, el tema d'habitatge és sens dubte un aspecte fonamental per a la integració; el fet de poder tenir un habitatge, a part de ser un dret per a totes les persones i una condició <I>sine qua non<D> per a la integració. I que vostès ens poguessin concretar, exactament, quins tipus de mesures concretes, és a dir, quines coses serien útils que es poguessin fer tant des del Govern central com d'altres. Suposo que el Govern de la Generalitat, en aquest cas, perquè té totes les competències en relació amb els temes d'habitatge.

Gràcies, senyor president. I li agraeixo la flexibilitat reglamentària.

IC-2:

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Jo voldria agrair, molt francament, la presència d'Àlex Masllorens avui aquí, en nom de Caritas, i, més, agrair la seva intervenció. Jo crec que ha estat una intervenció molt rigorosa i molt enriquidora per a nosaltres. Ja sabem, la gent que hem treballat en el camp del benestar social, que, quan es tracta de problemàtiques socials, Caritas és un referent, i un referent moltes vegades molt per endavant de les administracions en alguns casos. Jo crec que avui la seva intervenció posa de manifest que, en el tema de la immigració, ens trobem en un cas, en aquest cas, evident, no?: que l'experiència i la trajectòria de Caritas ens permet un nivell d'enriquiment sobre la realitat, un nivell de reflexió i d'enriquiment sobre la realitat que, segurament, si no comptéssim amb Caritas, hauria estat impossible. Per tant, jo, evidentment, des de cap punt de vista formal, sinó des d'un punt de vista molt de veritat voldria agrair-ho.

En aquest sentit, també m'agradaria conèixer la seva opinió, a partir de la seva experiència, sobre la situació de les dones magribines, en concret; de les dones immigrades en general, però de les dones magribines en concret; de les dificultats que tenen per a la seva integració, i les principals propostes que vostès fan perquè aquesta integració sigui possible; propostes que poden ser a diferents nivells i a mi m'agradaria una mica aprofundir en aquesta qüestió.

Gràcies, senyor president.

IC-2r:

La Sra. MAYOL: No. Jo, l'únic, agrair la resposta; dir que jo penso que amb aquesta dialèctica que vostè plantejava, del tema educació/repressió, d'alguna forma, en relació amb el tema de l'ablació del clitoris, jo crec que hi ha molta feina a fer en el camp educatiu, i més tenint present el poc nombre de persones que hi ha, encara, magribines aquí, tot i que moltes vegades ens poden semblar moltes; però penso que més enllà que ho puguin fer el mes d'agost, que, evidentment, això ningú no els ho pot impedir, crec que hi ha una tasca educativa a fer que pot tenir un nivell d'incidència sobre un dret, en aquest cas, de les dones, no?

Jo només suggerir que, en cas que es consideri oportú en el futur per al treball de la Comissió, aquesta compareixença, la poguéssim tornar a repetir o poguéssim veure com s'ajusta, a partir de les propostes que puguem fer, poder tornar a tenir un intercanvi d'experiències perquè crec que avui tenim tots la sensació que anem una mica estrets. En qualsevol cas, és el meu problema, però potser valdria la pena aprofundir-ho.

Gràcies, senyor president.

DS-62

IC-1:

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Jo en primer lloc voldria agrair en nom del meu Grup Parlamentari la presència aquí del senyor Hidalgo i del senyor Bel perquè ens puguin donar la seva opinió del treball quotidià que em consta que és un treball difícil, que estan realitzant dia a dia, no? Jo voldria plantejar un tema conflictiu, que alguna altra vegada n'hem parlat ja en aquesta comissió d'estudi, però a mi m'interessaria conèixer l'opinió dels dos representants de les organitzacions sindicals i és: què en pensen, de la possibilitat d'existència de «cupos» aquí, a l'hora de parlar de si acollim més gent, si acollim menys gent...; com veuen vostès aquest tema que està sobre la taula avui?

Gràcies, senyor president.

IC-1r:

La Sra. MAYOL: Conèixer si l'opinió del representant d'UGT era la mateixa o...

La Sra. MAYOL: Volia preguntar quines modificacions s'haurien de fer perquè vostès poguessin entrar en allò de la política de «cupos» de la Llei d'estrangeria.

DS-81

IC-1:

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Jo també voldria afegir-me a les intervencions inicials, tant per felicitar la seva intervenció com per felicitar-nos conjuntament que vostès estiguin fent aquesta feina. Realment, jo crec que per a tots nosaltres, a part que és una gran satisfacció, expressa la voluntat d'un municipi de donar resposta a una realitat que ens preocupa a tots.

Jo, en aquest sentit, volia especialment felicitar la seva sensibilització en el tema de les dones magribines que han expressat reiteradament i que sovint, com que no fan nosa, perquè no creen problemes, a vegades no es tenen prou en compte i en canvi són temes d'aquells que jo crec que per a tots nosaltres han de ser de molta prioritat.

Jo voldria situar dues qüestions molt ràpidament; una que té a veure amb una cosa que vostè ja ha començat a insinuar en la seva intervenció inicial i en la seva intervenció posterior <I>(adreçant-se a la

Sra. regidora de Benestar Social)<D>, millor dit, que és el tema que en un moment de crisi econòmica com la que viuen vostès, com la que vivim tots plegats aquí, i, per tant, en un moment de tancament d'empreses i d'increment de l'atur, com aquest factor pot incidir directament en el fet de l'acolliment o no acolliment de la gent. És clar, aquí hi ha una qüestió que també es diu sovint, que les persones immigrades que vénen a treballar aquí fan feines que normalment la gent del país no vol fer.

Jo voldria preguntar si això també es reproduceix a Manlleu; és a dir, si el tipus de tasques que fan les persones immigrades acostumen a ser tasques que la gent de Manlleu no vol fer i si això, en aquest moment de crisi econòmica, que ja s'ha iniciat fa ben bé un temps, si han vist que això ha tingut alguna modificació. I després, el tipus d'actuació que vostès han fet per sensibilitzar, si hi ha algun tipus d'actuació concreta. Jo entenc, per exemple, que la funció del ban, més enllà del resultat que ha pogut donar en relació amb el fet concret d'agafar o no agafar persones en habitatges, segur que ha fet una funció sensibilitzadora; és a dir, a mi em sembla que un ajuntament que faci un ban de l'estil que vostès han fet juga un paper sensibilitzador, perquè vol dir que una institució assumeix una responsabilitat, i, per tant, ja difon aquesta sensibilització, però si hi ha algun altre tipus de tasca específica, allò, concreta, hi ha alguna funció concreta que vostès hagin fet de sensibilització...

I en aquest sentit també, en relació amb el que deia la senyora Pujol, que m'ha semblat molt interessant, de la culturalització, és a dir, també recollir l'aportació cultural de les persones immigrants, si tenen alguna experiència concreta de poder aflorar aquesta cultura directament a la situació de Manlleu.

Gràcies, senyor president.

IC-1r:

La Sra. MAYOL: Hi havia el tema de la sensibilització...

La Sra. MAYOL: No. Només agrair la resposta i mostrar el meu acord amb aquesta última qüestió que vostè plantejava, que crec que és totalment molt i molt important.

Gràcies.

IC-2:

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Jo també voldria agrair la presència dels senyors Floriach, Cantos i Herrero i de la seva experiència, que ens han transmès. Jo voldria fer un comentari, i és que quan parlem d'immigració aquí sovint surt el tema de la dona i sembla que tothom té una gran sensibilitat per denunciar les diferències que es viuen a nivell cultural a altres llocs. I d'alguna forma és com si ens escandalitzéssim, no? Jo crec no és bo, tot i sabent que la nostra cultura està plena d'aquestes coses i, per tant, que també siguem conscients que aquest mateix escàndol que podríem representar en relació amb d'altres, jo crec que a vegades, fins i tot, fregant el que seria dir, bé, com si això ho tinguéssim superat, sabent que avui en dia, aquí, pel fet de ser dona i pel fet d'estar casada, per exemple, la dificultat d'accés a una feina és cada dia, cada dia més difícil. I moltes vegades també --i això ho hem de tenir molt present-- pel sol fet de ser dona i pel sol fet d'anar-te a presentar a una feina, el comentari típic --típic-- que es fa és: «no, perquè vostè no té força»; «no, perquè vostè està embarassada», etcètera. Per tant, el que jo d'alguna forma reivindicaria també és que siguem conscients que aquesta mateixa sensibilitat l'hauríem de tenir a casa nostra.

En aquest sentit, jo voldria fer una pregunta a la senyora Floriach i és en relació amb el tema del que poden significar, sobretot en la població magribina, per l'experiència que tenim del coneixement de la seva cultura, les habilitats de les dones i la seva capacitat de gestió de la llar que fa que moltes vegades les situacions de vivència social insostenibles per a nosaltres, totalment insostenibles --d'habitatge, de funcionament familiar, de condicions de vida--, les seves habilitats fan que la vivència a la casa pugui ser molt més suportable, i el funcionament de l'autoajuda entre les persones magribines. De la mateixa manera que diuen que és més fàcil ser pobre al Magreb que no pas ser pobre a Nova York --cosa que jo comparteixo totalment després del coneixement del Magreb que tinc-- jo voldria saber si aquest nivell d'autoajuda es dona també en les famílies magribines un cop arriben a Mataró. Voldria saber si això pal·lia d'alguna forma --des de la seva opinió, l'opinió seva--, les seves condicions de vida i si aquestes mateixes habilitats i aquesta mateixa autoajuda funciona també en la població africana o no funciona.

Gràcies, senyor president.

IC-2r:

La Sra. MAYOL: L'autoajuda entre el col·lectiu, perquè a vegades...<I>(Pausa.)<D>.

IC-3:

La Sra. MAYOL: Els voldria agrair també, en nom del Grup d'Iniciativa, la seva presència aquí, la seva exposició i la seva experiència.

Jo voldria fer una pregunta i una precisió; si em poguessin contestar també a una pregunta que feia abans el senyor Oliart en relació amb això últim. Quan vostès parlaven de la competitivitat que hi pot haver entre persones que vénen de fora, persones que són del país, jo li voldria preguntar si el tipus de feina que fan és un tipus de feina que la gent del país no vol fer, si això també és un exemple que es dona a Santa Coloma, i que si que es dona en molts altres llocs de Catalunya que ja hem anat preguntant en aquesta Comissió.

I, en relació amb una segona qüestió que jo li voldria plantejar..., és: anteriorment també se'ns ha comentat que una de les funcions que han fet els diferents ajuntaments que han vingut ha estat de fer com d'intermediaris entre les immobiliàries i les persones estrangeres per tal que poguessin accedir amb millors condicions a l'habitatge. Jo voldria saber si, aquest problema, també el tenen vostès i si l'han abordat en la mateixa direcció.

Gràcies.

IC-3r:

La Sra. MAYOL: Sé que és molt tard, però hi ha una cosa que ha dit vostè que m'ha semblat molt interessant i li voldria demanar una miqueta més d'informació.

M'ha sorprès el fet que digués que hi havia persones estrangeres que, d'alguna manera, ja tenien capacitat per generar pròpies empreses i propis sistemes de treball social. Jo no coneixia aquesta experiència en altres llocs, per tant, només una miqueta més d'informació, si us plau, en relació amb això, i si són gent que porten molt temps aquí, etcètera.

Gràcies.

DS-82

IC-1:

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Jo també voldria agrair, en nom del Grup d'Iniciativa, la seva presència i el treball que durant molts anys vénen fent i que ara últimament veig que també han dedicat al tema de la immigració.

Jo voldria, si m'ho permeten, dos aclariments a la intervenció feta prèviament i una pregunta. Els aclariments --que jo no he acabat d'entendre-- eren exactament la problemàtica que plantejava el senyor Jordi Pascual en relació amb la qüestió de l'ensenyament de les persones que tenien problemes de convalidació i tal, que crec que seria un tema important a saber per poder veure quines solucions aportem després en la síntesi de la Comissió.

I una altra cosa, que també ha dit molt de passada però que jo crec que és molt important, que m'agradaria que m'expliqués una miqueta millor: el tema del replantejament de la manera de fer estudis sobre la immigració, pel tema de la cultura, etcètera. M'ha semblat que hi posava l'accent.

I, si m'ho permet, una última qüestió, d'informació nova també, de si vostès han detectat en els seus estudis voluntat de retorn de la gent, de la població immigrada, als seus països d'origen.

Gràcies, senyor president.

.....

La Sra. MAYOL: En la teva exposició, al final, tu plantejaves que hi havia molts estudis molt descriptius i poc qualitatius, i que fins i tot una possible qüestió que s'hauria de tenir en compte d'ara endavant és replantejar les maneres de fer els estudis quan es fessin estudis de població immigrada. Tu deies «replantejar els mètodes, replantejar l'estil», perquè eren qüestions culturals diferents. Jo no he acabat d'entendre què volies dir, i era si m'ho podies aclarir.

Gràcies.

IC-2:

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Jo voldria agrair en nom del meu Grup, també, la presència del senyor Josep Ribera i l'exposició que ens ha fet, i també el treball del Cidob, que hem anat seguint durant aquests anys.

Jo li voldria plantejar una qüestió molt concreta que vostè ha dit al final de la seva intervenció, i m'agradaria, també, que l'expliqués una mica més, per veure com podríem concretar-la des de la Comissió. Vostè ha dit una de les coses que jo crec que hauria de ser una recomanació, com a mínim jo crec, personalment, crec que hauria de ser una recomanació o una de les propostes d'aquesta Comissió d'estudi, i és la necessitat que les entitats que treballen en el tema de la immigració es vinculin a les entitats que treballen en temes de cooperació, o bé que les mateixes entitats facin les dues coses. Jo crec que aquesta és una aportació com a mínim innovadora, dels dies que portem compareixences en aquesta Comissió, i que, evidentment, aquesta conclusió ve precedida d'una anàlisi --que jo comparteixo-- que vostè ha fet del fenomen i de la seva forma d'abordar-lo. Llavors, jo li voldria demanar si vostè coneix si aquí, a Catalunya, hi ha experiència de col.laboració i de treball conjunt entre entitats que es dediquen a la immigració i entitats que es dediquen a la cooperació. Sé que en el seu cas això va junt, però és un cas excepcional --em sembla--; jo..., per la informació que en tinc, més aviat es treballa de manera separada.

I també li voldria preguntar, en aquesta mateixa direcció, què creu vostè que es podria fer des de l'Administració per ajudar a aquestes entitats. O sigui, tant en la relació entre elles com en el suport perquè cadascú pugui fer un treball més ben fet. És a dir, a part del finançament --que això ja ho ha parlat--, si hi hauria algun altre tipus d'ajut que des de l'Administració es pogués donar a aquest tipus d'entitat.

Gràcies, senyor president.

IC-2r:

La Sra. MAYOL: No voldria repreguntar; només mostrar el meu acord amb el tema del concert. Penso que, per la meua experiència de bastants anys de treball en ONG, també --en aquest cas sobre drogodependències i sobre altres qüestions--, el tema del concert és fonamental per poder funcionar com a ONG.

I, un prec, li voldria fer. Vostè ha parlat de dues trobades recents d'ONG per parlar del tema d'emigracions. Jo li demanaria si podria fer arribar al president de la Comissió la documentació perquè pogués passar-la als diferents grups.

Gràcies, senyor president.

DS-102

IC-1:

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor president. Per dir-li que d'ara endavant m'incorporo a la Comissió que vostè presideix tan dignament.

Bé, en primer lloc, jo agraeixo també la compareixença perquè em penso que, a més, hi ha hagut punts molt interessants de com es pot treballar en aquests moments en una problemàtica nova. Em penso que afrontar el tema de l'habitatge suposa una..., de veritat, una novetat en les moltes de les polítiques. Fins ara havíem sentit mesures en el tema escolar, en el tema sanitari, però em penso que poques vegades hem sentit mesures concretes en aquest tema.

Però, amb tot, jo volia fer la pregunta sobre un punt al qual vostè ha alludit al començament de l'exposició, que són les qüestions d'assessorament legal o les qüestions --diguem-ho a l'inrevés-- d'indefensió política molt sovint dels treballadors estrangers extracomunitaris que ja d'entrada es troben que en un conflicte amb l'Administració, directament el Síndic de Greuges no és competent en el tema perquè estan regulats per una Llei d'estrangeria i, en principi, ha de ser el Defensor del Pueblo, que pot delegar en el Síndic de Greuges la representació dels interessos d'aquests ciutadans. El Col·legi d'Advocats ha instaurat la figura de l'advocat d'ofici per a treballadors estrangers que ha exercit durant aquest any la senyora Rosa Hortelanos, si no ho recordo malament, i crec que molt bé.

Ara, suposo que vostès es deuen trobar amb un problema evident i és el de les situacions en què la frontera entre la legalitat i la il.legalitat és molt clara; és a dir, o perquè persones que se'ls ha acabat el dret, el permís per considerar-se residents o se'ls ha acabat el permís de treball, i que es troben en aquesta frontera en què són --per dir-ho així, brutalment-- ciutadans de legalitat dubtosa. Com actuen en aquests

casos, perquè suposo que per a una Administració local deu ser realment difícil tractar el tema de la legalitat dels treballadors estrangers.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Senyor president, només insistir en aquest punt. Per exemple, en el cas d'algué que vulgui ocupar un pis...

El Sr. RIERA I GASSIOT: ...la diferència entre una persona que estigui...

IC-1r:

El Sr. RIERA I GASSIOT: Gairebé només per agrair el que ens acaben de dir i per recordar també que en la seva exposició ha parlat d'un punt: l'aspiració que algun dia els treballadors estrangers puguin votar, si més no, en les eleccions locals. Insistim que aquesta ha estat una proposta que ja han formulat països com Alemanya, per exemple, al Consell de Treballadors Estrangers de la ciutat de Frankfurt, presidida, per cert, per Daniel Cohn-Bendit i amb el suport d'un sindicat tan important a Alemanya com és IG-Metall, amb aquell eslògan «Wahlrecht ist ein Menschrecht» --«el dret de vot és un dret humà»--, i que seria interessant que també nosaltres poguéssim connectar amb aquesta sensibilitat.

Gràcies, senyor president.

IC-2:

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor president. Moltes gràcies al senyor Jaume Montfort per l'exposició. Jo he estat al.ludit, sense dir el meu nom, perquè quan de jove era diputat vaig participar en tot aquest tema de les pensions, cosa que em fa plantejar un problema que depassa --em penso-- les iniciatives municipals en el sentit que el dia --i aquí a la taula hi ha, com a mínim, dos alcaldes-- que els alcaldes, en el seu conjunt, a través de la Federació i de l'Associació, poguessin fer un informe dient: «l'habitatge necessari per poder atendre d'una manera digna aquests col·lectius d'immigrants de treballadors extracomunitaris», veuríem que depassa les possibilitats de cada ajuntament resoldre un per un el problema i que, segurament, seria objecte d'una proposta en què hi hagués un cert tipus d'ajuts, com abans se'ns deia, també, o extra... o de la Comunitat Europea o dels fons de la Generalitat o de l'Estat, per poder resoldre el tema. A mi m'ha interessat molt una expressió que ha dit l'alcalde de Viladecans, quan deia que el rebuig és més al pobre que no pas a la persona que ve d'una altra cultura i, en tot cas, m'agradaria molt que això ho comentés una mica més, perquè em penso que és una expressió encertada que, a més, respon a d'altres anàlisis que s'han fet des d'altres comissions en aquest Parlament.

Gràcies, senyor president.

DS-114

IC-1:

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor president. La pregunta que nosaltres voldríem formular té relació amb la problemàtica de l'habitatge i la situació laboral, i sovint legal, de molts immigrants estrangers...

(Adreçant-se a la presidència.) Ara penso que el del Grup Mixt tenia preferència...

(Remor de veus.)

El Sr. RIERA I GASSIOT: Com pot veure, senyor president, nosaltres sempre defensem les minories. *(Rialles.)*

Bé, doncs, deia, una mica, en la problemàtica de l'habitatge, que la situació laboral i sovint legal de molts immigrants els fa difícil l'accés a un habitatge evidentment de compra o de lloguer; o sigui, jo no m'imagino que un treballador estranger extracomunitari dels pobres, com deia el senyor Urenda, vagi a una caixa d'estalvis i digui: «Amb el meu sou de venedor de tabac a l'entrada del daixò, doncs, vinc a demanar un préstec d'habitatge amb garanties.» D'altra banda, diguem-ne, la situació..., els que acostumem a practicar la vida nocturna sabem que la situació de moltes pensions barcelonines, amb l'afluència de treballadors estrangers, abans del 92, i ara, en aquests moments, és..., no és, diguem-ne, ni del tot digna ni del tot exemplar i l'acumulació, molt a prop d'aquí, del Parlament, davant de l'estació de França basta per veure o comprovar com es troben aquestes pensions.

Per tant, la nostra pregunta seria una mica aquesta. Quin tipus de mesures ha endegat l'Ajuntament per començar a resoldre la problemàtica que considerem que serà llarga a la ciutat de Barcelona i si aquesta política compta amb un suport específic, concret del Govern de la Generalitat.

Com que em penso que és una pregunta a qualsevol dels dos, m'agradarà que me la contestin..., no crec que siguin dues preguntes sinó una sola i a un representant de l'Ajuntament.

Gràcies.

IC-1r:

El Sr. RIERA I GASSIOT: No, senyor president. Agrair les respostes i dir, en tot cas, que la meva condició de nouvingut en aquesta Comissió no em permet extreure conclusions, però de les dues vegades que hi he pogut assistir em penso que sí que al final haurem de..., a l'hora de formular conclusions, el tema de l'habitatge segurament ens portarà a un debat interior de la Comissió important.

Gràcies, senyor president.

DS-121

IC-1:

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor president. Gràcies, també, senyora Losada.

La meva pregunta és, com que vostè és experta en àrab i va ser justament a partir dels seus estudis en àrab que va entrar en contacte amb una problemàtica com aquesta, i que l'altre dia, en la compareixença de l'alcalde de Viladecans, ens va parlar de com els que no sabem àrab interpretem com si parlessin la mateixa llengua els immigrants estrangers del Magreb que vénen aquí, a Catalunya, i vostè mateixa ha dit que el nen parla l'àrab marroquí a casa i, en canvi, aprèn a l'escola, quan l'aprèn, l'àrab, la meva pregunta seria, senzillament, que ens aclarís una mica més això, és a dir, el vehicle lingüístic entre els treballadors estrangers extracomunitaris, i si, en aquests moments, a Catalunya s'ha fet alguna cosa o ha tingut lloc alguna iniciativa d'anar publicant o d'anar traduint o a través d'alguna cosa escrita, en àrab, algunes notícies, algun butlletí que pogués ser un butlletí de relació entre aquests treballadors en la seva llengua.

Gràcies, senyor president.

IC-1r:

El Sr. RIERA I GASSIOT: Més que repreguntar, demanar a la senyora Teresa Losada si pot fer arribar, per a l'arxiu que està fent aquesta Comissió de materials, alguna d'aquestes experiències europees sobre l'intent de fer publicacions en àrab per als treballadors estrangers extracomunitaris, perquè em penso que serà un material més d'estudi. Només fer-li aquesta petició.

IC-2:

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor president, i gràcies, honorable senyor conseller, per l'exposició, i sospito que per l'al.lusió; vaig ser jo el diputat que en el darrer Ple vaig dir que ens creuríem aquest Pla quan hi hagués partides pressupostàries adients...

.....

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí que ho vaig dir, i amb molt de gust ho torno a dir. M'ha interessat molt que vostè hagi dit que es reconeix en aquest Pla que la Generalitat té competències i possibilitats d'actuar, al marge que no pugui, directament, influir en el canvi de marcs legals com la Llei d'estrangeria, i també que l'objectiu de la Comissió és la creació de condicions objectives d'ordre material i ordre legal per poder, justament, actuar.

Justament, en el tercer punt, quan ens parla que no hi ha partides específiques, sinó que és tot el Govern el que actua, jo, de tota manera, insisteixo en un punt: em penso que hi ha qüestions específiques que, si no hi ha una discriminació positiva a favor dels sectors més marginats, serà molt difícil actuar, i, en concret, en el tema d'habitatge. Vostè ens ha parlat del Programa de foment de lloguer social, de la col.laboració amb els ajuntaments de cara a fer habitatge, dels ajuts personalitzats pel tema de l'allotjament... Senzillament, més que una petició o un prec és un suggeriment: crec que és un dels capítols en els quals no bastarà l'acció global, si no hi ha una discriminació activa i positiva, en aquest cas, a favor d'aconseguir habitatges. En uns altres llocs, ho han plantejat sobre la base del «cupó», de dir, doncs, un percentatge dels habitatges socials han d'anar destinats a..., que no sempre ha funcionat bé; en d'altres llocs, ho han fet d'una altra manera, però em penso que és un cas d'aquells que les pures lleis de mercat o,

fins i tot, les pures lleis d'habitatge social, al qual pot accedir tot ciutadà, no resoldran aquesta problemàtica, que és molt específica per a aconseguir aquestes situacions de dignitat de què parlava el Pla.

Gràcies, senyor conseller.

IC-2r:

El Sr. RIERA I GASSIOT: Més que repreguntar, dir-li, senyor conseller, que vostè sap que farem un seguiment, sempre positiu i, alhora, sempre crític, de l'aplicació d'aquest Pla al llarg de la legislatura.

Moltes gràcies.

DS-122

IC-1:

La Sra. MAYOL: Sí, gràcies, senyor president. Jo voldria agrair, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa, al representant d'ACSAR la seva exposició, perquè, a més, és un tema que penso que complementa molt bé les altres compareixences que hi ha hagut d'altres persones que, potser, s'han centrat més, per les característiques de la població que atenen, en població africana, sobretot nord-africana; en canvi, la seva reflexió abraça un conjunt de persones d'un estil força diferent del de què habitualment havíem parlat.

Jo li voldria fer dues preguntes, ràpidament. Una seria si pogués explicar una miqueta més aquesta proposta que vostè feia al final de descentralització dels serveis socials per a refugiats. Bé, jo voldria conèixer, si vostè té a bé explicar-m'ho, una miqueta com són aquests serveis socials en aquest moment que s'estan donant i ja imagino que, en funció de com són, té a veure la proposta que vostès fan de descentralitzar-ho, però voldria que ho expliqués una mica més.

I, després, vostè les proposades que ha fet, que es despenen del seu discurs, eren, fonamentalment, l'agilitat de la tramitació --diguem-ne-- per part del Govern de Madrid. Però jo li voldria dir si vostès tenen alguna proposta a fer a aquesta Comissió que tingués a veure amb quin tipus d'actuacions es poden fer des de Catalunya, des del Govern i des dels ajuntaments i des de les institucions per acollir millor --diguem-ne-- les persones refugiades que vostès atenen, és a dir, si es pogués fer alguna mena d'actuació més enllà d'estrictament l'agilitat burocràtica --per dir-ho d'alguna forma--, algun tipus d'actuació que poguessin fer des de grups polítics, des d'entitats, des de l'Administració per tal de facilitar els objectius que vostè plantejava d'acollida i d'integració d'aquestes persones.

Moltes gràcies, senyor president.

IC-1r:

La Sra. MAYOL: No, senyor president. L'únic que voldria dir és dir-li al senyor Lluç, a part d'agraciar-li la seva resposta, que, com que és una aportació força genuïna en aquesta Comissió, potser ens aniria bé --això, el senyor president ho ha demanat sempre, però...-- si ens pogués fer arribar propostes o documents que vostès tinguin de reflexió, o el que sigui, de cara a afegir-ho a les conclusions que puguem anar elaborant.

Gràcies.

IC-2:

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Jo voldria agrair, en nom del Grup d'Iniciativa, a la representació de la Creu Roja la documentació que ens han aportat, perquè això ens permetrà, sens dubte, afinar més les conclusions de la Comissió. Jo voldria fer dues preguntes de caire diferent.

La primera seria aquesta opció, que va més enllà d'una reflexió, que han fet vostès per ajuntar o per treballar conjuntament els temes de la migració econòmica i de la migració política. Jo voldria conèixer la reflexió que els ha portat a fer això i si d'aquí se'n deriva, a més a més d'un programa conjunt per part de la seva institució, algunes recomanacions a les institucions públiques de com abordar cada un dels temes per tal d'integrar-los. És a dir, en aquests moments, per l'explicació que ens ha fet el compareixent anterior d'ACSAR i també per alguns comentaris de vostès, això, de fet, està tractat en la legislació i en el funcionament quotidià per part de les institucions com quelcom separat. Doncs, m'agradaria conèixer la seva reflexió de per què ho han ajuntat i si d'aquí se'n derivarien propostes de cara a tractar aquests temes integralment per part d'altres institucions.

I, després, molt breument, si vostès poden ofertar a la Comissió el balanç de l'experiència del SAIER -que vostès han comentat-, del treball conjunt amb aquestes institucions, finançat per l'Ajuntament de Barcelona.

Gràcies.

IC-2r:

La Sra. MAYOL: Sí, senyor president, molt breument. En relació amb la primera qüestió, jo voldria saber, potser més concretament, si la tipologia de persones --diguem-ne-- de la immigració econòmica i de la immigració política es força diferent; és que intueixo que sí que és diferent, però voldria saber si és veritat o no, la tipologia de persones. I, per tant, les seves necessitats culturals, econòmiques, etcètera, i la seva adaptació. I, per tant, si *de facto* aquesta, diguem-ne, voluntat d'unificació, després, a la pràctica té algun tipus de problemes per les diferències entre ells o no, o si aquesta visió meva és equivocada.

IC-3:

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Gràcies, Esperança Esteve, per haver vingut en nom del Col·legi. Jo, el que voldria dir..., la veritat és que avui se'm queda molt curt amb una sola pregunta, que és la que permet fer el Reglament, no? Però, en qualsevol cas, jo sí que voldria fer, d'entrada, un suggeriment per si de cas no ho heu fet encara, que seria que aquesta reflexió específica que vosaltres aporteu, evidentment, en un marc de reflexió general, que altres persones que han vingut a la Comissió han expressat --els problemes no són diferents, però el que sí que és diferent, i crec que és interessant, és la visió de com això repercuteix en el treball social quotidianament--..., seria que aquesta reflexió que ens heu fet, si no la teniu per escrit, si la poguéssiu posar per escrit, no tant només per a nosaltres, que, afortunadament, en tenim la transcripció, sinó perquè tant la Conselleria de Benestar com la Generalitat com el Govern central coneguessin la reflexió de com repercuteix en el treball quotidià de les persones que treballen directament amb els immigrants i, per tant, quines repercussions tenen sobre la vida quotidiana d'aquestes les vostres reflexions, i la situació que viu, diguem-ne, el marc general.

Ho dic perquè, a l'hora de reformar una llei --m'estic referint, fonamentalment, a nivell d'Estat--, fer-ho des del punt de vista administratiu és una cosa, fer-ho des del punt de vista de la vivència de la gent i de l'aspecte social n'és una altra. Per tant, jo, suggerir-vos que ho poseu per escrit i ho feu arribar a qui convingui en aquest sentit.

I la pregunta concreta seria: el tema de suggeriments vostres, de reflexions vostres, com no crear guetos? És a dir, els guetos es creen perquè hi ha un mercat de llogaters, perquè hi ha una agrupació familiar... Quines propostes podrieu fer, concretes, si és que les podeu fer, de quines actuacions s'haurien de fer políticament, des de les diferents administracions, per tal que es creessin menys guetos dels que es creen.

Gràcies.

IC-3r:

La Sra. MAYOL: No, seria..., en aquesta última línia d'intervenció, quines propostes, quines característiques hauria de tenir aquesta intervenció política des de les institucions per tal d'afavorir la interculturalitat i no l'assimilació? És a dir, jo crec que és una reflexió molt interessant, aquesta, i que a més a més estem ben situats a l'hora d'afrontar-ho, perquè estem en un dos per cent de la població, però, és clar, això té una transcendència immensa, el que vostè acaba de plantejar.

Gràcies, senyor president.

DS-132

IC-1:

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor president. Senyor Carbonell, de la seva exposició m'ha interessat molt la insistència en la necessitat de superar actituds paternalistes en el tractament amb col·lectius de treballadors estrangers extracomunitaris. I m'ha interessat molt el disseny d'aquesta figura del mediador o de l'intermediari, de la persona que coneix les dues culturals i que, des de dins de la cultura que arriba de fora o del grup cultural que arriba de fora, tracta de fer aquest paper d'explicació, perquè em

penso que vostè ho ha dit, que hi ha temes com el del rol de la dona a la societat, per exemple, que ens serà molt difícil plantejar-lo des de nosaltres ara; potser d'aquí a uns quants anys l'entendrem molt millor, però ara ens costarà molt més.

Jo, de tota manera, el que volia preguntar-li era, en aquests cursos quina és la tipologia --dels que organitzen vostès-- dels alumnes que hi assisteixen --per exemple, a l'Escola d'Estiu. M'explico: què hi ha, sobretot? Treballadors socials, regidors d'ajuntaments, mestres, jubilats, pares de família, diputats del Parlament, o quin tipus de gent hi acostuma a anar?

Gràcies.

IC-1r:

El Sr. RIERA I GASSIOT: Més que repreguntar, afegir un suggeriment amb una altra actuació d'aquest Parlament. A la Comissió de Política Social, fa pocs dies hi van comparèixer els grups, col·lectius, representants de la gent gran, i el responsable dels cursos per a gent gran d'extensió universitària va plantejar que un dels temes que començava a interessar la gent gran era, precisament, aquests tipus de temes relacionats amb la interculturalitat. Crec que seria enormement útil que es possessin en contacte perquè, en el moment que hi hagués sectors de gent gran de Catalunya que conegués molt millor aquests temes, també ajudaria socialment a canviar la visió que hi ha sobre aquesta qüestió.

IC-2:

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor president. Jo, mentre sentia tant el senyor Parra com el senyor Badia, no sabia si, més que formular una pregunta, afegir-hi un petit comentari: és apassionant. Quan el senyor Parra preguntava si és d'interès el que estem fent: segur. I és evident que si ho han vingut a explicar és perquè a ells els interessava, i quan, després, el senyor Badia ens llegia aquest article, explica que era un article profundament esperançat: el que fem té interès.

Ara, jo em continuo preguntant, com es preguntava el col·lectiu de treballadors immigrants estrangers en el marc d'aquelles conferències que va organitzar la Fundació Comín: «Ens formem per a què? Per quedar-nos-hi? I per quedar-nos-hi en quines condicions? Per ser aquí un temps i per tornar-nos-en?» Perquè, no ens enganyem, després de Maastricht, les possibilitats de deixar de ser estranger a Europa, per a un nord-africà, seran molt grans. I aleshores suposo --ho suposo, ho sospito; per això deia que potser més que una pregunta era una consideració-- que la duresa de la feina educadora quan no saps per a quina finalitat eduques, és a dir, quan una persona diu: «aquesta persona que ara està fent formació professional, jo el preparo perquè després es posi a treballar aquí i s'hi quedi tota la vida» o «aquesta persona que vol tornar al seu país, jo el preparo perquè torni al seu país més ben preparat»... Una mica, suposo que aquest dubte de dir: «per a què estem preparant?» deu ser una de les grans qüestions o dels grans problemes que deu tenir els que treballem en aquest treball.

DS-157

IC-1:

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor president. Gràcies també, senyora Elvira Posada, per la seva explicació. Fa ben pocs dies, encara en el marc del Ple, parlàvem de si hi havia o no expulsions arbitràries de treballadors estrangers extracomunitaris a Catalunya. Vostè ens parla de greus situacions d'indefensió, de situacions kafkianes, de la batalla constant amb cada delegació de l'Inem per poder apuntar-se a les llistes d'atur. I, fins i tot, quan ha parlat de la problemàtica que suposa que, pel fet de tractar-se de competències que s'han de resoldre molt sovint a Madrid, faci més difícil resoldre-les des de Barcelona, crec que en aquest terreny n'hi ha encara un altre: és a dir que, tractant-se de possibles conflictes amb la Llei d'estrangeria, és el Defensor del Pueblo la persona que ha de resoldre els temes, i no pot ser el Síndic de Greuges si no és per delegació. Suposo que és un dels punts que també es podria demanar: que hi hagués una representació ordinària per delegació del Defensor del Pueblo a Catalunya a través del Síndic de Greuges.

Però especialment jo volia preguntar-li sobre el tema de què vostè ha parlat: dels detinguts, quan ha parlat dels detinguts, emmanillats, en règims de visita restrictius, que hem hagut de comprovar moltes vegades tot el que comporta.

Però jo en concret volia parlar de la fase següent del detingut, és a dir, quan aquest detingut és a la presó Model de Barcelona. En els informes sobre presons o sobre població empresonada a Barcelona se'ns

parla del nombre important i creixent de treballadors estrangers extracomunitaris. Ens podria comentar un moment aquesta situació?

Gràcies, senyor president.

DS-163

IC-1:

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor president. En primer lloc, voldria agrair la compareixença. La Fundació, en concret, Paulino Torras ha tingut una importància notable en el tractament dels temes d'estrangeria. Jo recordo que en una etapa parlamentària anterior, quan vaig haver de formular una interpel·lació sobre els treballadors estrangers extracomunitaris --i ho vaig dir així i així consta en el *Diari de Sessions*--, vaig utilitzar essencialment els materials que m'havien fornit vostès, que m'havien preparat vostès.

És en aquest context i tenint en compte que la compareixença, per tant, no és ni d'un equip de juristes, ni d'un col·lectiu polític, ni d'un col·lectiu que faci treball social, sinó d'una fundació, que voldria recollir dues de les coses que ha dit la senyora Lídia Santos i formular la pregunta a l'entorn d'aquestes dues coses.

En primer lloc, s'ha parlat de les limitacions, si més no, en l'aplicació de la Llei d'estrangeria. En d'altres compareixences en aquesta Comissió s'ha dit la diferència que hi ha entre el preàmbul o l'exposició de motius de la Llei d'estrangeria i el seu redactat posterior i jo diria encara més, en els seus reglaments d'aplicació lligada al 1986 --jo comparteixo aquesta tesi--, i alhora s'ha suggerit --i em penso que és així-- que les futures lleis d'estrangeria seran estudiades d'una manera comunitària després de les eleccions al Parlament Europeu en el futur de la Unió Europea i amb una aplicació segurament de caràcter obligatori a tot el conjunt de la Unió Europea.

Per tant, es tracta d'un tema enormement important, perquè el que es pugui pensar aquí influirà en el futur d'una llei que serà de compliment obligatori en el conjunt de la Unió Europea.

A partir d'aquí jo els formularia un primer prec, una primera pregunta, que és la importància de treballar en aquests moments sobre la comparació de les lleis d'estrangeria o similars, els reglaments d'aplicació d'aquestes lleis que hi ha als diferents països de la Unió de cara a saber per on pot anar el futur d'una llei d'estrangeria que el Parlament Europeu que serà reelegit o elegit a partir del 12 de juny pugui formular.

Segona qüestió. S'ha parlat aquí del tema de l'habitatge i de les polítiques d'habitatge. En el marc de la Festa de la Diversitat, que va tenir lloc el cap de setmana anterior a la Setmana Santa aquí a Barcelona, i en un dels debats importants el representant de la Comunitat de Madrid va explicar una enquesta que s'havia fet entre els madrilenys: després d'una primera constatació, ningú no volia llogar els seus habitatges a treballadors estrangers extracomunitaris; molts ho interpretaven dient: «es tracta del racisme de la gent que no vol acceptar...» i el ponent d'aquesta Comissió, responsable --ho repeteixo-- en aquests moments de la política d'estrangeria a la Comunitat de Madrid, que és un antropòleg, professor de la Universitat de Madrid, va dir: «Jo no m'acabo de creure que els veïns de ciutats de l'entorn de Madrid, com Getafe, etcètera, amb una llarga tradició obrerista i en tot cas enormement progressista, siguin d'entrada racistes», i a partir de l'enquesta va resultar que el problema no era el racisme, sinó que era, per exemple, la inseguretat que tenien els llogaters dels pisos perquè deien: «Ningú no em garanteix que al final d'aquesta etapa jo cobri els lloguers que han estat pactats amb contracte amb els futurs llogaters». D'aquí que la Comunitat Autònoma de Madrid portés a terme una proposta que és convertir-se en avalador d'aquests llogaters, perquè durant tot el temps de durada del contracte, si els ocupants d'aquests pisos no pagaven el lloguer, poguessin, en tot cas, saber que cobriarien a partir de la Comunitat Autònoma de Madrid. Ens deia el ponent que no ha hagut d'invertir, la Comunitat de Madrid, ni un sol duro, perquè tothom ha pagat sempre i que a partir d'aquests moments no hi ha problema per obtenir pisos de lloguer.

Em penso que es tracta d'una experiència molt concreta que seria interessant d'analitzar, perquè jo també crec que més enllà del text de les lleis, de l'esperit de les lleis i dels reglaments, ens cal imaginació per començar a trobar sortides

que permetin evitar aquestes situacions de desgavell en què gaire clandestinitat segur que no és bo per a un funcionament normal dels treballadors estrangers extracomunitaris a Catalunya.

Gràcies, senyor president.

IC-1r:

El Sr. RIERA I GASSIOT: No, només anunciar que de tant en tant els molestarem demanant-los les publicacions que van fent des de la Fundació.

Gràcies.

IC-2:

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, em penso que fa un mes, l'11 de març de 1994, vaig participar a Teià en una festa en el marc d'una setmana africana i es va suscitar allà la qüestió de si encara hi havia o no elements de racisme ambiental a Catalunya. Jo recordava allà que durant els anys 72-73 va viure a casa meua un senyor, el Paul Kabongo, que era un dels més joves col.laboradors de l'equip de Patrice Lumumba, que quan Patrice Lumumba va ser assassinat, a efecte d'un cop d'Estat, ell va haver de fugir d'allà i a través d'Egipte i després de França va poder arribar, a través de la UNESCO, justament a Catalunya.

I allà vam poder comprovar fins a quin punt encara en aquests moments hi havia elements de refús i que això no es podia dissimular. En aquest sentit jo crec que és importantíssima la feina que vostès estan fent, perquè tracten de treure les raons als racistes, que sempre és cosa important i sempre és una activitat beneficiosa, i que són un argument important, aquestes mostres d'artesanía africana, per exemple, en les quals demostren la utilització de productes que nosaltres considerem ja dignes de ser llençats per fer un altre tipus d'objecte i d'artesanía.

Ara bé, jo justament volia insistir en un punt que vostè ha plantejat en la seva exposició. Aquests dies arran de tot el que està passant a Ruanda, o per exemple de les informacions que es donen sobre les eleccions, que són el dia 27 d'abril --un dia de pietat negra precisament a Catalunya, com sap vostè molt bé--, les eleccions a Sud-àfrica, i el tractament que es fa molt sovint de la qüestió africana és realment patètic. Un pensa que és lamentable això quan a Catalunya fa més de vint anys va aparèixer un grup que es deia Agermanament, que després ha donat lloc al Cidob, que és el Centre on hi ha segurament a Catalunya i potser a tot l'Estat més informació sobre la problemàtica de l'Àfrica.

A mi m'interessa molt el que vostès organitzen i el que vostès fan i crec que seria importantíssim que poguessin comptar amb el suport de totes les institucions per donar més informacions objectives sobre quina és la situació social i política a l'Àfrica. Em sembla absolutament encertat que plantegin si el model de democràcia dels països occidentals pot ser el model exportable a d'altres cultures polítiques, com pot ser l'africana, i en aquest sentit jo l'únic que volia fer era agrair-li enormement la seva presència i dir que per part del Grup que represento tractarem d'estimular aquestes activitats.

Gràcies, senyor president.

IC-3:

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor president. Després d'agrair la compareixença, m'ha interessat especialment la intervenció... (*Veus de fons.*) Ah!

... ..

El Sr. RIERA I GASSIOT: Parlaré en castellà, sense cap problema, senyor president.

Muchas gracias. Quiero agradecer la presencia de ustedes y la problemática que nos han planteado. Me interesa especialmente plantearle una pregunta. Usted, cuando ha hablado del servicio doméstico y ha hablado de la falta de mecanismos de defensa social y laboral en el trabajo que estan realizando mayoritariamente el 80% de estas ocho mil personas filipinas que hay en Barcelona... Y decirle que tomamos nota del tema y que trataremos de plantear en otro contexto de la vida política catalana y de este Parlamento esta problemática social específica del servicio social doméstico.

Yo quería, de todas maneras, preguntar algo que no es necesariamente para usted, para cualquiera de los que han comparecido: de vez en cuando aparecen en la prensa noticias sobre posibles redes ilegales de inmigración filipina. ¿Tienen ustedes noticias de este tema? ¿Saben si es cierto o no es cierto?

Gràcies, senyor president.

IC-3r:

El Sr. RIERA I GASSIOT: No, casi sólo para insistir en la respuesta y en la claridad de la respuesta. De los ocho mil filipinos que usted ha comentado que había en estos momentos en Barcelona, ¿qué porcentaje creen que pueden ser en estos momentos, des del punto de vista de la legislación, ilegales?

DS-169

IC-1:

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor president i gràcies, senyor Ignasi Marquès, per la seva exposició. A mi hi ha un tema que m'agradaria que ens comentés una mica més. Vostè ha parlat que per convertir-se en socis del centre hi ha uns carnets; aleshores, la meua pregunta és si aquest tipus de carnet acaben provocant, o no, malentesos. Per entendre'ns: fa pocs dies en un article de la Nadine Gordimer, la premi Nobel de literatura, comentant, precisament, què passarà a les eleccions que comencen avui a Sud-àfrica..., bé, hi ha molta gent que no vol fer uns papers necessaris per després anar a votar per por que el seu registre passi a ser ja un sistema de control policial, etcètera.

Jo en aquest cas preguntava, quan vostè ens deia que, per exemple, no volien baixar a Barcelona en temps de la regulació per por que això els suposés una detenció --suposo--, etcètera. La meua pregunta és això, si aquest carnet no provoca situacions estranyes en el sentit que algú es cregui que ja té un mínim de legalització a partir d'aquest carnet o si, senzillament, al contrari, altres no tinguin por que a través d'aquest carnet hi pugui haver un intent de registre de la gent que l'ha obtingut.

Gràcies, senyor president.

IC-2:

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor president, i gràcies, doctor Lluís Martínez. L'agraïment, en aquest cas, no és gens protocol·lari: agraïment per la compareixença i, sobretot, per les moltes coses que han fet. A mi m'ha impressionat l'expressió aquesta quan vostè ha dit, més o menys, diu: «Els primers anys ens vam dedicar a aprendre», cosa que em penso que és una actitud que volia dir: davant d'un problema nou no podem comptar amb paràmetres o amb idees o amb esquemes vells, sinó que hem de saber una mica sobre quina realitat hem d'intervenir. I, en aquest sentit, tot el que ens ha dit de les malalties dels nouvinguts, les malalties importades, les malalties estacionàries a conseqüència del retorn, les derivades d'unes condicions de vida i de treball, em penso que són aportacions notables --com vostè ha dit també-- no solament per a les persones que havien de ser curades, sinó en conjunt per a la medicina perquè tenen, en aquest sentit, noves pistes per treballar.

Jo, de tota manera, volia preguntar sobre un tema que, en general, diuen que no sol aparèixer en els primers contingents migratoris, sinó quan ja hi ha una massa d'emigració assentada, que ja porta una sèrie de generacions, que ja comença a haver-hi gent que envellaix lluny del seu país d'origen, i que té molta relació amb les malalties psiquiàtriques. Què hi ha sobre això? És a dir, ja en aquests moments comença a haver-hi situacions de malalties psiquiàtriques? No ho sé, no les sabia definir perquè, en cosa de medicina --i per això que l'elogi a un metge, en el meu cas, sigui absolutament extraordinari--, jo no hi entenc ni un borrall, però, aquell tipus, des de les demències senils fins als problemes d'inadaptació, fins a aquest tipus de coses, que en d'altres exposicions sobre les malalties dels immigrants africans a Catalunya no n'he sentit parlar gairebé mai i em penso que pot ser un tema important.

Gràcies.

IC-2r:

El Sr. RIERA I GASSIOT: Més que repreguntar, senyor president, demanar als serveis de la cambra que he dit malament el nom del doctor abans; he dit Lluís Martínez, em penso, al moment que..., devia ser la primera vegada, que en la transcripció quedi clar, i tornar a agrair la feina que estan fent.

Gràcies.

DS-182

IC-1:

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor president. El representant de Justícia i Pau s'ha adreçat als membres d'aquesta Comissió, diguéssim, de legítims representants polítics de Catalunya, per plantejar-nos

una sèrie de qüestions i per demanar-nos que intervinguem en un seguit de temes, alguns dels quals ja hem anat afrontant i alguns, evidentment, podien semblar més nous: les seqüeles de la Llei d'estrangeria; la descoordinació entre administracions; l'empadronament; totes les qüestions relacionades amb el contracte laboral i, per tant, amb el dret a continuar sent aquí; l'accés a beneficis sanitaris --el tema de les vacunacions--, a les rendes mínimes; la qüestió, per exemple, dels habitatges i els notaris; qüestions relacionades amb la reagrupació familiar... M'ha semblat molt interessant. De tota manera, jo gosaria preguntar una mica més sobre què fa Justícia i Pau en aquests punts. I explico per què formulo la petició.

Al cap d'un seguit de compareixences un té una mica la sensació que hi ha en aquests moments a Catalunya multiplicitat de centres d'iniciatives --sovint complementàries, però no sempre complementàries-- disperses per tot el territori nacional català --fundacions, col·lectius, equips municipals, conselleries de la Generalitat, etcètera-- que tracten del mateix tema. Com veu Justícia i Pau --justament entitat veterana en tantes d'aquestes lluites-- la possibilitat d'ordenar millor aquest tipus d'ajuts i de trobar un cert punt de centralització d'aquestes gestions de cara a anar abordant un per un problemes tan bàsics com, per exemple, el de la reagrupació familiar, vinculat al tema de l'habitatge?

Gràcies, senyor president.

IC-2:

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor president. Jo voldria agrair, primer, l'exposició del representant de Nacions Unides, i de les moltes coses que ha dit subratllar-ne una: la necessitat d'aquestes instàncies de coordinació que, fins i tot, hauria de poder arribar a una concreció, que més d'una vegada hem plantejat en aquesta Comissió, i és la possibilitat que el Síndic de Greuges actués d'ofici en el tema d'estrangers a Catalunya, ni que fos per una delegació del Defensor del Pueblo, ja que tractant-se de la Llei d'estrangeria, d'una llei de l'Estat, no pot actuar directament en aquest tema.

Ara, jo volia, en concret, fer-li una petició. A nosaltres ens preocupa que pugui haver-hi una certa separació entre les declaracions que sol emetre Nacions Unides en el tema, per exemple, d'estrangeria i les lleis que en els països que diuen que s'adhereixen a tot el que diu les Nacions Unides fan després sobre aquest tema.

En concret, ara fa un any va haver-hi la limitació del dret d'asil a Alemanya, amb un gran debat popular important, i més d'un es tem que, en aquests moments, amb una nova composició al Parlament Europeu, encara pogués haver-hi una restricció de les lleis d'estrangeria per tot Europa. I, aleshores, la petició seria si no creuen d'interès la possibilitat de començar a internacionalitzar i..., si més no, en el cas concret d'Europa, la proposta d'una legislació de la Unió Europea, concretament, en el tema de drets d'asil i en el tema de lleis d'estrangeria.

Gràcies, senyor president.

IC-2r:

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, més que repreguntar, oferir-me. Que compti amb nosaltres de cara a donar a conèixer aquesta Convenció i fer tot el possible perquè sigui cada vegada més ratificada.

Gràcies, senyor president.

Macropreguntes del Grup Parlamentari Popular

DS-48

PP-1:

El Sr. LLORENS: Sí, gràcies, senyor president. Jo, en nom del Grup Popular, al qual represento en aquesta Comissió, voldria agrair-li al senyor Giol la seva presència aquí i l'interessant informe sobre una qüestió que ens afecta com a parlamentaris de Catalunya.

Jo penso, en aquest sentit, que és absolutament procedent i adient que s'hagi plantejat l'Informe en els termes que s'ha plantejat aquí, perquè hi ha unes directes competències de l'Administració autonòmica catalana, encara que per una altra compareixença potser també podria ser interessant aquelles propostes envers l'Administració central. Però, com que en el compareixent m'ha semblat

veure una espècie de to de disculpa, penso que no; penso que és absolutament procedent que aquí avui es formulin els informes i els suggeriments que s'han plantejat aquí.

En aquest sentit, el nostre Grup volia fer dues preguntes. Una és: quines de les mesures --perquè s'han proposat mesures de xoc i mesures a mitjà i llarg termini-- proposades han estat assumides per tal de ser portades a terme i en quin exercici pressupostari, si és que estan contemplades aquestes mesures. Després, l'altra és: a més, o independentment, de les mesures genèriques de xoc, a curt i a mitjà termini, quines són en el terreny agrari les mesures que es podrien contemplar, perquè en aquest informe no hi ha hagut referència sobre la qüestió agrària, que ens afecta molt aquí, a Catalunya, sobretot a les terres de Lleida, i on vostè no deu ser desconexedor que es produeixen greus dificultats en les situacions absolutament il·legals d'estrangers, sobretot magribins, que vénen aquí amb treballs de dos mesos, sense permisos i, per tant, sense cap tipus d'assistència.

Per tant, jo volia preguntar al senyor compareixent a veure si ens poguéu ampliar la informació sobre aquestes dues qüestions.

PP-1r:

El Sr. LLORENS: Gràcies, senyor president. Dues qüestions. O sigui..., compromisos pressupostaris, pel que veig, no n'hi ha cap encara, no? O sigui..., compromisos de bones intencions, de recollir-ho en els departaments afectats... I en el referent a la qüestió agrària, doncs, em sembla molt interessant la inicitiva de demanar una modificació del reglament perquè es contemplin els permisos de més curta durada; però fins i tot s'haurien de contemplar per un mes i mig i dos mesos, perquè a vegades les tasques de recol·lecció agrària, doncs, duren un més o dos --el que dura la collita.

Moltes gràcies

DS-51

PP-1:

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Senyor president, igual que els altres grups, començo la meva intervenció donant les gràcies als representants de SOS Racisme per la seva presència en aquesta Comissió d'estudi, i també en nom del Grup Popular fer palès que nosaltres estem veient des de fa temps que la tasca que vostès estan fent és una tasca que va orientada, creiem nosaltres, que d'una forma positiva es puguin anar arreglant tots els problemes de la gent immigrant que ve a casa nostra.

En ser l'últim en la intervenció, m'estalvio les introduccions inicials, perquè repetiria la que s'ha fet..., una de les que s'han fet anteriorment. Aleshores, passaria a fer la formulació concreta de la pregunta que ja té la Mesa. Dins de les idees, els principis, la filosofia o tal com veuen el moviment SOS Racisme, si n'hi hagués, o sigui, si n'hi hagués --i ho subratllo--, si n'hi hagués, quin seria el límit que creuen que podria assolir Catalunya quant a la immigració de treballadors estrangers en termes percentuals de població activa?

PP-1r:

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Bé, la pregunta, la pregunta anava en la direcció que el senyor Camps ha entès. Però més que tot, per acabar-la de completar, jo diria: a veure si el moviment SOS Racisme i altres moviments que hi pugui haver a Catalunya, que són els que estan fent una gran tasca per pal·liar les greus deficiències i les injustícies que hi han en aquests temes; si ells o si vostès veuen que la política de «cupos» del Govern, que en definitiva és objecte, també, que una part de la societat també no entén que, havent-hi un atur importantíssim com el que hi ha a Espanya en aquests moments es passi a una política d'immigració sense cap límit perquè, en definitiva, hi hauria molta gent que no hi estaria d'acord; vostès entenen que algun tipus de limitació hi té d'haver en aquest sentit?

I quant a la possibilitat que a l'any 2010 es necessiti un 1.200.000 treballadors a Catalunya, jo entenc que potser és una xifra que s'hi podrà arribar, s'hi podrà arribar; el que passa és que poden ser de dues classes, no? O sigui, que vinguin de fora o que neixin aquí. Tampoc està tan clar que tinguin de venir de fora. Voldria que m'aclarís, acabés d'aclarir aquests dos punts.

PP-2:

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Gràcies, senyor president. Senyor Masllorens, en primer lloc, agrair-li la seva compareixença en nom del Grup Popular i, sobretot, agrair-li l'explicació que ens ha fet, que jo he vist que anava en una línia d'una condensació de la problemàtica a què ens referim molt important; vull dir, sense floritures, que és, en definitiva, el que nosaltres ens interessa.

Sabem que la immigració és fruit de penúries i de mala alimentació dels països d'origen, dels països de les persones que vénen aquí. És a dir, aquí la gent ve quasi exclusivament perquè passa fam i perquè no té treball al seu país. Ens sembla molt bé que Caritas es preocupi dels problemes que sorgeixen a casa nostra pel desfasament que hi ha entre la demanda i l'oferta de treball, i que es preocupi de les injustícies i dels abusos laborals que comporta la situació d'aquestes persones que estan a casa nostra, indiscutiblement en condicions no adients, per no buscar un adjectiu més fort.

Com he dit, la immigració s'evitaria en gran part si els països d'origen poguessin iniciar plans econòmics de desenvolupament que, si no ho fan, està ben clar que és perquè no tenen mitjans econòmics i materials per fer-ho. Caritas, dintre dels ajuts i pressupostos de distribució dels diners que ingressen pels ajuts rebuts de la societat civil catalana, principalment, fa una sèrie de tasques i d'ajuts a aquestes persones que es troben en aquestes situacions aquí a casa nostra.

Però la pregunta meva..., que a la millor es podrà comprendre com una pregunta una mica desviada, però la curiositat em recomana fer-la perquè jo entenc que la solució del problema de la immigració no està que aquí fem alguna cosa, encara que s'ha de fer, sinó que en el país d'origen es faci alguna cosa de forma que aquella gent no hagin de venir aquí, tota vegada que tots coincidim que vénen perquè allà no poden satisfer les seves més mínimes necessitats humanes. Llavors, la pregunta concreta seria: Caritas té previst, pensa estudiar o pensa planificar o demanar a la societat civil que els ajuda amb almoines importants per un altre cantó, que amb aquest recolzament s'iniciïn processos d'imminent..., però processos de pre-industrialització dels països, per exemple, del Magreb? Que en definitiva són amb els quals, en allò que es refereix a Catalunya, potser més contacte tenim o més gent ve aquí. Està dintre dels plans de Caritas o creu que això podria ser una solució per pal·liar el problema de la immigració abans d'arribar aquí, que és forma de pal·liar el problema?

DS-102

PP-1

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor president. Primer de tot agrair a la senyora regidora, la senyora Pilar Bel, aquest exhaustiu informe que ens ha fet, doncs, de gestió d'una experiència que han portat a terme al seu municipi de Rubí.

En principi, per tot el que he escoltat, li he de dir que, doncs, vull dir..., ho hem trobat molt bé, fantàstic; però m'ha quedat un petit dubte que potser no he entès bé. M'ha semblat que vostè ha dit que, doncs, també tenien un apartat jurídic-legal, doncs, per a totes aquestes persones i llavors jo li volia fer una pregunta: quan aquests magribins tenen dificultats per accedir al món laboral, donat que no tenen tota la documentació, vostès des de l'Ajuntament quin tipus d'ajut o cap on els encaminen perquè, com vostè molt bé sap, moltes vegades, doncs, trobarien feina, però, fins i tot..., o en el món de la pagesia o en qüestions de serveis, però sempre arriba un moment que, doncs, els falta alguna documentació determinada i que alguns, doncs, veritablement no poden aportar-ho del tot.

Només voldria saber quan una persona, doncs, que viu i resideix a Rubí d'aquestes que..., doncs, vostès, més o menys, dintre dels dos-cents seixanta homes o les cent vuitanta i escaig de dones que vostè ha dit, els tenen contemplats en el seu padró municipal, quina és la gestió que vostès fan a nivell municipal?

Res més i moltes gràcies; li torno a repetir les gràcies per part del Grup Popular d'avui estar aquí, de donar-nos, doncs, tota aquesta explicació del que vostès estan fent, aquestes gestions tan importants des del seu mateix municipi.

Moltes gràcies.

DS-114

PP-1:

El Sr. ARIZA: Gràcies, president. Tan sols donar les gràcies als compareixents, a la senyora Vintró i al senyor Urenda, i de moment no faré cap pregunta.

DS-121

PP-1:

El Sr. ARIZA: Sólo dar las gracias a la señora Losada por su intervención y no haré ninguna pregunta, presidente.

Gracias.

PP-2:

El Sr. ARIZA: Moltes gràcies, president. Senyor president, honorable senyor Comas, el nostre Grup es felicita que es presenti aquest Pla. Ens sembla un pla interessant. Nosaltres som sensibles a aquest problema, nosaltres sentim que l'arribada al nostre país de gent que ve a treballar, de fora..., i, en primer lloc, volíem fer constar que en aquesta mateixa Comissió no es parla d'immigrants: es parla, constantment, de treballadors estrangers; ens sembla que la paraula «immigrant» caldria, potser, substituir-la, a mesura que es parli d'aquest Pla, per la paraula «treballador estranger»: persona que ve d'altra part que no sigui Catalunya, a treballar amb nosaltres, a viure amb nosaltres. Així mateix, ens sembla molt important l'aspecte de la conscienciació de la societat respecte als problemes de la gent que ve d'altres llocs; al final, la gent no s'integra a la Generalitat, no s'integra a l'ajuntament, s'integra a la gent que està al voltant seu, i, per tant, cal conscienciar tots els ciutadans de Catalunya de la importància de rebre bé aquesta gent, de solidaritzar-se amb els seus problemes.

Vostè ha parlat, en aquest Pla, dels dos casos possibles d'immigrant, de treballador que ve de fora, a Catalunya: del cas de l'immigrant que ve de la Comunitat Europea, del tècnic... Jo, el que pensava quan vostè parlava d'això és que, segurament, la proporció de recursos que cal destinar a la integració de les persones que vénen de la Comunitat Europea, o sigui, la integració del director general de la Nestlé, o d'altres persones que ocupen càrrecs molt importants en empreses a Catalunya..., potser aquesta dedicació de recursos no sigui tan important com perquè figuri a l'exposició de motius d'aquest Pla --o el que jo entenc com a exposició de motius. Deia el Víctor Frankl que «el hombre seguramente sólo se despoja de su egoísmo cuando..., no se despoja de su egoísmo mientras cree que las cosas le van bien». Em sembla que a nosaltres, a la nostra societat, les coses no li van massa bé; tenim molts problemes; el problema de l'atur és, veritablement, important, i, segurament, quan nosaltres veiem que les coses no ens van bé, també intentem mirar a un altre lloc, i potser en veure els problemes dels altres, una mica, ens consolem, no?

Jo li demanaria, senyor conseller, que ens expliqués quina és aquesta mesura de dedicació de recursos a un cas i a l'altre cas, dels dos casos, que vostè ha dit, de treballadors que vénen aquí, i li agraeixo moltíssim la seva exposició.

Gràcies.

DS-122

PP-1:

El Sr. ARIZA: Moltes gràcies, senyor president. No tinc cap pregunta.

PP-2:

El Sr. ARIZA: Gràcies, senyor president. En primer lloc, donar les gràcies al senyor Gutiérrez i a la senyora Carrera per la seva exposició. No conec massa l'articulació de la col.laboració entre la Creu Roja i els altres poders públics, potser hi ha un marc global de col.laboració. M'agradaria escoltar, una mica, això: com s'articulen, com s'evita que es superposin els serveis d'uns i d'altres, i, d'altra banda, saber quin és el nombre de voluntaris de què disposa la Creu Roja encarregats especialment d'aquests serveis.

Moltes gràcies.

PP-3:

El Sr. ARIZA: Gràcies, senyor president. Senyora Esteve, moltes gràcies, per la seva clara i reivindicativa intervenció.

A mi m'agradaria saber quina receptivitat troben vostès a la Conselleria de Benestar Social de totes aquestes reivindicacions i de totes aquestes condicions difícils de contorn per al desenvolupament de la seva tasca.

PP-3r:

El Sr. ARIZA: Hi ha alguna articulació concreta de col.laboració entre el seu col.lectiu i la Conselleria de Benestar Social?

DS-132

PP-1:

El Sr. ARIZA: Moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies per la seva intervenció, senyor Carbonell. Ens ha semblat molt interessant la seva exposició, especialment pel que fa a aquesta idea del mediador cultural, el *contact person*, que en deia vostè; em sembla que es pot avançar bastant en aquest camí, en aquesta direcció. Ens agradaria molt comptar amb un resum d'activitats de la seva Fundació i, d'altra part, conèixer una mica quins són els mitjans amb què compten per fer la seva tasca, amb quin pressupost, quantes persones.

Moltes gràcies.

DS-157

PP-1:

El Sr. ARIZA: Moltes gràcies, senyor president. Senyora Posada, moltes gràcies per la seva intervenció. Veritablement se li posen a un els pèls..., és increïble la situació que vostè descriu i les condicions d'inseguretat, les condicions d'incertesa en què es mouen aquestes persones; és veritablement increïble.

Em sembla que aquest Pla que vostè ha esmentat al començament, aquest Pla interdepartamental d'immigració, vostè pensa que contribuirà decisivament a modificar aquesta situació? D'altra banda, en quines condicions, quins són els canals d'informació o quin camí han de recórrer aquestes persones per arribar a les vies adequades d'informació i de protecció que necessiten?

Moltes gràcies.

PP-2:

El Sr. ARIZA: Gràcies, senyor president. Perdoni que no m'adrecci a vostès amb els seus noms, que no he pogut escoltar al principi de la intervenció. Si el senyor president fos tan amable de repetir-nos els noms de les persones que han intervingut...

El Sr. ARIZA: Gràcies, senyor president. Jo, en primer lloc, dir-los que, senyora Mercedes, no es disculpi: aprengui català, però no es disculpi per parlar castellà, perquè aquí aquest problema el tenim, gràcies a Déu, superat.

En qualsevol cas, vostès han parlat en tota la seva intervenció que nosaltres devem ajudar-los. Miri, nosaltres devem ajudar-nos nosaltres mateixos, perquè una societat que no s'autodota d'una legislació suficientment justa i solidària no pot, en cap cas, ser una veritable civilització o ser una societat civilitzada; nosaltres devem ajudar-nos nosaltres mateixos en primer lloc, i tot el que nosaltres fem pels col.lectius que més necessiten la solidaritat i la justícia, ho fem per nosaltres mateixos.

Vostès em penso que han parlat dels problemes que més els preocupen, dels problemes més reals, més quotidians, i vostès han parlat, sens dubte, del tema de la «vivenda», de les escoles per als seus fills, de la discriminació policial, dels temes de la seguretat jurídica, dels temes dels permisos de residència, de treball; vostès han parlat que no tenen dret a aprendre el català, vostès han parlat que en el seu oci i en la seva vida social senten a les seves carns, contínuament, la discriminació; vostès han parlat també de l'assistència sanitària i, no ho dubtin, des de la nostra posició, del Partit Popular de Catalunya, com un partit en aquest moment en l'oposició del Govern de la Generalitat, farem tot el que puguem per ajudar-los, per ajudar-nos nosaltres mateixos, i per incloure en les nostres proposicions, en les nostres iniciatives legislatives, totes aquestes matèries per tractar de ser nosaltres, també, una mica millors.

Jo no tinc res més a preguntar-los, perquè vosaltres heu definit molt bé quins són els eixos de les seves preocupacions; d'altra banda, nosaltres ja coneixíem i pensem que coneixem aquests eixos. Però em sembla que la vostra intervenció, sens dubte, ha estat molt interessant per sensibilitzar-nos una altra vegada d'aquest problema que, sens dubte, és un problema real i un problema greu en la nostra quotidianitat.

Moltes gràcies, senyor president; senyors, gràcies a vostès.

DS-163

PP-1:

El Sr. ARIZA: Gràcies, senyor president. Moltes gràcies al senyor Valls i a la senyora Lúcia Santos per la seva intervenció. Nosaltres no tenim cap pregunta a fer.

Gràcies.

DS-169

PP-1:

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor president. Moltes gràcies, mossèn Marquès. Jo no estic adscrita a aquesta Comissió, però avui circumstancialment hi sóc fent una suplència. Estic en la Comissió del Tercer Món i m'ha agradat moltíssim aquesta explicació tan extensa que vostè ens acaba de fer, doncs, de la tasca que vostès vénen fent, doncs, en el Centre d'Acolliment d'Africans de Sant Pau a Mataró.

Jo li volia fer una pregunta i, a més a més, doncs, demanar-li si un dia puc venir a veure aquest Centre. Vostè feia referència que moltes persones vénen, o sigui estudiants, universitaris, fins i tot periodistes que els vénen a buscar documentació, doncs tan sols per poder veure aquesta activitat que a mi m'ha cridat a poder-la veure en directe i aquesta és la meua petita sol·licitud --no?-- i, a més, tenint en compte que celebren ara, doncs, els deu anys, el desè aniversari del centre...

Vostè ha fet referència que venien personalitats, havia vingut la filla del president, que havia vingut com un cònsol --no?-- de Gàmbia, que havia vingut...

.....

La Sra. MONTSERRAT: Ambaixador? L'ambaixador de Gàmbia, l'agregat del Marroc --no?--, també.

.....

La Sra. MONTSERRAT: Cònsol? I aquestes persones quan han vingut a veure el Centre si és que, doncs, han pogut fer alguna aportació econòmica del seu país pensant que tenen els conciutadans aquí, si han fet alguna aportació per al Centre, perquè pugui funcionar una miqueta millor, perquè, doncs, en fi, vostès puguin tenir..., per tal de poder donar millor qualitat, doncs, en el món de la cultura, com vostè explicava amb totes aquestes dones, doncs, que els ensenyen la labor, la costura --no?-- i, fins i tot, la cuina, la dietètica, i quin tipus d'ajut encara els manca: econòmic, o d'altre tipus, per poder funcionar millor.

Evidentment que vostè havia dit que havia rebut ajut, doncs, de la Generalitat, que havia rebut ajut, doncs, del Banc de menjar de Barcelona, que tenien el número seixanta i escaig --no?--; però sí que m'agradaria saber una miqueta, així *grosso modo*, quina era, i suposo que els meus companys faran preguntes també millors i més interessants.

Moltes gràcies.

DS-216

PP-1:

El Sr. ARIZA: Gràcies, senyor president. Moltes gràcies, senyor Valls, per la seva intervenció, que per a mi ha estat clara i molt interessant. A mi no em sorprèn que es doni rebuig a certes persones que, efectivament, com vostè diu, a col·lectius determinats, i no es doni aquest rebuig mateix a aquelles

persones que vénen a fer una actuació, cantants de color o certes persones amb poder econòmic, no?, perquè el racisme, al final, es dona amb la confluència de dues condicions: la primera és la pobresa i la ignorància de certes societats que conflueix amb el materialisme i l'individualisme de la nostra societat o de les societats més properes a les nostres.

D'altra banda, coincidir amb vostè que cal parlar més de cooperació i menys d'immigració; cal anar a les causes de la immigració, i, per tant, cal parlar de cooperació, de la mateixa manera que, com vostè deia, al Caire s'ha parlat molt més de població i molt menys de desenvolupament, que era, per mi, potser el motiu més important per parlar en aquesta Conferència.

M'interessa especialment la informació que vostè ens pugui donar per al tema de la formació: quines beques s'han donat, a quines persones, en quines condicions s'han donat aquests ajuts... Aquesta és la meva pregunta.

Gràcies.

PP-1r:

El Sr. ARIZA: Sí, moltes gràcies. Potser podria concretar una mica més les quantitats que s'han donat i a través de quins canals es donen aquestes beques, com se seleccionen les persones